

“ଜୟଗୁରୁ”

ସ୍ନେହ ବନ୍ଦନା, ଜାଗରଣ, ପ୍ରତୀକ୍ଷା, ଆବାହନ
ପୂଜାର୍ଥନା ଓ ଆରତୀ, ଆରତୀ ବନ୍ଦନା
ବିଦ୍ୟାଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା

LAST UPDATED : JANUARY 2021

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ଵତ ସଂଘ, ପୁରୀ
ଶାଖା: ଆମେରିକା ସାରସ୍ଵତ ସଂଘ

ସୂଚିପତ୍ର

ସ୍ନେହ ବନ୍ଦନା ୭

ଶୀଘ୍ର-ପ୍ରଶାମ	୭
ଶୁଣ୍ଡକାଳ	୭
ଶୀଘ୍ର-ପ୍ରଶାମ	୮
ଶାନ୍ତି ପାଠ	୮

ଜାଗରଣ ୯

ଅନାଆର ଅନାଆର ଅନାଆ	୯
ଅଳପେ ଶୁଅନା ଆଉ	୯
ଅବୋଧ ରେ, ଆଖିମେଲି ତୁ ଅବାଞ୍ଚ	୯
ଅମା ନିଶି ହେଲା ପରଭାତ	୯
ଆଉ କେତେ କାଳ ଧିରୁ ଘୁମାଇଁ ରେ ?	୧୦
ଆଜି ୪ ଶୁଭ ପରାତେ, କଷ ଭରି	୧୦
ଉର୍ଜିଲାଶି ଦିନମଣି ଲୁଟିଲାଶି କାଳିମା	୧୦
୧୦ ୧୦ ନିଶି ହେଲା ପରଭାତ	୧୦
କେତେ ଘୁମାଇଁ ବାରଲା ରେ ! ୧୦	୧୧
କେତେ ରହିଛୁ ଆଉ ଘୁମାଇଁ	୧୧
ଯନ ଅଷାର କେ ଯେ	୧୧
ଘୁମାଇଁ ନ ରହୁ ୪ ଇ ମଧ୍ୟ ପରଭାତେ	୧୧
ଜାଗ ଜାଗ ନଗରବାସୀ ନିଶି ଅବସାନରେ	୧୧
ଜାଗ ଜାଗ ନିଦିବା ଫେଜ	୧୨
ଜାଗ ଜାଗ ଶୁଭଦେବି	୧୨
ଜାଗ ନିଶି ପାହିଲାଶି ରାଜେ ରବିକର ହେ	୧୨
ଜାଗରେ ! ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଜାଗି	୧୩
ଜାଗ ଜାଗ ଜାଗରେ ଆଜି	୧୩
ଜାଗ ରେ, ଜାଗି ଧରଣା	୧୩
ଜାଗ ହେ ଶୁଭ ଉକଟେ ନକରି ହେଲା	୧୩
ଜାଗ ହେ ସରବେ ମାତ ହେ ଗରବେ	୧୩
ଜାଗିଲାରେ ଜନନୀ ଉଜ୍ଜଳ ଧାତିକାରେ	୧୪
‘ଜୟଗ୍ରହ’ ଗୋଲି ଜାଗ ଜଗନ୍ନାଥ	୧୪
ନବ-ରବି ଆସେ ଉଚ୍ଚି	୧୪
ନିଦ ଭାଙ୍ଗ, ରାତି ତ ଆସି ପାହି ରେ	୧୪

ନିଶି ହେଲା ଆସି ଅବସାନରେ	୧୪
ନିଶି ହେଲାଶି ପାହାନ୍ତି, ଜାଗ ଜଗବାସୀ	୧୪
ନିଶି ହେଲାଶି ପାହାନ୍ତି, ଜାଗ ଶେଷ ଫେଜ	୧୪
ଭିଖାରୀରେ, ଜାଗ, ଗଢି ଯାଏ କାଳି	୧୪
ବାରଲା ! ଅଳସ ପର୍ବତ ଫେଜ	୧୪

ପ୍ରତୀକ୍ଷା ୧୧

ଅନା ଫେରି ରେ	୧୭
ଅବୋଲିର ଗୋଲ ନ ଶୁଣିବୁ କି ତୁ ମାଆ	୧୭
ଅରୁଣ ରଥର ବିଜେକର ହେ ମହାନ	୧୭
ଅଳି ମୋର ଧରେ ପରାଣ ପାଇଁ	୧୭
ଅନ୍ଧାର ଦ୍ୱାରା କୁଟୀର ଦୁଆରେ	୧୭
ଅଙ୍ଗାନ ଦିନିର ହେ ଶୁଭ ନାଶ କରି	୧୭
ଆଖିପାଶି ଆଖି କୋଣରେ ମାରି ମୁଁ	୧୭
ଆଜି ସକାତ ଦେବ ପୂଜାର	୧୭
ଆଜି ମରମେ କା ମଧୁସୂର ଜାଗରେ	୧୮
ଆକମମୟ ନିଶମାନମ ଜୟ	୧୮
ଆନନ୍ଦ ସିଦ୍ଧିରେ, ମନ ମଧୁରେ	୧୮
ଆରତି ଘେନ ହେ ବନନ	୧୮
ଆସ ଆସ ପ୍ରଭୁ ୪ ମୋ ଦାନ କୁଟୀରେ	୧୯
ଆସ ଆସ ରପବାର ରାସଦିହାରୀ	୧୯
ଆସ ଦାକୁର, ପରାଣ କିଣ୍ଠର	୧୯
ଆସ ପ୍ରଭୁ ଦମ୍ପାମୟ	୧୯
୪ ମନ ପଦିର ସଜାଇ ରଖି ମୁଁ	୧୯
୪ ଶୁଭ ଲଗନେ ପୂଜା ଦୀଦାସନେ	୧୯
୪ ଶୁଭଲଗନେ ମୁହଁ ବାତାସନେ	୧୯
୪ଟ ଦିନେ ଲିହୁ ବନ୍ଧୁ	୧୯
୪ଟ ଦିନେ ସତେ ଆଜି ପାରିଲି ବାରି	୧୯
କରୁଣା କରିବ ପ୍ରଭୁ ହେ	୧୯
କରୁଣା ଦୁଆରେ ଆସି ଭିଖାରି	୧୯
କହିବି କି ପରଦ କିଥା ?	୧୯
କାତର ପରାଣେ ସଞ୍ଚନ ତାଙ୍କେ	୧୯

ସୁରିପତ୍ର

କାହିଁ ଅଛ ଦେବ କେଉଁ ଦୂର ଲୋକେ.....	୨୩	ନାଥ ପୁମକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ.....	୨୧
କାହାର ଆଦର ବୋଲା ତାଙ୍କ ଶୁଣିଲାରେ.....	୨୩	ନାଥ ! ମନର ବାସନା ମୋର.....	୨୧
କାହାର ଆଦର ସରାଗ ବୋଲା ॥	୨୩	ନିରବଦ୍ଧି ତନ୍ତ୍ର ମାତ୍ରି.....	୨୧
ଜେବେ ଆସିବ ଯେ ଦିନ	୨୪	ନିର୍ବ୍ୟ ନବଭାବେ ତର ପୂଜିବି ରଖଣି.....	୨୨
ଜେବେ ଆସିବ ମୋ କୁଞ୍ଜ ଦୁଆରେ	୨୪	ନିରବ ମନନ ଖୋଜେ ଯେ	୨୨
କେହି ଦେଖିବନି.....	୨୪	ନୀରବ ନିଶିଥେ ସଖୀ	୨୨
ଗଣଶିଳି ମୁଁ ଅନାଇ ରହିଛି	୨୪	ନୂତନ ପ୍ରଭାତେ ନୂତନ ହୃଦୟେ	୨୨
ଶୁଭ ଲାଭୟଣ କୃପା କରି	୨୪	ପରଭାତ ବିଭାବରୀ	୨୨
ତାହିଁ ରହିଛି ॥ ବେନି ନୟନ	୨୪	ପ୍ରଶର୍ତ୍ତ ରଖଣେ ଘେନ ଜଗତ-ବନ୍ଦନ	୨୩
ତାହିଁ ରହିଛି, ତାହିଁ ରହିଛି	୨୪	ପ୍ରଭାତୀ ଆରତି ଜଳାଶି ପ୍ରକୃତି	୨୩
ଜଣାଇ ପଦେ ଯୋଡ଼ି କର	୨୫	ପ୍ରାଣ ଠାକୁର, ଯେହି ରୂପେ	୨୩
ଜୀବନ ସଞ୍ଜରେ ଅଷାର ହେଲାଶି	୨୫	ପ୍ରାଣ ବାଷପ ହେ	୨୪
ଜୀବନର ସଞ୍ଜ ଖଞ୍ଜ କରି ଆସେ	୨୫	ପିତାଙ୍କ ଦୁଆରେ	୨୪
ଝୁଲଣ ପୁଣ୍ୟମା ଦିନ ଗୋ	୨୬	ପିଯୁମ ଆଖିର ଅନ୍ଦଖ୍ଯା ମୋର	୨୪
ତର ମଧ୍ୟର ଦ୍ଵାରେ ଆସିଛୁ ଦେବ	୨୬	ପ୍ରେମ ଠାକୁର ଆସ	୨୪
ତୁମ ଭୁବନ ମୋହନ ମୁରଳିକୁ ପ୍ରଭୁ	୨୬	ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଞ୍ଜ ବେଳେ ଶାତରଣି ଚଳି	୨୪
ତୁମର ଜମାତି ଗାଇଛି ନିତିନିତି	୨୬	ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଞ୍ଜ ବେଳେ ବାହୁଡ଼ିବି ଯେବେ	୨୪
ତୁମେ କାହିଁ ଅଛ ଗୋସାଇଁ	୨୭	ବଜାଅ ଶଙ୍କା ମହୁରା	୨୪
ତୁମେ ନା ଯେ ଦିନ	୨୭	ବିଜେ କର ଆଜି ଠାକୁର !	୨୪
ତୁମ ପଥ ତାହିଁ ରହିଛି ଅନାଇଁ	୨୭	ବିଜେ କର ପ୍ରଭୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିହାସନ	୨୪
ତୁମେ ତାଙ୍କିଛ ଗୋଲି ମୁଁ ଆସିଛି ଧାଇଁ	୨୭	ଭାତିଲା ନିଦ ତାଙ୍କିଲ ତୁମେ	୨୫
ତୁମେ ମନ ଜଗନ୍ନ ଶଣ ତାବା	୨୮	ଭାବ ରାଜତର ଭାବର ଠାକୁର	୨୫
ଥାପିଛି ଦେବତା ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ	୨୮	ଭେଟ ପାଇଲେ ଜଣକି ରୁହାରୀ	୨୫
ଦିବସର ଅନ୍ତର ବାରୁଣି ଦିଗନ୍ତେ	୨୯	ଯାହାରି ପାଇଁ ବସିଛି ତାହିଁ	୨୫
ଦୂରେ ଦୂର୍ଭୁରେ ଆଖିର ସେପାରେ	୨୯	ମଧୁର ଜଗନେ ମଧୁର ପବନେ	୨୬
ଦେହ-ଦେଉଳର ଗୟାରା ଭିତରେ	୨୯	ମନ ବୃଦ୍ଧାବନେ ବିଜେଜର	୨୬
ଦେବ ! ଦେଇ ଯାଅ ଆଶାବାଣା ହେ	୨୦	ମନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୋର ବିପଚଳ ନ ଯିବ	୨୬
ଦେବତା, ତୁମର ଦେଶ ଲେଖର	୨୦	ମନ ମଧ୍ୟର ସପତ ଦୁଆର	୨୬
ଧରା ଧିଲା ତ ତାହିଁ	୨୦	ମଣିମା ! ଭାବି ତର ଲାଗେ ଅଷାର ହେଉଛି	୨୬
ଧୂମର ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୂଳି ଧରଣିରେ ନଳିଲା	୨୦	ମହା-ମଧ୍ୟର ତାର-ତୋରଣର	୨୬
ନୟନର ନୀର ପାଇଛି ରତ୍ନିଷ୍ଠ ରଖଣି	୨୧	ମରମ ମହିରେ ବିରାଜିତ ତୁମେ	୨୬
ନୟନେ ନୟନେ, ଦିଆ ଦେଖୋ	୨୧	ମହାମିଳନର ଭୁକ୍ତି	୨୬

ସୁରିପତ୍ର

ମିଳନ ମଦିରେ ମୋର.....	୪୯
ମୁହଁ ପାଞ୍ଜ ହୃଦୀ ଘାଟେ.....	୫୯
ମୋ ଅନ୍ତରେ ଯେତେ ଦେବନା ଶ୍ରୀମର.....	୫୯
ମୋତେ ଯେହି ରୂପେ ଦିଅ ଦରଶି.....	୫୦
ମୋର ମନର ଠାକୁର.....	୫୦
ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋର କଣା କରିବିଥ ହେ.....	୫୦
ରଙ୍ଗପନ ତୁମେ ମୋର ଜୀବନ ସଞ୍ଚିତି.....	୫୦
ଶିଶିର ଉକା ଏ ଶରତ ପ୍ରଭାତେ.....	୫୦
ଶୁଭ-ମିଳନ-ବାସର.....	୫୧
ପକାଳେ ଯଙ୍ଗରେ ତୀବନ ଛାଞ୍ଚେ.....	୫୧
ସଜାତ ଯତନେ ମରମ-ଆସନ.....	୫୧
ସଞ୍ଜ ଆସୁଛିରେ.....	୫୧
ସଞ୍ଜ ଦୀପାଳୀ ମୁଁ ଅନାଇ ବସିଛି.....	୫୧
ସଞ୍ଜ କେଳେ ତୁମ କଞ୍ଚ ପଦ ତଳେ.....	୫୧
ସଞ୍ଜ ସମାରଣେ.....	୫୧
ସରଗ ଦେବତା ଆସି ପାଠି ବଂଶୀ ବାଘରେ.....	୫୧
ସରାଗେ ଆଜି ସଲାଅ ଶେଷ.....	୫୧
ସାରା ଜୀବନର ଯେତେକ ଶକ୍ତି.....	୫୧
ସୁରୁକ ବୁଦ୍ଧିଲା ବାରୁଣୀ ମା' ଅରଙ୍କି.....	୫୧
ସୁନ୍ଦର ପୁଣ୍ୟହାର ରୁହିଛି ପ୍ରେମପାଗର.....	୫୧
ହେ ଦେବତା ! ଏହିକି ମାରୁଣି ଖାଲି.....	୫୮
ହେ ନରଦେବତା ! ଆସ.....	୫୮
ହୃଦୟ-କମଳ ଆସନ ପାଠି.....	୫୮
ହୃଦୟ-ନିକୁଞ୍ଜ ରାସବେଦୀ ପରେ.....	୫୮
ହୃଦୟ ମଦିରେ ପତାଇ ଆସନ.....	୫୮
ହୃଦୟ ମଦିରେ ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ.....	୫୮
ହୃଦୟର ସ୍ଥାମୀ ମୋର.....	୫୮
ଲିରି ଲିରି ଆସେ ଯେବେ.....	୫୮
ସଜାତ ଯତନେ ମରମ-ଆସନ.....	୫୯
ସତେ ଆସିବ କିହେ ଠାକୁର.....	୫୯
ଆବାହନ.....	୫୩
ଅଲିଭା ପଦୀପ ଜାଳି ମୁଁ ରଖିଛି.....	୫୩
ଆଜି ଲୁହ ମୋର ମାନୁମାତ୍ର ମନା.....	୫୩
ଅଜଣା ରାଜରେ ଯିବୁ.....	୫୩
ଅମୃତ ଧାର ହୁରେ ନିରକ୍ଷର.....	୫୩
ଅସମ୍ପେ କାଳେ ଦେଖା ଦେଲେ ତୁମେ.....	୫୩
ଅନ୍ତର ଦେବତା ଆସ ହେ.....	୫୩
ଅନ୍ତର ମନିର ରହିଛି ମା' ଗୋ.....	୫୩
ଆଜି ଲାଗିଲା.....	୫୩
ଆଜି ଆନ୍ଦ୍ର ବୁଆରେ ମନ ଭାବ୍ୟରେ.....	୫୩
ଆବାହନ କିରୁଛି ଆଜି.....	୫୩
ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଚିନ୍ଦିତ.....	୫୩
ଆସ ଆନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵରୂପ.....	୫୩
ଆସ, ଉଛୁର ନ କରି ଆସ ରେ.....	୫୩
ଆସ ଭାଇ ! ତେଜ ମନ ଭାବନା.....	୫୦
ଆସ ରେ ଆସ ପଣ୍ଡତି ଦେବା.....	୫୦
ଆସ ହେ ଆସ ପରାଣ ଛିଶ.....	୫୦
ଆସ ହେ ଜୀବନ-ନନ୍ଦନ.....	୫୦
ଆସ ହେ ପରମ ସୁନ୍ଦର.....	୫୦
ଆସିଛି ଆମ ପାଶର ଠାକୁର.....	୫୧
ଆସ ହେ ପାଶ ଠାକୁର.....	୫୧
ଆସ ହେ ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ମଧୁର.....	୫୧
ଆସ ହେ ଠାକୁର ନବୀନ ସୁନ୍ଦର.....	୫୧
ଆହା କି ଆନ୍ଦ୍ର ଶୁଭେ ବଂଶୀ ସ୍ଵରି.....	୫୧
ଏ ପ୍ରଣ୍ୟ ବାସରେ.....	୫୨
ଏ ତ ମୋହନ ବଂଶୀ.....	୫୨
ଏତେ ଦରଦିଆ କିଏ ଲୋ ପଜନା.....	୫୨
ଏହୀ ପ୍ରେମମୟ ନିରମାନନ୍ଦ.....	୫୨
କଇଲ ଲଗାଇ ପଜଲ ନନ୍ଦନ.....	୫୨
କର ଗୋ କୁଞ୍ଜ ମନ୍ଦନ.....	୫୨
(କମ) କଜା ଆଚିନ୍ଦିତ.....	୫୨
କମଳ ରହଣେ କୁଷ୍ମନ ଅଞ୍ଜଳି.....	୫୨
କାହାର ବଜାଗି ବାଜୁଛି ସଙ୍ଗ ରେ.....	୫୨
କିଏ ଶୁଣାଇଲା କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ନାମ ତାର.....	୫୨

ସୁରିପଡ଼

କୁଞ୍ଜନେ ରାଧାରାଣୀ.....	୪୫	ମନ ମୋର ଗହେଁ.....	୭୭
କେ ଜାଣେ ଯ ବେଳ ଆଉ.....	୪୫	ମନ ନିଷ୍ଠୁବନ ଛୁଟେ.....	୭୭
କେଉଁ ଦିନ ତାନବୁଦ୍ଧି ହେ.....	୪୫	ମଣିମା ! ଦେଉଳ ଦୁଆର ଦିଆ ପିତାଙ୍କ.....	୭୭
କେତେ ଗୋପନ ଆଶା କେତେ ଗୋପନ ଭାଷା.....	୪୫	ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଅଳି ମନର	୭୭
କେବେ ସେ ଦିନ ସତେ ଆସିବ	୪୫	ମୁଁ ଚାହେଁ ପ୍ରଭୁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ	୭୭
ବାଲ ଯିବା ସରିଏ ଗୁରୁ ଦୁଆରେ.....	୪୬	ମୁଁ ଯେ ଖୋଜିବୁଲେ ନିର୍ଣ୍ଣିତିନ	୭୭
ଜୀବନରେ ଖାଲି ଗାହୁଁ ତ ନାହିଁ ମୁଁ	୪୬	ମୁଁ ଯେ ଆଶାରେ ଗଣ୍ଠି ଦିନ	୭୭
ଦୂମ ବରିବାରେ ଘାସ ପୂରୁ ମୁଁ ହୋଇ	୪୬	ମୂଦିଦ ନନ୍ଦନ ଯେବେ ତୁମ ରୂପ	୭୭
ଦୂମର ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର	୪୬	ମୂରଲୀ ବାହୁଦ୍ଧି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ	୭୭
(ତୁମ) ରୂପ ଲାଗି ଆଖି ଝୁରେ	୪୬	ମୋ ମନ କୁଞ୍ଜବନୀ	୭୭
ଧକା ମନ ବାଲ ଯିବା	୪୭	ମୋର ଆଉ କାମନା ନାହିଁ ମା ! ଆନ ଧନେ	୭୮
ଧରେ ଯେବେ ଗୋ ଦେଖା ପାଇବିବେ	୪୭	ବଢି ଆଶା କରି ପ୍ରଭୁ ! ତୁମ ପାଶେ	୭୮
ଧରେ କଂଶା କଜାଥ କହାଇ	୪୭	ବସ ଦୂଦ-ପିଂହାପାନେ	୭୮
ଦରଶନ ଦିଆ ପ୍ରଭୁ ଦରଶନ ଦିଆ	୪୭	ବସନ୍ତ ଆସି ପରାଣା ସକାଳେ	୭୮
ଦରଶନ ଦେବାକାଳେ	୪୮	ବହୁଦିନୁ ଆଶା ମୋର ରହିଛି ମନରେ	୭୮
ଦୟମୟ ହେ ! ଖୋଲି ଦିଆ ଦୁଦୟର ଦୁଆର	୪୮	ବହୁ ହେ ! ଲୁଚି ଲୁଚି ଆଉ ଦୁରେ ଦୁହନା	୭୮
ଦୟମୟ ମା' ବୋଲି ଗୋ	୪୮	ବାଜିଲାଣି ସଖୀ ମୋହନ ମୂରଲୀ	୭୮
ଦିଦ୍ୟ ନିଶି ଯେତେ ଖୋଜି ହେଲି	୪୮	ବିଜେ ପଥ ଗହେଁ ରହିଛି ଅନାଈ	୭୮
ନନ୍ଦ ସେପାରିବୁ ଦେଖୁ ବାଇଲା	୪୮	ବିଶ୍ଵାଶର ବୋଲି ଯେବେ	୭୮
ନନ୍ଦନମଣିକି ମୋର ନନ୍ଦନରେ ରଖିବି	୪୯	ବୃଦ୍ଧାବନେ ଯିବି ଲାହୁଙ୍କି ?	୭୯
ନନ୍ଦବର ବେଶ ଆସ	୪୯	ଉଖ-ଧାଳ କରେ ଧରି ଆସିଛି	୭୯
ନିରାଶାର ଅଷକାର	୪୯	ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି	୭୯
ପଖାଳିବି ବୋଲି ରଖଣ ପୁଗଳ	୪୯	ରହିଛି ମୁଁ ବାଗ ଅନାଈ	୭୯
ପାରିଲି ଦୁରୁଁ ବାରିରେ	୫୦	ରହି ରହି ଆଜି ତୁମେ ଦୟାନିଧି !	୭୯
ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ହେ କେବେ ଆସି ସେ ଦିନ	୫୦	ଶରଣ ମନାସି ଶକ୍ତି ହେ ଆଜି	୭୯
ପ୍ରାଣର ମଣି ନ ଯାଏ ହୁକି	୫୦	ଶର୍ଵନେ, ସ୍ତ୍ରୀନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ	୭୯
ପ୍ରିୟତମ ତାକ ଶୁଭର ତ ଆଜିରେ	୫୦	ଶୁଭିଲାଣି ବଂଶାସ୍ତ୍ର ତାଳ ସଖୀ ଯିବା	୭୯
ପ୍ରିୟତମ ହେ ! ଆଖିର ଅଦେଖା ମୋର	୫୦	ଶ୍ୟାମ ନାରାତ ହେ ଶ୍ୟାମନାରା	୭୯
ପ୍ରିୟ ନିଜେତନ ଛାତି କି କାରଣ	୫୧	ଶ୍ୟାମ ବିନା ସଜନାରେ କେତେ ସବି ହେଲିଛି	୭୯
ପ୍ରେମମୟ ଜଦ୍ଯ ନିଗମାନନ୍ଦ	୫୧	ସଖି ! ବାଜିଲା ବାଜିଲା ବଂଶା	୭୯
ମାରିବି ନାହିଁ ମୁଁ କିଛି	୫୧	ସଖା ଲୋ ଧରେ ଗହେଁ	୭୯
ମନ-ଘରେ ବସା ବାରି ରଖିବାକୁ	୫୧	ସଖା ! ମୋହନ ବଂଶ ବାଜିଲା	୭୯

ସୂଚିପତ୍ର

ସନ୍ଦେଶ ଶ୍ୟାମ ନମ କିଛି ଶୁଣାଇଲା ୧୯	ଦିଆ କୋଟି ହୃଦେ ଭାଳି ୭୪
ସନ୍ଦେଶ ଲୋ ଟିକେ ଜାଗିରଖିଆ/ ୨୯	ନନ୍ଦାମ ବାଇଲେ ୭୪
ସନ୍ଦେଶି ପୁଅଶେୟ ୨୯	ଆରତୀ ବନ୍ଦନା ୭୫
ସଞ୍ଜ ସରିଦା ମୁଁ କଲି କଲି ଯାଏ ୨୯	ବନ୍ଦେ ଶାରୁର ୭୫
ସପକୁ ତେବେ ମୁଁ ଖୋଜିଲି ସେବିନ ୧୦	ବନ୍ଦେ ଶୁଭ ଚରଣ ୭୫
ସରସ ତୁମର ସରସିଙ୍କ ପଦ୍ମ ୧୦	ଶୁଭନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ୭୬
ସାଗର ବେଳାରେ ଶାମୁକାଟିଙ୍ଗ ମୁଁ ୧୦	ବିଦାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ୭୭
ସାତ ସୁରେ ରଷା ତୁମ ୧୦	ଅଖିଲ ବହୁଷ ନାଥ ! ୭୭
ସୁନ୍ଦର ତିର ସୁନ୍ଦର ତୁମେ ୧୦	ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପରାତେ ୭୭
ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ୧୧	ତେଜି ଏ ବାହୁ ମନ୍ତ୍ରଳ ୭୭
ଲୁହ ଝରିଲା ଆଖିରେ ଆଖିରେ ୧୧	ଦୟମୟ ଶୀତରଣେ ଏହି ନିବେଦନ ୭୭
ପୂର୍ବାର୍ତ୍ତନା ଓ ଆରତୀ ୭୯	ଦାସର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟମୟ ୭୮
ସୁନ୍ଦର ପରାତକେଳି ୭୯	ଦୀନନାଥ ! ଏହି ଉଷା କରେ ଶୀତରଣେ ୭୮
ଆସିଛନ୍ତି ଅବତରି ୭୯	ଦେବେର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ତବ ୭୮
ସତ୍ୟଲୋକ ପରିପାର ୭୯	ବିଦାୟ ବେଳାରେ ୭୮
ଜୟ ଜୟ ଶୁଭଦେବ ୭୯	ବାହ୍ୟାକଳେତ୍ର ଦେବ ୭୯
ନିତ୍ୟଶ୍ଵଳ ମନୋହର ମନୋରମ ଶ୍ଵାନ ୭୯	ବାହ୍ୟାକଳେତ୍ର ଦେବ ବିଶ୍ଵନାର୍ଯ୍ୟକାର ୭୯
ମହୀୟହ ରଘୁପତ୍ର ସୁମନୋହର ୭୯	ଯତ୍ତ, ମତ୍ତ, ତତ୍ତ ନ ଜୀବେ ମୁଁ ଯେ ୭୯
ଦିଇ ମୁଁ ଆରତି ୭୮	

ଶ୍ରୋତୁ ବନ୍ଦନା

ଶ୍ରୀଗୁରୁ-ପ୍ରଶାମ

ଓଁ ବହୁନନ୍ଦ ପରମାସୁଖଦଂ କେବଳଂ ଜ୍ଞାନମୂର୍ତ୍ତିମ୍
ଦ୍ୱାଦ୍ଶାତୀତଂ ଗରନ ସଦୃଶଂ ତତ୍ତ୍ଵମୟାଦିଲକ୍ଷ୍ୟମ୍ ।
୪କଂ ନିତ୍ୟଂ ବିମଳମଚଳଂ ସର୍ବଧୀସାକ୍ଷୀତୁତମ୍
ଭାବାତୀତଂ ତୁରୁଣରହିତଂ ସଦ୍ଗୁରୁଂ ତଂ ନମାମି ।

**Aum Brahmanandam Paramasukhadam Kevalam Jnanamurtim
Dwandwateetam Gagana Sadrusham Tattwamasyadilakshyam
Ekam Nityam Vimalamachalam Sarvadheesakshibhutam
Bhavateetam Trigunarahitam Sadgurum Tam Namami.**

ଶ୍ରୀଗୁରୁକ୍ଷମ

ଉଦ୍‌ବନ୍ଦନା ପାଇବାର କାରଣ ହେ !
ରବିନନ୍ଦନ ବନ୍ଦନ ଖଣ୍ଡନ ହେ !
ଶରଣାଗତ କିଙ୍କର ଭୀତମନେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୧

ଦୃଦ୍ଧ-କନ୍ଦର-ତାମସ-ଭାଙ୍ଗର ହେ
ତୁମେ ବିଶ୍ଵ ପରାପତି ଶଙ୍କର ହେ
ପରଂଦ୍ଵ୍ରାପାପର ବେଦ ଭଣେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୨

ମନ ବାରଣ-ଶାସନ-ଅଞ୍ଜୁଣ ହେ
ନର ତାଣ ତରେ ହରି ଗାନ୍ଧୁଷ ହେ
ରୂଣଗୀନ ପରାୟଣ ଦେବଗଣେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୩

କୁଳକୁଣ୍ଠିନୀ-ଯୁମ-ଭଞ୍ଜନ ହେ
ଦୃଦ୍ଧ-ଗନ୍ଧି-ବିଦାରଣ-କାରକ ହେ
ମମ ମାନସ ଚଞ୍ଚଳ ରାତଦିନେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୪

ରିପୁସୁଦନ ମଙ୍ଗଳ ନାୟକ ହେ
ସୁଖ ଶାନ୍ତି ବରାଭୟ ଦାୟକ ହେ
ତୟ ତାପ ହରେ ତବ ନାମ ଶୁଣେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୫

ଅଭିମାନ-ପରାବ-ବିମର୍ଷକ ହେ
ଗତି-ହୀନ ଜନେ ତୁମେ ରକ୍ଷକ ହେ
ଚିତ୍ର ଶଙ୍କିତ ବଞ୍ଚିତ-ଭକ୍ତି-ଧନେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୬

ତବ ନାମ ସଦା ଶୁଭ-ସାଧକ ହେ
ପତିତାଧମ-ମାନବ-ପାବକ ହେ
ମହିମା ତବ ଗୋଚର ଶୁଦ୍ଧମନେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୭

ଜୟ ସଦ୍ଗୁରୁ ଜଣନ୍ମର-ପାପକ ହେ
ଉଦ୍ବରୋଗ-ବିକାର-ବିନାଶକ ହେ
ମନ ଯେନ୍ଦ୍ରୀ ରହେ ତବ ଶ୍ରୀତରଣେ,
ଗୁରୁଦେବ ! ଦୟାକର ଦୀନଜନେ । ୮

ଶ୍ରୀଗୁରୁ-ପୁଣ୍ୟମ

ଓ ଚେତନ୍ୟଂ ଶାଶ୍ଵତୋ ଶାଶ୍ଵତୋ ବେୟାମାତୀତୋ ନିରଞ୍ଜନମ୍
ବିଦୁନାଦକଳାତୀତୋ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ଗୁରୁର୍ବହ୍ନା ଗୁରୁର୍ବଷ୍ଟୁ ଗୁରୁର୍ଦେବୋ ମହେଶ୍ଵରଃ
ଗୁରୁରେବ ପରଂବତ୍ତ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ଆଜ୍ଞାନ-ତିମିରାଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଶନ-ଶଳାକୟ
କ୍ଷୁରବୁନୀଳିତୋ ଯେନ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ଜ୍ଞାନଶଙ୍କି ସମାରୁତ୍ତଂ ତୃତୀମାଳା ବିଭୂଷିତ୍
ଭୁକ୍ତିମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାତାରଂ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ସର୍ବଶୁଦ୍ଧି ଶିରୋରତ୍ନଂ ବିରାଜିତ-ପଦାମୁତ୍
ବେଦାତ୍ମାମୁଜୟୁଯାଯ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ଅନେକଜନ୍ମ ସଂପାଦ କର୍ମଦର ବିଦାହିନେ
ଆମଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନେନ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ସଂପାର-ବୃକ୍ଷମାରୁତ୍ତାଃ ପତକି ନରକାର୍ତ୍ତରେ
ଯେନୋକ୍ତମିଦଂ ବିଶ୍ଵଂ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ଆବୁଦ୍ଧିଷ୍ଠମୁ ପର୍ଯ୍ୟତ୍ତ ପରମାତ୍ମ ସ୍ଵରୂପକମ୍

ପ୍ରାବରଂ ଜଜମଞ୍ଜେବ ପୁଣ୍ୟମାମି ଜଗନ୍ନାୟମ୍ ।

ବନ୍ଦେହଂ ସଜ୍ଜିଦାନନ୍ଦଂ ଭେଦାତୀତୋ ଜଗଦଗୁରୁ
ନିତ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ନିରାକାରଂ ନିର୍ଗୁଣଂ ସ୍ଵାମ୍ୟପାତ୍ରିତମ୍ ।

ନ ଗୁରୋରପିକଂ ତଥା ନ ଗୁରୋରପିକଂ ପପ୍ର
ତୃଜ୍ଞାନାତ୍ ପରଂ ନାତ୍ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ଗୁରୁରାଦିରନାଦିକ ଗୁରୁଃ ପରମ ଦେବତମ୍
ଗୁରୋଃ ପରତର ନାତ୍ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ମନ୍ତ୍ରାଥଃ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥୋ ମଦ୍ଗୁରୁଃ ଶ୍ରୀଜଗଦଗୁରୁ
ମଦାମ୍ଭା ସର୍ଗଭୂତାମ୍ଭା ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ନିତ୍ୟ ଶୁଣଂ ନିରାଭାସଂ ନିରାକାରଂ ନିରଞ୍ଜନମ୍
ନିତ୍ୟବୋଧଂ ଚିଦାନନ୍ଦଂ ଗୁରୁବୁଦ୍ଧ ନମାମ୍ୟହମ୍ ।

ଉବପାଶ ବିନାଶାୟ ଜ୍ଞାନଦୃଷ୍ଟି-ପଦର୍ଥିନେ
ନମ୍ୟ ସଦଗୁରବେ ତୁର୍ଯ୍ୟ ଭୁକ୍ତି-ମୁକ୍ତି-ପଦାୟିନେ ।

ନରାକାର-ପରଂବଦ୍ଧରୂପାୟ ଆଜ୍ଞାନହାରିଶେ
ଆମଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନେନ ତସ୍ମେ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମ୍ୟ ।

ଶାନ୍ତି ପାଠ

ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣମଦଃ ପୂର୍ଣ୍ଣମଦଃ ପୂର୍ଣ୍ଣତ ପୂର୍ଣ୍ଣମଦଚ୍ୟତେ
ପୂର୍ଣ୍ଣୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଦାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମେବାବରିଷ୍ୟତେ ।

ଓ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ହରି ଓ ତ ସତ୍ ।
ଯଦକରଂ ପରିଭର୍ଷ ମାତାହୁନିଷ ଯଦ୍ ଭବେତ୍
ତତ୍ସର୍ବ କମ୍ୟତୋ ଦେବ ! ପୁଷ୍ପାଦ ପରମେଶ୍ୱର ।

ଧ୍ୟାନମୂଳଂ ଗୁରୋମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାମୂଳଂ ଗୁରୋଃ ପଦମ୍
ମନ୍ତ୍ରମୂଳଂ ଗୁରୋର୍ବାଜ୍ୟ ମୋକ୍ଷମୂଳଂ ଗୁରୋଃ କୃପା ।

ତୁମେବ ମାତା ତ ପିତା ତୁମେବ
ତୁମେବ ବନ୍ଧୁକ ସଖା ତୁମେବ
ତୁମେବ ବିଦ୍ୟା ଦବିଶଂ ତୁମେବ
ତୁମେବ ସର୍ବ ମମ ଦେବ ଦେବ ।

ଜୀବନ

ଅନାଆରେ ଅନାଆରେ ଅନାଆ

ଅନାଆରେ ଅନାଆରେ ଅନାଆ ଅନାଆରେ ଦୁଷ୍ଟି ଅରୁଣ ଆସିଲା
ତାକିଲା ବିହୁ ଶେଯ ତେଜ ବେଗରେ ଶେଯ ତେଜ ବେଗ
ଅନ୍ଧାର ନିଶି ପାହିଲା, ଅରୁଣ ଆସିଲା । ୧୦

ରାତିରେ ଶୋଇଲୁ ଦିନରେ ଚେଳିଲୁରେ, ଦିନରେ ଚେଳିଲୁ
ଏ କଥା କେ ଶିଖାଇଲା?
ଦୁଃଖରେ କାନ୍ଦୁଛୁ ସୁଖରେ ଦୁସ୍ତୁଛୁରେ ସୁଖରେ ଦୁସ୍ତୁଛୁ
ସବୁ ତ ଜଣକ ଲୀନା, ନ ଦୁଆ ବାଉଳା । ୧୧

ଅଦେଖାରେ ଆଜ ସବୁ କରୁଥାଇରେ ସେ ସବୁ କରୁଥାଇ
ମନ ଘରେ କରେ ଖେଳା
ତାକ ତାକୁ ତୁହି ଧିଆନ ଲଗାଇରେ ଧିଆନ ଲଗାଇରେ
ନାମ କର ଜପାମାଳା, କରନାରେ ହେଲା । ୧୨

ପରାଶ ତୋହର ହେବରେ ଶୀତଳରେ ହେବରେ ଶୀତଳ

ଅଳ୍ପେ ଶୁଅନା ଆଉ ଜୀବ ନିଦା ପରିହର
ଦେଖ ଉଭା ଦ୍ୱାରେ ତୋର ସିକ୍ଷିଦାତା ସୀରେଶ୍ଵର । ୧୦

ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଣ ମନ କର ଦେଖେ ସମପର୍କ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦିବ୍ୟ ଆବାହନ (ଶୁଣ) ବହୁକ୍ଷି ହୃଦୟେ ତୋର । ୧୧

ଶୁଣିଛି ପୁରାଶ ଗାଖ ବିଶ୍ଵାସର ସଦା ଜୟେ
ମର୍ଷପ ଆଘାତେ ଗିରି କଂପୁଅଛି ଥରହର । ୧୨

ପାଶ ମନ କରି ପଶ ଆସ ସର୍ବେ ଜନଗଣ
ଅବିଶ୍ଵାସ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ରତ ଦୁଆ ନିରନ୍ତର । ୧୩

ଅବୋଧ ରେ, ଆଖିମେଲି ତୁ ଅନାଅଁ
ପୁରୁଷେ ଅରୁଣ ରାଜେ
ଗଗନେ, କାନନେ ମଙ୍ଗଳଗାତି
ଭରିଲେ ପକ୍ଷୀ-ସମାଜେ । ୧୦

ଏଇତି' ରେ ସେଇ ବେଳ
ନବ ପରଭାତ କାଳ
ଜୀବ, ତୁ କରୁଣା ମାଗରେ ତାହାର,
ଶୁଣ ତା' ମୂରଳି ବାଜେ । ୧୧

ଅମା ନିଶି ହେଲା ପରଭାତ
ଧରା ସାରା ଆନନ୍ଦରେ ଏବେ ପୁଲକିତ ରେ । ୧୦

ଫୁଲ ମୁଖେ ହସ ଖେଳେ
ଧୀର ସମୀରେ ଦୋହଲେ
ବିହୁ କଣ୍ଠରେ ଶୁଭେ ପ୍ରଭାତୀ-ସଂଗୀତ ରେ । ୧୧

ନୟନ-ପଲକ ମେଲ
ହୃଦୟ-ଦୁଆର ଖୋଲ

ଜୀବନ

ଅନାଆରେ ଅନାଆରେ ଅନାଆ

ଯେବେ ତା କରୁଣା ହେଲା
ଭାବ ଜଳଧିରେ ପହଁଁ ସୁଖରେ ପହଁଁ ସୁଖରେ
ହୋଇବ ସେ ତୋର ଭେଳା ! ନ କର ପସରା । ୧୩

ସାରା ଜଗତରେ ବତ ଲୋକ ସେ'ରେ ବତ ଲୋକ ଯେ'ରେ
ଆମେ ଉଖ ମଗା ବାଲା
ପାତି ଦୁଇ ହାତ ମାରିବା ଛତା ତ ମାରିବା ଛତା ତ
ଦେବାର ବୁଦ୍ଧି ମୋହିଲା, ମୋହ ଭୁଲାଇଲା । ୧୪

ଦୂରରେ ନାହିଁ ସେ ଅଛି ଆଶେ ପାଶେରେ ଅଛି ଆଶେ ପାଶେ
ଏ ତ ପରଭାତ ବେଳା
ଗୁରୁଦାସ ହୋଇ ତାର ପଦ ଛାଇରେ ତାର ପଦ ଛାଇ
ମାଗ ଭୁଲି ମାୟ ଖେଳା, କାଳ ତ ବିତିଲା । ୧୫

ଅଳ୍ପେ ଶୁଅନା ଆଉ

ରଣକ୍ଷେତ୍ରେ ଆସି ଭାଇ କିପରି ପଢୁଛ ଶୋଇ
ବାଜୁଛି ସତ୍ୟର ଭେରି ସୁଗମ୍ୟରେ ବାରମ୍ବାର । ୧୫

ମୋହ ନିଦା ପରିହର ଉଠ ଜୀବ ଜୀବ ବିର
ଉଡେ ବିଜୟ କେତନ ଦେଖ ନରେ ପରପର । ୧୬

ଜୟ ପରଶକ୍ତିମାନ ଜୟ କରୁଣାନିଧାନ
ଦିଅ ଶକ୍ତି ସିକ୍ଷିଦାତା । ଦୁର୍ଗଳ ଏ ଦୀନ ନର । ୧୬

(କେବେ) ଏପରି ସୌଭାଗ୍ୟ ହେବ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଶ ଯିବ
ଏହି ତିକ୍ଷା ଶୀତରଣେ କୃପାନାଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ତୀଟା

ଅବୋଧ ରେ ଆଖିମେଲି ତୁ ଅନାଅଁ
ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଆଉ
ଅମା ଘୋର ତୁଟିଯାଉ
ହେର ଏ ବିଶ୍ଵ ସରଜନା, ମେଲି
ନୟନ, କି ଛବି ସାଜେ । ୧୭

ପୁମରି ବିପୁଳ ଦାନ
କି ବିରାଗ ମହୀୟନ
ଜଗାଇ ମନରେ ଭକ୍ତି, ଦେଖ ରେ
ଚରଦିଗେ ସେ ବିରାଜେ । ୧୮

ଅମା ନିଶି ହେଲା ପରଭାତ

ଅନାଅଁ ଜଗତ-ଜନ, ଜ୍ଞ୍ୟାତି ବିରକ୍ତି ରେ । ୧

ଅମଳିନ ତେଜ ଭରା
ହେର ସାରା ସମଗରା
କାଳିମା ଲୁଚିଲା ଏବେ ଗାଅ ଜୟ ଗୀତ ରେ । ୧

ଆଉ ନ ରହ ଘୁମାଇ
ନବୀନ ଆଲୋକ ପାଇ
'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଘୋଷି, ହୁଆ ତୁ ଉଷତ ରେ । ୧୫

ଆଉ କେତେ କାଳ ଥିବୁ ଘୁମାଇଁ ରେ ?

<p>ଆଉ କେତେ କାଳ ଥିବୁ ଘୁମାଇଁ ରେ ? ପୂରୁବ ଗଗନେ ଅନା, ରବି ଆସେ ଉଇଁ ।୧୦</p> <p>ମୋହ ନିଦ ତୁରୁ ନାହିଁ ମୁଦାଆଖି ପିରୁ ନାହିଁ ମାଘର ସପନ ତେଜି, ଜାଗ ଦେଶ ହୋଇ ।୧୧</p> <p>ଆଖି ମେଲି ଦେଖ ତାହିଁ କାହାର ମୂରଚି ସେହି ନିଖିଲ ଭୁବନେ ଯା'ର ହସ ଝଲମଳ ।୧୨</p> <p>ସକଳ ମଙ୍ଗଳ ଦାତା ସେହି ରେ ବିଶ୍ଵ କରତା ।୧୩</p> <p>ଆଜି ଏ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ, କଣ୍ଠ ଭରି ଗାଥରେ ସରବେ ମିଳି, ସୁଧା ନାମଟି ତାହାରି (କଣ୍ଠ ଭରି) ।୧୪</p> <p>କାମନା ବାସନା ଯେତେ ଭସାଇ ସଲୀଲ ଯୋତେ ତାକ ତୁ ଅନ୍ତରଶତେ, ସେ ନାମ ସୁମରି ।୧୫</p> <p>ତୋଳି ମାନସ କୁସୁମ ଗୁଣ୍ଡ ହାର ଅନୁପମ କଞ୍ଚ ନିରି ପଦେ ତାର, ରେଣ ମାୟା ଭୁଲି ।୧୬</p> <p>ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣ୍ଡି ଦିନମଣି ଲୁଚିଲାଣି କାଳିମା ଭାଇ ! ତାକ ମଣିମା ମଣିମା ଭକ୍ତ-ବାନ୍ଧବ ହେଉ ଗୁହାରି ଶୁଣିମା ।୧୭</p> <p>ଏଇ ଶାନ୍ତିଲଗନେ ମୃଦୁ ମଳୟ ପଦନେ କୋଇଲି କୁହୁ କୁହୁ ଶାନ୍ତିଲା କର ପଲ୍ଲବେ ନୀହାର ଶୋଭା ଆଜି ମନୋହର ପରଚା ଦିଶି ରାତି ପାହିଲା ଧୂଆନ ମନରେ ଗାଥ ଶୁରୁ ବନନା ।୧୮</p> <p>ସାଧୁ ମୁଖେ ବେଦଧୁଳି ପ୍ରସରିଲା ଏ ମେଦିନୀ ୭୦ ୭୦ ନିଶି ହେଲା ପରଭାତ</p> <p>୭୦ ୭୦, ନିଶି ହେଲା ପରଭାତ ଶିଶିର ବିଷଳ ମଧୁ ମରୁତ ତାକିଲେଣି କାଳ, ପିକ, କପୋତ ।୧୯</p> <p>ବିଦଶା ରଜନୀ ଆସିଲା ପାହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉଷାର ଛବି ଦିଶଇ ଶୋଭାରାଣୀ ବସି ଗଗନାସନେ ଭାଲଇ ପୀଯୁଷ ଅତି ଯତନେ ଉଛୁର ନ କରି ୭୦ ସଞ୍ଚଳ ।୨୦</p> <p>ତନ୍ଦ୍ରା ମଗନ ଅଳସ ଆଖି</p>	<p>ପବୁରି ଶୁଭ ମନାସି ସେ ସେ ବିଳପଇ ସେ ତ ଅଗତିର ଗତି ତା' ପଯ୍ୟରେ ଭାଳି ମତି ଜୀବର ସେବାରେ ଦିଅ, ଜୀବନ ବିତାଇ ।୨୧</p> <p>ଜାଗି ତୁ ଜଗାଅ ଭବ ବିତର ପେମ ବିଭବ ଜଗତର ହିତ ସାଧି, ହୁଅଁ କାଳ-ଜୟା ମାନସ-ସୁମନ ତୋଳି ଭକ୍ତିରେ ଗୁଣ୍ଡ ମାଳି ଅରପ ତୁ ନିରହାଳି, ବିଭୂପଦ ଧ୍ୟାଯୀ ।୨୨</p> <p>ଶୁଣି କାନ, ମନ ଦେଇ ଏ କି ଶବଦ ଶୁଭର ଗଗନ, ପବନ, ଜଳ, କାନନ ସଂପରି ।୨୩</p> <p>ରବିରେ ତେଜ ଝଲମେ ଶଶିରେ କର ବିଳପେ ବର୍ଦ୍ଧିଗେ ଛବି ତାର ରହିଛି ତ ପୂରି ତା ବିନା ନାହିଁ କେ ଗତି ତା ବିନେ ନାହିଁ ମୁକ୍ତି ପଲକେ ହେଲେ ମନରୁ, ନ ଦିଅ ପାଶୋରି ।୨୪</p> <p>ଗଗନ ଭେଦି ଉଠେ ଓଂକାର ସର୍ବେ ହୋଇ ଉପଗତ ଶୁରୁ ପଦେ ଦେଇ ଚିର ଗାଥ ବନନା ସ୍ଵର ଝଂକାର ବିକତ ନବ କୁସୁମେ କର ଅରଚନା ।୨୫</p> <p>ଜାଳି ମଙ୍ଗଳ ପଦୀପ ଦେଇ ସୁବାସିତ ଧୂପ ଶର୍ଣ୍ଣ ପଶ ରଙ୍ଗପଯ୍ୟରେ ଶୁଭ ଶଙ୍ଖ ହୁଲହୁଳି ଶୁରୁ ପଦେ ନିରହାଳି ସେବକ ପଶ ଯଥା ବିଧୁରେ ଭାଳିଦେବେ ଶୁଭାଶିଷ ନାହିଁ ତା ଉପମା ।୨୬</p> <p>ଖୋଲି ଦେଖ କିଏ ତାକୁଛି ଆସି ଦୃଦତ୍ସ୍ବୀ ବାଜେ ଅମୃତ ସ୍ଵରେ ଭାଳିଦିଅ ପାଶ ରଙ୍ଗପଯ୍ୟରେ ପଦସେବା ପାଇଁ ପତାଅ ହାତ ।୨୭</p> <p>ଅନାଅରେ ଗତି ଯାଉଛି ବେଳ ଅରଚନା ପାଇଁ କୁସୁମ ତୋଳ ସାଇ ସାଇ ପୁଷ୍ପରେ ଦିବ୍ୟ ଆସନ ଆସିବେରେ ପରା ପରାଣ ଧନ ପୁଣି ଜଣାଅ ନୁଆଁଇ ମାଥ ।୨୮</p>
<p>ବିଦଶା ରଜନୀ ଆସିଲା ପାହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉଷାର ଛବି ଦିଶଇ ଶୋଭାରାଣୀ ବସି ଗଗନାସନେ ଭାଲଇ ପୀଯୁଷ ଅତି ଯତନେ ଉଛୁର ନ କରି ୭୦ ସଞ୍ଚଳ ।୨୯</p> <p>ତନ୍ଦ୍ରା ମଗନ ଅଳସ ଆଖି</p>	<p>ଅନାଅରେ ଗତି ଯାଉଛି ବେଳ ଅରଚନା ପାଇଁ କୁସୁମ ତୋଳ ସାଇ ସାଇ ପୁଷ୍ପରେ ଦିବ୍ୟ ଆସନ ଆସିବେରେ ପରା ପରାଣ ଧନ ପୁଣି ଜଣାଅ ନୁଆଁଇ ମାଥ ।୨୩</p>

କେତେ ଘୁମାଇଛୁ ବାଉଳା ରେ ! ୭୦

କେତେ ଘୁମାଇଛୁ ବାଉଳା ରେ ! ୭୦
 ପାହି ଓ ଗଲାଣି ରାତି
 କୁମୁମ-ବଦନେ, ବିହୁଗ-କୁଜନେ
 ପୁଷ୍ଟ ତାର ଶୁଣ-ଗୀତି ୧୦

ସୁର ମିଳାଇ ତୁ ଗାଅରେ ବାଉଳା !
 ସେ ନାମ କଲ୍ୟାଣଦାୟୀ,
 ଦୁଃଖ-ତାପହାରୀ ସେ ଏକା ସବୁରି
 ତା ବିନ୍ଦୁ ପାହା କେ ନାହିଁ ୧୧

ମାରେ ସେ, ତାରେ ସେ, ସେ ହସେ, ସେ ରୂପେ;
 ଆଖି ମେଲି ଥରେ ତାହାଁ,

କେତେ ରହିଛୁ ଆଉ ଘୁମାଇଁ

କେତେ ରହିଛୁ ଆଉ ଘୁମାଇଁ
 ଜାଗ; ନିଶି ଆସିଲାଣି ପାହି ୧୧

ତରୁଣ ଅରୁଣ ବିଜୟ କଲେଣି
 ଆଲୋକେ ମଣି ମହୀ
 କଣେ କଣେ ନିରାଜନା ଗୀତି
 ଶୁଭେ, ଶୁଣ ଜାନ ଦେଇ ୧୨

ଜାଗିବା ବେଳରେ ନ ଜାଗି ଯେବେ ତୁ

ଘନ ଅନ୍ଧାରେ କେ ସେ

ଘନ ଅନ୍ଧାରେ କେ ସେ ତାଙ୍କେରେ ୧୦

କା'ର ମଧୁବିଶା ସେ ରେ ସୁରେ ସୁରେ ଝଙ୍କରେ
 ଘୁମଘେରା ନୟନ ଦୁଆରେ ଡାକଦିଖ ଜାଗରେ ଜାଗରେ ୧୧
 ଆଖି ମେଲି ଦେଲି ତାହିଁ ପୂଳକି ଉଠିଲା ଦେହି

ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଏଇ ମଧୁ ପରଭାତେ

ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଏଇ ମଧୁ ପରଭାତେ
 ମହାସଞ୍ଚାତ ଗାଅରେ ଭକ୍ତ ଯେତେ ୧୦

ବିହୁଗ-କଣେ ସଞ୍ଚାତ ତା'ର, ପବନ ଲହରେ ଉଣ୍ଡିତ ତାର
 ତାକଇ ସେ ପାଶେ 'ଆସ ସନ୍ତାନ' ଝରଣାର କୁଳୁମୀଟେ ୧୧

୪ ଜୀବନ ଯା'ର ଆଶାପର ଦାନ
 ତାହାରି ଚରଣେ କର ଅରପଣ
 ସେ ତାହେଁ ନା ଧନ ତାହେଁ ଖାଲି ମନ-
 ପୂରା ଅନ୍ତରଗତେ ୧୧

ଜାଗ ଜାଗ ନଗରବାସୀ ନିଶି ଅବସାନରେ
 ଜାଗ ଜାଗ ନଗରବାସୀ ନିଶି ଅବସାନରେ ୧୦

ଗୁରୁ ଗୌରାଙ୍ଗବଲେ ଉଠରେ କୁତୁହଲେ
 ଶାତର ହବେ ମନ ପ୍ରାନ ରେ ୧୧

ରାଧାମାଧବ ଜୟ ବଲରେ ଦୂରାଶୟ
 ହୁବେ ଚିର ଶାନ୍ତିଦିଧାନ ରେ ୧୧

ଅଧିଳ ଅକୁଳ ଭବ-ପାଵାବାରେ
 ନାଭରୀ ସେ ବାହେ ନାଆ ୧୧

'କରି କରାଏ ସେ' ବିଗାରି ମନେ ତୁ
 ମୋହ ନିଦରେ ନ ଭୁଲ
 ଲଞ୍ଚାର ଠାକୁର ସେ' ତ ଜଗତର
 ମିଛେ 'ମୁଁ'-କାର ନ ବୋଲ ୧୩

ଜୀବନ, ଜନମ, କରମ, ମନନ,
 ପାଦେ ତା'ର ସଂପି ଦିଅ
 ଦ' ଦିନର ଭବ-ପରବାସୀ ଜୀବ
 ସୁଖେ ଶୁଭୁଦାସ ହୁଅ ୧୪

ପଢ଼ିବୁ ନିଦରେ ଶୋଇ
 ଗତିଯିବ ଦାନବେଳାରେ ବାଉଳା!
 ପଛେ ଖୁରୁଥିବୁ ତୁହି

ଜାଗି ତୁ, ଜଗା ମନ-ଚେତନା ତୋ
 ଭକ୍ତି, ପଣତି ପାଇଁ
 ତାକ ତରାଇ ରେ, ଭବ-ନଦୀ ପାରି-
 କରିବେ ରେ ଏକା ସେହି ୧୩

ଖୋଜି ହେଲି ତା'ରେ ଚଉଧାରେ ୧୫

ନ ମାନେ ବାରଣ ମୋର ଝରେ ଆଖି ନାରଧାର
 ଭେଟ ତାର ଅବିରତ ଝରେ ୧୩

ଆନ କାମନା ତୁ ନ କର ବାତୁଳ !
 ପାଶୋରି ଦୁନିଆ ଦି'ଦିନ ଜଞ୍ଜଳ
 ନୁଆଇଁ ମଧ୍ୟ ତୁ ମାଗ କରପାତି
 ଭକ୍ତି ଭରି ତୋ ଚିତ୍ରେ ୧୩

୧୦ ମାଗ ତା'ର ରରଣ ତଳରେ
 ନ ଘେନ୍ତୁ ପଛେ ସେ ଆଦରେ କୋଳରେ
 ଜନମେ ଜନମେ ସେବକ ରୂପରେ
 ଘେନା କରୁଥାର ତୋତେ ୧୫

ରାଧାଗୋବିନ୍ଦ ନାମ ଗାଓରେ ଅବିରାମ
 ପରିଶାମେ ପାବେ ପରିତାଣ ରେ ୧୩

ଜୟଗୁରୁ ମଙ୍ଗଲ ବୋଲରେ ଅବିରଳ
 ଧିକ୍ ବନ୍ଦୁ କୁଳିଶପାଷାଣ ରେ ୧୫

ଜାଗ ଜାଗ ନିଦା ତେଜ

ଜାଗ ଜାଗ ନିଦା ତେଜ ପବିତ୍ର ବେଳାରେ ସମାସାନ ଶୁରୁଦେବ ପୂଜାବେଦୀ ପରେ	10।	କିଏ ଗାଖ ବୀଣାୟନ୍ ଉଠେ ମଞ୍ଚତାନ 1୪।
ଧୀରେ ଧୀରେ ପାହୁଅଛି ମଧୁର ରଜନୀ ବିଦୁଗ ର କଳକଣ୍ଠ ଉଷାର ରାତିଶୀ	11।	କିଏ ଚାଲେ ପୂଷ୍ଟ ଧରି ପୂଲକିତ ମନେ ଦେବ ବୋଲି ପ୍ରାତି-ଅର୍ଯ୍ୟ ଶୁରୁ ଚରଣେ । ୧୫।
ଚକବାଳ ରକ୍ତ ରାଗେ ହୋଇବ ରଙ୍ଗିତ ନବ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ ଦିଶେ ହୋଇବେ ଉଦିତ	12।	ତେଣୁ କରି ଆସ ଭାଇ ବିଳମ୍ବ ନ କର ନିଦାଦେବୀ କୋଳ ଛାଡ଼ ଉଠେ ସହିର । ୧୬।
ପୂଜିବା ସକଳେ ବସି ସୁବର୍ଣ୍ଣ କିରଣେ ମଧୁ ସମୀରଣ ବହେ ମୃଦୁଳ କଂପନେ	13।	ସ୍ଥାନ କରି ଶୁଭ-ପୂତ ଦୁଆ ହେ ସକଳେ ବସ ଆସି ଶୁତି-ଶୁଭ ପୂଜା ମଣ୍ଡପରେ । ୧୭।
ସମ୍ମିଳନୀ ପରିପାଳା ଅତି ମନୋହର ରହୁଅଛି ଉତ୍ଥାରେ ଅମୃତ ନିର୍ଝର	14।	ନିଗମ ଜ୍ୟୋତିରେ ଆଜି ଦୁଆ ଉଦ୍ଭାସିତ ପୂଲକିତ ସୁରଭିତ ଦୁଆ ଉଦ୍ବେଳିତ । ୧୯।
କିଏ ଗାଖ ସୁଲକିତ ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଗାନ		ଭାରତ ମାତା ର କୁଞ୍ଜ ସାଧନାର ପଳି ଭୁକ୍ତି ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ ‘ନିଗମ-ଇଶ୍ଵର’ । ୧୦।

ଜାଗ ଜାଗ ଶୁରୁଦେବ

ଜାଗ ଜାଗ ଶୁରୁଦେବ ଦୁଦୟ ମନିରେ ଜାଗିଯୁ ଉଠିଯୁ ବସ ପାନ ଆଲୋକରେ	10।	କି ଦିଏ ପୂଜିବ ଆମି କି ଆଛେ ସମ୍ବଲ 1୮।
ରଜନୀ ପରାତ ହଳ ଉଦିତ ଭାନ୍ଧର ପୁମେର ଅଳୟ ତେଜ ପ୍ରାନେର ଠାକୁର	11।	୪ଇ ଚରାଚର ବିଶ୍ଵ ସକଳ ତୋମାର କି ଧନ ତୋମାରେ ଦିବ କି ଆଛେ ଆମାର । ୧୯।
ରବିର ଉଦୟ ଭେଲୁ ଜଗତ ପକାଶ ଜାଗିଯୁ କରହେ ପ୍ରଭୁ ଦୁଦି ତମ ନାଶ	12।	୪ଇ ଦେହ ପାନ ମନ ତୋମାର ସକଳ ଗୁହନ କରିଯୁ କର ଜନମ ସପଳ । ୨୦।
ପରାତେ ପାପିଯୁ ତାକେ ସୁମଧୁର ଭାଷେ କିତ ନିଦା ଯାଓ ଠାକୁର ଘୁମେର ଆବେଶେ । ୩।		କି ଦିଯେ ପୂଜିବ ତୋମାୟ୍ ଦୀନ ହୀନ ଆମି ଆମାରେ ଗୁହନ କର ଓହେ ଜଗତ୍ସ୍ଵାମୀ । ୨୧।
ଦୁଃଖେର ଜଗତେ ଠାକୁର ବଢଇ ସୁଖ ଦିଲେ ଜାଗିଲାମ ସୁପ୍ତଭାତେ ଜୟଶୁରୁ ବଲେ	13।	୪ ଜଗତେ ହେନ ବନ୍ଧୁ କେ ଆଛେ ଆମାର ଯେ ଜନ ଲଇବେ ଆମାର ଜୀବନେର ଭାର । ୧୦।
ଆଜ ଦୂର ହଳ ମମ ପାପ ତାପ ଦୁଃଖ ଉଠିଲାମ ପାତ କାଲେ ହେରି ତାର ମୁଖ	14।	ତୋମାର ଚରନେ ତାଇ ସଂପିନ୍ଦୁ ସକଳ ଦୁଦୟ କମଳେ ଦାଓ ଚରନ କମଳ । ୧୧।
ଦେବେର ଦୂର୍ଲଭ ତବ ଚରନ ଯୁଗଳ		ଆର କିଛୁ ନାହିଁ ତାଇ ଏଇ ନିବେଦନ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଏଇ ରୂପେ ଦାଓ ଦରଶନ । ୧୨।

ଜାଗ ନିଶି ପାହିଲାଶି ରାଜେ ରବିକର ହେ

ଜାଗ ନିଶି ପାହିଲାଶି ରାଜେ ରବିକର ହେ, ଶେଯ ତେଜ ଜଗତେ ନାଥରେ ସୁମର ରେ । ୧୦।		ସୁଖର ଦୁଃଖର ସାଥୀ ତା ବିନେ କେହି ନାହାନ୍ତି ୪ ଭର-ତାରଣ-ତେରୀ ସେ ଯେ ଜୀବନର ରେ । ୧୩।
ଅମା ନିଶି ପଭାତିଲା, ପକ୍ଷ ମଙ୍ଗଳ ଗାଇଲା ଦିଅଁ ଦେଇଲରେ ଶୁଭେ ଶୁଭ ଶଙ୍କ ସ୍ଵର ରେ । ୧୧।		ଇହକାଳ, ପରକାଳ ଶୁରୁନାମଣି ସମ୍ବଲ ଶୁରୁ ଦୁହା, ଶୁରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ଶୁରୁ ଆଦିମୂଳ ରେ । ୧୪।
ଶୟନେ ଅବା ସପନେ ଅଛ ଯାହାର ନନ୍ଦନେ ଜୀବନ ଜନମଦାତା ଶୁଣାନ କର ରେ । ୧୨।		ଶୁରୁର ଚରଣେ ମତି ରଖ ମନ ଦିବା ରାତି ଅଳୟ ରବଜି ଶୁରୁ-ପଦରେ ଜୁହାର ରେ । ୧୫।

ଜାଗରେ ! ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଜାଗ

ଜାଗରେ ! ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଜାଗ
ଚେଳଁ ଥାଇ ତୁ ଯେ ନିଦରେ ବିଭୋର
ତଳ ମୁଖ ଗାମୀ ଚେତନା ତୋହର
ଧର୍ମିଲାଗି ସିନା ହରାଇ ବସିଛୁ
ଉର୍ଧ୍ଵର ଅନୁରାଗ । ୧୧
ଚେତନା ଦୀପିରେ ହୁଅ ଜାଗରିତ
ଅମୂଲ୍ୟ ଭୀବନ ହେଉରେ ସନ୍ତତ

101

ପୁମରେ ନ ଭୁଲି, ଚେତନା ଧିଆନେ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନେ ଲାଗ । ୧୧
ସକଳ କରମେ ହୁଆ ଏକ ମୁଖୀ
ଶତ୍ରୁ ରୂପୀ ମୋହ ନିଦା ଦୂରେ ରଖି
ଦୂର୍ଲଭ ତେବେରେ ନ ହୋଇବ କେବେ
ସେ ପଦ ପରଶ ସଙ୍ଗ । ୧୩

13

ଜାଗ ଜାଗ ଜାଗରେ ଆଜି

ଜାଗ ଜାଗ ଜାଗ ରେ ଆଜି
ବିଶ୍ଵମାନସ ଜାଗ ରେ
ଶୁଭୁ ପଦ ଧୂଳି ମାଗ ରେ । ୧୦
ପରମ ବୁଦ୍ଧ ସେ ଶୁଭୁ ପ୍ରେମମୟ
ପ୍ରେମରେ ଭସାଇ ଦେବ ତୋ ଦୁଃଖୟ
ମଧୁର ତା ଅନୁରାଗ ରେ । ୧୧
ଲଭିବୁ ରେ ତାର ପୁଣ୍ୟ ଜଇବଳ୍ୟ
ମୁକୁତି ମଧୁ ସେ ଭୀବନେ ଅମୂଲ୍ୟ
ଜାଗ ରେ, ଜାଗ ରେ, ଜାଗ ରେ !
ଜାଗ୍ରତ ଧରଣୀ ଶ୍ୟାମଳ-ବରଣୀ
ଉଠ, ମରମାନବ ! ଜାଗ । ୧୦
ଆଉ କି ସାଜେ ପଲଜର ପୁଖଗୟନ ?
ଚେତ ଚେତ ଫେଟି ଝାନର ନୟନ
କାଳ ବିତେ, ଗତ ଆୟୁ ଦିନୁ ଦିନ
ପୁଣମି ଶୁଭୁ, ଶରଣ ମାଗ

10

11

10

ଜାଗ ହେ ଶୁଭୁ ଭକ୍ତେ ନକରି ହେଲା
ଗତିତ ଯାଉଛି ଦେଖ ଅମୃତ ବେଳା । ୧୦
ଜାଗି ଜଗାଥ ଜେନ ନମଶ ଆନ ଆନେ
ପବୁରି ହିତ ପାଇଁ ବହିଛ ଦେହୁ ଭାଇ
କାଳ ବିଲମ୍ବ କଲେ ବୁଢ଼ିବ ଭେଲା । ୧୧
ଭାଇ ବନ୍ଧୁ କୁଟୁମ୍ବ ଧନରନ୍ତ ବିଭବ

10

11

10

ଜାଗ ହେ ସରବେ ମାତ ହେ ଗରବେ ଗାଥ ଠାକୁରଙ୍ଗଜୟ ଗାନ । ୧୦
ପାରୀ ସିମିନ୍ତିନୀ ଅର୍ପ୍ୟଥାଳି ଘେନି
କୁଞ୍ଜମ ବରଣୀ ରଞ୍ଜାଇ ଅବନୀ
ପ୍ରାଚୀ ଶୈଳ ନଭୁ ଘେନିଶ ମେଲାଣୀ ବନ୍ଦିଲାଶି ଶୁଭୁ ଶୁଚିରଣ । ୧୧
ମୃଦୁଙ୍ଗ ପକ୍ଷତ ଭେରୀ ତୁରୀ ସ୍ଵନ
ସାଗର ଗରଭୁ ଉଠେ ଘନ ଘନ
ଜଳ ଦେବୀ କୁଳ ସର୍ବେ ହୋଇ ତୁଳ ରତ୍ନିଲେଶି ଶୁଭୁ ସଙ୍କାରଣ । ୧୨
ଧୂପାରତି ଛନ୍ଦେ ବୋଲି ଦିଖ ତାର
ସ୍ଵର୍ଗ ପେମ ଭକ୍ତି ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାର
ପୁଷ୍ପ ପୁଷ୍ପ ଗନ୍ଧ କରି ଆହୁରଣ ଉର୍ମି ସିନ୍ତ ମନ ସମୀରଣ

13

ଆହା ! ଏ କି ସତଭାଗ୍ୟ ରେ । ୧୧
କେତେ ସରାଗରେ ଭଙ୍ଗ ଘରେ ତୋର
ଆପି ଦେଇଛି ସେ ଭଙ୍ଗ ପଦ ତାର
ମୋହ ନିଦା ଏବେ ଭାଙ୍ଗରେ । ୧୩
ସଂପି ଦେ ତୋର ଶିରୀଷମ, ଶୀତ
ସଂଜ, ସକାଳ, ବରଷା, ବସନ୍ତ
ପାଯୋରି ଏ ଭବ ରଙ୍ଗରେ । ୧୪

13

ଜାଗ ରେ, ଜାଗ୍ରତ ଧରଣୀ
ମାୟ ମୋହ, ମଦ ମୁକ୍ତି ବିଶ୍ୱ
ସଙ୍କରମୟ ପଥ, ପାଛ, ତୁ ନିଃସ୍ଵ
ନିଷ୍ଠରଣେ କର, ଶୁଭୁ ସର୍ବସ୍ଵ
ଡାକ ତୁ ଭରି ଅନୁରାଗ
ଜାଗ ରେ, ଜାଗ ରେ, ଜାଗ ରେ । ୧୫

15

ଜାଗ ହେ ଶୁଭୁ ଭକ୍ତେ ନକରି ହେଲା
ପାଣିପେଟକା ଭାଇ ପରତେ ଯାଆ ନାହିଁ
କ୍ଷଣକ୍ଷଣକେ ଆନ ସଂସାର ଖେଲା । ୧୫
ଗାଇ ଶୀରୁରୁ ନାମ କରି ତାଙ୍କରି କାମ
ତାଙ୍କ ବିନା କେ ଆନ କରିବ ପରିତ୍ତାଣ
କାର୍ତ୍ତନ କର ସଦା ଶୀରୁରୁ ଲୀଳା । ୧୩

13

କେବି କୁମୂରୁଆ ବକ ଚକ ବାକ
ହୁଲଦୀ ବସନ୍ତ ଶାରୀ ଶୁକ ପିକ
ଯୁଥେ ଯୁଥେ ହୁଲହୁଲି ଦେଇଯାନ୍ତି ପ୍ରେମେ ଲଭି ଶୁଭୁ ଦରଶନ । ୧୫
ନଶ୍ଵରତା ମାୟ ମୋହ ପାଶେ ଛନ୍ଦି
ଆଶା ମରୀଚିକା କାରାଗାରେ ବନ୍ଦି
ପାପ ତାପ ଦବ୍ବ ସନ୍ତପ୍ତ ପରାଶେ ବସି କାରୁଥିବା କେତେ ଦିନ । ୧୫
ଶୁଭ ପୂତ ଭାବେ ଆସ ସର୍ବ ମିଳି
ଶୁଭୁ ପଦ ଅବ୍ରଜେ ଦେବା ପୁଷ୍ପଙ୍କଳ
ଶୁଭୁ ପରାତ୍ପର ବହୁଷ ଠାକୁର ନାଶିବେଟି ହେଲେ ଘୋର ତମ । ୧୬

16

16

ଜାଗିଲାରେ ଜନନ ଉକ୍ତଳ ଧାତିକାରେ

ଜାଗିଲା ରେ ଜନନୀ ଉକ୍ତଳ ଧାତିକାରେ 10। 'ଜୟଶୁଭ' ସିଦ୍ଧମନ୍ତ୍ର ଜପି ଧୀରେ ଅବିରତ ଜାତୀୟ ଜୀବନସାରିକାରେ 11। ଯା' ମଧୁ ପରଶ ପାଇ ଜୀବନ୍ତ ନଷ୍ଟରଦେହୀ ଯାଏ ପଥ ଚାଲି ନିର୍ବିକାରେ 12। ଜଗଦ୍ଭୂତ ଆମ ଶୁଭ ଯୁଗ ଯୁଗ ଅବଧୁର ଜାଣି ଏହି ସତ୍ୟ ଅବିକାରେ 13।	ଜାଳି ଜାଗର ଦୁରିତେ ଜଳାଇ ମାନସନେତ୍ରେ ଜୀବନ୍ତୁଙ୍କ ଜୀବ ମାଳିକାରେ 14। ଜନମି ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶେ ଜନନୀ ଉକ୍ତଳ ପାଶେ ଜାଳିଦେଲେ ଆନ-ବର୍ତ୍ତକାରେ 15। ଯାର ଭୌମଭାବସ୍ଥୁଟ ଜାଞ୍ଜିଯମାନ ପ୍ରକଟ ଜଗନ୍ନାଥ କ୍ଷେତ୍ର ଭୂମିକାରେ 16। ଯେଣେ ଚାହଁଲେ ସେଠାରେ (ତାଙ୍କ) କ୍ଷାଳମୟୀ ବାଣୀ ସ୍ଵରେ ଯନ୍ତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵ ଭେଦ-କାରିକାରେ 17।
'ଜୟଶୁଭ' ବୋଲି ଜାଗ ଜଗନ୍ନ 'ଜୟଶୁଭ' ବୋଲି ଜାଗ ଜଗନ୍ନ ଶୁଭ ପରଭାତେ ଆଜି 10। ପ୍ରକୃତି କରେ ମିନତି କୁଣ୍ଡେ କୁଣ୍ଡେ ବନ-ଫୁଲ ଫୁଲ ଅଳି ଓଁକାରେ ଗୁଣ୍ଡେ ଗାଧୋଇ ଶିଶିରେ ବନମାଳା-କରେ ବଯେ ଲିତିକା ରାଜି 11। ତନ୍ଦନବନ ନନ୍ଦନ କରି ଗନ୍ଧସମୀର ନାଚେ ମନେ ଦୋହଳି ଛରେ ମତାଇ ଶିରିବନେ ପାତି ରତେ ଓଡ଼ଶା ଉଦ୍ଧାତୁ ଦରହୁସି ଉଷା ନମେ ବରତନୁ ମାରଁ 12।	ନିରାଜନା-ରତ ପୁରୁଷେ ଅରୁଣ ନବ ବିଦୁଗ କଣେ ଶୁଭେ ମଙ୍ଗଳ ରବ କମଳିନୀବାଳି ଘେନି ମଧୁଆଳି, ଭେଟିବାକୁ ହେଲା ପାଜି 13। ବିଶ୍ୱଗୁରୁଙ୍କପଦ ବନନ ଲାଗି କୁଳୁ ଗାତ ଗାଏ ଗିରିନଦୀ ନିଦ ଭାଙ୍ଗ 'ଜୟଶୁଭ' ରବେ ମୁଖର ସରବେ, ଗଗନ ପତଙ୍ଗ ଭାଜି ପଦ-ଦରଶନ ଆଶାୟୀ ସରବେ କଣେ ସେ ନାମ ଭାଜି 14।
ନବ-ରବି ଆସେ ଉଚ୍ଚ ନବ-ରବି ଆସେ ଉଚ୍ଚ ଏଇ ପରଭାତେ ପରଶି ଜଣାଥ, ତାହାରି ଚରଣ ଛୁଇଁ 10। ନବୀନ ଆଲୋକେ ନବୀନ ଭୁବନ ନବ ଉପବନେ ନବୀନ ସୁମନ ନବମାଳା ଶୁଷ୍କ ନୂଆଁଅରେ ଶିର ନବୀନ ପରାଣ ଦେଇ 11। ମାଗି ଶିଖ ନାହିଁ ତାହାରେ ମୁକ୍ତି ମାଗ ଶୁରେଣେ ଅତୁଳ ଭକ୍ତି	ଯେଉଁ ତୋରେ ବନ୍ଧା ହେବେ ଦିନରାତି, ଅଖିଲ ଜଗତସାଇଁ 15। ଧୂଳିଧରା-ଘରେ ଦି 'ଦିନ କୁଣିଆଁ ଶେଷ-ୟାଥୀ ଯା'ର ଶମଶାନ ନିଆଁ କି ଲୋଡା ତାହାର ଧନ, ଜନ, ମାନ-ଗଣ୍ଠି ଧନ ଏକା ସେହି 16। ଭକ୍ତି, ପାରତି ମନରେ ଭରାଇ ଆଶିଷ ମାତର ମାଗ ପାଦେ ଯାଇ ପରଶି କେବଳ ତୋହରି ସମ୍ମଳ ଭେଟ ତା ଚରଣେ ନେଇ 17।
ନିଦ ଭାଙ୍ଗ, ରାତି ତ ଆସି ପାହି ରେ ନିଦ ଭାଙ୍ଗ, ରାତି ତ ଆସି ପାହି ରେ ମାୟ-ମୋହ ଘୁମରେ ତୁ କେତେ ଧିରୁ ଶୋଇ ରେ । 10। ଭରାଇ ସରିଏ ମିଳି, ଦୁନିଆର ନିଶା ଗୋଲି ପିଆଇ ଦିଅନ୍ତି, ଜାଗିବାର ବଳ ନାହିଁ ରେ । 11। ଅଛି ଜଣେ ତୋର ସାହା, ସେ ଏକା କରିବ ଆହା	ଶମ୍ଭନେ, ସପନେ ତାକୁ ତାକ ତୁ ନିଠାଇ ରେ । 12। ଜାଗ, ତା' ଶରଣ ମାଗ, ଭରି ମନେ ଅନୁରାଗ ଷତରିପୁ ଯିବେ ଦୁରେ, ତୋ ପାଖୁଁ ପଳାଇ ରେ । 13। ସେ ତ ଜରୁଣ୍ଣା-ସାରର, ତାକୁ କରି ଆପଣାର ଆଖି ମେଲି ରହ ମନ, ତା ପଥ ଅନାଇଁ ରେ । 14।
ନିଶି ହେଲା ଆସି ଅବସାନରେ ଜାଗ ସରବେ ଗାଅ ଗରବେ ଶୁରୁରୁ ନାମରେ । 10। କୁଆଁତାରା ସିମୁର ଭରା ଉଜ୍ଜିମାରି ଆସିଲା ପରା ରାବି ସକଳ ବିହିଙ୍କୁଳ ଦଳକୁ ଦଳରେ 11। ଗୁର ତାରା ନଷ୍ଟ ସାରା ନିଲାକାଶେ ମେଲି ପଯରା ରଣକ୍ଷି ଶୁରୁ କଳପତରୁ ଶୋଭା ପଯରା ରେ । 12। ହୁର ହୁର ବଂ ବଂ ନାଦେ କଂପେ ମହୀ ତମ୍ଭୁରୁ ଶଦେ	ଆସିଲେ ଶିବ ଦେବାଧୀଦେବ ଭବାନୀଭବରେ 15। ଜଗନ୍ନାଥ ନିଲାଦ୍ଵାନ ଆରୋହୀ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ଆସି ମଣ୍ଡନ ସଭା ସଦନ ଅଘନାଶନରେ 16। ନର ନାଚେ ପାତାଳ ନାଚେ ଧରା ନାଚେ ଜଳପି ନାଚେ ଶୁରୁରୁ ଜୟ ଶୁରୁରୁ ଜୟ ଶୁରୁରୁ ଜୟ ରେ । 17। ଭକ୍ତ ମିଳି ଦିଅହେ ତାଳି ମାତା ଭଗିନୀ ହୁଲହୁଳି ସିଦରନ ପଦେ ଦେଇଣ କର ବନନରେ 18।

ନିଶି ହେଲାଣି ପାହାନ୍ତି, ଜାଗ ଜଗବାସୀ

ନିଶି ହେଲାଣି ପାହାନ୍ତି, ଜାଗ ଜଗବାସୀ
ଶେଯ ତେଜ, ନରେ ରବି ଚାହିଁଲେଣି ହୁସି ।୧

ନୀତ ତେଜି ବିଦୁଙ୍ଗମ
ରଚେ ପରାତ ଆଗମ
ପୂଜେ ନବ ରବି, ସେରେ କମଳ ବିକଶି ।୨

ଧିଆନ ନୟନେ ହେର
ଅପରୂପ ତେଜ ତାର
ସେ ସେ ଶୁରୁବୁଦ୍ଧ ବିଜେ, କଲ୍ୟାଣ ବରଷି ।୩

ନିଶି ହେଲାଣି ପାହାନ୍ତି ଜାଗ ଶେଯ ତେଜ
ପୂରୁବ ଗରନ କୋଣେ ହୁସେ ରବି ତେଜ ।୪

ପବନ ବହୁଇ ମନ, ବିସାରେ ସୁମନ ଗନ୍ଧ
କାୟାରେ ହୁସେ କମଳ ତେଜି ମନୁ ଲ୍ୟାଜ ।୫

ଶୁଭେ ବିଦୁଗ କାଳକି, ଦିଖ ସତେ ଦୁଲଦୁଲି
ନବୀନ ପରଭାତରେ ବନ୍ଦିବାକୁ ଆଜ ।୬

ଯେତେ ସବୁ ନାରୀନର, ଶେଯେ ମୃତ ପରକାର
ଥିଲେ ଶୋଇ ଜାଗିଲେଣି ତଠ ତନୁ ମାଜ ।୭

ତତ୍ତ୍ଵିଦିଗ ପେମେ ହୁସେ, ସରାଗ ତରଙ୍ଗେଭାସେ
ନିତ୍ୟବେତ୍ତେ ଲାଗି ବେଗେ ଶୟାମ ତୁ ବରତ ।୮

ପଣମି ପିତା ପାଦରେ, ଲାଗ ଶୁଭ କରମରେ
ସେହି ସତ୍ୟ, ସେହି ନିତ୍ୟ, ଆନ ସବୁ ବ୍ୟାତ ।୯

ଭୁଲ ମନୁ ଭେଦଭାବ, ଭାଇ ଭଉଣୀ ସରବ
ଆମ ଜନମ କରତା ଏକ ବୋଲି ହେଜ ।୧୦

ସୁଖ ବୋଲ ଦୁଃଖ ବୋଲ, ସବୁତ ତାଙ୍କରି ଖେଳ
ମାତି ଭକ୍ତି ପେମରେ ଜମ୍ବୁରୁ ଭଜ ।୧୧

ଉଖାରୀରେ, ଜାଗ, ଗତି ଯାଏ କାଳ

ଉଖାରୀରେ, ଜାଗ, ଗତି ଯାଏ କାଳ
ହେଲା ଆଉ କର ନାହିଁ
ଦେଖ ରେ, ଦେଖ ରେ, ପୂରୁବ ଗରନେ
ଅରୁଣ ଦେଲେଣି ବାହି ।୧୦

କାମନା ବାସନା ଯାହା ଅଛି ତୋର
ବିରାଟ-ଚରଣେ ଏବେ ଜଣାକର
ଏଇତ' ରେ ସେଇ ଶୁଭବେଳା, ଦେଖ
ତତ୍ତ୍ଵିଦିଗେ ତୁ ଅନାହଁ
ବନର ବିଦୁଗ ମନ କଥା ତା'ର
ଜଣାଏଁ ରେ ଗୀତ ଗାଇ ।୧୧

କୁସୁମ ଅରପେ ବନ୍ଦନା ଥାଳି

ସରାଗ ପରାଗ ଅଙ୍ଗରେ ବୋଲି
ଅଳ୍ପ ବରଜି, ଶୁଣୁରେ ଅଳି
ତାହାରି ଚରଣ ଧ୍ୟୀ
ଆଉ କି ସାଜେ ରେ ନିଦ ତୋ ନିଷନ୍ତେ
ନିଶି ଆସେ ପାହି ପାହି ।୧୨

ଜାଗ ଏ ମଧ୍ୟର ପରଭାତ କାଳେ
ବରଜି ମନର ଅବସାଦ ହେଲେ
ତାକ ରେ କରୁଣା-ସାଗରେ, ତୋ ଶିରେ
କୃପା ବରଷଣ ପାଇଁ
ତାକିଲା ପରି ତୁ ତାକିଲେ, ସେ ତାକ
ଶୁଣିବେ ଜଗତସାଇଁ ।୧୩

ବାଉଳା ! ଅଳ୍ପ ପଦ୍ମତ ତେଜ

ବାଉଳା ! ଅଳ୍ପ ପଦ୍ମତ ତେଜ
ଘୁମ-ଘେରା ଆଖି ମେଲି ତୁ ଧଥର
ନିଜ ଗଞ୍ଜାଘର ଖୋଜ ।୧୦

ତୋ ଘର-ତିବେଣା ଜଳେ ନ ସ୍ଥାହାନି
ତୁଷ୍ଟାରେ ମୁରୁଖ ମନ !
ମିଛେ ସିନା ଭୁଲି ନାନା ତୀର୍ଥ ବୁଲି
ଖୋଜି ହେଉଛୁ ରତନ
ବିଚାରି ଲାଗଇ ଲାଜ ।୧୧

ହଠ ବାଜୀମାନ ଦେଖି ତୁ ଅଞ୍ଜାନ !

ଖୋଜୁ ବାଜିକର କାହିଁ?
ଅନ୍ତର ମର୍ମିରେ ଲୁଚି ରହିଛି ରେ
ଛାଇ ପଛରେ ନ ଧାଇଁ
ଆଖି ମୁଦି ଥରେ ହେଜ ।୧୨

ପରଶମଣି ତୁ ପର ଘରେ ଖୋଜୁ
ବୁଲି ବୁଲି ରାତି ଦିନ
ଖୋଜ ତୁ ଅନ୍ତର ଗଞ୍ଜାଘର ତୋର
ମିଳିବ ତା ଦରଶନ
(ତାର) କୋଟିଏ ରତନ ତେଜ ।୧୩

ପ୍ରୀକ୍ଷା

ଅନା ଫେରି ରେ

<p>ଅନା ଫେରି ରେ ଲୁଚି ଆସେ ରବି, ଯାଏ ଦିନ ସରି ରେ</p> <p>ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଘେରି ଆସେ ତେବେ ଗଳମଳ ଜଳେ ଭାସେ ଉଦ୍‌ବନ୍ଦୀ ତେବିବାକୁ ତାକ ନାଉରୀ ରେ</p> <p>ଆଉ ବେଳ ନାହିଁରେ ତୋହର ଆୟୁ-ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଷ୍ଟମୁଖୀ ହେର</p>	<p>10।</p> <p>11।</p>	<p>ତେତ, ତେତ ମନ ବାଇ ! ମୋହୁ ପରିହୃରିରେ</p> <p>ଆଖି ଆଗେ ସେ ଆଲୋକ ଜାଳି ରାହା ବତାଇ ନେବେ ରେ ଚାଲି ମୁଖେ ଭରି ସୁଧାଝେର ତୋତେ କୋଳ କରିରେ</p> <p>ଯା' ରେ ମଣ୍ୟ ତୁହି ଆପଣାର ନେବା ସାଥି, ଦେବା ବେଳେ ପର ବେଳ ଆଉଁ ତେତ, ଚିର-ବାନ୍ଧବେ ସୁମରି ରେ</p>	<p>19।</p> <p>17।</p> <p>18।</p>
<p style="text-align: right;">ଅବୋଲର ବୋଲ ନ ଶୁଣିବୁ କି ତୁ ମାଆ !</p> <p>ତାକି ଥକିଲିଣି ରାତି ହେଲା ପାହନ୍ତିଆ ।</p> <p>ଅଜାଣ, ଅବୋଧ ହେଲି ବୋଲି ମୁଁଛୁ ମାଆ ପିଙ୍ଗିଦିଏ ପାଦେ, ଶୁଣା ନାହିଁ ପଥର ରାଜାର ଝିଆ ହେଲୁ ବୋଲି ପାଖାଣା କି ତୋର ନାଆଁ ।</p> <p>ଆସ ମା', ଆସ ମା', କ୍ଷମାକର ଦୋଷ</p>	<p>10।</p> <p>11।</p>	<p>ଦରଶନ ଦିଅ ନ ବହି ତୁ ଗୋଷ ତୋ ତେଜ ଖେଳକୁ ଆଖୁ ଆଗେ ଆଗେ ଦିଶି ଯାଉ ଶୁଭ-ରାହା ।</p> <p>ଧନ, ଜନ ତୋତେ କିଛି ନ ମାଗିବି ନିଶି ଦିନ ଖାଲି ତୋତେ ଡାକୁଥିବି ପାଦତଳେ ବସି ସେବା ଅଭିଲାଷା ହେବି, ଥରେ ଫେରି ଚାହାଁ ।</p>	<p>19।</p> <p>17।</p>
<p style="text-align: right;">ଅରୁଣ ରଥରେ ବିଜେକର ହେ ମହାନ !</p> <p>ଆବାହନ କରେ ଆଖି ନିଖିଳ ଭୁବନ ଦୟାକର ହେ ଠାକୁର !</p> <p>ଦରଶନ ମାଗେ ଦାସ ଯୋଡ଼ି ବେନିକର ।</p> <p>ବିଦୁଗ କଣ୍ଠରେ ଶୁଭେ ଜୟ ଜୟ ଘୋଷ କମଳ-ଆନନ୍ଦେ ତବ ହାସ ପରକାଶ ନୀଳ-ସାଗର ଲହରୀ, ନାଚେ ତାଳେ ତାଳେ, ତବ ପଞ୍ଚରେ ତୁହାରି ।</p>	<p>12।</p>	<p>ମରମର ମଳିନତା-ଅନ୍ଧକାର ଛାଇ ତବ କିରଣ ପରଶେ ଯାଉ ହେ ଉଭାଇ ଦୟାମୟ ନିରଙ୍ଗନ !</p> <p>ଅର ନଯନରେ ଲେପିଦିଆ ଝାନାଙ୍ଗନ ।</p> <p>ଦୂଦୟ-ମରିରେ ବସ କରୁଣା ନିଧାନ !</p> <p>ମାୟ-ମଦ-ମୋହୁ ରିପୁ କର ନିସୁଦନ କୋଟି ଅପରାଧ କ୍ଷମ ଆୟର କଣ୍ଠରେ ତାକେ କିଙ୍କର, ଅଧମ ।</p>	<p>19।</p>
<p style="text-align: right;">ଅଳି ମୋର ଖତେ ପରାଣ ସାଇଁ</p> <p>ବଢି ଆଶା କରି ଆସିଛି ଧାଇଁ ରେତିବାକୁ ତବ ପଦ ଗୋସାଇଁ କରୁଣା କର ହେ ସୁଦୟାବହି ଆଶି ଅଛି ଯେତେ ମୁଁ ସମରପି ଦେବି ଘେନାକର ପ୍ରଭୁ ତବ ଶ୍ରୀକର ବଢାଇ ।</p> <p>ଅଗଣନ ନଦୀ ଧାର ଯେସନ ଅଥଳ ସାଗରେ ହୁଏ ବିଲୀନ ଆକୁଳ ନିରତ ଏ ମୋ ପରାଣ ଅନନ୍ତ ପଯରେ ହେବାକୁ ଲୀନ ଆନ ଆଶା କିଛି ନାହିଁ</p> <p>ଅଚିନ୍ତା ଘୁମରେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ନହେଲେ ଥୁବି ଘୁମାଇ ।</p> <p>ଲୁଚି ଲୁଚି ତୁମେ କେବେ ଆସିବ ହୃଦୟ ଆସନେ ମୋର ବସିବ ହସ ମୁଖ ତବ କେବେ ଦିଶିବ</p>	<p>10।</p>	<p>ମନର ବେଦନା ସତେ ନାଶିବ ଆହେ ମୋର ଚିର ତୋର ଦେହ ମନ ପ୍ରାଣ ସମରପି ପଦେ ହୋଇବି ପ୍ରେମେ ବିଭୋର ।</p> <p>କେତେ ଆଶା ବାନ୍ଧି ପଥ ସୁମରି ଚାହାଁ ବସିଛି ମୁ ଦିବା ସର୍ବରି କେବେ ନିରେଖୁବି ନଯନ ଭରି ନବ ନବ ସାଜେ ରୂପ ତୁମରି ଧରମ କରମ ସବୁ ଲୁଚି ନେଇ ବଦଳରେ ଦେଖା ଦିଅ ।</p> <p>ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଏ ଆଶା ମୋର ପୁରାଇବ କହ କେବେ ଠାକୁର ତୁମ ବିନେ ଆନ କିଏ ମୋହର ଅଛି ଏ ଜଗତେ ହେ ମନ ତୋର ଆସ ତୁମେ କ୍ଷମାମୟ କୋଟି ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ପ୍ରଭୁ, ତରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ।</p>	<p>19।</p>

ଅନ୍ତାର ଏ ମୋ କୁଟୀର ଦୁଆରେ

ଅନ୍ତାର ଏ ମୋ କୁଟୀର ଦୁଆରେ ନ କରି ଆଉ ଉଛୁର
ଆଲୋକର ବଡ଼ୀ ଜାଳିଦିଅ ଆସି ତୁମେ ଶରଣ-ପଞ୍ଜର । ୧୦
ଅମା ନିଶିଥିନୀ ଆସେ ପାହି ପାହି
ନିଷିଳ ଭୁବନ ଉଠିଲାଣି ଗାଇ
ସେହି ସୁରେ ମୋର କଣ ମିଳାଇ ତାକୁଅଛି ବାର ବାର
ବିଜେକର ଆହେ ଦୟାଲୁ ଠାକୁର ! ମୋ ମିନତି ଯେନା କର । ୧୧
ରଗାରିଖ ଘେରି ଚଢକି ମୋର

ଅଞ୍ଜାନ ତିମିର ହେ ଗୁରୁ ନାଶ କର

ଅଞ୍ଜାନ ତିମିର ହେ ଗୁରୁ ନାଶ କର ଝାନ ଅଞ୍ଜନ ନନ୍ଦନ ଦାଓ
ଶଳକା ଦିଖ ଚଷ୍ଟ ତମୀଲନେ ଆମାରେ ଚେତନ କରାଏ ଦାଓ । ୧୦
ମାୟାଏ ମୋହିତ ହୁଏ ଭୁଲିଆ ତୋମାରେ
ତୋରାଶି ଲକ୍ଷ ଯୋନି ଭମି ବାରେ ବାରେ
ମରି ଘୁରେ ଘୁରେ ଏଇ ଭବ ଘରେ
କୃପା କରି ମୋରେ ଆଲୋକ ଦେଖାଓ । ୧୧
ଭାନ୍ତ ଜୀବ ମୋରା ଭମ ତ ଯୋଁରେନା
ଅସାର ସଂସାରେ ସୁଖ ତ ହୋଲୋ ନା
ଯାଙ୍ଗ ଆସାୟ କତ ପାଇହେ ଯାନା
ଗର୍ଭ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆମାର ଘୁଣ୍ଠା ଦାଓ । ୧୨

ଆଖିପାଣି ଆଖି କୋଣରେ ମାରି ମୁଁ

ଆଖିପାଣି ଆଖି କୋଣରେ ମାରି ମୁଁ ତୁମ ବାଗ ଚାହଁ ବସିଛି
ଆଶାରେ ଆଶାରେ କେତେ ସତେ ପିନ୍ଧି ! ମିଛେ ବାଲିବନ୍ଧ ଦେଇଛି । ୧୦
ତନ୍ମୁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ଚୋରା ବସନ୍ତ
ମହିକାଇ ଦିଖ ଦିଗ ଦିଗନ୍ତ
ଗଛରୁ ପତର ଖଣ୍ଡିଲେ ସତରେ ଚମକି କେତେ ମୁଁ ଚାହଁଛି । ୧୧
ପାହିଯାଏ ମୋର ଉଦ୍ଧୁଆ ରାତିଗା
ତାକ ଦିଖ ଆସି କଜଳପାତିଗା

ଆଜି ସଜାତ ଦେବ ପୂଜାର

ଆଜି ସଜାତ, ଦେବ ପୂଜାର ହେ, ଉପଚାର
ବରସୁଁ ବରଷେ ଘୁରି ଅବଶେ
ଭାଗେୟ ଆସିଛି ପୁଣ୍ୟମା ଆଜି,
ଖୋଲ ଦୁଆର ହେ । ୧୦
ଭକ୍ତିପୂତ ପୀଠୀ ଜାଗିବେ ଦେବତା,
ଦେଇଯିବେ ଶୁଣ୍ଡ ଜୀବନ ବାରତା,
ପୁଣ୍ୟ ଏ ମହୁଞ୍ଜେ, ସୁର ନିତ୍ୟ କଥା
ଦୁଆ ବିମଳ, ଜୀର୍ଣ୍ଣ ମନିର,
କର ତିଆର ହେ । ୧୧

ଭାର୍ତ୍ତାବୀ ସଲାଲେ ପଖାଳ ଚରଣ
ମହୋଦଧି ଜଳେ କର ହେ ବନନ
ଜୁମୁମ ଭୁଷଣ, ଅଗୁର ଚନନ
କର୍ପୂର ଧୂପ, ସୁବାସ ଦୀପ,
ଦିଅ ପୂଜାର ହେ । ୧୨

ଘର ସାରା ଛାଇ ଦିଅନ୍ତି ଅନ୍ତାର
ଯେତେ ଭାବିଲେ ମୁଁ କରିବାକୁ ଦୂର ଫେତେ ମୁଁ ମାନୁଛି ହାର
ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ତୁମେ ଦୁରୁଦିନେ ଆସି ଅରାଟି-ତର ନିବାର । ୧୩
ଆଖି ଆଗେ ଜାଳି, ପଦୀପ-ଝାନର
ଆଲୋକିତ କର ଅନ୍ତାର କୁଟୀର
ଶୁଭମୟ ହେଉ ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର ଆହେ କରୁଣା-ପାଗର !
ଚରଣ ତଳରେ ପଣତି ଜାଣ ଆବାହନ ଏ ମନର । ୧୪

କେହୁ ନାହିଁ ଆମାର ଏ ବିଶ୍ୱ ଜଗତେ
ଅଗରିର ଗତି ତୁମି ଶୁନି ପୂରାଶେତେ
କରି ଏ ମିନତି ଏଥୋ ଶୁରୁ ଶୀଘ୍ର ଗତି
ମୋହେ ବିଶ୍ୱପତି ପିରିଆ ଚାଓ । ୧୫

ତୁମି ହେ ଗୁରୁ ମୋର ପିଯ ପାଶଧନ
ତୋମା ଛାତା ଆମାର କେ ଆଛେ ଆପନ
ଏ ଦାସେର ଗତି କର ଗୁରୁ ଶୀଘ୍ର ଗତି
କୃପା କରି ମୋରେ ପାରେ ନିଖ ଯାଓ । ୧୬

ଦେଖେଁ ମୁଁ, ପୁରୁଷିଆ ତାରାଟା ମୋ ଆତେ ଆଖିମାରି ପରା ହୁଯୁଛି । ୧୭

ଅସରା ହେଲା ମୋ ଦିନ କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ
କାନି ପଥାରି ମୁଁ ଭିକ ମାଗେ ବନ୍ଦୁ !
ଲୋକହସା ସହି ଜୀବନ ବିତୁଛି, ଥରେ ହେଲେ ଆସ ତାକୁଛି । ୧୮
ଅପରାଧ ଯେବେ ହେଲା ସତେ ମୋର
ତୁମେ ପରା ବନ୍ଦୁ ଷମାର ସାଗର
ପଥର ପାଲଚିଶଳ କି ମୋ ଲାଗି? ନିଶିଦିନ ମନେ ଭାଲୁଛି । ୧୯

ଯାହା ରୁଚି ଦିଅ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ
ଗୁହଣ କରିବେ ଭକ୍ତ ମନ ଚାହଁ
ଭକ୍ତର ଅଯୋଗ୍ୟ ଉପଚାର ନାହିଁ
ଦୁଆ ନିଷଳ, ଦିଅ ନିର୍ମଳ
ପ୍ରେମ ରପାଳ ହେ । ୨୦

ଦରଶନ କର ନୀରବ ଧ୍ୟାନରେ
ବସାଥ ଆନନ୍ଦେ ହୃଦ-ଆସନରେ
ରଖ ଜାଗରଣ ସୁଣ୍ଡ ସପନରେ
ଧନ୍ୟ ଏ ଯୁଗେ, ପୁଣ୍ୟ ସଂଯୋଗେ
ଏ ଲଗ୍ନ ସାର ହେ । ୨୧

ଅନ୍ତରୀନ ପଥ ଶରୀରେ ଅଙ୍ଗିତ
ଯୋଗ-ଝାନ-ଭକ୍ତି-ତପସ୍ୟା-ମଣିତ
ଜୀବନ ଦୁଆରେ ଲଗ୍ନ ଉପହୃତ
କର ବରଣ ଆଉ ନ ରଖ,
ରଣ ଜାହାର ହେ । ୨୨

ଆଜି ମରମେ କା ମଧୁସୂର ଜାଗେରେ

ଆଜି ମରମେ କା ମଧୁସୂର ଜାଗେରେ

ଥରଥର କି- ନ ଲାଗେରେ

101

ନାଚେ ବିରହ ମିଳନ ଏକ ସଙ୍ଗେରେ

191

ଗୋପନ ବାସୀ ସେଇ ମନ ଉଦାସି

ପରାଶକ୍ତିଶା ତାର ଅରୂପ ବଂଶୀ

ବାଜେ ଗୋପନେ ଗୋପନେ ନବ ରାଗେରେ । ୧

ଅଳ୍ପ ଆଖି ଥିଲା ତନ୍ଦାରରା

ସପନ ଘେରା ଏ ରଜନୀ ପାରା

ମୋର ତମକି ତମକି ନିଦ ଭାଗେରେ । ୩

ପୁଲକ ଖେଳେ ତିନି ଭୁବନ ଯାରା

ନାଚେରେ ଧରା ନାଚେ ତନ୍ଦାରା

ଅଜଣା ଦେଶୁ ଧୀରେ ଓହାଇ ଆସେ

କୁଷୁମ ବାସେ ତା'ର ପରଶ ଭାସେ

ସେ ତ ହୃଦୟ ଭରା ପ୍ରେମ ମାଗେରେ । ୪

ଆନନ୍ଦମୟ ନିଗମାନନ୍ଦ ଜୟ

ଆନନ୍ଦମୟ ନିଗମାନନ୍ଦ ଜୟ

୪ ଶୁଭ ଲଗନେ ଆରତି ପ୍ରଶନ୍ତି ନିଅ

101

ଅଞ୍ଜତା ଦୋଷେ ଦୁଃଖ ପଥ ଯେବେ ଯାଏ ଦୁଃଖ

ଆଲୋକ ଦେଖାଇ ଆଶିଷ ବରଷି କୋଳେ ଦିଅ ଆଶ୍ୟ । ୩

ଜଳାଇ ଝାନବତୀ ବିଶୁଦ୍ଧ କର ମତି

ଆହେ ରଷିଦର ଜଗତେ ତୁମର କେ ଜଳିବ ଗୁଣତୟ । ୧

ତୁମେ ତ ଚିର ଅମର ମୁକ୍ତ ପୁରୁଷବର

ଲଲାମେ ବିରାଜେ ମୁକ୍ତି ତିଳକ ନାହିଁ ତୁମ ପରାଜୟ । ୪

ଜୀବର ବେଦନା ହାରୀ ଜଗମଙ୍ଗଳକାରୀ

ଅଛ ନୟନେ ଝାନ ଅଞ୍ଜନ ତୁମେ ହେ ଘେନାଇ ଦିଅ । ୧

ଘେନ କୋଟି ପଶିପାତ ଦିଅ ମୁକ୍ତିର ମନ୍ଦ

ଆଶିତଜନ ଉତ୍ତାର କର ମୁଖ୍ମ ମରଶର ଭୟ । ୫

ଆନନ୍ଦ ସିନ୍ଧୁରେ, ମନ ମଧୁରେ

ଉଛୁଳି ବହିବ ସାଗର ସଙ୍ଗମେ

ନବ ଜୀବନର ତିବେଣୀ ଧାରା । ୩

ଆନନ୍ଦ ସିନ୍ଧୁରେ ମନ ମଧୁରେ

ଖେଳିଯାଏ ମୃଦୁ ରେଣ୍ଡମାଳା

ପ୍ରେମର ହିଲୋକେ ହୃଦୟ ଦୋହରେ

ପୁଣିଯାଏ ଦୂରେ ସକଳ ଭାଲା । ୧

ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ ମିଳନ ନାହିଁରେ ବିଛେଦ

ନାହିଁ ମୁରୁପଥ ନାହିଁ ମୃତ୍ୟୁଛେଦ

ଅଜଣା ସୋଠରେ ମୃତ୍ୟୁ ପର ଭେଦ

ନାହିଁ ବିରହର ପପତ ଧାରା । ୪

ନିର୍ମିମ ହୋଇ ଜାମନା ଶିକୁଳି

ଚାରି ଭାଙ୍ଗିଦିଅ ମମତା ଅରଳି

ଶୁନ୍ୟ ଆସନେ ବପିବେ ପୁନ୍ଦର

ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରସରିବ ସହସ୍ର ଧାରା । ୧

ଚିର ବିରାଜିତ ଏକା ବର୍ତ୍ତମାନ

ନାହିଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଭୂତ କାଳମାନ

ପ୍ରେମ-ଦୂରାଦନେ ନିତ୍ୟ ବଂଶୀୟନ

ଭାଲେ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ପୀମୁଷ ଧାରା । ୫

ସୁଧା ସିନ୍ଧୀନୀ ହୋଇ ଜାଗରିତା

କୁଷିତ ଗତିରେ ଚେକି ପୋତି ମଥା

କୁଞ୍ଜ କୁଞ୍ଜ୍ୟାଳ ଅଭିପାର ପଥେ

ଭେଟିବ ଆନନ୍ଦେ ଶୋକ ପାଶୋରା । ୨

ନିରାଜ ଆଜି ଆଗତ ଦୁଆରେ

ଅନ୍ତପଳକ ପିତାଳ ଚାହାଁରେ

ଅର୍ଦ୍ୟଧାଳୀ ଧର ନିବେଦନ କର

ଯୌବନ ଉପରୁ ପୁରସ ଧାରା । ୬

ସବୁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା ହେବ ତହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଦୀର୍ଘ ବିରହରେ ପଢ଼ ସେ ମିଳନ

ଆରତି ଘେନ ହେ ବନନ, ଘେନ ବନନ ହୃଦବନ

ବିଶୁଦ୍ଧବନ ହେ ମନମୋହନ ଭୁବନମୋହନ ନନନ ଘେନ...

101

ବ୍ୟାପି ଚରାଚର ଭୁଲୋକ ଦ୍ୟୁଲୋକ,

ନତଶିରେ କରେ ବନନ, ଘେନ... । ୨

ହେ ଜଗତବୟ ନିଗମାନନ୍ଦ, ହେ ଭକ୍ତ ପାଶ ନିଖିଳାନନ୍ଦ

ଜଳାଇ ଆରତି କରୁଛୁ ପ୍ରଶନ୍ତି ପଦେ ଘେନ ଜଗବନନ, ଘେନ...

11

ଭ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପେହି ଆରତି ପରାରେ ଦିବ୍ୟ ଭ୍ୟୋତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ

ଶୁଭ ଏ ଆରତି ଏ ମଧୁ ବେଳାରେ

ସଭରଭମୟ ପ୍ରଦୀପ ଆଲୋକ, ଭକ୍ତ ପ୍ରାଣର ଦିବ୍ୟ ପ୍ରେମାଲୋକ

ଖେଳାଉ ପାଶରେ କ ନ, ଘେନ... । ୩

ପାଶର ମିନତି ଅନ୍ତର ନୌଦେଦ୍ୟ, ପ୍ରେମର ଆରତି ଭାବ ଅନବଦ୍ୟ
କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟପତମ ତେଜ ମନୋରମ
(ହେଉ) ଜ୍ୟୋତି ପାରାବାରେ ବିଲୀନ, ଘେନ... ।୧

ଅର୍ପ ଦେଇ ସର୍ବ କୁସୁମ ଅଞ୍ଚଳି, କରନ୍ତି ଆରତି 'ଜୟଗୁରୁ' ବୋଲି
(ଆଜି) ଦେବତା ଗନ୍ଧର୍ଗ କରନ୍ତି ସରବେ
ଆଲଗ ଚାମର ବ୍ୟଜନ, ଘେନ... ।୧୫

ଆସ ଆସ ପ୍ରଭୁ ଏ ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ, ମୃଦୁ ସମୀରେ
ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ରଥେ ବିଜେ କର ସତ୍ତରେ, ମୃଦୁ ସମୀରେ ।୧୦

ତପନ ଦଶନ ପାଇଁ ଯେହ୍ନେ ନଳିନୀ
ତାହିଁ ରହିଥାଏ ହୋଇ ସେ ପାଗଳିନୀ
ବିରହର ଅଶ୍ଵ ମୋର ନୟନ୍ତୁ ଖରେ, ମୃଦୁ ସମୀରେ ।୧

ଆସ ଆସ ରସରାଜ ରାସବିହାରୀ, ଘେନ ଗୁହାରୀ
ହୃଦୟ ନିକୁଞ୍ଜେ ଆଜ ରାଜ ମୋହରି, ହେ ମନତାରୀ ।୧୦

ଧୋଇଦେବି ରଙ୍ଗପଦ ଚାହୁଁଛି ପରା
ସାଇତିଛି ଏ ଆଖିରେ ଲୁହ ଅସରା
ବସାଇବି ମରମଦେବିରେ ମୋହରି, ତୁମକୁ ବରି
ଅହଂକାର ରୂପ ଧୂପ ପାଶେ ଜାଳିବି
ନିରଭିମାନ ଦୀପେ ଆରତି କରିବି
ପଞ୍ଚ ରଜ୍ୟ ସୁମନ ଅରପ୍ୟ ଧରି, ଦେବି ଅଞ୍ଚଳି
ସେନେହର ସୁବାସିତ ସିତ ଚନ୍ଦନେ
ଅନୁରାଗ ଅଶ୍ଵରୁ ମିଶାଇ ଯତନେ ।୧୫

ଆସ ଠାକୁର, ପରାଶ ଉଣ୍ଠିର
ଏ ମଣିମନ୍ଦିରେ ବିଜେକର
ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ, ତବ ଶୀତରଣେ
ମଥା ନତ କରୁ ବାର ବାର ।୧୦

ସନାତି ରଖିଛୁ ହୃଦୟ ଆସନ
ବସାଇବୁ ନେଇ କରି ଯତନ
ସାଇତିଛୁ ଦେବ ନୟନରେ ନୀର
ଧୋଇଦେବୁ ଦେବ ରଙ୍ଗ ପନ୍ଦର ।୧

ମନ କୁସୁମରେ ରୁଷ୍ଣିଛୁ ମାଳା
ଅଶ୍ଵରୁ ଚନ୍ଦନେ ସନାତ ତାଳା
ଗଲେ ଘେନାଇବୁ ପଦେ ଅର୍ପ ଦେବୁ
ଭକ୍ତି କୁସୁମ ସୁମନ ହାର ।୧୫

ଶଙ୍କାରଣ ବାଜେ ମୃଦୁଙ୍ଗ କାହାଳୀ ନାଚନ୍ତି ଭକ୍ତେ ଦେଇ କରତାଳି
ଦୁଲଦୁଲି ସ୍ଵନ ପଡୁଛି ଉଛୁଳି ଖେଳେ ପ୍ରାଣେ ଭକ୍ତି ସ୍ଵରନ, ଘେନ... ।୧୫

ମଧୁର ଲଗନେ ମଧୁର ଆରତି ବହୁତେଜ ରୂପ ସ୍ନିଗ୍ଧ ଆଶାବଢ଼ି
ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ କାରଣେ ଜାଳୁଛୁ ଘେନା କର ଜଗବନ୍ଦନ, ଘେନ... ।୧୫

ହେ ଜଗକାରଣ ହେ ଭବତାରଣ (ତୁମେ) ବହୁ ଶମ୍ଭୁ ଦେବ ନାରାୟଣ
ସର୍ବଦେବମୟ ଦିଅ ବରାଭୟ ଲଭୁ ଶୀତରଣେ ଶରଣ, ଘେନ... ।୧୫

ଆସ ଆସ ପ୍ରଭୁ ଏ ମୋ ଦୀନ କୁଟୀରେ

ଦରଶନ କରି ତବ ପୂଣ୍ୟ ମୂରତି
କେତେ ତାପୀ ଅନୁତାପୀ ପାଆନ୍ତି ମୁକ୍ତି
ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଘୋଷି ଧରେ ଧରେ, ବସିଅଛି କୁଟୀରେ ।୧୫

ପଦାବ୍ଜ ରଖିବା ପାଇଁ ସାଜି ଆସନ
ନିର୍ଣ୍ଣମେଷେ ଚାହିଁଅଛି ଧରି ସୁମନ
ବନାଇବି ପଦୟନ ପ୍ରେମରରେ, ଚାହଁ ସମ୍ମେହେ ମୋରେ ।୩

ଆସ ଆସ ରସରାଜ ରାସବିହାର

ଅପରୂପ ଅଙ୍ଗେତୁମ ଦେବି ମୁଁ ବୋଲି, ଆଦର କରି ।୩

ସରଳତା ସ୍ମରାରେ ମୋ ମନ କୁସୁମ
ରୁଷ୍ଣିଛି ପିନ୍ଧାର ଦେବି କରି ସୁଷମ
ପୀରତି ପାଦୁକା ପଦେ ଦେବି ତୁମରି, ସରାଗ ଭରି ।୧୫

ଚାମର ପବନେ ପାଶ ବାୟୁ ମିଶାଇ
ବ୍ୟଜନ କରିବି ତୁମ ମନ ମନାଇ
ସାହ୍ରିକ ଭାବର ଶଙ୍କାଶବଦ କରି, ଦେବି ଶିଦ୍ଧରି ।୩

ଭକ୍ତିର ନଲବେଦ୍ୟ ଦେଇ ସାଦରେ
କହିବି ମନର କଥା ଆଖି ଲୁହରେ
ରଖ ଏ ଅଧମେ କିଣା କିଙ୍କର କରି, ପଦେ ତୁମରି ।୧୫

ଆସ ଠାକୁର, ପରାଶ ଉଣ୍ଠିର

ଆସ ଠାକୁର ଜଗବନ୍ଦନ
ଘେନ ଆମ ପୂଜା ଅଭିନନ୍ଦନ
(ଆଜି) ଯୋଡ ହୁଷେ ଉତ୍ତା ଦେବଦେବୀ ସର୍ବେ
କରିବାକୁ ତବ ପଦବନ୍ଦନ ।୩

ଶଙ୍ଖ ଦୁଲଦୁଲି ପତେ ଉଛୁଳି
ଭକ୍ତିରେ ତାକନ୍ତି ହୋଇ ନିରଜାଳି
ବିଜେ କରୁଛନ୍ତି କରୁଣା ନିଧାନ
ଘେନା କରିବାକୁ ପୂଜା ଆମର ।୧୫

ପୁଲକିତ ଆଜି ସକଳ ମନ
ଉଲ୍ଲେଖ ଆଜି ଭକ୍ତ ପରାଶ
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଗାନେ
ଭରି ଉଠିଛି ଗାନ ପବନ ।୩

ଆସ ପ୍ରଭୁ ଦୟମନ୍ୟ

ଆସ ପ୍ରଭୁ ଦୟମନ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ଉଷାରେ
ବାଲ-ଭାନୁ ଉଚ୍ଛଳାଶି ପୂରୁଷ ଆଶାରେ

10।

ରାବିଲୋଣି କାକ ପିକ ବିହୁଜ୍ଞା-ଗଣ
ଧରା ନାଚି ଉଠେ ଶୁଣି ଜୟଗୁରୁ ନାମ
ଚାହିଁଛି ପରାଶ-ପ୍ରିୟ ତୁମ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ

11।

ତୁମେ ଗଢି ମୁକ୍ତିଦାତା ଭବ କର୍ତ୍ତପାର
ତୁମ ନାମା-ନନ୍ଦକାରେ ଭବୁ କର ପାର

ଦୟାବହୁ ବିଜେ କର ଏ ପୂଜା ମନ୍ଦିରେ

19।

ବିତିତ ତୁମର ଲୀଳା ଆହେ ଦୟମନ୍ୟ
ଲୀଳା କରିବାକୁ ଗୁରୁରୁପେ ଆସିଥାଅ
ଦେଖା ଦିଅ ପ୍ରାଣ୍ୟିନ୍ ଦୀନ ସନ୍ତାନରେ

13।

ଉଦ୍ଦିରେ ବନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ ପୂଜା କରେ ଯା' ପନ୍ଥର
ତୁମେ ସେହି ସଦଗୁରୁ ନିଗମ ଠାକୁର
ସତେ କି ହୋଇବ ଭାଗ୍ୟ ଦେଖିବି ନେତ୍ରରେ

14।

୪ ନବ ପ୍ରଭାତେ ଆଜି

୪ ନବ ପ୍ରଭାତେ ଆଜି	୪ ନବ ଉଷାରେ
ସାଜିବି ନବ କିଶୋରେ	ନବୀନ ଭୂଷାରେ
ନବ ନବ ପୁଷ୍ପରାଜି ଖଞ୍ଜି ବନମାଳେ	
ନବ ପେମେ ଲମ୍ବାଇବି ପ୍ରିୟତମ-ଗଲେ	
ସାଜିବି ନବ କିଶୋରେ,	ଆଜି ଏ ନବ ଉଷାରେ
ଶୁଣି ନବ ପୁଷ୍ପମାଳେ,	ଲମ୍ବାଇବି ପ୍ରିୟ ଗଲେ
ନବୀନ ଭୂଷଣ ଦେଇ,	ମଣ୍ଡିବି ପରାଶ୍ରମାଇଁ

ଆଲୋକ ରୂପେ ଏ ତବ ପେମତରଙ୍ଗିଣୀ	ବିହୁଙ୍କର କଳକଣ୍ଠ ସୁମଧୁର ତାନ
ମୋ ନବ ପରାଶେ ତୋଳେ ମୁକ୍ତନା ମହାନ	
ଜାଗଇ ନବୀନ ପାଶେ ନବ ନବ ଆଶା	
ନବୀନ ହୃଦୟ ମୋର ଖୋଜେ ନବଭାଷା	
ଆଶା ଜାଗେ ମୋର ମନେ,	ଭାବ ଜାଗେ ହୃଦକେଶେ
ବିହୁଙ୍କର କଳ ତାନ,	ତୋଳେ ମୁକ୍ତନା ମହାନ
ଅରୁଣ-କିରଣପ୍ରୋତ୍, ତୁମରି ପେମ ସରିତ	13।

ନବ ପଲବରେ ଶୋହେ ଶିଶିର କଣିକା
ଶୁଭ ଆଗମନୀ ଗାଏ କୋକିଳ ଗଣିକା
ମୋ ବନ୍ଦୁ ମନ୍ତ୍ରକେ ଦେଖି କୁସୁମ ମୁକୁଟ
ପାରିକା କରଇ ନବ ମାଙ୍ଗଳିକ ପାଠ
କିଶଳୟେ ଭଲ ଭଲ, ଶିଶିର କଣିକା ମାଳ
ତବ ଶୁଭ ଆଗମନୀ, କୋକିଳର କୁସୁମଧନି
ଶିରେ କୁସୁମ ମୁକୁଟ, ଅଧରେ ହାସ ପ୍ରକଟ
ପାରିକା ମାରଧ ପାଠ, କରେ ମାଙ୍ଗଳିକ ପାଠ । 19।

ନବୀନ ରାଗରେ ଆଜି ନବ ବିଶ୍ଵରବା
ନବ ପେମେ ହେ କିଶୋର ସର୍ବେ ଆମ ହରା
ଏତିକି ପାର୍ଥନା ଆଜି ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ
ମତି ରତ୍ନୀ ରହୁ ସଦା ତବ ଶୀତରଣେ
ନବ ରାଗେ ବିଶ୍ଵରବା, ପେମେ ସର୍ବେ ଆମହରବା
ଆଜି ଏ ଶୁଭଲଗନେ, ପାର୍ଥନା ତବ ଚରଣେ
ସଦା ମୋର ମତି ରତ୍ନୀ, ତବ ପଦେ ରହୁ ମାତି । 18।

ଅରୁଣ ଆଲୋକ ଧୀରେ ପାବଇ ଧରଣୀ

୪ ମନ ମନ୍ତ୍ରିର ସଜାଇ ରଖି ମୁଁ

୪ ମନ ମନ୍ତ୍ରିର ସଜାଇ ରଖି ମୁଁ
ବସିଛି ପରାଶ୍ରମାଇଁ
ମୃଦୁ ସମୀରରେ ପୁଲରେ ବାସରେ ଆସ ପ୍ରଭୁ ଦୟା ବହି । 10।

ମନେ ଅଛି ଯେତେ ଅକୁହା ବେଦନା
ନିରେଦି ଚରଣେ କରିବି ବନ୍ଦନା
ମନ କୁସୁମରେ ଶ୍ରୀପଦ ସୁଗଳ ଅନୁରାଗେ ଦେବି ସଜାଇ । 11।

ଅୟୁତ ସୁଗର ନିଯୁତ କାମନା
ତହୁଲାଇ ମନ କରେ ଆନମନା
ତୋଳିନିଅ ପ୍ରଭୁ ଏହି ମନଟିକୁ ପାଶେ ରଖ ତାକୁ ମନାଇ । 12।

ଧରଣୀ ରାଶୀର ସବୁଜ ପଶତ
ମମତାରେ ଭରା ସୁଦର ଜଗତ
ବାର ବାର ତାଣି ଆଶୁଆଁ ମୋତେ ତୁମ ସଙ୍ଗସୁଖ ପାଇଁ । 13।

ଶୁଭ ଶତବଳେ ଅଭୟ ମୁରତି
ପୁଣି ରତ୍ନ ମୋର ମାନସରେ ନିତି
ମଧୁର ସେ ରୂପ ହେବୁ ଏ ନୟନ ଆନ କିଛି ଲୋତା ନାହିଁ । 14।

ଅଳି ମୋ ଏତିକି ତୁମ ଶିରୀପଦେ
ନିଅ ଧରି ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଶେ ମୋତେ
ହୁରୁ ଏ ପରାଶ ତୁମ ପ୍ରାତି ନିତି ସଂଘାର ବନ୍ଦନ ଧତାଇ । 15।

୪ ଶୁଭ ଲଗନେ ପୂଜା ସିଂହାସନେ

୪ ଶୁଭ ଲଗନେ ପୂଜା ସିଂହାସନେ ବିଜେ କର ପ୍ରଭୁ ଆସି ହେ		ତୁମ ନାମ ଗାଇ ହୋଇ ଉନମନା	
୪ ମର ସଂସାରୁ ହୃଦୟ କନ୍ଦର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ନାଶି ହେ	101	ନାଚନ୍ତି ହରଷେ ତୁମ ଆଗମନେ ଦେଖାଦିଆ ପ୍ରଭୁ ଆସି ହେ	।୩।
ଧୂପ, ଦୀପ, ପୂଞ୍ଜ ତନ୍ଦନ ପତନେ ରଖିଅଛି ଜାଶି ତୁମ ଆଗମନେ		ଆକୁଳ ହୃଦୟେ ହୃଥାନ୍ତି ବ୍ୟାକୁଳ ଗଢି ତ ଯାଉଛି ତୁମ ପୂଜା ବେଳ	
ଗାଇ 'ଜୟଶୂଭ' ଆବେଗ ହୃଦୟେ ରହିଛନ୍ତି ଭକ୍ତେ ବସି ହେ	111	ଅନ୍ତର ଦେବତା ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶି ଆସ ପ୍ରଭୁ ହୃଦୟ ହେ	।୪।
କେତେ କଳପନା ମନେ ଆଙ୍ଗିକରି ବସିଛନ୍ତି ତୁମ ପଥ ଅନୁସରି		କୋଠି କଣ୍ଠେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ମନରେ ଦରଶନ ପାଇଁ ତାକନ୍ତି ଆକୁଳେ	
ପାର୍ଥକ କରିବା ପାଇଁ ନରଜନ୍ମ ଆନନ୍ଦେ ଯାଆନ୍ତି ଭାସି ହେ	111	ପ୍ରେମମୟ ତୁମ ଅଧମ ସନ୍ତାନେ ଦିଆ ଆଶିଷ ବରଣି ହେ	।୫।
ତୁମ ସେବା ପୂଜା ତୁମରି ଭାବନା।			

୪ ଶୁଭଲଗନେ ମୃଦୁ ବାତାୟନେ

୪ ଶୁଭଲଗନେ ମୃଦୁ ବାତାୟନେ ଉଚ୍ଚି-ଉଦ୍‌ବେଳିତ ପ୍ରାଣେ ଶୁଭ ଗବ୍ୟୟୁତ ବର୍ଣ୍ଣିକାସଂୟୁକ୍ତ ପ୍ରଦୀପ ଜାଳି ଯତନେ		ହୃଦିଶ ରାଶିଣୀ ଛାଅ ରାଗରେ ।୩।	
ନାଚି ନାଚି ଆସ ଗୁହୀ-ସମ୍ମାସୀ ଗୁରୁ-ପାଦପଦ୍ମ ମନ ନିବେଶି ।୧।		ପାରସ୍ପ, ରଷଭ, ଗାନ୍ଧାର, ମଧ୍ୟମ, ପଞ୍ଚମ, ଷେଷତ ତାନେ ନିଷାଦର ଗୁରୁଗମ୍ଭୀର ନିଃସ୍ଵନ ମିଶିଯାଉ ସେହି ସ୍ଵନେ ଝୁଲମଳ ଦିଶେ ପଦୀପ ତାର ଝଳି ପୁଣ୍ଟ ଦିବ୍ୟ ସୁତନ୍ତବର ।୪।	
ପୂଜିବା ଚରଣ ହୃଦ-ପ୍ରେମରହୁ ହୃଦ-ସରସୀଜାୟନେ ଗଣିଧନ କରି ପାଇତି ରଖିବା ହୃଦୟ ନିର୍ଭବକୋଣେ (ସେ ଯେ) ଶରେଣ୍ୟ ବରେଣ୍ୟ ସିନ୍ଧ ଶଙ୍କ ଅଗତିର ଗଢି କ୍ଷମା-ସାଗର ।୨।		ପଞ୍ଚକ୍ଷାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ସହ ମନ ତୁଳ କର ତାଙ୍କ ଶୀରଶରେ ପାପ-ତାପ ଅସ୍ତ୍ରମିତ ହେଉ ତବ କରୁଣା-କଟାଷ ଦାନେ ଜୟଶୂଭ, ଜୟଶୂଭ; ଜୟ ହେ ନିରାମ ସୁରତରୁ ଭଜନ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଜନ୍ମତ୍ରୁ, ବିବେକବନ୍ଧର ଜ୍ଞାନୀଶୂଭ, ସାରସ୍ଵତ ସଂଘ-କଞ୍ଚତ୍ରୁ ।୫।	
ଦିଅ କରତାଳି ଉଜେ ଦୁଳଦୁଳି ବୋଲି 'ଜୟଶୂଭ' ଗାନେ ଦୂ, ବେୟାମ, ପାତାଳ ପକ୍ଷପିତ ହେଉ ମହୋଲାସେ ସେ ନିଃସ୍ଵନେ ବୀଣା ବାଜୁ ଏବେ ସପତ ସୁରେ			

୪ତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

୪ତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ପାତିଲା ମନେ କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ମୋର ଆଜି ଜୀବନେ ।୧।		ତେଣୁ ତୁମ ଛାୟା ହେରେ, ବିପଦ ଦିନେ ।୩।	
ରଖିଅଛି ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି ଧୋଇଦେବି ଆସ ନାଥ ଭାଳି ଚରଣେ ।୧।		ସଂପଦ କାଳରେ କାହିଁ ତୁମ ଛାବି ଭେଟେ ନାହିଁ ବିପଦ ତେଣୁ ମନାସେ ଲୋଭ ତୁମ ଦରଶନେ ।୪।	
ମନର ଦେବତା ଆସ ଏ ଦୀନ କୁଟିରେ ବସ ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବି ଗାନେ ।୨।		ସୁନ୍ଦର ଏ ଧରା ଦେଖି ହୁଏ ମନେ ବଡ ଶୁଣା ବିନାଣୀର ଭେଟ ପାଇଁ ଖୋଜିହୁଏ ଅନୁଦିନେ ।୫।	
ବିପଦ ବାରଣ ନାମ ତୁମର ତ ଭଗବାନ		କୋଠି କୋଠି ନମଞ୍ଚର ଚରଣେ ମୋ ଘେନା କର ଶରଣ ଦିଆ ଚରଣେ ଅନ୍ତିମରେ ଏଇ ଦୀନେ ।୬।	

୪ତେ ଦିନେ ସତେ ଆଜି ପାରିଲି ବାରି

୪ତେ ଦିନେ ସତେ ଆଜି ପାରିଲି ବାରି କୁଳରେ ଲାଗିଲା ମୋର ନୟନ ବାରୀ ।୧।		୦ାରି ମୋତେ କହିଦେଲା ଭାଳିବାକୁ ବେଳ ହେଲା ସଙ୍ଗ ଦୀପାଳି ଗାଳିବାକୁ ଘରେ ତୁମେ ଆସିବ ବୋଲି ।୨।	
କାହିଁକି ଏ ଆଖିଭରା ଫେରୁଥିଲା ନୀର ଧାରା ଜାଣିଲି ସେ ଗୁଣ୍ଠା ହେଲା ହାର ତୁମରି ଦୋଳୁଛି ସେ ହୋଇ ତୁମ ଗଲାର ମାଳି ।୨।		ସହୁ ନାହିଁ ଆଉ ତର ମନ ମୋର ତରତର ପୂଜିବାକୁ ସଜାତିଛି ବନ୍ଦାଶ ଆଳି ପିଯୁଦପି ପିଯ ଆସ କରୁଣା କରି ।୩।	
ସଞ୍ଚର ଖରୁଆ ତାରା			

କରୁଣା କରିବ ପୁରୁ ହେ

କରୁଣା କରିବ ପ୍ରଭୁ ହେ
ମୋର ଜୀବନ ସଙ୍ଗ ବେଳେ
ଦେବ ଦରଶନ ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ
ମୁଦା ଆଖି ପତା ତଳେ । ୧
ସରି ଯାଇଥିବ ସଂପାରର ଖେଳ
ସବୁ କାନ୍ଦ ସବୁ ହସି
ଝରି ଯାଇଥିବ ମର ଜିବନର
ମରଳା କୁସୁମ ବାସ
ଏଇ ଧରା ଧୂଳି ତଳେ । ୨
ଦୂରେ ପଞ୍ଚି ଦେଇ ଦୁନିଆର ମାୟ
ଅସାର ବାସନା ଯେତେ
ଶୁଣୁ ଧିବି ଖାଲି ତୁମର ନାମଟି

କରୁଣା ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଭିଖାରି
କରୁଣା ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଭିଖାରି ମାଶୁଷି ପଥାରି କାନି
ଗାଣ ଖରା ତାତି ବାଲି ଦୂରପଥ ଚାଲି ଚାଲି
ପାଦ ମୋର ଥକିଲାଣି । ୩
ଶୁଣିଛି ମୁଁ ଲୋକ କୁହା ତୁମେ ଦୀନଜନ ସାହା
ଜଳପତ୍ରୁଚି ତୁମେ ପଢ଼ିବ ଉନ୍ନାର ଜାଣି । ୪

କରୁଣା ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଭିଖାରି

ଦୂଦୟର ଅନାହୃତେ
ଜପୁଥିବି ତାଳେ ତାଳେ । ୧
ମନ ନୟନରେ ନାତି ଯାଉଥିବ
ତୁମ କମନୀୟ ଛବି
ବୁଢ଼ି ଯାଉଥିବି ଅନ୍ତର ଗହନେ
ତୁମ କଥା ଭାବି ଭାବି
ଭାସୁଥିବି ଭାବ ଜଳେ । ୨
ଦୁଇ ଯାଉଥିବ ତନ୍ଦୁର ତେତନା
ଅଧରେ ନ ଥିବ ଭାଷା
ଆମାର ରେଦି ଦୂର ଚକବାଳେ
ଉଳ୍ଳ ଆସୁଥିବ ଉଷା
ତୋଳି ନେବ ମୋତେ କୋଳେ । ୩

ନିଆଶୀ ଜନର ଆଶ ନ କର ପରା ନିରାଶ
ନିରତ ପତିତ ମୁଁ ଯେ ଭରଯା ଚରଣ ବେନି । ୪
ଆନ ଗତି ନାହିଁ ମୋର ନୀରବ ନୟନ ଧାର
ଝରାଇ ଦୁଆରେ ପଡ଼ି ରହିଲି ଦିବା ଯାମିନୀ । ୫

କହିବି କି ପଦେ କଥା?

କହିବି କି ପଦେ କଥା?
ପୋଛିବି ପରାଣୁଁ ତପତ-ବ୍ୟଥା ହେ ।
କେତେ ଜନମ ଗୁପ୍ତ ବାରତା, ଠାକୁର ହେ । ୧
ଅମା ନିଶାର ପାହାନ୍ତି
ବିଜନ ପଥରେ କେହି ନାହାନ୍ତି ହେ
ପୁଣି ଉଠିଲା ତତିତ କାନ୍ତି, ଠାକୁର ହେ । ୨
ଏହି ବାଗେ ଗଲ ଚାଲି
ଚାହିଁଥିଲ ଥରେ ଦୁଆରେ ଖାଲି ହେ
ଲାଗେ ସତେ ଯେପରି କି କାଲି, ଠାକୁର ହେ । ୩
ବାଜିଲା କି ଛନ୍ଦେ ବୀଶା
ସରଗର ଯେତେ ରାଶିଶୀ ଜିଶା ହେ
ହେଲା ଆଚମ୍ବିତେ ପ୍ରାଣ କିଶା, ଠାକୁର ହେ । ୪
ଯେଉଁ ପଥେ ଗଲ ଏକା
ଅରୁଣ ବରଣେ ରହିଛି ଲେଖା ହେ

କାତର ପରାଣେ ସଞ୍ଚାନ ତାଳେ

କାତର ପରାଣେ ସଞ୍ଚାନ ତାଳେ
ମୁକୁଳା କର, ମା' ଦୁଆର
ଆକାଶେ ଭରିଛି ଅରୁଣ କିରଣ ଆଉ ତ ସହେ ନା ଉଛୁର । ୧

ଏଇ ତ ବିହୁଗ କଣ୍ଠେ ଶୁଭୁଛି ତୋହରି ମହିମା ଗାତି
ଏଇ ତ ପାଗର ଗରଜନ ଛଲେ ରତ୍ନ ତୋର କାରତି
କଣ୍ଠରେ ମୋର ଭରିଦିଅ ମା', ତୋହର ବନ୍ଦନା ସୁର । ୨

ତହିଁ ପୁଣିଲା ପୁଣି ଅଲେଖା, ଠାକୁର ହେ । ୫
ମହୁକିଲା ଦିବ୍ୟ ଗନ୍ଧ
ପୁରିଲା ପରାଣେ କେତେ ଆନନ୍ଦ ହେ
ଖେଳି ଉଠିଲା ଅମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଛନ୍ଦ, ଠାକୁର ହେ । ୬
ତମକେ ନିଦ ଭାଙ୍ଗନ୍ତେ
ଆଖି ମଳି ରାହୁଁ ଗବାଷ ପଥେ ହେ
ମିଶିଯାଙ୍କ କାହିଁ ଦିଗନ୍ତେ, ଠାକୁର ହେ । ୭
ଅପଲକେ ରହେ ତାହିଁ
ତୁମ ବାଣୀ ଆଉ ଆସିଲା ନାହିଁ ହେ
ସପନରେ ଉଭେଜଲ କାହିଁ, ଠାକୁର ହେ । ୮
ରହେ ରହେ ପୂରି ବେୟାମେ
ପକଟିତେ ହୁଅ ହୃଦୟ-ପଦ୍ମ ହେ
ମୋର ତେତନା ଭରି ମରମେ, ଠାକୁର ହେ । ୯

ମନପୁଣ୍ଠ ହାରେ ପୁଜିବି ତୋର ମା' ରଙ୍ଗ ଚରଣ ଦୂଳ
ଭକତି ଭିକ୍ଷା ମାଗିବି ଖାଲି ମା' ଧନ, ଜନ ଲୋତା ନାହିଁ !
କରୁଣା ନୟନେ ଅନାଅଁ ଥରେ ତୁ, ଆନ ଆଶା ନାହିଁ ମୋର । ୧

ଜାଣେ ନା କି ଭାଷା, କି ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବା ଶୁଣାଇବି ନିବେଦନ
ଶିଖାଇ ନ ଦେଲେ ଦୟାମୟା ! ତୁହି କିଏ ଶିଖାଇବ ଆନ
ଇଚ୍ଛାମୟା ! ତୁ ତ ସବୁ ତୋର ଇଚ୍ଛା, କରିବୁ କି ଯାତପର ? । ୧

କାହିଁ ଅଛ ଦେବ କେଉଁ ଦୂର ଲୋକେ

କାହିଁ ଅଛ ଦେବ କେଉଁ ଦୂର ଲୋକେ
 ନୟନ ମନର ଅଗୋଚରେ
 ସଂସାର ଦଗଧ ଆଲୋକ-ବିହୀନ
 ହୋଇ ମୁଁ ପଡ଼ିଛି ଧରାପରେ
 କଳପନା ପଥେ,
 ନିତି ଦେଖେ ମରୀତିକା କେତେ । ୧

 ପ୍ରଭାତୁଁ ପ୍ରୋଷ୍ଠ ପରେ ପୁଣି ଉଷା
 ଏହି କମେ ଦିନ ଯାଏ ଚାଲି
 ଗୋଟି ଗୋଟି କେତେ ବରଷ ଗଲାଣି
 ହୃଦୟ ଆସନ ଅଛି ଖାଲି
 ଅବତର ଆସି,
 ସର୍ବଗାମୀ ନିତ୍ୟଲୋକବାସୀ । ୨

 ବନ୍ଧ ଜୀବ ସିନା ପାରେ ନାହିଁ ଆସି
 ଯେଣୁ ସେ କରମ-କାଳେ ଛନ୍ଦ
 ବାରେ ଆସ ସର୍ବ- ଗାମୀ ଭୟ କି ହେ
 ପଢ଼ିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ହୃଦେ ବନ୍ଧ
 ସଦା ସଞ୍ଜ ପାତେ,
 ଚାହିଁଥାଏ ଅପଲକ ନେତେ । ୩

 ମନ୍ଦିରେ ମନ୍ଦିରେ ତବ ଧ୍ୟାନ କରେ
 ଦରଶନ ପାଇଁ ଧାଁ ମତି
 ଦୂଦୟ-କିନ୍ତରେ ଫୁଲ୍ଲି ଉଠ ବାରେ
 । ୪

ଦେଖିବି ଯତନେ ସେ ମୂରତି
 ନୟନରେ ଭାତି,
 ରାତ୍ରିଥିବ ସଦା ଦିନରାତି । ୫

 ଦେଖେ ଯେବେ ଖେଳେପରବତ ଦୂଲେ
 କନଙ୍କ କିରଣ ମେଘ ପଙ୍ଗେ
 ମନେ ହୁଏ ଅବା ସେ ମାଧୁରୀ କିବା
 ଫୁଲ୍ଲିବ ଦିଗ-ଅଳନା ଅଙ୍ଗେ
 ଆଶା ମରେ ନାହିଁ,
 ନୟନରୁ ଝରେ ବାରି ହୋଇ । ୬

 ଜ୍ୟୋତିର ଜ୍ୟୋତି ହେ ପାଶସ- ଛି ହେ
 ମୁକୁତି ପରବା ତୁମେ ପରା
 ଅନ୍ତର-ମନ୍ଦିରେ ଭକ୍ତି-ଦେଦିରେ
 ଆପେ ଆସି ଦେବନି କି ଧରା
 କନ୍ଦନର ଧୂନି,
 ବଧିର ହେଲ କି ଶୁଣି ଶୁଣି । ୭

 ବାରେ କୃପା କରି ଆସ ଅବତରି
 ନିତି ଦିନ କର୍ମ ଜୀବନରେ
 ପଲକେ ପଲକେ ଅନ୍ତରେ ଆଲୋକେ
 ପାଇବି ପରଶ ସବୁଠାରେ
 ତବ ଆଶା ବାଣୀ,
 ଝଙ୍କରୁ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରତିଧୂନି । ୮
 । ୯

କାହାର ଆଦର ଗୋଲା ତାକ ଶୁଭିଲାରେ

କାହାର ଆଦର ବୋଲା ତାକ ଶୁଭିଲାରେ
 ସେ ତାକରେ ତନୁ ମନ ଆକୁଳ ହେଲାରେ । ୧୦

 ଅତେତାରେ ଶୋଇଥିଲି ଚମକି ଶେଯୁ ଉଠିଲି
 ଚାହିଁଲି ଚଢ଼ିଦିଗେ କେହି ତ ନୟନା ରେ । ୧୧

 ଉଠ ଧନ ଉଠ ଉଠ ଆଉ ତ ନ କର ମଠ
 ବାରିଲି କାହାର ସ୍ଵର ଚେତା ପଶିଲାରେ
 । ୧୨

କାହାର ଆଦର ସରାଗ ବୋଲା । ୧
 ତାକ ଶୁଭିଲା ମୋ କାନେ ଆଜି
 ପୁମ ଘେରା ଏ ମୋ ନୟନ ଯୁଗଳ
 ଚମକି ଚାହିଁଲା ଶେଷ ତେଜି । ୧୦

ଆସ ଆସ ମୋର ପାଶେ ଆସ ବୋଲି
 କିଂ ସତେ ମୋତେ ତାକିଲା ବାରିଲି
 ଆଉ କି ଉଛୁର ସହେ କାନେ ଯେବେ
 ସେ ମଧୁର ସ୍ଵର ଗଲା ବାଜି । ୧୧

ଖୋଲା ଆଖି ଦେଖା ଦୁନିଆର ଛବି
 ପଲକରେ କାହିଁ ସତେ ଗଲା ଲିଭି
 ମନ ଗହନର ଆଖିରେ ଲାଖିଲା
 କାହାର ସତେ ସେ ରୂପ ବାଜି । ୧୨

ପାଶପିଯ ଗୁରୁ ମୋର ଜ୍ଞାନ ପେମ ଅବତାର
 ମୋ ଲୀଗି ସହିଲେ କଷମନ ଶୁଭିଲା ରେ । ୧୩

ମନ ମୋର ମାଜି ମୁକି ଆସିଛି ଦୁଆରେ ଆଜି
 ଦରଶନ ଦିଅ ଦେବ ଆଖୁ ଖୁରି ହେଲାରେ । ୧୪

ଭକ୍ତି କୁସ୍ମ ମାଳି ଅରପିବି ପାଦେ ବୋଲି
 ଉଛୁର ନ କର ଦେବ ତର ନ ସହିଲା ରେ । ୧୫

କାହାର ଆଦର ସରାଗ ବୋଲା । ୧

ତାକ ଅନୁସରି ହେଲି ପରବେଶ
 ଦୁଆରେ ବାରଣ ନାହିଁ ତାହିଁ ଲେଶ
 ପିଣ୍ଡାଇ କବାଟ ନିରେଖିଲି ବେନି
 ପୁଟା କମଳ କି ଅଛି ପାଜି । ୧୬

ମହାକି ଉଠୁଛି ସୁବାସରେ ଘର
 ଆତୁର ହେଲା ମୋ ମନ ମଧୁକର
 ପିଇ ପୁଣ ସିନ୍ଧୁ ମକରନ ମଧୁ
 ଅମଳରେ ଚେତା ଗଲା ହୁକି । ୧୭

ମାଗିଲି । ୧ ନିଶା ନ ତୁରୁ ଜୀବନେ
 କାନେ ବାହୁ ପୁମ ତାକ ନିଶି ଦିନେ
 ଗଣୁ ଆଉ ଶୁରୁଦାସ ନିତି ତୁମ
 ଦରଶନ ପାଇଁ ଦିନ ପାଞ୍ଜାଧା

କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ

କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ
କେବେ ଆଉ କହ, ତୁଟିବ ମନରୁ
ଜଗତ-ମାୟା ବନ୍ଧନ ।୧୦।

ଦୂର ହେବେ କେବେ ଜୀବନରୁ ସତେ
ବିଷୟ- ବାସନାମାନ
କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ ଆଦି ଷଡ଼ରିପୁ
ନ କରିବେ ଅଚେତନ ? ।୧୧।

ପ୍ରପଞ୍ଚମାୟାରେ ଘେରା ଏ ଜୀବନ
ପାସୋରିବି ଧନ, ଜନ
ସାରାଜନମର ଢୁଷା ହେବ ଦୂର

କେବେ ଆସିବ ମୋ କୁଞ୍ଜ ଦୁଆରେ

କେବେ ଆସିବ ମୋ କୁଞ୍ଜ ଦୁଆରେ
ଭାଗ୍ୟ ସତେ ମୋର ଆସିବ ସେଦିନ
ଭେଟିବି ମୁଁ ପ୍ରିୟତମରେ ।୧୦।

ଗାରଥିବ ପିକ ମଧୁର ତାନରେ
ଦୋଳୁଥିବ ପୁଣ୍ୟ ଅଳି ଗୁଣ୍ଠରେ
ମନ ସମୀରଣ ମଳୟ ପୁରାରି
ଆଶି ରେଣୁଥିବ ପଯରେ ।୧୧।

ଅଳକା ବଳିରେ ଚାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ
ହରୁଥିବ କୋଟି ବୃଦ୍ଧାଷ୍ଟର ଦୁଃଖ
ଗୋପି ଗୋପି ହୋଇ ଗୋରଚନାବିନ୍ଦୁ
ଶୋଭୁଥିବ ଭାଲ ପଚରେ ।୧୨।

ହୋଇଥିବ ଠିଆ ତୁରଙ୍ଗଠଣିରେ
ଲୋଗୁଥିବ ପାତବାସ ଧରଣୀରେ
ରଜିମା ଅଧରେ ମୋହନ ମୁରଳୀ

କେହି ଦେଖିବେନି

କେହି ଦେଖିବେନି କେହି ଜାଣିବେନି
ଲୁଚି ଲୁଚି ତୁମେ ଆସି
୪ ଦୀନା ତମୁରେ କୋଟି ଜଦମୟ
ଶିହୁରଣ ଦେବ ଲେଖି ।୧୦।

ସେ ଶୁଭ ଦିନକୁ ଶାକି ମୁଁ ରହିଛି
କେବେ ଗୋ ଆସିବ ସାଇଁ
ମୋ ଆଖି ଲୁହରେ ତୁମ ଜମନୀୟ
କାନ୍ତି ଯିବ ଲେଖି ହୋଇ ।୧୧।

ଗଞ୍ଜିରଳି ମୁଁ ଅନାଇ ରହିଛି

ଗଞ୍ଜିରଳି ମୁଁ ଅନାଇ ରହିଛି
ସଞ୍ଜ ନଞ୍ଜିଲା ଦେଲେ
ପ୍ରିୟତମ ପଥ ଅନାଇ ବସିଛି ଏଇ ଆସିଯିବେ କାଳେ ।୧୦।

ଅଳୀକ ମହୁକ ସତ୍ୟପ୍ରୀତିନ
ଦି-ଦିନର ଏହି ଜୀବନ-ଶ୍ରୀବନ
ପଲକର ଯେଉଁ ପୁଲକ ଉରିଛି ଭାନିବି ରରଣ ତଳେ ।୧୧।

କରି ନାମାମୃତ ପାନ ।୧।

ଅମଳ-କମଳ-ଚରଣୟୁଗଳ
ହେରୁଥିବ ଏ ନୟନ
କୁସ୍ମମ-କୋମଳ-ତଳପ ମଣିବି
ପଦ-ଧୂଳିକଣା ମାନ ।୩।

ଭାଇ-ବନ୍ଧୁ ଗୃହ-ଜଞ୍ଚାଳ-ଜାଳରୁ
ମୁକତ ହେବ ଜୀବନ
'ତୁମେ ହେ ଶରଣ', 'ତୁମେ ହେ ଶରଣ'
ରତ୍ନଥି ନିଶିଦିନ ।୪।

ବାଉଥିବ କେତେ ଛନ୍ଦରେ ।୩।

ଧୋଇଦେବି ପାଦ ସୁବାସିତ ନୀରେ
ପୋଛିବି ଯତନେ ଘନ କୁଞ୍ଜିଲରେ
ନନ୍ଦ ପଲଦିତ କୁଷ୍ମମେ ସନ୍ଦାର
ବସାଇବି ପେମ ବେଦୀରେ ।୪।

କର୍ପାର ଅଗୁରୁ ଲେପିବି ଶୀଘ୍ରଙ୍କେ
ରରଣ ସେବିବି ସଖୀଗଣ୍ଠ ସଙ୍କେ
ପ୍ରଶନ୍ଦ ଶାତିକା ଗାଇ ପୁମଧୁରେ
ଡୋଷିବି ପରାଣ ବନ୍ଧୁରେ ।୫।

ମନ ଆନନ୍ଦରେ ସର୍ବ ସଖୀ ମିଳି
ନାଚିବୁ ଉଲାସେ ତତପାଶେ ଘେରି
ମିଳନ ମାଧୁରୀ ହେରି ମନଭରି
ଭୁଲିବୁ ବିରହ ବ୍ୟଥାରେ ।୬।

ସେବେ ତୁମେ ମାନ ନ ରଖିବ ମୋର
କାହାକୁ କହିବି ଆଉ
୪ ମତା ଦେହଗା କେତେ ଆଉ କୁନ୍ତ
ସହିବ ସଂସାର ଦାଉ ।୭।

ତୁମେ ଏକମାତ୍ର ମୋର ବୋଲି ଏବେ
ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବେଳ
ଆସିଛି ହେ ପିଯ୍ୟ ପାଶେ ନେଇ ଦିଅ
ପଦ ସେବା ଅଧିକାର ।୮।

ଆସିବ ବୋଲି ମୁଁ ଆଗରୁ ଜାଣିଛି
ରରଣ ହରିବି ଆଶା ମୁଁ ବାନିଛି
ଦେହ-ମନ-ପ୍ରାଣ ଅରପିବି ବୋଲି ପ୍ରୀତି-ପ୍ରଦୀପ ମୁଁ ଜାଲେ ।୯।

ଝରିବା ଆଗରୁ ଅନାର ବୁକୁରେ
ଝରି ଲାଗିଥିବି ତୁମ ଶାପଦରେ
ତୁମେ ପରା ପିଯ୍ୟ ମୋ ପ୍ରାଣଠାକୁର ରଖେ ମୋତେ ପାଦତଳେ ।୧୦।

ଗୁରୁ ନାରାୟଣ କୃପା କରି
 ଗୁରୁ ନାରାୟଣ କୃପା କରି ଆସିଛନ୍ତି ଆଜି ଅବରି
 ଦେଖିବାକୁ ସଂଘ ମଧ୍ୟ ମହୋସୁବ କୁସୁମ ଆସନେ ନିଅ ବରି ।୧

ଯୋଇଦିଅ ନୀରେ ଚରଣ ସୁଗଳ
 ଚାମରରେ କର ତନ୍ତ୍ର ସୁଶାଳେ
 ଧରି ବନମାଳା ମଣ୍ଡିଦିଅ ଗଲା ମଥା ଦିଅ ପାଦେ ନତ କରି ।୧

ଧୂପ ନଳବେଦ୍ୟ ଦେଇ ଚରଣରେ
 ଅମୋଦିତ କର ଅଗୁରୁ ଗନ୍ଧରେ
 ଆବାହନ କରି ଗାଥ ଜୟ ଗାତି ରତନ ପ୍ରଦୀପ ହାତେ ଧରି ।୨

ସତ୍ୟ ଶିବ ଚିର ଚିନ୍ମୟ ମୁନ୍ଦର
 ଚେତନ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ବେଦାତ୍ମ ଭାଙ୍ଗର
 ସର୍ବ ମୂଳାଧାର କରୁଣା ପାଗର କରୁଣା କରିବେ କୃପା କରି ।୩

ସଂଘାର ଜଞ୍ଜଳେ ବିଷୟ ବିହୁଳେ
 ଭାସୁ ଅଛୁ ଚିର ଅଥଳ ଜଳରେ
 ମନ୍ତ୍ରାଳ୍ୟ ହୋଇ ବାହି ନେଇଯିବେ କୁଳେ ପଦ୍ମିବ ଆମ ତରି ।୪

ଚାହିଁ ରହିଛି ଏ ବେନି ନୟନ

ଚାହିଁ ରହିଛି ଏ ବେନି ନୟନ
 କେବେ, କହ ପିଯ !
 ଚରଣ-କମଳ ତଳରେ ଲଭିବି ଆସନ ।୧

ଜାଗରେ, ସୁପନେ, ଜୀବନେ ମରଣେ
 ତୁମ ବିନା ନାହିଁ ଆନ
 ରଜନୀ, ଦିବସେ ନିମିଷେ ନିମିଷେ
 ସେ ରୂପ ଖୋଜେ ଏ ନୟନ
 ତା’ର ଗୁଣ ମନର ଧିଆନ ।୨

ଦୂର ମୁରଳୀର

ସେ ମଧୁର ସ୍ଵର

ଚାହିଁ ରହିଛି, ଚାହିଁ ରହିଛି

ଚାହିଁ ରହିଛି, ଚାହିଁ ରହିଛି,
 ସେ ଦିନକୁ ପୋତା ଆଖି ।୧

କେବେ ଦିଦିନିଆଁ ଏଇ ଦୁନିଆର
 ‘ଦୂର ନିଆଁ’ ଜଳା ଛାତି
 ସେହି ଶାନ୍ତିଦିଆ ପୁଧାଖରା ପଦ
 ପରଶିବ ଦିନ ରାତି
 ଯାବତ ଦେବନା ଗୋଟି ଗୋଟି କହି
 ବୁନ୍ଦୁରେ ଧରିବି ଜାକି ।୩

ପଳାଇଲେ ତୁମେ ଦୂରେ ଅପସରି
 ପଛେ ପଛେ ଥିବି ଧାଇଁ

ଜଣାଏ ପଦେ ଯୋତି କର, ହେ କରୁଣାକର
 ଅରୁଣ ରଥେ ବିଜେ କର, ହେ କରୁଣାକର ।୪

ଅମାୟେରା ଏ କୁଣୀର, ହେ ଠାକୁର ଅମାୟେରା ଏ କୁଣୀର
 ଆଲୋକ ଝଳକେ ଉଜଳାର ଦିଅ ଏତିକି ଆଶା ମନର ।୫

ବିଜତ କମଳ-ଦଳ ହେ ଠାକୁର ବିଜତ କମଳ-ଦଳ
 ଦନ୍ତ ଚରଣ ଦରଶନ ପାଇଁ ମନ ମୋର ତରତର ।୬

ତରି ଦିଖ ଚିର ଜାନ
 ସେ ତନ୍ତ୍ର-ମହାକ ଜଗାଖ ପୁଲକ
 ଜୀବନରେ ଅନୁଦିନ
 ଜାଗେ ଅନୁପମ ଶିହୁରଣ ।୭

ଆଶାରେ ଆଶାରେ ନିତି ଦିନ ସାରେଁ
 ନୀର ଖରେ ନିରନ୍ତରେ
 ନିରାଶ ନ କର ପାଶଧନ ! ମୋର
 କୁହାରି, ଗୁହାରି କରେ
 ଦିଅ, ଅନାଥ ଜନେ ଶରଣ ।୮

ମାୟର, ମୋହର ଛଳ-ଭରା-ଜାଲ
 ବନ୍ଧନ ଛିଣ୍ଣାଇ ଦେଇ
 ବାରି ସାରିଲିଣି ତୁମ ବିନେ ସବୁ
 ଏ ଜଗତେ ଖାଲି ପାଞ୍ଜି ।୯

କେବେ ଆଉ ସତେ ଦାସପଣେ ମୋତେ
 ନିଯୋଗ ମିଳିବ କହ ?
 ଯାବତ ଜଞ୍ଜଳ ଦୂରେ ଠେଲି ଦେଇ
 ସେବୁଥିବି ଅହରହ
 ସେଇଦିନ କେବେ ଆସି ଜୀବନେ
 ରହିଛି ମୁଁ ତାକୁ ଟାକି ।୧୦

ଜଣାଏ ପଦେ ଯେତି କର

ବନର ବିହୁଗଦଳ ହେ ଠାକୁର ବନର ବିହୁଗଦଳ
 ତୁମ ଗୁଣ ଗାଇ, ଗମନ ପଞ୍ଚାଇ ଭରିଲେଣି ଚରାଚର ।୧୧

ମାୟଘେରା ମନ ମୋର ହେ ଠାକୁର ମାୟଘେରା ମନ ମୋର
 ତର ପଦକଞ୍ଚ ଆବାହନ ଲାଗି ତେଜିଲେଣି ପୁମ ଘୋର ।୧୨

ନିରାଶ ଆଉ ନ କର ହେ ଠାକୁର ନିରାଶ ଆଉ ନ କର
 ଯେବୋର୍ମୟ ରଥେ ବିଜେ କରି ଭବ ଅମାନିଶି ଦୂର କର ।୧୩

ଜୀବନ ସଂକଳନ ଅନ୍ତର ହେଲାଣି

ଜୀବନ ସଂକଳନ ଅନ୍ତର ହେଲାଣି
ବହିଲାଣି ଘୋର ବାଆ
ମୁଁ ବୁଲା ଭିକାରି ଯିବି ଆରପାରି ନାବ ଆଶ ନାଭରିଆ ।୧

ବହୁନ୍ତ ସଂପାର ନଇ ଦେଖି ଆଖି ପାଉନାହିଁ
ଚାଲି ଚାଲି ଦୂର ବାଟ ଘୋକରେ ଜଳୁନ୍ତ ପେଟ
ଆକୁଳେ ଏ କୁଳେ ତାକୁନ୍ତ ବିକଳେ
ହୁଅ ବାରେ ମୋଡେ ସାହା ।୧

କାହେ ବହି ଭିକଥାଳ ବୃଥା ଗଲା ଏତେ କାଳ

ବାର ଦ୍ୱାରେ ବୁଲି ବୁଲି ତୁମ ନାମ ଗଲି ଭୁଲି
ଆଜି ମୁଁ ବୁଝୁଛି ଯାହା ମୋର ଅଛି
ସବୁ ତ ତୁମରି ଦିଆ ।୧

ତୁମ ଘାଗ ମୂଲ ପାଇଁ କିଛିତ କଉତି ନାହିଁ
କି ଦେଇ ତୋଷିବି କୁହୁ ନିବେଦୁନ୍ତ ଆଖି ଲୁହ
ଅଭୟ ଚରଣ କରୁନ୍ତ ବରଣ
ଆହେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ।୧

ଜୀବନର ସଂଖ୍ୟଙ୍କ କରି ଆସେ

ଜୀବନର ସଂଖ୍ୟଙ୍କ କରି ଆସେ
ପରାଚୀ ଗଗନେ ଦେଖ ତେଣା ମେଲାଇ
କି କରି ତାହାକୁ ଆପଣେଇ ନେବୁ
ଥେଥିବୁ ତୋହର ତିଳେ ନଜର ନାହିଁ ।୦

ସକାଳରେ ଜନ୍ମ ସଂଖ୍ୟରେ ମରଣ
ଦିନ୍ବୁ ଦିନ ତୋର ଆୟୁ ହୁଏ କ୍ଷୀଣ
ଏଠାର ସମ୍ପତ୍ତି ଏଠାରେ ରହିବ
ପୁଣ୍ୟଫଳ ସାଥେ ତୋର ଯିବ ଗୋଡ଼ାଇ ।୧

ଜୀବନ-ଗଗନେ ତାରା ଉଇଁଲେଣି
ବେଳ କାଳ ଦେଖୁ ଶଶୀ ହସିଲାଣି
ବିବେକ ଆଖୁ ତୁ ଖୋଲରେ ବାତଳା
ଦରଶନ ତାଙ୍କ ଲଭିବା ପାଇଁ ।୨

ସୁଖର ସୁରସ ସୁଖରେ ଦିଶାରୀ
ଗୁଣୁଥରୁ ନାମ ନ ଦେବୁ ପାସୋରି
ନାମ-ରସାମୃତ ସମ୍ବଳ ଏକା ତୋ
ତାଙ୍କ ଭୁବନକୁ ବାଟ ନେବେ କତାଇ ।୩

ଘନ ଅନ୍ତକାର ଅପସରି ଯିବ
କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକର ରେଖା ପ୍ରକଟିବ
ଚେତନାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ସଞ୍ଚାଳନ କରି
ତାଙ୍କ ହାତ ଧରି ଧୀରେ ଯିବୁ ପଳାଇ ।୪

ଅନୁସରି ଭାବ ସଖୀସଙ୍ଗ ୦ାବ
କରି ଯତନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତୁ ସେବ
ଆନନ୍ଦ ଧାମରେ ଆନନ୍ଦ ମନରେ
ଆନନ୍ଦମନ୍ଦଙ୍କୁ ତୋଷ ପରାଣ ଦେଇ ।୫

ପୁଲଣ ପୁଣିମା ଦିନ ଗୋ

(ଆଜି) ପୁଲଣ ପୁଣିମା ଦିନ ଗୋ - ଆସ ଭାଇ ଭରଣୀ
ସୃତି ବିଜତିତ ଏ କୁଟୀରେ ବସି କରିବା ଗୁରୁ ବନ୍ଦନ ଗୋ -
ଆସ ଭାଇ ଭରଣୀ ।୧

ଧୂପ ଦୀପ ପୁଣ୍ୟ ଧର ଗୋ - ଆସ ଭାଇ ଭରଣୀ
ଜନମ ଦିନରେ ପ୍ରାତି ଅର୍ପି ଦେଇ ପୁଜା ବନାପନା କର ଗୋ -
ଆସ ଭାଇ ଭରଣୀ ।୨

ଚରଣେ ଶପଥ ନିଆ ଗୋ - ଆଜି ଭାଇ ଭରଣୀ
ବାଣୀ ପୂଜା କରି ତୋଷିବା ତାହାଙ୍କୁ ଯୋଷିବା ଗୁରୁ ବନ୍ଦନା ଗୋ -
ଆଜି ଭାଇ ଭରଣୀ ।୩

ଜ୍ଞାନ ପୂର୍ୟ ବିଜେ ଆଜି ଗୋ - ଦେଖ ଭାଇ ଭରଣୀ
ସେ ଅନଳେ ସର୍ବ ଦିଅ ପୁଣ୍ୟରୁତି ବାପନା କାମନା ତେଜି ଗୋ -
ଆସ ଭାଇ ଭରଣୀ ।୪

ପୁଜିଲେ ଶୀଘ୍ରରୁ ଧନ ଗୋ - ଶୁଣ ଭାଇ ଭରଣୀ
ଘରେ ଘରେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ବିରାଜିବ ଶୁତି ଶୁଭ ହେବ ମନ ଗୋ -
ଶୁଣ ଭାଇ ଭରଣୀ ।୫

ତବ ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରେ ଆସିଛୁ ଦେବ
ତବ ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରେ ଆସିଛୁ ଦେବ ହେ ଧରି ନଇବେଦ୍ୟ ଥାଳି
ଦିଆ ଦରଶନ ହେ ପରାଣ ପିଯ ! ରହିଛୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ।୧

ତମିଦ ଆଖିର ଅସରା ଲୁହରେ
ଧୋଇଦେବୁ ଦେବ ସେ ରଙ୍ଗପନ୍ଥରେ
କୋଟି ରକତଙ୍କ ହୃଦୟ ବେଦୀରେ ଜାଳି ଅଲିଭା ଦୀପାଳି ।୧

ଲିଭିବ ନାହିଁ ସେ ଆଶାର ପଦ୍ମାପ
ଅଧିର ମନର ସତରର ଧୂପ
ତବ ସେବା ଆଶେ ରହିଅଛୁ ଜାହିଁ ବସିଛୁ ଜାଗର ଜାଳି ।୨

ବାହୁଅଛି ବୀଶା ଦୁଦୟ ତହିଁରେ
ସକଳ ବେଦନା ଅପସରେ ଦୂରେ
ଚକ୍ଷୁ ପଳକରେ ଦୁଦୟ ଦୁଆର ଧୀରେ ଧୀରେ ଯାଏ ମେଲିଣା
ପୁଣ୍ୟ କର ହେ ଦୀର୍ଘ ଅମୁଣ୍ଡତ
ଲୀନ ହେଉ ପଦେ ଅନ୍ତହୀନ ଯାତା
ଅଜଣା ଛନ୍ଦରେ ବାଜିଭାବୁ ବାରେ ମଧୁର ମୁହଁନା ତୋଳି ।୪

ଆସ ହେ ଦେବତା ଆସ ପିଯତମ
ରହିଅଛି ଶୁନ୍ୟ ଏ ହୃଦ ଆସନ
ବନାଇବୁ ଦେବ ସେ ରଙ୍ଗପନ୍ଥର ଅଶୁ ଅର୍ପି ଭାଳି ।୫

ତୁମ ଭୁବନ ମୋହନ ମୂରଳିକୁ ପ୍ରଭୁ

ତୁମ ଭୁବନ ମୋହନ ମୂରଳିକୁ ପ୍ରଭୁ
ଆଉ ଥରେ ଦିଅ ବଜାଇ
ତୁମ ଭୁବନ ମୋହନ ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରଭୁ
ଦିଅ ମୋତେ ଥରେ ଦେଖାଇ । ୧

ଆକୁଳେ ତାକୁଛି ତୁମକୁ ହେ ପିଯୁ
ପ୍ରାତିର କଦମ୍ବ ମୁଁଲେ
ତୁମର ନୂପୁର ଧୂନି ଶୁଣିବି ମୁଁ
ଜୀବନ ଯମୁନା କୁଳେ
ଜାଳୁଛି ପଦୀପ ତୁମ ପତୀକାରେ
ଲୁହରେ ସଳିତା ଭଜାଇ । ୧

ବାରେ ଆସ ପ୍ରଭୁ ଏ ମଧୁ ଲଗନେ

ମୋ ମନ ମଧୁର ପଥେ
ଆସ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଶୀରଣ ଧୂଳି
ପଡ଼ୁ ଆଜି ମୋର ମାଥେ
ଆଗମନ ପଥେ ବସିଛି ଅନାଇ
ପ୍ରାତିର ପଶରା ସଜାଇ । ୧

ଅମଳିନ ଏଇ କୁସୁମ ଶେଯରେ
ଆସ ବସ ପାଶନାଥ
ଅତୁଳନ ତୁମ ରୂପ ଆଲୋକରେ
ହସି ଉଠୁ ଏ ଜଗତ
ତୁମ ଚରଣରେ ତୁମର ସେବାରେ
ଦିଖ ମୁଁ ନିଜକୁ ହଜାଇ । ୩

ତୁମର ଜୟଗୀତି ଗାଇଛି ନିତିନିତି

ତୁମର ଜୟଗୀତି ଗାଇଛି ନିତିନିତି
ଦେଖୁଛି ତୁମ ରୂପ ସପନେ
ତୁମ ପରଶ ଲାଗି ହୋଇଛି ଅନୁରାଗୀ
ଭାଲିଛି ଲୁହ କେତେ ଗୋପନେ । ୧

ସୁମନେ ସଜାଇ ତାଳା କରିଛି ପାତିମାଳା
ତାହୁଙ୍କି ଅପଳକେ ରୂପ ସେ ମନଭୁଲା

ବାସ ଚନ୍ଦନ ଗୋଳି ପ୍ରେମ ଭବତି ଭାଳି
ସଜାଇଛି ଧୂପ ଦୀପ ଯତନେ । ୧

ତୁମେ ମୋର ଧୃବ ତାରା ମୁଁ ଚରଣୀ ଦିଗହରା
ତାହିଁ ତାହିଁ ଭାସିଯିବି ନାହିଁ ଦକା ତିଳେ ପରା
ତୁମ ପାଇଁ ଏ ହୃଦୟ ଫୁରୁଛି ହେ ଅହରହ
ଦେଖାଦିଅ ମୋ ଅବୁଝା ନୟନେ । ୨

ତୁମେ କାହିଁ ଅଛ ଗୋପାଇଁ

ତୁମେ କାହିଁ ଅଛ ଗୋପାଇଁ
ଖୋଜି ଖୋଜି ଥକି ଗଲିଶି ମୁହଁ । ୧

ଖୋଜେ ଜଳ ଛୁଳ ଆକାଶ
ସୁର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ ତାରା ବିଶେଷ
ଅନଳ ଅନଳ ପାଗର ଭୂଧର
ଖୋଜିଲିଶି କେତେ ଅଜଣା ଭୁଲୁଁ । ୧

ଆଜି କୋଣୁ ନୀର ଗତାଇ

ଖୋଜି ଅଛ ହେଲିଶି ମୁହଁ
ଖୋଜି ଖୋଜି ଶେଷେ ପାଗଳ ହୋଇବି
ତୁମେ ହସ୍ତ୍ୟିବ କେଉଁଠି ରହି । ୨

ଖୋଜିଲିଶି ଜଗତ ପାରା
ତୁମେ ମୋତେ ନଦିଅ ଧରା
ଶେଷେ ଶୁଣିଲିଶି ମୋ ଭିତରେ ଲୁଚି
ମୁରୁକି ହସ୍ତ ତୁମେ କିଂପାଇଁ । ୩

ତୁମେ ନା ସେ ଦିନ

ତୁମେ ନା ସେ ଦିନ କହିଥିଲ ମୋତେ
ତାକିଲେ ଆସିବ ବୋଲି
ରାତି ପାହି ଆସେ ନ ଆସ ତ ପାଶେ
ତାକି ତାକି ଥକିଗଲି । ୧

ତାକିଲା ପରି ମୁଁ ତାକି ଜାଣିନାହିଁ
ତାକିବା ରୀତିର ଦିଅ ହେ ବତାଇ
ତୁମେ ନ କହିଲେ କିଏ ସେ କହିବ
ଭରା ତ ଭଗାରୀ ଖାଲି । ୧

ଆସ ତୁମେ ନାଥ ବାଗ କହି ଦିଅ
ଅଛ ପରା ମୁହଁ ହାତ ଧରି ନିଅ
ଖାଲ ଖଣା ମୁଁ ଯେ ବାରି ନ ପାରି ତ
ତୁମକୁ ଆଶରା କଲି । ୧

ତୁମେ ଯେବେ ହେବ ନିପଟ ନିତୁର
ଦୟାନିଧି ନାମ କାହିଁ ପାଇଁ ଧର
ଭଣେ ଏ ମୋର କୁତୁଆ ଦୁଆରେ
ପଢିଯାଉ ପାଦଧୂଳି । ୩

ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ରହିଛି ଅନାଇଁ

ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ରହିଛି ଅନାଇଁ
ଆସ ମୋର ପିୟତମ
ଅଭିସାର ରାତି ଆସେ ପାହି ପାହି
ଘେନ ମୋ କୋଟି ପ୍ରଶାମ । ୧୦

ତୁମକୁ ଦେଖିଲେ ଭରିଯିବ ପିୟ
ମୋ ନୟନ ଭିକ୍ଷା ଝୁଲି
ତୁମ ଶୁଣରଣ ଧୋଇଦେବି ନାଥ
ମୋ ନୟନୁ ନୀର ଡାଳି
ହେ ପରାଶ ପିୟ ମନ କୁଞ୍ଚନେ ବିଜେ କର ଅନୁପମ । ୧୧
ତୁମ ଦ୍ୱାପମୂଖ ଜାଳିଦେଉ ପ୍ରଭୁ
ମୋ ମନେ ଆଶାର ଦୀପ
ତୁମର ଆଶିଷ ଲିଭାଇ ଦେଉ ହେ

ତୁମେ ତାକିଛ ବୋଲି ମୁଁ ଆସିଛି ଧାଇଁ
ତୁମେ ତାକିଛ ବୋଲି ମୁଁ ଆସିଛି ଧାଇଁ
ସେନେହ ତୁମର ତୁଳନା ନାହିଁ । ୧୦

ଅମାନିଆଁ ପଣେ ଦାଣେ ଯାଉଥିଲି
କାହା ତାକ ବୋଲି ଶୁଣି ନ ଶୁଣିଲି
ବାର ବାର କିଏ ତାକୁଛି ବାରିଲି
କାନ ଢେରି ମନ ଭରି ଗୁଣି ହେଲି
କିଏ ! ତାକୁଛି ବୋଲି ଦେଲି ପଛକୁ ଚାହିଁ
ସେନେହ ତୁମର ତୁଳନା ନାହିଁ । ୧୧

ଆ' ଧନ ବୋଲି ତାକ ଶୁଭୁଥିଲା
ଫେରିବି କି ନାହିଁ ମନ କହୁଥିଲା

ତୁମେ ତାକିଛ ବୋଲି ମୁଁ ଆସିଛି ଧାଇଁ

ମୋ ମନରୁ ଦୁଃଖ ତାପ
ତୁମରି କରୁଣା ଝରଣାରେ ଭିଜି ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ । ୧୧
ମୋ ହୃଦୟ ସ୍ଥାମୀ ହେ ଅନ୍ତରୟାମୀ
ସେବା ପୂଜା ନାହିଁ ଜଣା
ସୁବାସ କୁସୁମ ଅଗୁରୁ ଚନନ
ସେ ତ ତୁମ ସରଜନା
ସଜପୁଣ୍ଡା ଫୁଲ ସଜାଇଦେବି ମୁଁ ଆସ ବସ ପିୟତମ । ୧୩
ରଙ୍ଗପଦ ଦୂଇ ବୁନ୍ଦୁରେ ଜତାଇ
ମିନତି କରୁଛି ପିୟ
ଘେନ ପୁଷ୍ପଶୁଳି ପରାଶ ଦେବତା
ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ
ତୁମରି ମୋହନ ମୂରଳୀ ନାଦରେ ଭରୁ ଏ ପରାଶ ମମ । ୧୪

ଏତେ ଆପଣାର ସେ ତାକ ଲାଗିଲା
ଆଗଚଳା ପାଦ ପଛକୁ ଫେରିଲା
ତୁମ ତାକର କୁହୁକ ଗଲା ହୃଦୟ ଛୁଇଁ
ସେନେହ ତୁମର ତୁଳନା ନାହିଁ । ୧୫

ପାହୁଣେ ଫେରି ମୁଁ ପାଖକୁ ଆସିଲି
ଏକାନ୍ତେ ତୁମକୁ ଅନ୍ତରେ ଭେଟିଲି
ଗୁରୁପିତା ବୋଲି ତୁମକୁ ଜାଣିଲି
ଚରଣ ତଳରେ ଶରଣ ପଶିଲି
ରଖ, ସେବକ ପଣରେ ବୋଲି ମାରୁଛି ସାଇଁ
ସେନେହ ତୁମର ତୁଳନା ନାହିଁ । ୧୫

ତୁମେ ମନ ଗଗନର ଶଶୀ ତାରା

ତୁମେ ମନ ଗଗନର ଶଶୀ ତାରା
ମୁଁ ଯେ ଅନାରେ ପଥହରା
ତୁମରି ଆଲୋକ ଝଲକ ହେରିବି
ଚାହିଁଛି ଜୀବନ ସାରା । ୧୨

ତୁମେ ସରଗର ସୁଧା ସିନ୍ଧୁ
ମୁଁ ଯେ ଧରଣୀର ଏକ ବିନ୍ଦୁ
ତୁମରି କରୁଣା ଝରଣାର ତୀରେ
ହୋଇବି ଶୋକ ପାଶୋରା । ୧୩

ତୁମେ କୋକିଳର କୁହୁତାନ
ମୁଁ ଯେ ନିରାଶାର ଛନ୍ଦମୀନ
ତୁମରି ଭରସା ଆଶାରେ ସହସା
ହୋଇଛି ପାଗଳ ପରା । ୧୩
ତୁମେ ଆସ ଯାଅ ନିତି ନିତି
ମୁଁ ଯେ ଉଜାଗର ସାରା ରାତି
ଚରଣେ ଭୁବାରି କରୁଛି ଗୁହାରି
ଆସ ମୋ ନୟନ ତାରା । ୧୪

ଆପିଛି ଦେବତା ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ

ଆପିଛି ଦେବତା ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ
ସେ ସିନା ତୁମରି ଯୋମ୍ୟ ମୂରତି
ସଙ୍ଗ ସକାଳେ ଯେହି ମୋ ପାଧନା
ତୁମରି ବନ୍ଦନା ତୁମରି ଆରତି । ୧୫

ସଂପାଦ-ଜଙ୍ଗାଳେ କର୍ମ କୋଳାହଳେ
ଶିଷ୍ଟ ସଦା ମନ ବିଷୟ ବିହୁଳେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ସାନ୍ତ୍ଵନା ପାଖ ଯାହା ତିଳେ
ତାହା ତ ତୁମରି ମୁଣ୍ଡ କାରତି । ୧୬

ଧାଇଁ ଥିଲି ଏକା ବନ୍ଦୁର ଏ ପଥେ
ଦୁଆରୁ ଦୁଆରେ ଘୁରି ଅବିରତେ
ମଞ୍ଜି ଯଉବନେ ହୃଦ ବାତାୟନେ
ପୁଣିଲା ଓ ଯାହା ତବ ପ୍ରତିକୃତି । ୩

ଭଲୁଚ ଖେଳନା ଦେଖ କେତେ ନିତି
ଚାହାଣୀ ଲୋତକ, ଅଭିମାନ ପ୍ରାତି
ଘୁରି ଯାଏ ମତି ଉଠାଇରେ ମାତି
ଶାରି ଆଶେ ଯାହା ତବ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଫୁଟି । ୪

ପଲୋଭନ ଜାଗେ ମଦିର ସଙ୍ଗାତେ
ମଧୁବାତ କି ସେ ପ୍ରାଣଥରା ଶାରେ

ପଡ଼ୁ ପଡ଼ୁ ଧରା ମୋହନ ଆବର୍ତ୍ତେ
ଚେତାଇ ଦିଖ ଯା ସେ ତ ତୁମ ପ୍ରାତି । ୫

ତୁମରି ସଂପଦେ ପରା ଅଧିକାରୀ
ତୁମରି ପସାଦେ ଆଜି ମୁଁ ଭିକାରୀ
ମାର୍ଗିବୁଲେ ଶତ ଭକ୍ତ ଦୁଆରେ
ଭିଷ ଯାହା ତବ କରୁଣା ଶାଶ୍ଵତୀ । ୬

ଏ ମଣି ମନ୍ଦିରେ ବାଜି ଉଠୁ ବାରେ
ଆଗମନୀ ତବ ଅନାହତ ତାରେ
ଜାଳିଛି ଅଳିଭା ଦୀପାଳି ଜାଗରେ
ପାଇବା ଆଶାରେ ତବ ମୁଣ୍ଡ ଜେୟାତି । ୭

ଦିବସର ଅନ୍ତେ ବାରୁଣି ଦିଗନ୍ତେ

ଦିବସର ଅନ୍ତେ ବାରୁଣି ଦିଗନ୍ତେ ଦିନମଣି ଗଲେ ବୁଢ଼ି
ଧୂସର ଅଚଳେ କୃଷ୍ଣ-ଘନ ବୁଲେ କନକ କିରଣ ଛାତି । ୮

ଖଞ୍ଜ କରି ସଞ୍ଜ ଆସୁଛି ଘନେଇ
ସଜ ହୁଅ ଗୁରୁ ଅରଚନା ପାଇଁ
ଧୂପ-ଦୀପ-ଗନ୍ଧ-ପୁଣ୍ୟ ନଳବେଦ୍ୟ ଆରତି ଥାଳି ସଜାତି । ୯

ଶୋଭାରାଣୀ ଉତ୍ତା ଗୋଧୂଳି ଗଗନେ
ତାକ ପ୍ରିୟତମେ ବିଧୂର ପରାଶେ

ଯୋଗି ଆସେ ଘନ ତମସାର ଘନା ଯିବୁ ନିଷେ ପଥ ହୁଢ଼ି । ୯

ଆସ ହେଲା ଶେଷ ଦିବସ କରମ
ପୂଜିବା ଶୀଘ୍ରରୁ ଅଭୟ ଚରଣ
ଶୋଳ କରତାଳି, ଶିଖ୍ନ୍ତୁଳହୂଳି ଶବଦ ପଡ଼ୁ ଉଛୁଳି । ୧୦

ବେଳ ନାହିଁ କାଳ ଯୋତରେ ଜୀବନ
ଭାସି ଯାଉଅଛି କର ନୀରିକ୍ଷଣ
ମୁହଁ ସଞ୍ଚବେଳେ ଗୁରୁପଦ ତଳେ ଭକ୍ତି ଦିଅ ଅଜାତି । ୧୧

ଦୂରେ ବହୁଦୂରେ ଆଖିର ସେପାରେ

ଦୂରେ ବହୁଦୂରେ ଆଖିର ସେପାରେ ରୁହୁ ନାହିଁ ଆଉ ପିଯୁ
ତୁମ ପ୍ରେମଦାନ ଏଇ ମୋ ଲୁହୁର ବିରୁଦ୍ଧ ମୁକୁତା ନିଅ । ୧୦

ତାକିଥିଲି ଦିନେ ଆସିଥିଲ ସାଇଁ
ଶୋଇଗଲି ତୁମ ପ୍ରାତି ମଧୁ ପିଇ
ଚେତି ଉଠି ଚାହିଁ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ
ତୁମେ ଆଉ ପାଶେ ନାହିଁ । ୧୧

ଲିଭିଟିଲା ମୋର ହୃଦୟ ଦୀପାଳି
ପ୍ରେମମୟ ତୁମେ ଦେଇଗଲ ଜାଳି
ତୁମ ବିନେ ଆଜି ତୁମ ଅରଚନା

ଜଞ୍ଜାଳ ଜୀବନେ କେବେ କେବେ ଥରେ
ମନେପତ ମୋର ବିଜନ ବେଳାରେ
ଜାଣି ତ ନପାରେ କେଉଁ ଦୂର ଲୋକେ
ଗୋପନେ ଗୋପନେ ଥାଅ । ୧୨

ନୟନ ଦୀପାଳି ତୁମ ଆଲୋକରେ
ତୁମ ଅଭିସାରେ ଆଗହନ କରେ
ଆସ ହେ ପାଶେଶ ଏହି ଦୀନଦାସ
ପ୍ରାତି ପୂଜା ପଦେ ନିଅ । ୧୩

ଦେହ-ଦେଉଳର ଗମ୍ଭୀରା ଭିତରେ

ଦେହ-ଦେଉଳର ଗମ୍ଭୀରା ଭିତରେ
କାହିଁକି ବସିଛ ଏକା?
ଆସ ପ୍ରେମମୟ ପରାଶ ସଙ୍ଗଳି
ଆସ ମୋ ଜୀବନ ସଖା । ୧୦

ପଦେ ହେଲେ ଆସି ଭାଷ
ମନର ଜାଳିମା ନାଶ
ତୁମ ବିନା କିଖ ପାରିବ ଲିଭାଇ
ପୋତା କପାଳର ଲେଖା? । ୧୫

ତୁମ ଶିରୀମୁଖ ଦେଖ
ସାର୍ଧକ ହେବ ଏ ଆଖୁ
ଆରତି ସଜାତି ବସିଛି ପରା ମୁଁ
ପାଇବାକୁ ଥରେ ଦେଖା । ୧୫

ତୁମ ପଦ ପୂଜାକରି
ଉବ ଦୁଃଖ ଯିବ ସରି
ଜୀବନ-ଦୁଆରେ ଆଜିଦିଅ ବାରେ
କମଳ ରତନ ରେଖା । ୧୬

ଦେବ ! ଦେଇ ଯାଆ ଆଶାବାଣୀ ହେ

ଦେବ ! ଦେଇ ଯାଆ ଆଶାବାଣୀ ହେ । ୧୦

ଭାଲିବସେ ମନେ ଆସନ୍ତ କି ଥରେ,
ନିମିଷକ ପାଇଁ ଜୀବନ ପଥରେ
କୁମୁଦିତ ଶ୍ୟାମ ଧରା ବକ୍ଷପରେ
ଖେଳାଇ ପ୍ରିଣ୍ଧ ଚାହାଣୀ ହେ
(ଦେବ) ଶୁଣାଇ ମଧୁର ବାଣୀ ହେ । ୧୧

ଶୁଭ ଶରତର ଜୀବନ ତରଙ୍ଗେ,
ଧାର୍ଯ୍ୟ ମଞ୍ଚରୀର ଦୋଳାଯିତ ରଙ୍ଗେ
ଦେବାଳୟ ଶଙ୍ଖ ମର ନାଦ ସଙ୍ଗେ
ଶୁଣନ୍ତା ଅମ୍ବୀଯ ବାଣୀ ହେ । ୧୨

ଗ୍ରାମ-ଉପକଣ୍ଠେ ମଞ୍ଚୁ ଉପବନେ,

ନବ କିଶଳୟ ଛାୟାମୟ ପ୍ରାନେ
ସଜାତନ୍ତ୍ର ବେଦୀ ପୁଷ୍ଟନ୍ତ୍ର ସୁମନେ
ପରାତ ଶିଶିରେ ଛାଣୀ ହେ
ଅଗମ୍ୟ କାନ୍ଦୁ ଆଶି ହେ । ୧୩

ପଖାଳନ୍ତା ପାଦ କାନନ ନିର୍ଝର
କାଶାହାରେ ରତି ଭୂଷଣ ରୁଚିର
ବାଜନ୍ତା ନେବେଦ୍ୟ ଅନବେଦ୍ୟ ପଞ୍ଜେ
ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ନାତା ଉଷାରାଣୀ ହେ
ପ୍ରସାରି ଦିଗନ୍ତ ପାଶି ହେ । ୧୪

ନୀଳ ନଭ କୋଳେ ସଲିଲେ ଅନୀଳେ
ମାଳତୀ ଲତିକା ମଞ୍ଚୁ ମରଳିରେ
ଆସ ରାଜେଶ୍ଵର ! ତିବେଣୀ ଦୋଳିରେ
ଶୁଣାଥ ଅଁମୃତ ବାଣୀ ହେ । ୧୫

ଦେବତା, ତୁମର ରତଣ ତଳରେ

ଦେବତା, ତୁମର ରତଣ ତଳରେ ମିନତି ମୋହର ଘେନ
ଜୀବନର ଗତି ପଥେ ମୋ ବରଷ ଶୁଭ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତନନ । ୧୦

ତୁମ୍ଭୁ ଜୀବନର ତର
ତିର ନିରଳ ସ କର
ସେବାରେ ତୁମର ମନବୀଣୀ ମୋର, ନିତି କରୁ ଶୁଭନ । ୧୧

ଜୀବନ-ନଦୀର ତୀରେ
ନାଆ ବାହି ନିଅ ଧୀରେ
ଆସ ହେ ନାରର ! ଅନ୍ଧାର ଭେଦି, ପୁଣ୍ୟ ରବି କିରଣ । ୧୨

ଶୁଷ୍ଠ ଯେତେ ବିକାର
ଅପସରୁ ଅହୁଙ୍କର
ଆସ ପ୍ରିୟତମ ! ଜୀବନର ଧନ, କୋଟି ପ୍ରଶତି ମୋ ଘେନ । ୧୩

ଧରା ଥିଲା ତ ତାହିଁ

ଧରା ଥିଲା ତ ତାହିଁ
ଯାବଦ କଳମଷ ଯିବାକୁ ଧୋଇ । ୧୦

ଜଗତ ଆଲୋକିଲା କିରଣ ପାଇ । ୧୩

ଧାରା ଶାବଣ ନୀର-ଧାର ଝରାଇ
ଧୋଇଲା ଧରାବୁଜୁ କରୁଣା ବହି । ୧୧

ଆସ ସରପ ମନେ ଭତଣୀ ଭାଇ
ନଳିନୀକାନ୍ତ ପଦେ ମଥା ନୁଆଇ । ୧୪

ଅନାର ଲୁଚେ ଉଷା ଯୋଷା ହୃସର
ସରେ ନଳିନୀ ମୁଖେ ହାସ ପୁଷ୍ଟର । ୧୨

ଗୁରୁ ବୟନା ଗାଆ କଣ ମିଳାଇ
ମାଗ ସରବେ ତାଙ୍କ ରତଣ ଛାଇ । ୧୫

ନଳିନୀକାନ୍ତ ଉଦେ ପରାତୀ ଛୁଇଁ

ସେ ଶୁଭୁ ଯେହି ବିଶ୍ଵ ଦ୍ଵାରା ପେହି
ଉଜ୍ଜଳେ ତାଙ୍କୁ ଭରୁଁ ଲଭିବା ତାହିଁ । ୧୬

ଧୂସର ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୂଳି ଧରଣିରେ ନଈଲା

ଧୂସର ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୂଳି ଧରଣିରେ ନଈଲା
ଅନା ଗିରି ପଙ୍କେବାରୁଣିମା ଅଙ୍ଗେ
ତପନ ମେଲାଣି ମାଗିଲା । ୧୦

ଦେହ ଉଲୁପାଖ ସଙ୍ଗ ସମିର ତରଙ୍ଗ
ବାଜିଲାଣି ଶଙ୍ଖ ଯଶ ମଧୁର ମୃଦଙ୍ଗ
ଡାକ ଶୁଭୁ ବର କରିବେ ଉନ୍ନାର
ଦେଖ ରାତି ମାତି ଆସିଲା । ୧୧

ନିତେ ଫେରିଲେଣି ଦେଖ ବିହୁଙ୍ଗମ କୁଳ
ଶୁଭୁ ଆରାଧନା ପାଇଁ ଆସ ହେ ସାଥର
ଜାଳି ସଶବ୍ଦି, ମଙ୍ଗଳ ଆଳଦି
କରିବାକୁ ବେଳ ହୋଇଲା । ୧୨

ଭାବ ମୁରୁ ଛନାତୋଳି ମନ ବିଶା ତାରେ
ଭକ୍ତି କୁମୁମ ତୋଳି ଦିଅ ଶିପଯରେ
ପରିଗଲା ଦିନ କର ଶୁଭୁ ଧ୍ୟାନ
କାନେ ଆସି କିଷ କହିଲା । ୧୩

ନୟନର ନୀର ସାଇତି ରଖିଛି ଚରଣ

ନୟନର ନୀର ସାଇତି ରଖିଛି
ଚରଣ ଧଉଡ଼ ପାଇଁ
ମୋ କଷର ସୁରେ ଆବାହନ କରେ
ଦିରହୁ ରାଗିଶୀ ଦେଇ । ୧୦

ଗୁରୁପାଦ ତଳେ ଜଳି କରିବାରେ ଆଜି ଅଳି
ଜଗତର ମାୟା ମୋହ୍ର ଯିବ ଦୂରେଇ
ଆସିବେ ନାଶିବେ ଯେତେ ଦୁଃଖରାଶି ଅନ୍ତାର ଯିବ ପଳାଇ
ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ପାଇ । ୧୧

ମେଘକୁ ଚକୋରୀ ଯେହେ ବାହିୟାଖ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ବରଶାର ଧାରା ସତେ ଆଶିର ବହି
ମୋ ମନ ସୁରର ପୁତି ବାଲିକଣା ଝୁରଇ ଆକୁଳ ହୋଇ
ତୁମ ଦରଶନ ପାଇଁ । ୧୨

ରହିଛି ବାଗ ଅନାଇ ପୁଲ ଚାଲୁଟା ସଜାଇ
ବାରବାର ଚାହୁଁଅଛି କବାଟ ଫେଲ
ଜୀବର ଜୀବନ ଦିଅ ଦରଶନ
ଆସ ମୋ ପରାଣ ସାଇଁ । ୧୩

ନୟନେ ନୟନେ, ଦିଅ ଦେଖା

ନୟନେ ନୟନେ, ଦିଅ ଦେଖା
ପଭାତ ଶିଶିରେ ଝରି ବର୍ଷେ ବର୍ଷେ ରୂପ ଧରି । ୧୦
ଆକାଶ ନୀଳିମାପରେ ସ୍ଥିର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିମଣ୍ଡଳରେ
ସ୍ଵର୍ଗ ଶୁଭ ଶତଦଳେ ଫୁଲାଥ ସ୍ଵରୂପରେଖା । ୧୧
ହୃଦୟ-କମଳେ ରାଜ, ଅନାହତ-ତାରେ ବାଜ
କରି ରାଜ-ଅଭିଷେକ ପୁଣ୍ୟ ହେଉ ଆମ ଦୀକ୍ଷା । ୧୨

ଗିରି-ବନ ନଦୀତଟେ, କୁଟଙ୍ଗବାସ ଚହୁଣେ
ଅଭିଷେକପାଇଁ ତବ, ପକୃତିର ଶୁଭଲେଖା । ୧୪
ଯୋଗୀ-ଧ୍ୟାନେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ, ଜ୍ଞାନୀର ବହୁ ଚିନ୍ମୟ
ଭଜତ ପେମନିଳୟ ପଣବର ବିନ୍ଦୁରେଖା । ୧୫
ଶ୍ରୀବଣ ବଦଦେ ଦୋଳୀ ପୁଣ୍ୟମାର୍ଗୀ ପୁଣ୍ୟ କରି
ଆସ ବଦାଇରି ଧରି ଜ୍ୟୋତିନାର ଶୁଭଚୀକା । ୧୬

ନାଥ ତୁମକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ

ନାଥ ତୁମକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ	ତୁମ ତୁଲ ବନ୍ଧୁ ନାହିଁ । ୧୫
ନିତି ନିତି ଚିତ୍ତ	ଆକୁଳ ମୋହର
କୁହ ତୁମେ ଅଛ କାହିଁ । ୧୦	
ସୁଖ ପାଥ ମୋତେ	ବାରୁଛି ମୁଁ ସତେ
ଖୋଜି ଦୁଃଖ ଯେତେ	ଦୂରେ ଦୂରେ ସେତେ
ଅଦେଖାରେ ଆଅ ରହି । ୧୧	
ସୁଖର ଖବର	ଦୁଃଖର ଖବର
ନିଅ ତୁମେ ମୋର	ବାରେ ମୋ ଅନ୍ତର

ଏତେ ଉପକାରୀ	କିମ୍ବ ତୁମ ସରି
ଆଖିରେ ନ ହେବି	ବଞ୍ଚିବି କିପରି
ମୋତେ ଥରେ ଦିଅ ଜହି । ୧୩	
ତୁମ ଗୁଣ ଗାଖ	ତୁମ ରୂପ ଧ୍ୟାନ୍ୟୌ
ମନ ମୋର ଧାଖ୍	ଧରିବାକୁ ଚାହେଁ
ତୁମରି ରେଣ ଦୂଲ	ତୁମରି ରେଣ ଦୂଲ । ୧୪

ନାଥ ! ମନର ବାସନା ମୋର

ନାଥ ! ମନର ବାସନା ମୋର
ଆଜି ଶୁଭକଣେ ପୁନର ଜରିବି ଚରଣ ଯୁଗା ତୁମର । ୧୦

ପଖାଳିବି ବୋଲି ଚରଣ ଯୁଗଳ ଭରି ରଖିଛି ମୁଁ ନୟନରେ ଜଳ
ଜଳେ ଘେନାଇବି ବୋଲି ଶୁଷ୍ଟିଛି ମୁଁ ଉକତି ସୁମନ ହାର । ୧୧

ହୃଦୟ ଜବାଟ ମୁକୁଳା ରଖିଛି ମନ ମନ୍ଦିରରେ ଆସନ ପାତିଛି
ବୋଲି ଦେବି ଅଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦନ ଗୋଲିଛି ଦୟାମୟ ବିଜେ ଜର । ୧୨

ଦୀନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଘୋଷେ ଚରାଚର ଏ ଦୀନ ଅଧମ ମାଗେ ଯୋତି କର
କରୁଣା-ସାଗର, ବିଜେ କରି ଆଜି ସେବା ମୋର ଘେନା କର । ୧୩

ନିରବଧି ତନ୍ମ ମାଜି

ନିରବଧି ତନ୍ମ ମାଜି ବସନ-ଭୂଷଣ ସାଜି
(ରହ) ପରାଣ ଧନର ପଥ ଚାହିଁ
କିବା ଦିବା କିବା ନିଶି ଜାଗି ମୁଁ ରହିଛି ବସି
ସେହି ଶୁଭ ଲଗନ ମନାଇଁ । ୧୦

ଅରନ୍ଦା ବିଧି ମାନ ବାକୀ ଧିଲେ ଆୟୋଜନ
ଲାଜକଥା, ମଧ୍ୟା ଯିବ ନଇଁ । ୧୧

ସଧୀର ସମୀରେ ଭାଷି ଦୁତିକା ସଜନୀ ଆସି
କାନେ କାନେ ଗୋପନେ ଭାଷଇ
ଆସୁଛନ୍ତି ପାଶପିଯ ଆସନ ସଜାତି ଥାଅ
ଆଶିରୁ ତୁ ଦୁଆର ମଣାଇ

ସେ ସେ ନାଗର ବର, ତିନି ଜଗତରେ ସାର ସୁଦର
ସୁଦର କରି ପାଇ ବେଶ ଭୂଷା
ଭୂଲାଇବି ସତେ ମନରି ତାର
(ସେ ସେ) ମଧ୍ୟ ହସି ଚାହିଁବେ ମଧ୍ୟବାଣୀ ଭାଷିବେ
(ତାର) ଚରଣ ପୁର୍ବି ଗୁଣ ଗାଇ
(ମୋର) ସମ୍ପଳ ହେବ ଏ ମର ଦେହୀ । ୧୨

ନିତ୍ୟ ନବଭାବେ ତବ ପୂଜିବି ଚରଣ

ନିତ୍ୟ ନବଭାବେ ତବ ପୂଜିବି ଚରଣ
 ନବରୂପ ଦେଖି ଧନ୍ୟ କରିବି ନମ୍ରନ
 ନବୋଦ୍ୟମେ ନବପ୍ରେମେ କରି ଉଦ୍‌ବୋଧନ
 ନବ ଆରାଧନା-ଧନ୍ୟ ହୋଇବି ମଗନ
 ହୋଇବି ମଗନ - ଅଭିନବ ତନ୍ମ ନିରେତିଶ
 ନବଭାବେ ପୂଜି ଶୀରଶ
 ନବପ୍ରେମେ କରି ଉଦ୍‌ବୋଧନ । ୧
 ଯାତିବି ତୁମରି ଦ୍ୱାରେ ନବ ରହୁଧନ
 ନବ ନବ ଶୀତିମାଳା କରିବି ଅର୍ପଣ
 ତୁମେ ମୋ ଆଗାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ଶୁଭ ନିରଞ୍ଜନ
 ହୃଦୟବେଦା ଉପରେ ହୃଥ ସମାସୀନ
 ହୃଥ ସମାସୀନ - ଅରପୂଛି ହୃଦୟ ଆସନ

ତୁମେ ମୋ ଆଗାର୍ଯ୍ୟ ପାଶଧନ
 ଶୁଣାଇବି ନବ ଶୀତିମାଳ
 ଅରପିବି ଭକ୍ତି ରତନ । ୨

ସକଳ ତୁମରି ନାଥ ହେ ମୋ ପାଶଧନ !
 କି ଦେଇ ପୂଜିବି ଦେବ ! ତବ ଶୀରଶ
 ଗଣାଜଳେ ଗଣପୂଜା ହୃଥ ଯେସନ
 ନିଜ ମୁଖେ ନିଜ ମନ୍ଦ କର ଉଜାରଶ
 କର ଉଜାରଶ - ନିଜର ଶ୍ରୀମୁଖେ ନିଜ ନାମ
 ତବ ପୂଜା ଦବ୍ୟମାନ
 ସବୁ ତୁମରି ଭିଆଣ
 ଅରପୂଛି ମନ-ପାଶ
 ପୁଣତି ତବ ଚରଣ । ୩

ନିରତ ମନନ ଖୋଜେ ସେ

ନିରତ ମନନ ଖୋଜେ ସେ ରତନ,
 ପରାଣ ଆକୁଳ ମୋର,
 ଭେଟାଇବ କିଏ ସେହି ଅପରୁପ-
 ରୂପ ଚିର ମନୋହର । ୦
 କିବା ଦାମିନୀ ଦୋଳେ
 ଚଳ-ଚଞ୍ଚଳ ବାଦଲ କୋଳେ
 ସେଇ ଛବି ସେଇ ମୂରତି ଚମକେ
 ଅଗଣନ ତାରା ମେଳେ
 ଚାହଁଛି ଚିର ଚକୋର

ନୀରବ ନିଶିଥେ ସଖୀ

ନୀରବ ନିଶିଥେ ସଖୀ ! ମୁରଲୀ କା' ବାଜେ ରେ
 ବିଜନ ବେଳାରେ ମନ-ନୂପୁର ତ ନାଚେ ରେ । ୦
 ବଇଶୀର ସୁର ସତେ ମଧୁରବୁ ମଧୁର
 ସରାଗେ ସେ ତାକୁଅଛି କରନା ରେ ଉଛୁର
 ଅଳସ ତେଜି ତୁ ଉଠ ନିଶି ହେଲା ଶେଷ ରେ । ୧
 ମମତା ବୋଲା ସେ ସୁର ସୁମଧୁର ରାଶିଣୀ

ସାରା ଜଗତର ଧ୍ୟାନୀ, ମଉନୀ-
 କଳପନା ମାନେ ହାର । ୧
 ସେଇ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଧନ
 ଖୋଜି ବୁଲେଁ ଅନୁଦିନ ;
 ପ୍ରେମ ବିନେ ସେଇ, ପ୍ରେମ ଛବି କାହିଁ
 ପରଶିବ ମନ-ତଳ
 ନିଶି ଦିନ ତୁରେ, ଦରଶନ ତାର
 ଭାଳି ନୟନରୁ ଧାର । ୨

ନୂତନ ପ୍ରଭାତେ ନୂତନ ହୃଦୟେ

ନୂତନ ପ୍ରଭାତେ ନୂତନ ହୃଦୟେ ପୂଜିବି ନବୀନ ପାଶଧନ
 ନୂତନ ନୂତନ ଭକ୍ତି-ସୁମନ କରିବି ଶୀପଦେ ଅରପଣ
 ଜାଗେ ପ୍ରାଣେ ଆଜି କେତେ ଅଭିନବ ଆଶାରାଜି । ୧
 ନବୀନ ଅନ୍ତରୁ ନବୀନ ଉଷାର ସଞ୍ଚାର-ଝଙ୍ଗର ପଡେ ଝରି
 ନବୀନ ସେ କେଉଁ ଗୋପନ ରାଇଁ ରୁଣବନ୍ଧୁ ଯୋହାଗ ଧରି
 ଦଶ ଦଶ ଭରି ପ୍ରେମାଲୋକେ ଆଲୋକିତ କରି । ୨

ନବୀନ ଲଗନେ ବନ୍ଧୁ ଶୀରଶେ ପ୍ରେମ-ଆଶାର୍ବାଦ କରେ ଭିକ୍ଷା
 ପେହି ପେମେ ତାର ବିଶ୍ୱପରିବାର ସେବିବି ମାଗୁଛି ଏହି ଦୀକ୍ଷା
 ବିଶ୍ୱସେବା କରି ବାହିନେବି ମୋର ଦେହତର । ୩
 ମନ୍ତ୍ର ସାଧନ କରିବାରେ ମନ ଥିଲେ ଥାର ଅବା ଯାର ପାଶ
 ମନସ୍ଵାଧନେ ବା ଶରୀରପତ୍ରେ କରମର ହେଉ ଅବସାନ
 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ କରୁ ସଦା ବରାଭୟଦାନ । ୪

ପରଭାତ ବିଭାବରା

ପରଭାତ ବିଭାବରୀ
 ଆସରେ ସରବେ ଚରଣରେ ଦେବା ଭକ୍ତି ସୁମନ ଭାଳି । ୦
 ସରାଗେ ପ୍ରାତି-ରନ୍ଦନ କରରେ ପଦେ ରଣ୍ଜନ
 ଗାଅ ଗାଅ ମୁଖେ ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ସକଳ ମାୟ ପାଘୋର । ୧
 ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରେମ ଘେନି ସଜାଅ ଚରଣ ବେନି

ଆରତି କରରେ ଅତି ପ୍ରମୋଦରେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଦୀପ ଭାଳି । ୨
 ମନର ସକଳ ଚିତ୍ତ ବରତି ଜଣାଅ ବ୍ୟଥା
 ଭକ୍ତି ମନର ରହିଥାଉ ଚିର ଜଣା କର ନିଭିନ୍ନାଳି । ୩
 ମୋର ବୋଲି ବୋଲ ଯାହା ଭେଟି ଚରଣରେ ତାହା
 ମଥାନତ କରି ମନପୁଣ ଭରି ମାଗରେ କରୁଣା ଖାଲି । ୪

ପୁଣତି ଚରଣେ ଘୋନ ଜଗତ-ବନ୍ଦନ

ପୁଣତି ଚରଣେ ଘୋନ ଜଗତ-ବନ୍ଦନ !
 ଜ୍ଞାନୀଗୁରୁ ତୁମେ ଦେବ ! ପରାଶ-ନନ୍ଦନ
 କର କର ଆଗମନ
 ଏ ପୂଜା ମଣ୍ଡପେ ଘେନି ସଂଗେ ଦେବଶରୀ | ୧ |
 ପାପ କଲୁଷିତ ତିର ଅଞ୍ଜାନ-ମୋହିତ
 ଅନିତ୍ୟ ଯା ଏ ଜଗତେ, ମଶୁ ତେଣୁ ନିତ୍ୟ
 ଦିବ୍ୟ କିରଣ ବିସାରି
 ଦିଅ ଏ ନୟନ୍ତୁ ଅନ୍ଧକାର ଅପସାରି
 ବିଷୟ-ତୃଷ୍ଣା-ଜତିତ ଅଶାନ୍ତ ମାନସ
 ଜଞ୍ଜାଳ ଜାଳ ନିବାରି, ତ୍ରିତାପ ବିନାଶ
 ତୁମେ କରୁଣା ସାଗର
 ଶରଣ ଦିଅ ଚରଣେ ସର୍ବଦୁଖହର ! | ୨ |
 ଅକୁଳ , ଅଥଳ ଜଳ ସଂସାର ବାରିଧୁ
 ପାପ, ତାପ, କଲୁଷର ନାହିଁ ତ ପରିଧୁ
 ଆହେ ନାବ ଦଣ୍ଡଧର !
 କୃତାର୍ଥ କରି, ଅଧମେ ପରିତ୍ରାଣ କର
 ମୁଖର ବଚନ ତୁଳେ, କରରେ କରମ
 ସାଧ ନ ପାରୁଛୁ କେବେ ହେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ | ୩ |

ଦୟାକର ଶଙ୍କିଧର !
 (ତବ) କରୁଣାରେ ବାକ୍ୟ, କର୍ମେ ନ ରହୁ ଅନ୍ତର | ୪ |
 ଦେବରାଜ ରୂପେ ଦିଅ ସିଦ୍ଧେ ତପଫଳ
 ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁ ! ବିଶ୍ୱ ଘୋଷେ ଜୟ ଅବିରଳ
 ବିଶ୍ୱ ଲୀଳା ସୁତତୁର !
 ବ୍ରହ୍ମା ରୂପେ ଗତି ନାତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର | ୫ |
 ତୁମେ ନିତ୍ୟ, ତୁମେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ଚିରତନ
 ସତ୍ୟ ପଥ, ଧର୍ମ ପଥ, କର ପ୍ରଦର୍ଶନ
 ଭାଳି ଅମୀଯର ଧାର
 ମଳିନ, ମୁର୍ତ୍ତି ତିର ସମୁଜ୍ଜଳ କର | ୬ |
 ଦିଅ ଦିବ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଜ୍ଞାନ, ହେ ରସ ଆକର !
 ଶ୍ରୀପଦ ସେବାରେ ତିର ରହୁ ନିରତର
 ଲଭି ବିପରୀତ ଗତି
 ଯାବଦ କୁତ୍ତିଆ ପଥୁଁ ଫେରିଆୟ ମତି | ୭ |
 କରୁଣା ସାଗର ! ଦୀନ ଜନେ କୃପା କର
 ନମ୍ବୁ ଅଛୁଁ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ବାରବାର
 ଆହେ ପରାଶର ସାଥା !
 ଜନମେ ଜନମେ ତୁମେ ଜୀବନର ଗତି | ୮ |

ପୁଭାତୀ ଆରତି କଲାଣି ପ୍ରକୃତି

ପୁଭାତୀ ଆରତି କଲାଣି ପ୍ରକୃତି, ନିଭୃତ ନିର୍ଭୁଲ୍ଲ କାନନରେ
 ହେ ଉତ୍ସପକଳ ଜାଗିତି ବୋଲ 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଉତ୍ସିତରେ | ୧ |
 ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ବନପୂରୁଷାଳ
 ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜ୍ଳେ ଶୋହେ ଝେଲମଳ
 ଅଳି ଶୁଣୁଶୁଣୁ ଶରେ ଚତୁର୍ଦ୍ରିଗ ଝଞ୍ଜରେ ଓଁକାର ପଞ୍ଚମରେ | ୨ |
 ତରୁ ଲତାଗଣ କରି ପାତ୍ର ପ୍ଲାନ
 ଶିଶିରକଣିକା ସର୍ବାଞ୍ଜେଲେପିଶ
 ଉତ୍ତାହୋଇ ସର୍ଵେ କରନ୍ତି ପଶାନ, ଶାଇ 'ଜୟଗୁରୁ' ନତଶିରେ | ୩ |
 ଭାବରେ ବିଭୋର ହୋଇ ସମୀରଣ
 ମୃଦୁମରେ ଥରି କରେ ସଞ୍ଚରଣ
 ଲତା-ପତ୍ର-ପୁଣ୍ୟ ଦେଇ ଆଲିଙ୍ଗନ ଶାଇ 'ଜୟଗୁରୁ' ମୃଦୁଷ୍ଵରେ | ୪ |
 ଦେବକନ୍ୟା ଉଷା ଦେଖି ସେହି ଠାଣୀ
 ଧୀରେ ଲାଜେ ଖୋଲି ମୁଖରୁ ଓଡ଼ଣୀ
 ପୂରୁଷ ଗଗନେ ଅରୁଣିମା ଛଟା ଶାଖ 'ଜୟଗୁରୁ' ପୁମଧ୍ୟରେ | ୫ |
 ନିଦା ତେଜି ଏବେ ବିଦୁଷମାକୁଳ
 ଶୁଣି 'ଚତୁର୍ଦ୍ରିଗେ 'ଜୟଗୁରୁ' ରୋଳ
 ବେଗେ ବେଗେ ତେଜି ନିଜ ନୀତ ତରୁ ରତ୍ନଲେଶି ଜୟ ଆନନ୍ଦରେ | ୬ |
 ପ୍ଲାନ କରି ଶୁରୁନାମା-ଶିଖଜଳେ

ଶୁରୁପାଦୋଦକ ପାଇବା ସଜଳେ
 ପେମ-ସିରୁନାରେ ଭାସି ଧୀରେ ଧୀରେ ଚଳିଯିବା ନିତ୍ୟ ଭୁବନରେ | ୭ |
 ଗାଇ ସୁଲକ୍ଷିତ ପୁଭାତୀ ସଞ୍ଚାର
 ଦେବତା ମାନବ ସର୍ବେ ଉନମତ
 ୪ ଜନ ଜନତ ପୁଲଙ୍କ ଉଷତ ସଂଭାବିତ ନବ ଜୀବନରେ | ୮ |
 ପାଷାଣ ତରଳେ ଶୁରୁନାମାବଳେ
 ଲଭତି ଶକ୍ତି ଦୂର୍ଗଳେ ସବଳେ
 ପ୍ରୀତି ଲତାକୁଞ୍ଜେପ୍ରେମପଳକ ଫଳ ସୁତେ ଜାଗରଣେ ସ୍ଵପନରେ | ୯ |
 ଅନାଥର ନାଥ ଶକ୍ତିବସୁଳ !
 ଜୀବନେ ମରଣେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ସମ୍ବଳ
 ଶୁରୁ ଅନ୍ତି ଜଳ, ଶୁରୁ ବିଷୁବଳ ମନ୍ଦ ଶୁରୁ-କିଞ୍ଚିତରଣରେ | ୧୦ |
 ଶୁରୁନାମ ବିନା କେବା କରେ ପାର
 ଦୁଷ୍ଟର ଏ ଯୋର ଭବ-ପାରାଗାର ?
 ଆଜ୍ଞା ଅନୁସର ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କର 'ଜୟଗୁରୁ' ଶାଇ ବଦନରେ | ୧୧ |
 ମଙ୍ଗଳ ଉତ୍ସରେ ମଙ୍ଗଳଦୀପାଳି
 ଭାଇ-ଭାଣୀ ମିଳି ଆରତିକ ଜାଳି
 ପୁଣମି ଶୁରୁଙ୍କ ଅମଳ-ଚରଣେ ଶାଇ 'ଜୟଗୁରୁ' ହରଣରେ | ୧୨ |

ପୁଣମି ପ୍ରକୃତି, ସେହି ରୂପେ

ପାଣ ଠାକୁର, ସେହି ରୂପେ ଦିଅ ଦର୍ଶନ
 ଯା ଦର୍ଶନେ ମୃତ ପାଣେ ସଞ୍ଚରେ ନବ ଜୀବନ | ୧ |
 ଯା ଦେଖି ଉତ୍ସ-ହୃଦୟ
 ଶୀପଦ ପଙ୍କରେ ପାଣ ସମର୍ପିବ ଚିରଦିନ | ୨ |
 ଅବାରୀତ-ଅଶୁଧାର
 ସ୍ଵରୂପ-ମାଧୁରୀ ଦେଖି ବିମୋହିତ ହେବ ମନ | ୩ |

ଶୁରୁପିର ସର୍ବ ସଂଶୟ
 ଦୂରେ ଯିବ ପାପ ଭୟ
 ନିର୍ମଳ ହେବ ହୃଦୟ, ଧନ୍ୟ ହୋଇବ ଜୀବନ | ୪ |
 ଲାଜ ଭୟ ତେଜି ଦୂରେ
 ଗାଇବି ମୁଁ ଉତ୍ସରେ, ତବ ନାମ ଜୟ ଶାନ | ୫ |
 ଶୀପଦେ କରୁଛି ଅଳି
 ଦେଇ ଉତ୍ସ-ପୁଣ୍ୟଶୁଳି
 ଚରଣସେବକ ଜରି, ରଖ ମୋତେ ଚିରଦିନ | ୬ |

ପ୍ରାଣ ବାନ୍ଧବ ହେ

ପ୍ରାଣ ବାନ୍ଧବ ହେ ! ଚାହିଁ ରହିଅଛି ପଥ ଆସିବ ବୋଲି
 ସଜାଇଛି ପୁଲ ଶେଜ
 ଆସ ହେ ରସିକ ରାଜ
 ଆଶାରେ ଆଶାରେ ଦିନ ଗଢ଼ି ଖାଲି
 ଉଜାଗରେ ବନ୍ଧିଛି ମୁଁ ଜାଗର ଜାଳି । ୧
 କେତେ ଦିନ କେତେ ରାତି
 ପିଯୁସ୍ ହେ ଯାଇଛି ବିତି
 ପାଶବନ୍ଧୁ ବିନେ ଜୀବ ରହିଛି ଖାଲି
 ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ଅଯୋଗା ବୋଲି । ୨

ପିତାଙ୍କଦୁଆରେ

ପିତାଙ୍କ ଦୁଆରେ ଉଭାହୋଇ ସର୍ବେ ଭୁଲିଯାଆ ଅଭିମାନ
 ଆସ ଆସ ଭାଇ ପାଶେ ପାଶେ ଆଜି ରଖ ନାଁରେ ବ୍ୟବଧାନ ।
 ଭୁଲିଯାଆ ଅଭିମାନ ରଖ ନାଁ ରେ ବ୍ୟବଧାନ
 ଏକ ପିତାଙ୍କସନ୍ଧାନ ମିଳାଇ ରେ ପାଶେ ପାଶ । ୩

ସଂସାରର ଧୂଳି, ଯତନେ ପଖାଳି, ଆସ ହୁଏ ମୁଖ ମାଜି
 ହୃଦୟଥାଳୀରେ ଭରି ଆଶ ଭାଇ ! ଭକ୍ତି-କୁସୁମରାତି ।
 ହୋଇ ବିଷୟର ମଳ ଆସ ହୋଇ ନିରିମଳ
 ଆସ ହୁଏ ମୁଖ ମାଜି ଧରି ରକ୍ତ ପୁଷ୍ଟରାତି । ୪

ନୀରସ ହୃଦୟେ ସ୍ଵାର୍ଥଚିନ୍ତା ନେଇ ନ ଯାଅ ରେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି
 ଅନାଥ-ଜନର ମୁଖ ପ୍ରତି ଭାଇ ! ଚାହଁ ବାରେ ମୁଖ ତୋଳି ।
 ନୀରସ ହୃଦୟ ତୋର ତେଜ ସ୍ଵାର୍ଥଚିନ୍ତା ଘୋର
 ଚାହଁ ବାରେ ମୁଖ ତୋଳି ନ ଯାଅ ରେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି । ୫

କଠୋର ଆଘାତେ, ବ୍ୟଥା ପାଇ କେତେ, ବ୍ୟଥାଦେଲୁ
 ପରପାଶେ
 ତୁଳିକଥା ନେଇ, ବିବାଦରେ ମାତି, ପାଶୋରିଲୁ ନିଜ ଜନେ ।

ପ୍ରିୟତମ ଆଖିର ଅଦେଖା ମୋର

କେତେ ଦୂରେ ତୁମେ ଲୁଚି ଲୁଚି ଅଛ ଶୁଣେ ଖାଲି ବଶୀ ସ୍ଵର । ୧
 ବେଦନା ବିଧୂର ଏ ମୋର ଅନ୍ତର ଝୁରେ ଖାଲି ନିରଞ୍ଜର
 ରହିରହି ପିଯୁସ୍ ମଧୁର ମୁରତି ନାଚେ ଆଖିକୋଣେ ମୋର । ୨

ଆଜି ଏହି ଶୁଭ ମିଳନ ବାସରେ ମୁଖ ନ ପିଞ୍ଜଇ ମୋର

ପ୍ରେମର ଠାକୁର ଆସ

ପ୍ରେମର ଠାକୁର ଆସ ରହିଛି ପତୀକ୍ଷା କରି
 ଚାରୁ କଞ୍ଚ ପଦ ଦେବି ନନ୍ଦନ ନୀରେ ପଖାଳି । ୩

ମୋ ମନ କୁସୁମ ଗୁଛି ମାଳା ରଖିଛି ପାଇତି
 ପୂଜିବି ପଦ ସାରସ କାମନା ଧୂପକୁ ଜାଳି । ୪

ଷତରିପୁ ନଇବେଦ୍ୟ ଦେବି ଭୁଲି ସବୁ ଖେଦ
 ତୁମ ଅରଚନା ପାଇଁ ଚାହିଁ ଦୀପାଳି ଜାଳି । ୫

ରାତୁଳ ଚରଣ ଦୂର

ଶରଧାରେ ପୋଇ ଦେଇ
 ଅଗୁରୁ ଦୁଆ ଚନ୍ଦ ଦେବି ମୁଁ ବୋଲି

ପେମଭରେ ପିନ୍ଧାଇବି କୁସୁମ ମାଳି । ୩

ଦୀନର ନେଇବେଦ୍ୟ ଥାଳି

ନ ମଣିବ ତୁଳ୍ପ ବୋଲି
 ଆଦରେ ଘେନିବ ନାଥ ଏତିକି ଅଳି
 ଯାହା ଦେଇଥିଲ ସବୁ ଅରପି ଦେଲି । ୪

ବ୍ୟଥା ଦେଇ ପରପାଶେ ଭୁଲିଗଲୁ ନିଜ ଜନେ
 ଦିବାହେଲା ଅବସାନ ନିଅ ବାରେ ଶୁରୁନାମ । ୫

ହୋଇ ସମ୍ମିଳିତ, କର ପଣିପାତ, ବନ ତାଙ୍କ ଶାରଣ
 ହୃଦ-ପଦ୍ମାସନେ, ବସାଇ ଯତନେ, କର ଆମ୍ବନୀବେଦନ ।
 କର ଆମ୍ବନୀବେଦନ ଭୁଲିଯାଆ ଦେହଜ୍ଞାନ
 ତୋଙ୍କୁ ବସାଥ ହୃଦୟାସନେ ତୋଷ ଭକ୍ତି-ଅର୍ଥଦାନେ । ୫

ସମବେତ ହୋଇ, ବାନ୍ଧିନିଆ ଭାଇ ! ପେମର ଅମୃତବାରି
 ପିତାଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ-ସଂପଦରେ ସବେଇ ସମ ଅଧିକାରୀ ।
 ହୃଦୟ ବେଗେ ସମ୍ମିଳିତ ପାନ କର ପ୍ରେମାମୃତ
 ପାପ୍ୟ ବର ଦାବୀ କର ଲଭି ହୋଇବ ଅମର
 ନାଶ କର ଅଭିମାନ ଲଭିବ ସ୍ଵରୂପ ଜ୍ଞାନ । ୬

ତାଙ୍କ ପାଶେ ଆସି ତେବେ କି ହେ ଆଜି ନିଜକୁ ଭୁଲିବ ନାହିଁ ?
 ହୃଦୟ-ମନୀରେ ବରିନେବାପା ଲୁହାର କି ଖୋଲିବ ନାହିଁ ?
 ରଙ୍ଗେଆବାହନ କର ଖୋଲି ହୃଦ ଯୁ - ମନୀର
 ଆପଣାର ସ୍ଵାର୍ଥ ଭୁଲି ତାକ ଆସ ପ୍ରଭୁ ! ବୋଲି । ୭

ପ୍ରାଣପିଯୁସ୍ ବୋଲି ତାକି ନ ପାରୁଛି ଝୁରୁଛି ମୋର ଅନ୍ତର । ୮

କହିଥିଲ ତୁମେ ହାତ ଧରିନେବ ଆନନ୍ଦ ଧାମେ ତୁମର
 ସେ ମଧୁ ଲଗନ କେବେ ମୋ ଆସିବ ରାଜିବ ହୃଦୟେ ଚିର । ୯

ପିଯୁସ୍ ଯାଥେ ଚାଲିଯିବି ନିଜ ଘର ନିତ୍ୟଲୋକେ ନିତ୍ୟ ପୂର
 ଆନନ୍ଦେ ମିଶିବି ଆନନ୍ଦ ସାଥିରେ ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପେ ମୋର । ୧୦

ମୁଖେ ଗାଇ ଜୟଗୁରୁ ସେବିବି କଳପତ୍ର
 ଦେଖୁଥିବି ଚାରୁଛବି ପଦେ ଦେଇ ପୁଣ୍ୟଶଳୀ । ୧୧

ଏ ମର ଜଗତ ସୁଖ ଦେଇଛି ଯାତନା ଦୁଃଖ
 ସବୁ ଦୁଃଖ ପାଶୋରିଛିତୁମକୁ ଆଶରା କରି । ୧୨

ହୃଦୟ ଦେବତା ଆସ ହୃଦ ସଂହାରନେ ବସ
 ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଯାଉ ଜୀବନ ସଳିତା ଜଳି । ୧୩

ଫୁଲ ସଙ୍ଗ ବେଳେ ଶୀତରଣ ତଳେ

ଫୁଲ ସଙ୍ଗ ବେଳେ ଶୀତରଣ ତଳେ ପଣତି ଯେନ ଠାକୁର
ଅପରାଧି ଜନ କରୁଛି ଜଣାଣ ସବୁ ଦୋଷ କ୍ଷମା କର । ୧

ନ ଜାଣେ ଭକ୍ତି ସହଜେ କୁମତି ଚଞ୍ଚଳ ମତି ମୋହର
ତୁମ ବିନେ ସତେ କିଥ ଏ ଜଗତେ ବିନ ମୋ କରିବ ସ୍ଥିର । ୨

ଭର ସାଗରେ ମୋ ତରୀ ଚଳମଳ ତୁମେ ନାଉରିଆ ତାର
ଷତ ରିପୁ ଆସି ପିଟନ୍ତି ବତାସି ତୁମେ କରିବ ହେ ପାର । ୩

ମୋ ମନ କୁଟୀର ମୁକୁଳା ଦୁଆର ଅନାଇଁ ବାଗ ତୁମର
ପାତିଛି ଆସନ ଗୁଛିଛି ସୁମନ ଗଲେ ଲମ୍ବାଇବି ହାର । ୪

ଜୀବନ ଆକାଶେ ବେଳ ବୁଢ଼ି ଆସେ ତୁମେ ଏକା ତାନ କର
ଦାସ ପଣେ ଯେନ କରୁଛି ଜଣାଣ କର ଭବନଦୀ ପାର । ୫

ଫୁଲ ସଙ୍ଗ ବେଳେ ବାହୁଡ଼ିବି ଯେବେ

ଫୁଲ ସଙ୍ଗ ବେଳେ ବାହୁଡ଼ିବି ଯେବେ ଦୁନିଆ ସତଦା ପାରି
ବନ୍ଦା ଦେବି ସବୁ ତୁମ ପା' ତଳେ ଏତିକି ମୋର ଗୁହାରୀ । ୧

ଠାବ କାହିଁ ଧିବ ନାହିଁ
ଆହା କରି ପଦେ ଆପଣାର ବୋଲି
ପାହା ମୋ ହେବ ଗୋପାଇଁ
କଳା ଦୋଷ ଯେତେ କ୍ଷମା କରି ମୋତେ ନ ଦେବଚି ପର କରି । ୨

ଆପଣାର ବୋଲି ଗରବ ଗୁମାନେ
ତୋଳି ଧିବି ଯେଉଁ ଘର
ଦିଦିନ କୁଣିଆ ବତାଣିଆ ପଣ
ବାଟ ମଣାଇବ ତୁମ ଦେଉଳକୁ ଅନ୍ତାରେ ଦୀପ ଧରି । ୩

ସତ କରି କହ କେବେ ହେବି ମୁହିଁ
ତୁମରି ସେବକ ଜନ
କାନରେ ନକହି ମନରେ ମୋ କହ
ତୁମେ ମୋର ଜୀବଧନ
ପିତା ପରି ତୁମେ ଶାସିବ କୋଳରେ ଯେନିବ ଜନନୀ ପରି । ୪

ପାଦେଠେଲି ଦେବେ ଲୋକେ ଦୂରେ ଯେବେ

ବଜାଅ ଶଙ୍ଖମହୁରା

ବଜାଅ ଶଙ୍ଖମହୁରୀ ବିଜୟ କାହାଳୀ ଲୋ ସଜନୀ ଦିଅ ଦୁଲହୁଳି
ଆସିଛନ୍ତି ଭକ୍ତଙ୍କ ଜୀବନ ସଞ୍ଚାଳି ଲୋ ସଜନୀ ଦିଅ ଦୁଲହୁଳି । ୧

ଆଦରେ ନିବେଦି ଧୂପ ନଇବେଦ୍ୟ ଭୁଣ୍ଗଥ ଜନନୀ ପରି
ଭକ୍ତ ଭାବରେ ବନ୍ଦା ସେ ଠାକୁର ଲୋତା ଖାଲି ଆଖିବାରି
ତୋଷ ଭରମ୍ଭିଆଙ୍ଗୁଅଣ୍ଟୁ ଅଧିର୍ଭୁବାଳ ପାରି ଲୋ ସଜନୀ । ୫

ଯତନେ ସଜାତ ଅରଚନା ଥାଳ ସଜାଅ ରହୁ ପଲଙ୍ଗ
ଦୂଦୟ ମନରେ ବିଜେ ପିଯନ୍ତମ ଧିଆନରେ ଥରେ ଦେଖ
ଧୋଇଦିଅ ପାଦପଦ୍ମ ନେତ୍ର ନୀର ଭାଳି ଲୋ ସଜନୀ । ୬

ମଧୁର ସଂଗୀତ ଗାଆ ଲୋ ସଜନୀ ମୃଦୁଙ୍ଗମଞ୍ଜିରା ବାଇ
ପେମର ତରଙ୍ଗେ ରାସିଚାଲ ସର୍ବେ ସାରା ଜଗତ ଭସାଇ
ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ଗାଇ ନାତ ଭଳି ଭଳି ଲୋ

ସଜନୀ ଦିଅ କରତାଳି । ୬

ପଣତରେ ପୋଛି ବୋଲି ଦିଅ ଅଙ୍ଗେଅଗୁରୁ ଦୁଆ ଚନନ
ମନ ଫୁଲହାର ମଣି ଦିଅ ଗଲେ ଚରଣ କର ବନନ
ଭେଟି ଦିଅ ଭକ୍ତିରେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଚଳି ଲୋ ସଜନୀ । ୭

ବିଜେ କର ଆଜି ଠାକୁର !

ବିଜେକର ଆଜି ଠାକୁର !
ପୁଜିବାକୁ ମନ ମୋର ଚରଣ ଯୁଗ ତୁମର । ୧

ପ୍ରୀତି ଚନନ ତିଳକ ମାଖି ସଜାଇବି ଶିର । ୧

ଧୋଇଦେବି ପଦ ବେନି ଭାଳି ମୁଁ ନୟନ ବାରି
ବସାଇବି ସମାଦରେ ଦୂଦୟ ଆସନ ପାରି
ପିନାଇ ଦେବି ମୁଁ ଗଲେ ଭକ୍ତି ସୁମନ ମାଳି

ଜାଣେ ମୁଁ ଜାଣେ ଦେବତା ତୁମେ ହେ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ
ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଦିଅ ଅଙ୍ଗାତି ଆଶିଷ ବିନ୍ଦୁ
ଦରଶନ ଦେବ ତୁମେ ଦୟାମୟ ଦୀନବନ୍ଧୁ !
ସମଳ ହେବ ଜୀବନ ଏତିକି ଆଶା ମନର । ୨

ବିଜେ କର ପ୍ରଭୁ ପୂଜା ସିଂହାସନେ
ପରାଣ ଆକୁଳେ ତାକୁଛି ବିଜେଲେ କହିପାରୁନାହିଁ ଭାଷାରେ
ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ମୁହିଁ ବସିଛି ଅନାଇ ଜୟଗୁରୁ ନାମ ଗାଇକି । ୩

ପୂଜା ଉପଚାର ସଜଫୁଲହାର ତୁମ ଅରଚନା ଆଶାରେ
ଧରିଅଛି କରେ ଆସ ପ୍ରଭୁ ବାରେ ବିଳମ୍ବ ନ ସହେ ଅଧିରେ

ତୁମେ ଦୟାମୟ ଦିଅଟି ଅଭୟ ଅହେତୁକ କୃପା ଆଶିଷ
ଶିରେ ଭାଳିଦିଅ ବିପଦ ଯୁଷ୍ମାଥ ବିଶ୍ଵପୂରେ ପଦ ସାରପ
ପ୍ରଭୁହୁ ଜଗତ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁବି
ନେଲ ଗୁରୁଗିରି ଆଦରରେ ବରି ଜୀବେ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁବି । ୩

ଭାଙ୍ଗିଲା ନିଦ ତାକିଲ ତୁମେ

ଭାଙ୍ଗିଲା ନିଦ ତାକିଲ ତୁମେ
ମୁକୁଳା ଆଖି ରହିଲା ଚାହିଁ

ଶୁଣି ମିଳିଲି ପାଶେ
ତବ ଦରଶ ଆସେ । ୧୦

କୋଟିଏ ରବି କିରଣେ ତବ
ଅପସରିଲା ତିମିର ଘୋର

ଅଙ୍ଗ ପରକାଶେ
ତବ ବିମଳ ହାସେ । ୧୧

ଭୁବନ ପାରା ମହୁକି ଗଲା
କୁସୁମ ଦଳ ମାତିଲା ଫେନି

ତବ ତନୁ ସୁବାସେ
ସୁରଭି ମନ ତୋଷେ । ୧୨

ଉଜନ୍ତ ଜନ ତିଥେ ତବକରୁଣା ପରକାଶେ
ଧନ୍ୟ କର ଦାସେ ଦାନୀ । ୧୩

ଭାବ ରାଜତର ଭାବର ଠାକୁର

ଭାବ ରାଜତର ଭାବର ଠାକୁର କୁଞ୍ଜେମୋ ଆସିବ ବୋଲି
ମନ ମନ୍ଦିରର ଦୁଆର ପିଟାଇ ବସିଛି ଜାଗର ଜାଲି । ୧୦

ଆସି ଯେବେ ଉଭା ହେବ ମନ୍ଦିରରେ
ପାଦ ପଖାଳିବି ଆଖିର ଲୁହରେ
ପଦୁଆଁ ପାଦକୁ ହୃଦରେ ଧରିବି ମନରେ ଶରଧା କରି । ୧୧

ହୃଦ ସିଂହାସନେ ବସାଇଶ ଦେବି
ନବ ବସନରେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗମଣ୍ଡିବି

ଭେଟ ପାଇଲେ ଜଣାନ୍ତି ଶୁହାରୀ

ଭେଟ ପାଇଲେ ଜଣାନ୍ତି ଶୁହାରୀ
ମୁହଁ ଛପା ଦେଇ ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି
ମୁରୁଛି ରହିଛି କିପରି । ୧୦

ଗହୀର ଜଳରେ ବାନ୍ଧି ଅଛି ବସା
ଯିବି ବୋଲି ପାଶେ ପାହନା ଭରସା
ବୁଡା ପଞ୍ଚରା ମୁଁ ଶିଖି ନାହିଁ ବୋଲି
ଯାଉଥିବି କି ସଦା ଫେରି । ୧୧

ପୁରି ରହିଅଛ ଘଟେ ଘଟେ ପରା
ମୋ ନିକଟେ କିଂପା ନ ପଢୁଛ ଧରା
ବୁଝି ପାରେ ନାହିଁ ମୋ ଆଖିର ଦୋଷ
କିବା ତୁମ ମାୟ ଚାତୁରା । ୧୨

ଯାହାରି ପାଇଁ ବସିଛି ଚାହିଁ

ଯାହାରି ପାଇଁ ବସିଛି ଚାହିଁ,
ସଂଜ ନଇଁଲା, ସେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ,
କି ଅପରାଧ କଲି ରେ ସହୀ,
ଜୀବନ ଧନ ମୋ ରହିଲେ କାହିଁ ? । ୧

୩୦ର ଭାଷା କଠୋର ଜାଣି,
ରୋଷ କଲେ କି ସେ ଗୁଣମଣି ?
ସେବାରେ ମୋର ବିଦୁଷ ହୋଇ,
ପର କଲେ କି, ସେ ଭାବଗ୍ରାହୀ ? । ୨

ହେଲେ ବି ଯେତେ ମୁଢ଼ ପାମର,
ମୁଁ ଯେ ତାଙ୍କର ସିଏ ଟି ମୋର,
ନ ଥାକୁ ଶଶୀ ସୁରଯ କେହି,

ଭୁବନ ପାରା ମହୁକି ଗଲା
କୁସୁମ ଦଳ ମାତିଲା ଫେନି

ତବ ତନୁ ସୁବାସେ
ସୁରଭି ମନ ତୋଷେ । ୧୨

କାମନା ବାସନା ପଦେ ସମପର୍ବି, ମନର ଦୀପାଳି ଜାଲି । ୧୩

ମମତା ଯେମେ ଲଗାଇବି ଟୀକା
ଜନମ ଜନମ ସାଥୀ ତୁମେ ଖକା
ମନ ପୁଲ ହାର ଚରଣେ ଅପର୍ବି, ଅହମିକା ତୁର୍ଣ୍ଣ କରି । ୧୪

ପୂଜା ନଇବେଦ୍ୟ କି ଅବା ମୁଁ ଦେବି
କେଉଁ ଆଲୋକରେ ଆରତ କରିବି
ଦେଖିବି ମୂରତି ନୟନ ପୂରାଇ ଜୟଗୁରୁ ଜୟ କରି । ୧୫

ଦୁନିଆ ଯାକର ସୁଖଦୁଃଖ ମାନ
ସୃତି ପଟେ ଆସେ ଭାସେ ଅନୁଷଣ
ହେଲେ ତୁମ କଥା ଲୀଳାଗୁଣ ଗାଥା
କେବେଠୁଁ ଦେଇଛି ପାଶୋରି । ୧୬

ଅଯୋଗା ଅବୋଲକରା ଆଉ କେହି
ଗୋ ସରି ଏ ସାରା ଜଗତରେ ନାହିଁ
ହେ କ୍ଷମାସାଗର ସବୁ ଦୋଷ କ୍ଷମି
ସନ୍ତାନେ ନିଅ କୋଳ କରି । ୧୭

କରୁଣା କଟାଷ ଭାଲି ଦିଅ ବାରେ
ଦେଖିବି ତୁମକୁ ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ
ତୁମ ନାମ ଗାଇ ତୁମ ରୂପ ଧ୍ୟାଯୀ
ଚରଣେ ସତତ ଜୁହାରୀ । ୧୮

ଥବି ମୁଁ ସାଥେ ତାଙ୍କରି ହୋଇ । ୧୯

ସହଜେ ସିଏ କୋମଳ ମତି,
କେଉଁ ରାଜଜେ ଥିବେ କେମିତି ?
ଭାବ ପାଇବି ବିଦୁଷେ ବାଇ,
କି ଭାଲୁ ଥିବେ କା ପାଶେ ରହି । ୨୦

ନ ଲାଗେ ମନ କାହିଁରେ ମୋର,
ବାହୁନି ହୁରେ, ହୋଇ ଅଧୂର,
ଦିରହ ରାଗ ବୁକୁର ହାଇ,
ମିଳି ତୋଲୁଛି, ମୋ ଲୁହ ନଈ,
ଲୁହ ନକର ନାଆକୁ ବାହି,
ଆସିବେ ସତେ ପରାଶ ସାଇଁ । ୨୧

ମଧୁର ଗଗନେ ମଧୁର ପବନେ

ମଧୁର ଗଗନେ ମଧୁର ପବନେ ମଧୁର କୁସୁମବାଷେ
ଆସ ଅବତରି ପାଶର ଦେବତା! ଚିରହୁ ରଜନୀ ଶେଷେ ।
ମଧୁର ପଭାତେ ଆସ ମଧୁ କିରଣେ ପକାଶ
ଶିଶିର ମଧୁରେ ଝରି ଦଶଦିଗେ ମଧୁ ଉରି
ଖେଳିଯାଥ ଧରାତଳେ ବିଦୁର ମୃଦୁ ହିଲୋଲେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣକର- ଆବାହନଗୀତି ମଧୁମୟ ଛରେ
ବିରହ-ବେଦନା ମିଳନ-ଆନନ୍ଦେ
ଅଭିଷେକ ଶିରୀ ମଧୁ ଗୁହାଶୀରେ
ଆକୁଳ ପରାଣ ମଧୁର ବାଣୀରେ । (୧)

ପଖାଳିବୁ ପାଦ ଶିର-ଝରଣାର ଶୀତଳ ନିର୍ମଳ ନୀରେ
ସଫରଭରା ମଞ୍ଜ ମଞ୍ଜୁଆଠି ଗୁମର ଭାଳିବୁ ଧୀରେ ।
ଭାଳିବୁ ଗୁମର ଧୀରେ ତିନ୍ତାଇ ନୟନଗୀରେ
ଅଶ୍ଵଭରା ବନନାରେ ବନ୍ଧିବୁ ଚରଣତଳେ
ପାରତି ଉଛୁଳା ବାରି ଦେବୁ ଅଞ୍ଚଳିରେ ଭରି

ବନାଇବୁ- ମର ଜଗତର ବିଧୁର କାନ୍ଦରେ
ନୀରବ ବିଶାର ଅଜଣା ଛନ୍ଦରେ
ଅମର ପାରତି ତଖାଇବ ବୋଲି
ମଧୁର ମୂରତି ଦେଖାଇବ ବୋଲି
ପେମ-ଜଗତର ଭିକ୍ଷାଆଳୀ ଧରି
ପ୍ରାତି କଳପନା ଜପାମାଳୀ କରି । (୨)

ହୋଇଛି ସଜତା କୁସୁମତାଙ୍ଗୁଡ଼ା ପୁଣ୍ଡତା ଯୁଥକାହାରେ
ଆଗମନ ତବ ସରସ କରିବୁ ପିପୁଳ ଲୋତକଧାରେ ।
କୁଳାଇ ମାଳା ଧରି ପେମଭରେ ନେବୁ ବରି
ପାଇ ବୁନ୍ଦକପରଶ ଭୁଲିବୁ ସବୁ ବିରସ
ପ୍ରମାନନ୍ଦେ- ଗାଇବୁ ମିଳନ ମଧୁର ଛନ୍ଦରେ
ନାଚିବୁ ପାଗର-ତରଙ୍ଗଭିକ୍ଷରେ
ଖେଳିବୁ ବାଲୁକା କୋମଳ କୋଳରେ
ଲୋପିବୁ ଗରବେ ଚରଣଧୂଳିରେ । (୩)

ଆଶିଛୁ ପ୍ରକୃତି ରମ୍ୟକାନନରୁ ସୁରଭି ଅଗୁରୁଗନ୍ଧ
ଧୂପେ ଆମୋଡ଼ିବୁ ବୋଲି ରଖୁଅଛୁ ଗନ୍ଧବହୁ ମଧୁ ମର ।
ରଖୁଛୁ ଅଗୁରୁ ଘୋରି କର୍ପୁରେ ଶୀତଳ କରି
ମନସାଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଦେବୁ ଶୀଘ୍ରରେ ବୋଲି
ନିବେଦିବୁ- ପାଶଭରି ଯେତେ ମନ୍ଦିରେବି ବ୍ୟଥା
ବିରହର କେତେ ଅନୁଭୂତି କଥା
ଅସର ଦିନର ଦୀର୍ଘ ଅପୂର୍ଣ୍ଣତା
ମରମପଞ୍ଚା ଯେ କନ୍ଦନ-ବାରତା । (୪)

ପଢ଼ି ପଢ଼ି କରି ଜାଳିଛୁ ହୃଦଯେ ଆଶାର ଶତ ଦୀପାଳୀ
ସାଇତ ରଖୁଛୁ ପେମର କଶିକା ଭରି ନଇବେଦ୍ୟ ଆଳୀ ।
ଦୀନ ଏ ନେବେଦ୍ୟ ଧରି ନିବେଦିବୁ ଭକ୍ତି ବୋଲି
ଦେଖାଇବୁ ହୃଦଖୋଲି ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଶୁଣ୍ୟ ବୋଲି
ସଞ୍ଜ ପାତେ- ବରିବୁ ସରପେ ଚରଣପାତ୍ରେ
ସେବକ-ଗୋରବେ ମାତି ଏକାନ୍ତେ । (୫)

ଆସିବ କି ବୋଲି ବିଦେହରାଇଛୁ କେତେକାଙ୍କୁ ଅଛୁ ଗାହିଁ
ଅନ୍ତରେ ଭରିଛୁ ଅସର ପିପାସା ଅମୃତ ପେ ରୂପ ଧ୍ୟାନି ।
ଆସିବ କି ଆସିବ କି? ମର୍ମବ୍ୟଥା ପୋଛିବ କି?
ଆଶାବାଣୀ ଭାସିବ କି? ପାଶମନ ତୋଷିବ କି?
ମୁଣ୍ଡିମନ୍ତ- ହୋଇ ଦେଖାଦିଅ ହୃଦୟ-ଆସନେ
ପ୍ରକରିତ ହୃଦ ଧୂଅ ଧୂଆନେ ସପନେ
ଗୁଲିତ କରହେ ସ୍ଵରୂପଦର୍ଶନେ
ଝଙ୍ଗରିତଂ ବନନା କି ଗାନେ ।
ଚେତନାକୁ ଉଛେତ୍ର ଗୁଲିତ କର
ଅମୃତବାଣୀରେ ପରାଣ ହର
ଚହୁଟି କୁସୁମୁଁ କୁସୁମବାସ ନୟନେ ନୟନେ ରୂପ ପୁକାଶ
ଜୟଗୁରୁ- ଜୟ ହେ ନିଗମ ଜଳ୍ପତ୍ରୁ
ଜଳତ ଶିଷ୍ଟ୍ୟଙ୍କ ଜଳ୍ପତ୍ରୁ
ସାରସ୍ଵତ ସଂଘ ଜଳ୍ପତ୍ରୁ
ବିବେକବନ୍ଦର ଜ୍ଞାନୀଗୁରୁ
ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ । (୬)

ମନ ବୃଦ୍ଧାବନେ ବିଜେକର

ମନ ବୃଦ୍ଧାବନେ ବିଜେକର ପେମର ଠାକୁର!
ହେରିବି ହୃଦୟ ଭରି ରାଧା ପୁଲେ ବେଶୁ ଧାରି
ଛାର ଏ ନୟନ ହେବ ଯାର । ୧୦

ପ୍ରେମେ ପୁଲକିତ ହୋଇ ଯୁଗଳେ ପୁଜିବି ମୁହଁ
ଦୂର ହେବ ମନର ଅନ୍ଧାର
ପୂରିବ ମନ ବାସନା ସାର୍ଥକ ହେବ କାମନା
ନାମ ରତ୍ନଥିବ ଜଣ ମୋର । ୧୧

ପଦେ ପଦ ଛନ୍ଦିବେଳ ନାତ ତିନି ଉଛି ହୋଇ
କାନ ଶୁଣ୍ଠିବ ବେଶୁ ସ୍ଵର
ସବୁ ଗରବ ଶୁମାନ ପଲକେ ହେବ ବିଲୀନ
ଝରିବ ହୃଦୟେ ପେମଧାର । ୧୨

ତୁମେ ହେ କରୁଣାକର ଅପାର ଦୟାପାଗର
ହୋଇଦିଅ ମାୟା ମୋହ ଘୋର
ତୁମ ଚରଣେ ଗରଣ ମାରୁଅଛି ଅକିଞ୍ଚନ
ଦାସ ହୋଇ ସେବିବି ପଯ୍ୟର । ୧୩

ମନ ପୂଜା ତୋର ବିପଳେ ନ ଯିବ

ମନ ପୂଜା ତୋର ବିପଳେ ନ ଯିବ ପିଯତମା ତୋର ଆସିବେ ରେ
କୁମୁମ-ଆସନ ସଜାଇ ରଖ ତୁ, ପରାଶ ଦେବତା ବସିବେ ରେ । ୧୦

ବାସନା, କାମନା ଧୂପ ଦିଅ ଜାଳି
ତା' ନାମ ଫୁଲରେ ଗୁଛ ବନମାଳି
ନୟନ ତାରାରେ ରଚ ଦୀପାବଳୀ ଆସିବେ, ତୋ ମନ ତୋଷିବେ ରେ । ୧୧

ଗୋଲିରଖ ଆଖି ନୀରେ ତୁ ରହନ
ରହଣେ ମାଖି ତୁ କରିବୁ ବନନ

ମନ ମନ୍ଦିର ସପତ ଦୁଆର
ତୁମେ ଯେବେ ସଖା ହୁସି ହୁସି ଦିଅ ମରମ-ଜିଲ୍ଲିଶି ଖୋଲି । ୧୦

ମୁକୁଳା ଦୁଆର ଉହାଡ଼ରେ ଥାଇ ସତେ
ଦରଦର ହସି କିଏ ସେ ଅନାଏଁ ମୋତେ ?
ସପନ କି ସତ, ମୁଦା ଅବା ମେଲା ଆଖି, ବାରି ନ ପାରିଲି
ଜୀବନ-ମରଣ ଚିର ପରିଚିତ ଛବି ସେ କି ନିରେଖିଲି ! । ୧୧

ହୁସରୁ ତୁମର ଆଲୋକର ଧାରା ଖୟେ
କଳାମେଘ ତଳେ ଚହୁଟ-ଚପଳା କି ସେ

ମଣିମା ! ଭାରି ତର ଲାଗେ ଅନ୍ଧାର ହେରି
କଥା ନ ମାନି ତୁମର ଗଲି ମୁଁ ସବି । ୧୦

ଭୁଲିଗଲି ସବୁ କଥା ସପନ ଦେଖିଲା ପରି
ଚିକେ ଭଲ ପାଇବାକୁ କହିଥିଲୁ କେତେ କରି
ଅକାରଣେ ମୋ ଜୀବନ ଦେଲି ମୁଁ ସାରି । ୧୧

ଆନନ୍ଦରେ ଖେଳୁଥିଲି ଖେଳସାଥୀ ମେଲ କରି
ବେଳ ରତରତ ଦେଖି ତୋତା ପଶିଲା ମୋହରି

ମନ ମନ୍ଦିର ସପତ ଦୁଆର

ସେବକ ତୁ ପଦ ସେବାର ଭାଜନ ହୃଦିଲେ ସୁନ୍ଦର ରୂପିବେ ରେ । ୧୧

ହୃଦ ବଢାସରେ ଆବାହନ କରି

ନେଳି ମୋଘ ତଳେ ଘର ପରା ତା'ର

ରୂପିଲେ ବାଦଲ ବିଜେ କରିବେ ସେ ତୋ ମଥା ଆଉସି ହସିବେ ରେ । ୧୩

ନ କହିବୁ କିଛି, ନ ମାରିବୁ କିଛି

ତୋର ମନ ପୋଥି ପାଠ ସେ ପଢିଛି

ଉଜତିରେ ଖାଲି ମଥା ନୁହାଇଲେ ତୋ ମନ ଠାକୁର ରସିବେ ରେ । ୧୪

ମନ ମନ୍ଦିର ସପତ ଦୁଆର

ଅଛ ଏ ଆଖିପତା ତଳେ ଦିଅ ଅଞ୍ଜନ ଲେଖା ବୋଲି
ଆଲୋକ, ଆଲୋକ, ଆଲୋକ ନିରେଖେ ତତ୍ତ୍ଵିଗେ ମୋର ଖାଲି । ୧୫

ତୁମେ ଯେବେ ସଖା ଦୁଆର ଦିଅ ଗୋ ମୁଦି
ଘେରି ତ' ଯାଆନ୍ତି ଭଗାରୀଏ ଦାଉସାଧି

ତୁମେ କି ପଥର ପାଲିବି, ମୋତେ ନ ଘେନିବ ଦାସ ବୋଲି
କୋଟି ଅପରାଧ କ୍ଷମାକର, ପଦ ତଳରୁ ନ ଦିଅ ୧୬

ମଣିମା ! ଭାରି ତର ଲାଗେ ଅନ୍ଧାର ହେରି

କି କରିବି କି କରିବି ହେଲି ମୁଁ ଘାରି । ୧୫

ଅନ୍ଧାର ଆସଇ ମାତି ଘୋର ଗରଜନ କରି
ଜାଣିଛି ସେ ଛାତିବନି କାଳ ନୁହାଇ କାହାରି
ତୁମ ବିନେ କିଏ ଅଛି ପାହା ମୋହରି । ୧୫

ବାଚ ଦିଶୁନାହିଁ ପୁରୁ ଗାସୁଛି କାଳ ଉତ୍ତରୀ
ବାହୁଡ଼ା ରଥ ମୋ ଜାହିଁ ଘେଉଥିରେ ଯିବି ଘେରି
କାତରେ ତାକୁଛି ନିଅ ମୋ ହାତ ଧରି । ୧୫

ମହା-ମନ୍ଦିର ଚାରୁ-ତୋରଣରେ

ମହା-ମନ୍ଦିର ଚାରୁ-ତୋରଣରେ ପିଯ ମୋର,
ନୀରବରେ ଖାଲି କୁହାରି ଆସିଛି ନାହିଁ ପୂଜା-ଉପଚାର । ୧୦

ଆଖି ଆଗେ କେତେ ଭକ୍ତ ତୁମର
ଘେନି ଆସିଛନ୍ତି ନାନା-ଉପଚାର
ପୁଜିବେ ତୁମକୁ, ତୋଷିବେ ତୁମକୁ ପଶ କରି ଜୀବନର । ୧୧

କିଏ ଗାଁ ତୁମ ଅପୀମ ମହିମା
କରେ ଆରାଧନା, ନାହିଁ ତାର ସାମା
ପାରା ଜଗତରେ ବିତରେ କେ ଅବା ତୁମର କରୁଣା-ଧାର । ୧୧

ମୁଖ ନ ପିଣ୍ଡାଇ, ଅନ୍ତରେ ପୁଣି
କରୁଣା ତୁମର କିଏ ହୁଏ ଗୁଣି,
ଆସ ତୁମେ ଥରେ, ମୋ ଆଖିର ନୀରେ ବନନ ଘେନା କର । ୧୫

ପାରା ଦୁନିଆଁରେ କେହି ନାହିଁ ମୋର,
ସବୁରି ମନର ମୁଁ ଯେ ପାତପର,
ଶରଣ କେବଳ ରତଣ-କମଳ, ସେହି ମୋର ଆପଣାର । ୧୫

ମରମ ମନ୍ତ୍ରରେ ବିରାଜିତ ତୁମେ

ମରମ ମନ୍ତ୍ରରେ ବିରାଜିତ ତୁମେ
ତେବେ ହେଲେ ଖୋଜି ମରେ
ଶମନେ, ସ୍ଵପନେ, ଜାଗରେ, ଧୂଆନେ
ଦରଶନ ନିତି ହୁରେ । ୧୦

କାଞ୍ଚନ ମଣିର ବଦଳେ କାଚର-
କଣିରେ ଯତନ କରେ
କାହିଁ କାହିଁ ବୋଲି ସୁଖ ଖୋଜୁଥାଇ
ନ ଚାହିଁ ଅନ୍ତର-ଘରେ । ୧୧

ସୁରଧୂନୀ ନୀରେ ବୁଝି ନିରଜରେ
ଆଶା ପିଆସା ନ ମରେ,
ଜୀବ ଯିବ ମଣେ, ଉପାୟ ବିହାନେ
ରତଣ ତବ ସୁମରେ । ୧୫

ଅବଶ-ଜୀବନେ ଶକ୍ତି ମାଗୁଛି
ଯୋଡ଼ି କର ପଦତଳେ
ରୂପ ପରକାଶ ପାପରାଶି ନାଶ
ଯାଉ ଅନ୍ଧକାର ଦୂରେ । ୧୫

ମହାମିଳନର ଭୂଲଁ

(୪ ଯେ) ମହାମିଳନର ଭୂଲଁ
ହେ କରୁଣାମୟ ! ଆସିଥିଲୁ ଆଜି
ଭକ୍ତ ଭଗବାନ ହୋଇ

| ୧୦ |

ଅତୁଳ ମାଧୁରୀ ବିପୁଳ ବିଭବ
ଅନନ୍ତ ଆଶିଷ ଅସୀମ ଗୌରବ
କରୁଣା ଦାନରେ କରିଛ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ
କରୁଣା ନୟନ ଫେରି

| ୧୧ |

ଦୁଃଖ ଜରଜର ମୋର ସୁରଗିତୀ
ଭରା ବସନ୍ତରେ ଶ୍ଵେତରୁଷା ପାତି
ମନ ଗହନ ରେ ମନ ମୋହନ !
ମେ କି ଛବି ଉଲ୍ଲୁପ୍ତି

| ୧୨ |

କେତେ ରଜନୀ ସପନ ତୁଟିଛି

ମିଳନ ମରିରେ ମୋର
ଆଶାପଥ ଚାହିଁ ବସିଛି ମୁଁ କେବେ ଆସିବ ଗୋ ମନଗୋର | ୧୦ |

ୟୁଗ ଯୁଗ ଧରି କେତେ ମୁଁ ରହିଛି
କେତେ ଯେ ହସିଛି କେତେ ଯେ କାହିଁଛି
ତମୁ ମଳିନତା କେତେ ଯେ ପୋଛିଛି ନୀରବ ନୟନ ଧାର | ୧୧ |
ସାଜିଲି ଶେଜ ମୁଁ ବେଦୀପରେ କେତେ
ଅଗଣାରେ କାନି ପାତିଲି ଏକାନ୍ତେ
ତୁମା ଚଲାପଦରଜ ବୋଲି ହୋଇ ପୁତ୍ର ହେବ ଏ ଶରୀର | ୧୨ |
ରତନ ପୁଦୀପ ଜାଳି ମୁଁ ରଖିଲି

ମିଳନ ମରିରେ ମୋର

କେତେ ଜହୁରାତି ଉଥିଁସ କଟିଛି
ନିଦାନ, ବରଷା, କାକରେ ତିତିଛି
ତୁମ ଆସିବାର ଚାହିଁ | ୧୩ |

ପାହାନ୍ତି ଉଣ୍ଡରେ ଗୋଧୁଳି ରାଗରେ
ପୁଲ ଆସନରେ ସାନ୍ତି ସରାଗରେ
ବିରହ ରାଗିଣୀ ଗାଇ ଆବେଗରେ
ଖୋଜିଛି ମନ ମନାଇ | ୧୪ |

(ଆଜି) ଆକାଶେ ବତାସେ ବିପୁଳ ମହାକେ
ନିର୍ମିଳ ପରାଣେ ମରମ ପୁଲକେ
ମରମଛୁଆଁ ସେ ମଞ୍ଚୁଳ ଚରଣେ
କୋଟି ମଥା ଯାଏ ନଇଁ | ୧୫ |

ହେମ ଘଣେ ନଇବେଦ୍ୟ ସଜାତିଲି
ନିରିଜନେ କେତେ ସାଇତି ରଖିଲି ନିରାଜନା ଉପଚାର | ୧୬ |

ଗାଇବି ବୋଲି ମୁଁ ତବ ପୀତି ଗାତି
ବାଣୀ ତାର କଲି ସୁରରେ ସଜତି
ସବୁ ସରାଗ ମୋ ମନ ବେଦନାରେ ହେଲା ଖାଲି ନାରଖାର | ୧୭ |
ଏକା ଯେବେ କରି ରଖିବ ଜୀବନେ
ଦେଖାଦେବ ନାହିଁ ଅଛି ସତେ ମନେ
ଦୂରେ ଥିଲେ ଥାଅ, ଭରି ରଖ ତବ ସୃତିରେ ମୋର ଅନ୍ତର | ୧୮ |

ମୁହଁ ସଂଜେ ହସି ଘାଗେ

ମୁହଁ ସଂଜେ ହସି ଘାଗେ ତାଙ୍କେ ତ ନାଉରୀରେ
ଆସ ବେଗେ କିଏ ହେବ ପାରି | ୧୦ |

ଚଲାମେଘ ଉହାତରେ ଚନ୍ଦମା ଉଠେ
ଜୁଲରେ ରଜନୀ ଗାନ୍ଧା ବାସ ତହଟେ
କଳା ଭଉଁରାକି ଦେଖି ଯାଆନା ତରି ରେ
ଦୃଢ଼ମନ କଲେ ହେବୁ ପାରି | ୧୧ |

ଦୁଇ କୁଳ ଲାଙ୍ଘି ସୁଆ ଉଛୁଳି ଧାଏଁ
ଥଳକୁଳ କେଉଁ ଦିଗେ ଆଖି ନ ପାଏ
କାତ ମୋର ଅତି ଶାଶ ଦେବି ଉତାରୀ ରେ

ମୋ ଅନ୍ତରେ ଯେତେ ବେଦନା ଗୁମରେ
ମୋ ଅନ୍ତରେ ଯେତେ ବେଦନା ଗୁମରେ ପରଶେ ତୁମରି ମନ
ବେଦନା ଅନ୍ତରୁ ଫେରି ଫେରି ଯାଏ ହେରି କରୁଣା ନୟନ | ୧୦ |

ତୁମ ଦେଶୁସୁନ ବାଜେ ମୋ ମରମେ
ଗୋପନେ ଗୋପନେ ବିଜନ କାନନେ
ବିଧୁର ବେଦନା ପାଶୋରି ବିଷେ ମୁଁ ହେରି ସେ ତନ୍ଦବଦନ

| ୧୨ |

ଅଧୀର ମନ ମୋ ସଧୀରେ ଖୋଜଇ
ମଧୁର ଲଗନେ ଆସିବ କି ସାଇଁ

ଧରି ମଙ୍ଗ କରିଦେବି ପାରି | ୧୨ |

୭୦ ଯେତେ ଲୋକ ଭୟ ବିଚାର ନାହିଁ
କର ଦେବ ଶୋଳପଣ ଉତାର ପାଇଁ
ମାଲ ମତା ଛାତି ହୁଅନା ଭାରିରେ
ଏହି ନାବେ କରିଦେବି ପାରି | ୧୩ |

୭୧ ପରବାସ ଚିନ୍ତା ମନେ ଉଇଁ ରେ
ପରୁଷି ପାରିବନିକି ନିଜ ଭୂଲୁରେ
୭୨ କଣ୍ଣେ ସ୍ଵର ଭବ ନଦୀର କାଣ୍ଡରେ
ସେହି ନାମେ ହୋଇଯିବ ପାରି | ୧୪ |

ପୁରିବାକୁ ରଙ୍ଗଶୀରଣ ଦୁଇ ବିଷେ ପାତି ଆସନ | ୧୫ |

ପାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ବାଧି ନାହିଁ ମୋତେ
ଭେଟୁଛି ଅନ୍ତରେ ଗୋପନେ ଗୁପତେ
ପ୍ରଶମି ତୁମକୁ ବସିଛି ଦେବତା ଭେଟିବାକୁ ଘନ ଘନ | ୧୬ |

ଆବାହନ କରେ ଆସ ହେ ଦେବତା
ନ କହିବି ଆଉ ବେଦନାର କଥା
ଆସ ପିଯତମ ମନ କୁଞ୍ଚନେ ପୁରିବି ରଙ୍ଗ ରଣ | ୧୭ |

ମୋତେ ସେହି ରୂପେ ଦିଅ ଦରଶନ

ମୋତେ ସେହି ରୂପେ ଦିଅ ଦରଶନ
ଚେତି ଉଠି ଫୁଲ ହେରି ଯାରେ ମଉଳା ସ୍ମୃତନ । ୧

ଅମାଘେରା ମନ ମେଘେ ଯେ ରୂପ ହୃଦୟ ଚାନ
ଭକ୍ତ ମାନସ ଘରେ ଜଣାଏ ପରମାନନ୍ଦ
ଶୋକ ତାପ ଦୂରେ ଘୁଷେ ଲଭି ଯାର ପରସନ୍ନ । ୨

ତୁଆର ଉଠଇ ପ୍ରେମ ଦରିଆରେ ନିଶିଦିନ
ଯେ ମୁରତି ଉଦୟରେ ବିଲୟ ନାହିଁ ଲିଖନ

ମୋର ମନର ଠାକୁର ଆଜି ଆସିବେ, ସତେ ଆସିବେ
ପଥ ଚାହିଁ ବସିଛି ମୋ ମନ ତୋଷିବେ, ଆଜି ଆସିବେ । ୩

ତାଙ୍କୁ ଆଦରେ ପୁଜିବି ଧୋଇ ଚରଣ
ତାଙ୍କ ଅଭ୍ୟ ପଦରେ ନେବି ଶରଣ
ମୋର ଚପଳତା ଦେଖି କେତେ ହସିବେ, ଆଜି ଆସିବେ । ୪

ମୋର ହୃଦୟ ସିଂହାସନେ ବସାଇବି
ତାଙ୍କୁ ନୂଆ ନୂଆ ବେଶରେ ସଜାଇବି
ବିଶୁ ବିମୋହନ କି ପୁନର ଦିଶିବେ, ଆଜି ଆସିବେ । ୫

ତାଙ୍କ ଚରଣେ ଲଗାଇ ବାସ ଚନନ

ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋର କ୍ଷମା କରିଦିଅ ହେ
ପୋଛି ଆଖୁ ଲୁହ ଧାର ବୁକେ ତୋଳି ନିଅ ହେ । ୧୦

ଯାହା କିଛି ସୁଖ ବୋଲି ଭାବିଥୁଲି ସଂସାରେ
ମିଛ ମରାଚିକା ଭଲି ଗଲା ଚାଲି ଅଚିରେ
ବେଦନାର ଗୁରୁଭାର ସହିତ ହୁଏନା ଆଉ
ଯେତେ ବ୍ୟଥା ମରମର ସବୁ ପୋଛି ନିଅ ହେ । ୧୧

ଦରଦୀ ସଖା ଗୋ ତୁମ କରୁଣାର ପରଶେ

ରଜଞ୍ଚନ ତୁମେ ମୋର ଜୀବନ ସଞ୍ଜଳି
(ମୁଁ) ଉନିଦ୍ର ନିଶିଥେ ବସେ ଯାହା କଥା ଭାଲି । ୧୨

ତୁମ ସ୍ଵତ୍ତି ମୋର ଜାଗର ଦୀପାଳି
ଚେତନେ ସ୍ପାନେ ତୁମ ନାମ ଜପାମାଳି । ୧୩

ତୁମ ଅଭିସାରେ ଗୁଛେ ପୁରୁଷମାଳି
ପଥ ଚାହିଁ ବସେ କାଳେ ଆସିବ କି ଭାଲି । ୧୪

ଶିଶିର ଭିଜା ଏ ଶରତ ପଭାତେ ମଧୁସୂରେ କିଏ ତାକେ
ଅତି ପରିଚିତ ଲାଗେ ସେହି ସ୍ଵର ଶୁଭେ ବାତାୟନ ପଥେ । ୧୫

କି ମଧୁର ସତେ ଲାଗେ ସେହି ସ୍ଵର
ଶୁତି ମୋ ଅଧୀରେ ଶୁଣେ ବାର ବାର
ଭରା ଯମୁନାର କଦମ୍ବ ପୁଲିନେ ଧାଉଁଛି ମନ ସରାଗେ । ୧୬

ସ୍ଵତ୍ତି ବିଜତିତ ଏ ଯମୁନା କୁଳ
କୁଞ୍ଜ କାନନରେ ଲୁଚକାଳି ଖେଳ

ନୟନ ଖୋଜଇ, ସେହି କମଠାମ ବିଲୋକନ । ୧୭

ଜଗତର ପାପଭୟ ହେରି ଯାରେ ଅପସରେ
ଲାଭ-ତର-ଭୁଲା ସେହି ମୁରତି ମନ-ମୋହନ
ଆଜି ତାରା ଖୋଜି ବୁଲେ କାହିଁ ସେହି ଅପପନ । ୧୮

ବାଉଳା ହେବି ଯେ ରୂପ ହେରି ଶୟନେ, ସ୍ଵପନେ
ନାଚିବି ପେମ ବିଭୋରେ ଯାହାର ନାମ ଗାୟନେ
କାନ ନୟନ ବିବାଦ ଯା ଦେଖି ହେବ ଭଞ୍ଜନ । ୧୯

ମୋର ମନର ଠାକୁର

ପୀତି ଭକ୍ତି ଭରେ କରିବି ବନନ
ମୋର ଭାବରେ ଅଭାବ ହେଲେ ରୂପିବେ, ଆଜି ଆସିବେ । ୨୦

ତାଙ୍କୁ ରୂପିକର ଭୋଗ ଦେବି ଭୁଞ୍ଗଳ
ପୀତି ପଲଙ୍କରେ ଦେବି ତାଙ୍କ ଶୁଆଳ
ମୋର ବିରହ୍ମ ବେଦନା ଯେତେ ନାଶିବେ, ଆଜି ଆସିବେ । ୨୧

ମୋର ଭଣୀ କୁଟୀର ଭାଗ୍ୟ ଫେରିବ
କେତେ ଜନମ ବାସନା ମୋର ପୂରିବ
ମୋର ନୟନେ ଲୋତକ ଦେଖି ରସିବେ, ଆଜି ଆସିବେ
ସେ ଯେ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବ ବୁଝିବେ, ଆଜି ଆସିବେ । ୨୨

ସେତେ ଅପରାଧ ମୋର କ୍ଷମା କରିଦିଅ ହେ

ଭରିବ ମୋ ଭଣୀ ମନ ପୁଣି ନୂଆ ହରଷେ
ତୁମ ମଧୁ ହାସ ଦେଖୁ ରୂପିବି ମୁଁ ତୁମ ଆଖୁ
ମୁଁ ତୁମର ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ବାରେ କହିଦିଅ ହେ । ୨୩

ଆସିବ କେବେ ଗୋ ପଥ ହାହିଁଛି ମୁଁ ଆଡ଼ୁରେ
୪ ଜନମେ ଅବା ପୁଣି ମରଣର ସେପାରେ
ଶକ୍ତି ଦିଅ ହେ ନାଥ ଚାଲିବାକୁ ଅବିରତ
୪ ଜନମ ମରୁ ପଥେ ତୁମେ ସାହା ହୁଅ ହେ । ୨୪

ରଜଞ୍ଚନ ତୁମେ ମୋର ଜୀବନ ସଞ୍ଜଳି

କେତେ ଆଶା ଭରେ ନଇବେଦ୍ୟ ଥାଳି
ପୁଜିବାକୁ ଧରେ ବସି କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି । ୨୫

ଅତି ସଂଗୋପନେ ତାକେ ଆସ ବୋଲି
ଚାହିଁ ଥରେ ଭାବିଯିବ ପଦେ କଥା ଖାଲି । ୨୬

ଅବିଶ୍ଵାସ ସଂଶୟକୁ ପୋଡ଼ି ଜାଳି
ଆଶାପଥେ ବସିଥିବି ନେତ୍ର ନୀର ଜାଳି । ୨୭

ରହି ରହି ଆଜି ପଡ଼ୁଅଛି ମନେ ମିଳନ ରାଧିକା ସଙ୍ଗେ । ୨୮

ଭାବି ଅଭିମାନୀ ବୃଷତାନ୍ତ ସୁତ
ନୟନେ ଲୋତକ ଲହରୀ ଭାଲୁଛି ପ୍ରାତି ପୁଣ୍ୟ ଆବେଗେ । ୨୯

ଇଲନା ତେଜ ହେ ଶ୍ୟାମ ନଟବର
ହେ ରାଧାରମଣ ! ଯୋଡ଼ି ବେନି କର
୪ ମନ-ରାଧିକା ସମପର୍ଦ ନିଜକୁ ଶୀପଦେ ଶରଣ ମାଗେ । ୨୩

ଶୁଭ-ମିଳନ-ବାସରେ

ଶୁଭ-ମିଳନ-ବାସରେ
ଆସ ଆସ ନର- ରୂପୀ ଭଗବାନ
ଅନ୍ତର ଯାଉ ଦୂରେ । ୧୦

ଚରଣ-କିମଳ ନୂପୁର-ବାଦନେ
ବିଜେ କର ପ୍ରଭୁ ହୃଦୟ-ଆସନେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ହେ ମନର ବାସନା, ପଦ ଦରଶନେ ଥରେ । ୧୧

ତାପିତ ପରାଣ ହେଉ ସୁଶୀତଳ
ଖୃଷ୍ଣପଳୀଳାର ତମ୍ଭରୁ ବୋଲ

ସକାଳେ ସଂଜେ ଜୀବନ କୁଞ୍ଜେ
ପକାଳେ ସଂଜେ ଜୀବନ କୁଞ୍ଜେ ତୁମ୍ଭମୁଖୀ ମୁରଲୀ ବାଜେ
ତୁମ୍ଭ ଆରତୀ ତୁମରି ଗୀତି ଗାଇ ତୁମକୁ ଖୋଜେ । ୧୦

ତୁମେ ନିକଟ ଦୂରେ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ କେଉଁଠି ଅଛ କୁହ
ଧୀରେ ଧୀରେ ମୋ କାନେ ଶୁଭୁଛି
ଚକିତେ ଚାହିଁ ଚେଲ୍ ଉଠୁଛି
ନିମିଷେ କାହିଁ ହଜେ । ୧୧

ଦେଖିବି ବୋଲି ଥରେ ଏଇ ମୋ ମନ ଘରେ
ଜାଗର ଜାଳି ପାରିଲି ନାହିଁ
ଲିଭିଲା ଦୀପ ବତାସୀ ହୋଇ

ସନ୍ତାତ ଯତନେ ମରମ-ଆସନ କମଳଦଳରେ ସାନ୍ତି
ଗୋଲି ରଖ ବୁଆ ଚନ୍ଦନ ମନ-ଭକ୍ତି ଜଳରେ ଆଶି । ୧୦

କଣ୍ଠରେ ସୁର ଭରି
ତାହାରି ଶୁଣ ସୁମରି
ଗାଥ ସେହି ଗୀତ, ମରମରେ ତା'ର ମଧୁତାନ ଯିବ ବାଜି
ସେହି ଏକା ଜୀବ-ପରମ ନାୟକ ସତତ ଥାଏ ବିରାଜି । ୧୧

ଧରାରେ ସେ ଏକା ଦୟାର ଠାକୁର; ଜୀବନ ମରଶ-ସାଥୀ
ଜଗତ ଜଞ୍ଜଳେ ଘୁମ ନାହିଁ ତା'ର ନାହିଁ ତା'ର ଦିନରାତି
ଅଞ୍ଜନା କର ତା'ର

ସଙ୍ଗ ଆସୁଛି ରେ, ଦୂରପଥ ଯାତୀ
ତାହୁଁ ତାହୁଁ ଘୋଟିଯିବ ଘୋର କାଳରାତ୍ରି ରେ । ୧୦

ଦେଖିଲେ ବିଚିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ, ଝଲକି ଯାଏ ନମ୍ବନ
ରହିବନା କ୍ଷଣକରେ ମଞ୍ଚର ଏ ଭାତି ରେ । ୧୧

ହୁକ୍କିଯିବ ଏ ଚେତନା, ଉଡ଼ିଯିବ ଉନ୍ନାଦନା
ଗୁୟିଯିବ ଅନ୍ତିମର ଘୋର ମୋହ-ଭାତି ରେ । ୧୧

ଏହି ଧନ ଜନ ବଳ, ତହିଁ ନୋହିବେ ସମ୍ମଳ

ବାହୁଦ୍ରି କାନରେ ଥରୁଛି ପରାଣ ଦଳିଦିଅ ପଦତଳେ

। ୧୧

ମୋହ-ମାୟାଘେରା ତନୁ ମନସାରା
ମରଶ-ସୁରଶେ ଚିର ଭୀତ ପରା
ଶୁଣାଇ 'ମା ଭୈଚେ' ବାଣୀ ହେ ଠାକୁର ! ଚିତ୍ତ ଭରିଦିଅ କଲେ । ୩୩

ସେବକ-ସେବିକା ସର୍ବ ହୋଇ ତୁଳ
ଜଣାକରୁ ପ୍ରଭୁ ! ଆଜି ଯୋଡ଼ି କର
ଯେତେ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ଦେବ ! ଠାବ ଦିଅ ପଦତଳେ । ୪୫

ସକାଳେ ସଂଜେ ଜୀବନ କୁଞ୍ଜେ

ଫେରିଲି ମୁହିଁ ଲାଜେ । ୧୧

ତୁମେତ ଜାଣ ସାଇଁ ମୋର ସାଧନ ବଳ ନାହିଁ
ତୁମ ଗୀତରେ ପରାଣ ଭରେ
ଭଜନ ସୁରେ ଦିନ ମୋ ସରେ
ଲୁହରେ ଆଖି ଭିଜେ । ୩୩

(ତୁମେ) ଆସିବ ବୋଲି ଜାଣେ (ଦିନେ) ହୁଏଇ ମନ କୋଣେ
ମନ ବାଣାରେ ସୁର ବାନ୍ଧିଛି
ସେହି ଦିନକୁ ତାହିଁ ରହିଛି
ତୁମ ଗୀତରେ ମଜେ । ୪୫

ସଜାତ ଯତନେ ମରମ-ଆସନ

ବଞ୍ଚନା ନାହିଁ ଯା'ର

ପାପ-ତାପ ଭବ-ବନ୍ଧନହାରୀ ସେହି ରେ ଜୀବର ଗତି
ଯାବତ ଦୁଃଖର ଅବସାନ କରି, ସେହି ରେ ଦେବେ ମୁକ୍ତି । ୧୧

ବନନ କର ଚରଣ୍ୟୁଗଳ ଅରପି ଭକ୍ତି ପୂଜ
ମଧୁର ମଧୁର ଅମାୟଙ୍ଗରା ପେ ପଦତଳ, ନାହିଁ ତୁଳ
ସେହି ଏକା ସାଥୀ ତୋର
ଆଉ ଯେତେ ସୁର ପର

ଶମଶାନ ଯାଏ ଯିବେ ବନ୍ଧୁଜନ, ଏ କଥା ମନୁ ନ ଭୁଲ
ଦଦରା ନାଆ ତୋ ଝଞ୍ଜ-ବତାସୀରେ କୁଳେ ନେବେ ଆଦିମୂଳ । ୩୩

ସଙ୍ଗ ଆସୁଛିରେ

ସଜାଗ ଚେତନା ଏକା ସେହି ପାରେ ସାଥି ରେ । ୩୩

ସଜହୁଆ ବେଳ ଥାଇଁ ଆଶେକର ମହାବାପୁ
ଲିଭିବାକୁ ହେବ ପଥେ କରାଳ ଅରାତି ରେ । ୪୫

କରି ଚେତନା ସଞ୍ଚାର, ଘୁଞ୍ଚାଳବେ ଅନ୍ତକାର
ଦେଖାଇବେ ପଥ ଆଗେ ହିରଣ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ରେ । ୪୫

ଅମୁହାଁ ଦେଇଲେ ପଶି, ପୁହାଇବୁ କ୍ଷଣେ ନିଶି
ଭାଙ୍ଗିଦେବ ମୋହ ନିଦ୍ଵା ବିମଳ ପାହାନ୍ତି ରେ । ୩୩

ସଞ୍ଜ ଦୀପାଳୀ ମୁଁ ଅନାଇ ବସିଛି

ସଞ୍ଜ ଦୀପାଳୀ ମୁଁ ଅନାଇ ବସିଛି
ସଞ୍ଜ ଆସିବା ପାଇଁ
ଆଖିର ଲୁହରେ ଦୀପ ସଜାଇଛି
ପ୍ରିୟଙ୍କୁ ବନିବା ପାଇଁ

10।

ଜୀବନଯାକର ସବୁ ଆବିଲତା
ଅନୁଭାପ ଦେଲି ଯୋଡ଼ି
ଶେଷ ଜୀବନର ସାଥ୍ୟକୁ କାଳରେ
ମାଗୁଛି ମୁଁ ହାତ ଯୋଡ଼ି

19।

ସକାଳ ସଳିତା ଜଳି ମୁଁ ଯାଇଛି
ପାଇନାହିଁ ଦରଶନ
କିପରି ପାଇବି ସେ ଶୁଭ ମୁହଁର୍ର
କରିନାହିଁ ଏତେ ପୂଣ୍ୟ

11।

ଦିଅ ଦରଶନ ହେ ପାଣ ଠାକୁର
ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତି ମୋର
ସାର୍ଥକ ହୋଇବ ଏ ଶୁଦ୍ଧ ଦୀପାଳୀ
ପରଶି ରଙ୍ଗ ପଯ୍ୟର

17।

ସଞ୍ଜ ବେଳେ ତୁମ କଞ୍ଜ ପଦ ତଳେ
ଚିକିଂ ଥାନ ଦେବ ଦେବ କି ହେ?
ସାଗର ଛଳ ଛଳ ମୋ ତରୀ ଗଳ ମଳ
ଆର ପାରିକି ବାହିନେବ କି ହେ?

10।

ଏଇ ଯେ ଝତ ରାତି ଝଞ୍ଜ ଉଠେ ମାତି
ବିକୁଳ ପନ ପନ ଚମକି ପତେ ଛାତି
ହେ ମୋର ଚିର ସାକ୍ଷ! ଏ ଦୁଃଖ କେତେ ବାକି
ମାନାଇ ବାରେ କହି ଦେବ କି ହେ?

11।

ବାରେକ ନେତ ଭାଲି ଦେଖ ହେ ପଦ୍ମମୁଖ
ଭବ-ସାଗରେ ମୋତେ ପଢ଼ିଛି କେତେ ଦୁଃଖ
ଆରତ ସୁରେ ଆଜି ତାକୁଛି ରଖ ବୋଲି
ରାହା ବତାଇ ସାହା ହେବ କି ହେ?

19।

ତାରିବ ନାହିଁ ଯେବେ ପାରିବ କିଏ ଆଉ?
ତୁମେ ତ କର୍ଣ୍ଣଧାର ତୁମେ ତ ମହାବାହୁ
ଦଦରା ତଙ୍ଗେ ଏ ଭଣୀ ଆହୁଲା ଖଣ୍ଡି
ନିଜ ହାତକୁ ଟେକି ନେବ କି ହେ?

17।

ସଞ୍ଜ ସମାରଣେ

ସଞ୍ଜ ସମାରଣେ, ମୃଦୁଲ କଂପନେ, ଆସ ପୁଲେ ପୁଲେ ବାସି ହେ
ମରିରେ ମରିରେ, ହୃଦୟ-କରରେ ଖେଳାଇ ସୌରଭରାଶି ହେ । ୧୦।

କୁଟୀର ଦୁଆରୁ ପିଣ୍ଡାଇ ଅର୍ଗନି,
ପାତିଛି ଆସନ ଆସିବ ତ ବୋଲି

ଧୂପ ଦୀପ ଗର ଦୀନ ନିରବେଦ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ସବୁ ଆସି ହେ । ୧୧।

ଜୀବନ ଚହୁଳ ନୀରବ ହେଲାଶି
ପୁରେ ଗାମେ ଘରେ ଶାନ୍ତି ରାଜିଲାଶି

ସନ୍ଧ୍ୟା-ବନନାର ଅନୁଷ୍ଠାପ ଛରେ ଆସ ଓଂକାରରେ ମିଶି ହେ । ୧୨।

ଭକ୍ତ ବସୁଳ ବୋଲି ମୁଁ ତୃପତ

ସରଗ ଦେବତା ଆସି ପ୍ରୀତି ବଂଶୀ ବାଖରେ

ସରଗ-ଦେବତା ଆସି
ପ୍ରୀତି ବଂଶୀ ବାଏ ରେ
ସରାଗ ଭରା ସେ ସୁରେ
ପୁଲକ ଜଗାଏ ରେ । ୧୦।

ତା କୋମଳ ସୁଧାବାଣୀ
ମରମ ନେଉଛି କିଣି
ତା ମଧୁ ମଞ୍ଜୁଳ ଠାଣି

ପ୍ରାଣ-ମନ ମୋହେ ରେ

। ୧।

ମୋ ମାନ ଗରବ ଦନ୍ତ
ଭାଜଇ ତା ପାଶେ ସର୍ବ
ତା ଚାହାଶି ଅନଳେ ମୋ
ତନ୍ମୁ ମନ ଦହେ ରେ

। ୨।

ନୁହେଁ କେବେ ଦିନେ ହୋଇ ନାହିଁ ରଙ୍ଗ
ପତିତପାବନ ରୂପେ ଆସ ତାର ପତିତ ଜଗତବାସୀ ହେ । ୩।

କଳୁଷ କଳଙ୍ଗ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି
ନିବେଦିବି ଆଗେ ଅନୁଭାପ ଭରି

ପ୍ରାରବଧ ସଙ୍ଗତେ ତବ ଜଳା ଧରି ଆସ ଆଶିଷ ବରଷି ହେ । ୪।

ଜାଗରଣେ ଧ୍ୟାନ ସ୍ଵପନେ ସାଧନ
ହୋଇ ଆସ ମୋର ନିଦାରେ ଦେତନ
ଅଞ୍ଚର ବାହାର ସକଳ ସମାନ କର ଜ୍ୟୋତି ପରକାଶି ହେ । ୫।

ମୁଁ ନାସା ସେ ଯେ ନିଶ୍ଚାସ
ମୁଁ ତୃଷ୍ଣା ସେ ଯେ ପ୍ରୀତୁଷ

ତା ବିହୁନେ ମୋ ଜୀବନ

ମରଣ ପରାୟେ ରେ

। ୩।

ଆଖି ଖୋଜେ ସେ ମୂରତି
ବୁକୁ ଖୋଜେ ତା ପ୍ରୀତି

ମଥା ଖୋଜେ ରହିବାକୁ

ଶ୍ରୀପଦ ଆଶ୍ରୟେ ରେ

। ୪।

ତା ଦୟା-ଦୁଆରେ ଅଳି
ଦେଇ ଅଶ୍ରୁ-ଅର୍ଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି

ତା ପଦ-ପଙ୍କଜେ ଯେହେ

ଶିର ମୋର ଶୋହେ ରେ

। ୫।

ସରାଗେ ଆଜି ସଜାଅ ଶେୟ

ସରାଗେ ଆଜି ସଜାଅ ଶେୟ

ଆସିବେ ଗୋ ପୁରେ ରସିକ ରାଜ । ୧୦

ସେ ରୂପ ଲାବଣ୍ୟ ହେବିବ ନେତ୍ର

କଣେ ଉଚିବ ସେ ମଧୁ ସଂଗୀତ

ଚରଦିଗ ଅଙ୍ଗ ବାସେ ମହୁକିବ ପାରିକାତ ଗନ୍ଧ ପାଇବ ଲାଜ । ୧୧

ବିଚାରୁଛି କେତେ ରଜନୀ ଦିନ

ମରମ ଜଥା କରିବି ବଯୁନ

ସାରା ଜୀବନର ଯେତେକ ଶକ୍ତି ସକଳ ମୁଁ ତୁଳ କଲି

ମରମ-ବେଦୀରେ ତୁମ କମନୀୟ ମୂରତି ଥାପିବି ବୋଲି

ନ ପାରିଲି ନ ପାରିଲି

କେତେଦିନ, କେତେରାତି ଶଳାବିତି ହାରିଗଲି, ହାରିଗଲି । ୧୦

ମାରୁଣି ଏତିକି ରଖ ଜୀବଧନ ! ହୃଦୟ ମରିରେ ବସ

କମଳ-ଚରଣ ପୂରିବି, ପୂରିବ ଏ ମନର ଯେତେ ଆଶ

ଆସ ଆସ, ଆସ ଆସ

ରୂପ ହେବି, ମନେ ମୂରତି ଆଜିବି ନ କର ମୋରେ ନିରାଶ । ୧୧

ସାରା ଜୀବନର ଯେତେକ ଶକ୍ତି

କେହି ନ ଜାଣିବେ, କେହି ନ ଦେଖିବେ, ଶେଳିବି ମୁଁ ତୁମ ତୁଳେ
ସେ ଖେଳ ଜଗତେ ମୋର ବିନେ କେହି ଶିଖିନାହୁଁ କେବେ ହେଲେ
ଲୁଚି ଲୁଚି, ଲୁଚି ଲୁଚି
ତରକି ତରକି ତାହିଁ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ପାଇଁ ମାଳା ରବି । ୧୧

ଦୁନିଆ ଆଖିରେ ଅଦେଖାରେ କରି ତୁମ ରୂପ ବିରଚନ

ଜୀବନ ପଶରେ ସାଇତି ରଖିବି କରି ମୋର ଗଣ୍ଡଫନ

ରୁଣି ଝୁଣି ରୁଣି ଝୁଣି

ବାଜୁଥିବ ତୁମ ଚରଣ ନୂପୁର ଖାମ ଯିବି ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ । ୧୧

ସୁରୁଜ ଶୁଣିଲା ବାରୁଣୀ ମା' ଅଙ୍ଗେ

ଲିଭି ଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ସଳିତା ବିପୁଳ ବାସନା ନେଇ । ୧୧

ପୁଜିବା ଶୀଘୁରୁ ପଦେ ନିଷିଦ୍ଧାଳି

ସଜାଅ ଆରତି ବନନା ଆଳି

ବଜାଅରେ ଶୁଭ ଶଙ୍କା ପଞ୍ଚା, ଭେରୀ, ଧୂପ ନଇବେଦ୍ୟ ଦେଇ । ୧୧

ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ କାଳ ରାତିଆସେ ମାତି

ଅଞ୍ଜାନ ଅନ୍ନାରେ ଯିବା ପଥ ହୃଦି

ଜୀବନ ସଞ୍ଚରେ ତାକ ନାଉରୀରେ ଭବ ନଦୀ ପାର ପାଇଁ । ୧୧

ସୁନ୍ଦର ପୂରୁହାର ଗୁହ୍ନି ପ୍ରେମୟାଗର

ସୁନ୍ଦର ପୂରୁହାର ଗୁହ୍ନି ପ୍ରେମୟାଗର

ପେମ ଭରେ ଲମ୍ବାଇବି ଗଲେ

କିରା ଦିବା କିବା ନିଶି ଜାଗି ମୁଁ ରହିଛି ବସି

ଲୋଚିବାକୁ ଶୁଣୀରଣ ତଳେ । ୧୦

ଜୋହନାରେ ଛନ୍ଦ ଛନ୍ଦ ଏ କୁଞ୍ଜ ବଲରୀ

ହିଲୋକିତ ତନ୍ଦ ମନ ଆନନ୍ଦ ଶର୍ଵରୀ

ଚେତ୍ତି ଉଠି କଥା କହେ ପାଣପଣେ ଜତ ଦେହେ

ନିତ୍ୟ ପଭା ନବ ଦୁର୍ବାଦଳେ

ଲୋଚିବାକୁ ଶୁଣୀରଣ ତଳେ । ୧୧

ଶୁକରିକ ଜକବାକ ଏ ବନ ବିହାରୀ

ସବିନୟ ସମୀରଣ କରନ୍ତି ଗୁହାରି

କୁହୁ କୁହୁ କୁହୁ ତାନ ଶୁଣ ଶୁଣ ସଖୀ ଗଣ

କଂପିତମେ ବନଲତା କୋଳେ

ଲୋଚିବାକୁ ଶୁଣୀରଣ ତଳେ । ୧୧

ଘନ ଘନ ଶିହୁରଣ ତେତା ଅତେତା ରେ

ଛାଇ ଆଲୁଅ ର ଖେଳ ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ

ଲିଭିଲାଣି କୋଳାହଳ ଏଇ ଆସିବାର ବେଳେ

ଆସ ସଖୀ ଆସ ସଖୀ ମୋଳେ

ଲୋଚିବାକୁ ଶୁଣୀରଣ ତଳେ । ୧୧

କୁଳ ଜାଇ ହେନା ଆଦି ବଣର ମାଳତୀ

ଯୋତହୁଷେ ଉତା ଦେଖ ଅପୁର୍ବ ଭାରତୀ

ପ୍ରୀତି ହୁଷେ ପ୍ରୀତିପର୍ଣ୍ଣ ଅପରୂପେ ସପ୍ତବର୍ଣ୍ଣ

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ୍ମ ସାଜେ ଶତଦଳେ

ଲୋଚିବାକୁ ଶୁଣୀରଣ ତଳେ । ୧୧

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନ ଦେହ ମନ ପାଶ

ସାର୍ଥକ ହୋଇବ ଦେଖି ଶୁଭ ନାରାଯଣ

ନାଚି ନାଚି ନିତ୍ୟାନନ୍ଦେ 'ଜୟଶୁଭ' ଛରେ ଛରେ

ଭେଟି ଦେବା ନୟନର ଜଳେ

ଲୋଚିବାକୁ ଶୁଣୀରଣ ତଳେ । ୧୧

ହେ ଦେବତା ! ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ହେ ଦେବତା ! ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି
ଘୂମର ଅମଳ ତୁଟାଇ ଦିଆ ହେ, ତାହିଁବି ନିୟନ ମେଳି । ୧ |
ପିତା ପରା ତୁମେ, ନ ହୁଅ ନିତୁର
ତେବେବି ବୋଲି ମୁଁ ନିରତ ଆହୁର
ଆଶିଷ ତୁମର ପାଉଛି ସତତ, ଖୋଜେ କାହିଁ ତୁମେ ବୋଲି । ୨ |
ରହି ଦୂରେ-ଦୂରେ ଅଗୋଚର କାହିଁ

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଭଲ ମନ ବୁଝ ସାଇଁ
ଦେଖୁ ତ ନ ପାରେଁ ଆଖିରେ ମୋହର, ଉଚିତି ମୋହର ବାଲି । ୩ |
ଏ କି ଜାତି ପ୍ରେମ ବୁଝି ତ ନ ପାରେଁ
କଳନାକୁ ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧି, ମତି ହାରେ
ଛଳନା ନ କର, କରୁଣାମୟ ହେ ! ଖୁରି ଖୁରି ନିତି ମଳି । ୪ |

ହେ ନରଦେବତା ! ଆସ

ହେ ନରଦେବତା ! ଆସ
ତୁମେପରା ଜନ-ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା, ନ କର ଆଜି ନିରାଶ । ୧ |
ଧାରା ଶିରାବଶ ଝରେ ବାରିଧାର
ପୁନେଇର ତାନ ହୃଦୟ ଦରଦର
ଏପରି ଦିନେ ତ ଆସିଥିଲ ତୁମେ
ଧରା ରେ, କରି ସରସ
ଆଜି ଆମ ତାକ ନ ଶୁଭେ କାନେ କି
କହ ଅମର-ପୁରୁଷ ! । ୨ |
ଗୋଟିଏ ରୂପରେ ଜନମ ହୋଇଲ
କୋଟିଏ ରୂପରେ ପରକାଶ ହେଲ

ଭକ୍ତ ପରାଣେ ଆଜି ତ' ବହୁଛି
ତୁମର ସେହି ନିଃଶ୍ଵାସ
ଯୁଗର ବାରତା କାନେ କାନେ କହି
ବିରାଜୁଛ ଦେଶ ଦେଶ । ୨ |
ତୁମର ସନ୍ତାନ ଆଜି ଅଶରଣ
କାତରେ ମାଗଇ ଅଭୟ ଚରଣ
ତେଣି ମୁଁ ଚରଣେ ପ୍ରାଣ ନିବେଦନ
ସାରା ଜୀବନ ଉଚ୍ଛାସ
ନର-ନାରାୟଣ ! ପଣିପାତ ଘେନ
ଏତିକି ମନର ଆଶ । ୩ |

ହୃଦୟ-କମଳ ଆସନ ପାତି

ହୃଦୟ-କମଳ ଆସନ ପାତି
ବସାଥ ରେ ! କରି ଯତନ ଅତି
ଜଳାଇ ତୁ ପଞ୍ଚମନର ବତୀ
ତିନି ସଞ୍ଜେ କର ନିତି ଆରତି ଯେ,
ଉରି ତୁ ପରାଶ ମନ ଯେ,
ସେଇ ଅନୁପମ ଜୀବନ-ବନ୍ଧୁଆ କର ତା' ମହିମାଗାନ । ୧ |
ଧୋଇ ଦିଅ ସେହି ରଙ୍ଗ ଚରଣ
ନିୟନ ନୀରରେ କର ବରଣ
ମାଗ ପଦ ତଳେ ଚିର ଶରଣ
(ସେ ଯେ) ପଢିପାବନ ଉବତାରଣ ଯେ,
ଅଥଳ ସାଗର ତରା
ସେହି ଏକା ବାହି ଜାଣେ ରେ ବାଉଳା ! କ୍ଷମାର ଆହୁଳା ଧରି । ୨ |
ଅନ୍ତିମ ନିୟନର ସେ ତ ଅଞ୍ଜନ
ପାପ-ଷଡ଼ିପୁ ଗରାଞ୍ଜନ
ନାମ ବହିଅଛି ଦୁଃଖ-ଭଞ୍ଜନ

ସେ ଏକା ଭକ୍ତ ହୃଦ ରଞ୍ଜନ ଯେ,
ବତାଇ ଦିଆଇ ବାଟ
ସୁମନ, କୁମନ ମଞ୍ଚରେ ନିରତ ସେ ପରା ବିବେକ ଛାଟ । ୩ |
ତୁ ଯେ ପଥ ହରା ବଣୀ ବାଚୋଇ
ହତାଶ ବତାସ ଯାଉଛି ବହି
ଥକା ମରା ପାଦେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ
ଖୋଜି ବୁଲୁଥାଉ ସାହା କେ କାହିଁ
ଉଠୀସ ଅନ୍ତାର ରାତି ଯେ,
ପତର ଗହଲେ କାଳ-ଛାଣଟା ତାକୁଛି ଥରାଇ ଛାତି । ୪ |
ମନମୂଳ ଏକ କରି ତୁ ବେଳେ
ତାକ ଅତିଥ୍ୟରେ ଏତିକିବେଳେ
ବାଟ ବତାଇବ ତୋତେ ସେ ବଳେ
କୋଟି କାଳୟମ ଯା ପାଦ ତଳେ
ଜୁହାରଇ ନିତି ନିତି ଯେ,
ହସି ହସି ଆସି ତୋ ଘରେ ବସିବେ, ତା'ପାଦେ କର ପ୍ରଣତି । ୫ |

ହୃଦୟ-ନିକୁଞ୍ଜ ରାସବେଦୀ ପରେ

ହୃଦୟ-ନିକୁଞ୍ଜ ରାସବେଦୀ ପରେ ଆସ ରସରାଜ ମୋହର
ଉଜାଗରେ ରହି ରାତି ପୁହାଉଛି କେତେ ମୁଁ ସହିବି ଉଛୁର । ୧ |
ଧୋଇଦେବି ପାଦ ଅସରା ଲୁହରେ
ବସାଇବି ପେମ ହେମ ଆସନରେ
ପରାଶ ଧୂପରେ ଆମୋଦିବି ପିଯୁ କରି ତେନ ମନ ବିଭୋର । ୨ |
ପାରତି ଚନ୍ଦନ ଘୋର ମୁଁ ରଖିଛି
ତହିଁରେ ସରାଶ ପୁବାସ ଭରିଛି
ଆଞ୍ଜି ଦେବି ଶିରେ ବାଙ୍ଗ ଚିତା, ଦେବି କମଳ ଚରଣେ ନିପୁର । ୩ |

ମନ-ଉପବନ୍ତୁ ତୋଳିଅଛି ପୁଲ
ପିନାଇବି ଗଲେ ମାଳା ପୁରୁଚିର
ସାଜି ଦେବି ନିତି ନବ ନବ ବେଶ ଶିରୀ ଅଙ୍ଗ କରି ସୁନ୍ଦର । ୪ |
ଭକ୍ତିର ଦିନ ନିଲବେଦ୍ୟ ଦେଇ
ତୋଷିବି ତୁମକୁ ହେ ପରାଶ ପାଇଁ
ମଥା ପାତି ପଦେ କୁହିବି, ‘ଦାସର ଦୋଷ କ୍ଷମ କ୍ଷମାସାଗର’ । ୫ |

ହୃଦୟମନ୍ତରେ ପତାଇ ଆସନ

(ମୁହଁ) ହୃଦୟ ମନ୍ତରେ ପତାଇ ଆସନ ବସିଛି ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି
ମନୋମତ କରି ସଜାଇ ତୁମକୁ ଦେଖିବି ପରାଣ ଭରି ।
ବସିଛି ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବି ପରାଣ ଭରି
ପାତିଛି ହୃଦ ଆସନ; ବସିବେ ମନମୋହନ । ୧

(ମୁହଁ) ତୋଳିଅଛି ପୂଲ ଗୁଛିଅଛି ମାଳ ଦେବି ପଦେ ପୁଷ୍ପଙ୍କି
ହେ ମୋର ବାଞ୍ଚିତ ଚିର ପ୍ରିୟତମ ! ଦିଅ ବାରେ ପଦତୋଳି
ଦେବି ପଦେ ପୁଷ୍ପଙ୍କି ଦିଅ ବାରେ ପଦତୋଳି
ତୋଳିଅଛି ବନପୂଲ ପୂର୍ବିବି ପଦ-ୟୁଗଳ । ୨

(ମୁହଁ) ମହାନ ଆଶାରେ ତାକେ ଭକ୍ତି ଭରେ ସକରୁଣ ଆବାହନେ
ଆଲୋକିତ କରି ହୃଦୟ ମୋହର ବସ ଗୋ ହୃଦ-ଆସନେ
ବସ ହୃଦୟ-ଆସନେ; ତୋଷ ଉପଦେଶ ଦାନେ ।

ହୃଦୟ ମନ୍ତରେ ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ
ସଜାଇ ରଖିଛି ଆସନ
ଆସ ଆସ ମୋର ପରାଣ ଦେବତା
ବିତିଯାଏ ଶୁଭ ଲଗନ । ୩

ତୁମ ଆସିବାର ପଥ ଚାହଁ ଚାହଁ
କେତେ ଦିବା ନିଶ୍ଚି ଦେଇଛି ବିତାଇ
ଅଧୀର ମନ ମୋ ବୁଝି ନ ବୁଝେ
ସତେ ସତ ହେବ ସପନ । ୪

ଶୋଇବାକୁ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳ
ପାଇଛି ନେତେ ପୁତ ଗଣେଜଳ
ହୃଦୟର ସ୍ଥାମୀ ମୋର,
ନବ ବରଷର ପହିଲି ପୁରାତେ ପୁଜେ ଚରଣ ତୁମର । ୫

ଶୋଇ ଦେଇ ପାଦ ନିଯନ୍ତରିଲାରେ
ପୂର୍ବିବି ପଢ଼ୁ ହେ କମଳିଦଳରେ
ଭକ୍ତି-ସୁମନେ ଗୁଣ୍ଡ ମୁଁ ଯତନେ ଗଲେ ଲମ୍ବାଇବି ହାର । ୬

ସେନେହୁ ଲତାରେ କୁମୂଳ ପୁଣିଛି
ନବ ସୁରଭିରେ ଭୁବନ ଭରିଛି
ନୂଆ ସାଜେ ଆଜି ଧରଣୀ ପାଞ୍ଜିଛି ଦିଶୁଛି କି ମନୋହର । ୭

ଲିରି ଲିରି ଆସେ ଯେବେ

ଲିରି ଲିରି ଆସେ ଯେବେ ଜୀବନର ଦୀପଶିଖା
ବାରିଲି କାହିଁକି ଦୁଃଖ ଅଶେଷ ମୋ ଭାଲେ ଲେଖା । ୮

ସାରାଟି ଜୀବନେ ଥରେ କମଳ-ଚରଣ ତବ
ଆଦରେ ଧରିବି ବୋଲି ହେଲା ତ ନାହିଁ ସମ୍ବୁ
ନିମିଷେ ହେଲେ ତୁମକୁ ଖୋଜିନାହିଁ ପ୍ରାଣ-ସଖା ! । ୯

ମୋ ଅଜ୍ଞାନ-ଆନନ୍ଦକାର, ନାଶି ଜ୍ଞାନ ଦାନ କର

। ୩

(ମୁହଁ) ଅଶ୍ଵ-ଅର୍ପ ଭାଲି ହୋଇବି ଚରଣ ଦେବି ଭକ୍ତି ପୁଷ୍ପଙ୍କି,
ଅନୁତାପେ ଭରା ହୃଦ ଭାବଧାରା ଦେବି ଶୀରଶେ ଭାଲି
ଅଶ୍ଵଜଳେ ଶାରଶେ ହୋଇବି ଧନ୍ୟ
ଦେବି ଭକ୍ତି ପୁଷ୍ପଙ୍କି, ଅନୁତାପ ଗର୍ବ ବୋଲି । ୧୫

(ଆଜି) ଆସ ଆସ ମୋର ହୃଦୟର ଧନ ତାକେ ପାଶେ ଆଶା ଭରି
ହୃଦାସନେ ବସି ପୁରାଥ ବାସନା ରହନା ନିରାଶ କରି
ଆସ ଆସ ମୋର ହୃଦୟ ଧନ ! ଅଶ୍ଵ ଜଳେ ହୋଇ ଦେବି ଚରଣ
ଅନୁତାପ ଭରା ହୃଦୟ-ଆଳି; ଶୀରଶ ତଳେ ଦେବି ମୁଁ ଭାଲି
ଆଜି ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ; ପାର୍ଥନା ତବ ଚରଣେ
ସଦା ମୋର ମତି ରତି, ତବ ପଦେ ରହୁ ମାତି । ୧୬

ହୃଦୟ ମନ୍ତରେ ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ଯେ

ପଣତେ ପୋଛି ମୁଁ ଲେପିବାକୁ ଘୋରି
ରଖିଛି ସୁବାସ ଚନ୍ଦନ । ୧୬

ସଜପୁଣ୍ଡ ପୂଲେ ଗୁଣ୍ଡ ଅଛି ହାର
ଲମ୍ବାଇବି ବୋଲି ଗଲାରେ ତୁମର
ଅନୁପମ ଶୋଭା ଶାରି ଦେଖି ଲୋଭା
ହେବ ମୋର ବେନି ନନ୍ଦନ । ୧୭

ଆସ ଆସ ପଢ଼ୁ ନ କର ନିରାଶ
ପିଆସୀ ପରାଣେ ନ ଦିଅ ପରାଶ
ପଦ ଶର୍ଣ୍ଣ ତବ ସେବକ ହୃଦୟ
ପାଦ ଆଜି ନବ ଜୀବନ । ୧୮

ମାଳତୀ ସୁବାସେ ଦିଗ ସୁରଭିତ
କୋଇଲି କଣ୍ଠରେ ବନ କୁହରିତ
ଅପୁରୁବ ଗନ୍ଧେ ଚଉଦିଗ ଭରେ ଆହା କିବା ସୁମଧୁର । ୧୯

ହୃଦୟ-ବେଦନା ଦିଅ ପୋଛି ଦିଅ
କଳମଶ ଯେତେ ଦୂରେ ଦୂରେ ନିଅ
୪ ମନ-ମନ୍ତରେ ନିଶ୍ଚି ଦିବସରେ ବଜାଅ ମୂରଳୀସ୍ଵର । ୨୦

ବିହୁଗ ଗାଉଛି ଆଗମନୀ ଗାତି
୪ ସାରା ଜଗତେ ଶୁଭୁଛି ଆରତି
ହେ ଆନନ୍ଦନ, ମାନସ-ମୋହନ-ପ୍ରଣିପାତ ଘେନା କର । ୨୧

କରେ ଯେ ତୁମର ସେବା ତୁମ ନାମ-ସୁମରଣ
ଜାଳି କି ପାରିବ ତାକୁ ଭବ-ଅନଳ-ଦହନ ?
ଅନ୍ତିମେ ଜାଣୁଛି, ଦୁଃଖହାରୀ ସିନା ତୁମେ ଏକା । ୨୨

ବିପଳ ସିନା, ସକଳ ସାଧନ, ଭଜନ ମୋର
କି ପଳ ଜୀବନ ଧରି, ସବୁତ ହେଲା ଅସାର
ବୃଥା ଏ ଜନମ, ଯେବେ ନ ମିଳିଲା ଥରେ ଦେଖା । ୨୩

ସଜାତ ଯତନେ ମରମ-ଆସନ

ସଜାତ ଯତନେ ମରମ-ଆସନ କମଳଦଳରେ ସାଜି
ଗୋଳି ରଖ ଚୂଆ ଚଯନ ମନ-ଉକ୍ତି ଜଳରେ ଆଜି

। ୧୦ ।

କଷିରେ ସୁର ଭରି
ତାହାରି ଶୁଣ ସୁମରି

ଗାଥ ସେହି ଗୀତ, ମରମରେ ତା'ର ମଧୁତାନ ଯିବ ବାଜି
ସେହି ଏକା ଜୀବ-ପରମ ନାୟକ ସତତ ଥାଏ ବିରାଜି । ୧ ।

ଧରାରେ ସେ ଏକା ଦୟାର ଠାକୁର; ଜୀବନ ମରଣ-ସାଥୀ
ଜଗତ ଜ୍ଞାନେ ଘୁମ ନାହିଁ ତା'ର ନାହିଁ ତା'ର ଦିନରାତି
ଅର୍ଜନା କର ତା'ର

ବଞ୍ଚନା ନାହିଁ ଯା'ର
ପାପ-ତାପ ଭବ-ବନ୍ଦନହାରୀ ସେହି ରେ ଜୀବର ଗତି
ଯାବତ ଦୁଃଖର ଅବସାନ କରି, ସେହି ରେ ଦେବେ ମୁକ୍ତି । ୧୧ ।

ବୟନ କର ଚରଣୟଶଳ ଅରପି ଉକ୍ତି ପୁଲ
ମଧୁରୁ ମଧୁର ଅମ୍ବାଯଙ୍ଗରା ସେ ପଦତଳ, ନାହିଁ ତୁଲ
ସେହି ଏକା ସାଥୀ ତୋର
ଆଉ ଯେତେ ସବୁ ପର

ଶମଶାନ ଯାଏ ଯିବେ ବନ୍ଧୁଜନ, ଏ କଥା ମନୁ ନ ଭୁଲ
ଦଦରା ନାଆ ତୋ ଝୋ-ବତାପୀରେ କୁଳେ ନେବେ ଆଦିମୂଳ । ୧୨ ।

ସତେ ଆସିବ କିହେ ଠାକୁର

ସତେ ଆସିବ କିହେ ଠାକୁର
ସାଜି ନାହିଁ ଶେଯ ସୁପାତି ସାଥୀ ହେ, ମାଜି ନାହିଁ ମନ ମୋର । ୧୦ ।

ନ ଜାଣେ ଏ ମନ କାହିଁକି କେଜାଣି ଆଶା କରେ ବାର ବାର,
ଆସିବ, ରସିବ, ବେଦନା ନାଶିବ, ତୁମେ ହେ ରସିବ ବର ! । ୧ ।

ନିଶିଦିନ ଏ ମୋ ଅଥିର ମନ ତ ଖୋଜିଲା ଦାରା-ସୋଦର,

ଅତି ଆପଣାର ଜାଣୁ ଜାଣୁ ମୁଁ ଯେ ତୁମକୁ କରୁଛି ପର । ୧୩ ।

କେଜାଣି ବା ଥରେ ଅଣହେଲାରେ ମୁଁ ଧରୁଛି ନାମ ମାତର,
ଏତିକିରେ ସତେ ଆଶା କରିବି କି କରୁଣା-କଣା ତୁମର ? । ୧୪ ।

ପୁଲ ନାହିଁ, ନାହିଁ ଅଗୁରୁ ଚଯନ, ନାହିଁ ପୁଜାର ସମ୍ମାର,
ଅନାଳଛି ବାଟ ତୁହାରିବାକୁ ମୁଁ, ମୁକୁଳା କରି ଦୁଆର । ୧୫ ।

ଆବାହନ

ଅଲିଭା ପ୍ରଦୀପ ଜାଳି ମୁଁ ରଖିଛି

ଅଲିଭା ପଦୀପ ଜାଳି ମୁଁ ରଖିଛି ତୁମ ଅଭିଯାର ପାଇଁ
ଅମଳିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଜାଇ ରଖିଛି ଶୁଚରଣ ସେବା ପାଇଁ ।୦।

ଅପରୂପ ତବ ସ୍ଵରୂପ ଆଲୋକେ
(ତବ) ଅତୁଳନ ଗୁଣ ସଞ୍ଚାରେ ବିଲୋକେ
ଅତୁଳ ଆଲୋକେ ବିପୁଳ ପୂଲକେ
ବସି ରହେ ପଥ ତାହିଁ ।୧।

ଅଳୀକ ମମତା ମାୟର ସପନ
ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାମନା ତହିଲାଏ ମନ
ଅସରା ଲୁହର ପପରା ଧରିଛି
ରରଣ ଧଉତ ପାଇଁ ।୨।

ଅଧିନ ମେଘର ବଉଦରେ ଭାସି

ଆଖି ଲୁହ ମୋର ମାନୁନାହିଁ ମନା
ବହୁକ୍ଷ ହୋଇ ସେ ଧାର ଧାର
ପଖାଳିବ ବୋଲି ତୁମ ଛଯାପଦ
ଅଭିଳାଷ ତା'ର ଅନିର୍ବାର ।୩।

ବାହ୍ୟନେତ ଦେଖେ ତୁମ କମାଠା
ମୁଦିଲେ ନୟନ ଅମାଘୋର
ପତେ କେବେ ଥରେ ସେ ମୁଦାଆଖିରେ
ଦର୍ଶନ କରିବି ପିଯବର ।୪।

ଅଭିଶା ରାଇଜେ ଯିବୁ ଛାତି ଭବ କାରବାର
ଛାତି ଧନ ମାନ ସୁଖ ସଖା ସୁତ ପରିବାର ।୫।

କିପରି ସେ ଦେଶ କାହିଁ କି କରିବୁ ତହିଁ ଯାଇ
ଚିକିଖ ଭାଳିଲୁ ନାହିଁ ବୃଥା ଗଲା ଏତେ କାନ୍ଦୁ ।୬।

ଦାରା, ମୁତ, ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ ଯାହା ପାଇଁ ଏତେ କାନ୍ଦୁ
ସ୍ଵାର୍ପରେ ଲାଗିଲେ ବାଧା ନୋହିବେ କେ ଆପଣାର ।୭।

ନଥିଲ ସମ୍ମର ପୂର୍ବେ ନ ରହିବ ପୂରି କେବେ
ମାୟ ଭେଳିକିରେ କହୁ ସେ ମୋହର ମୁଁ ତାହାର ।୮।

କରୁ ଯେତେ କର୍ମ ଏକା ସେ ତୋ ଜୀବନ-ପଞ୍ଜିକା

ଅଭିଶା ରାଇଜେ ଯିବୁ

କାନକୁ ଡିଶେ ସେ ଲେଖା ତୋ ଭାଗ୍ୟ ପଥର ଗାର ।୯।

ଗୁରୁ ସମ କାହିଁ ସଖା ଖୋଜି ନ ପାଇବୁ ଦେଖୁ
ବେଳ ଥାର କୁହି କର ଶୁରୁ-ଚରଣ ସାର ।୧୦।

ଆସେ କାଳ ରାତ୍ରି ମାତି, ନିଷେଯିବୁ ପଥ ହୁଡ଼ି
ଦେଖାଇବେ ଆଲୋକ ସେ ଭେଦି ମାୟ ଅଭିକାର ।୧୧।

ସାତ ପୂର ଅରଗଳି ଲଢି ପାରନ୍ତି ମୁକୁଳି
ଏକା ସେ ପାରନ୍ତି ନେଇ (ତୋର) ଲହ-ପରକାଳ ଭାର ।୧୨।

କର ଧନ ଦେହ ମନ ଶୁଭ ପଦେ ସମର୍ପଣ
ସେ ନାମେ ଭବ ବନ୍ଧନ କରିଯିବୁ ଦୂରମାର ।୧୩।

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର ଚାଖିଛ କି କେବେ ଚାଖିଛ କି ?
ଝରେ ଯା' ଚରଣୁ ଅମୃତ ସଦା ଜୀବନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ କି ? ।୦।

୪ ଜୀବନେ ଯେବେ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା
ରଖିଅଛ ଯଦି ହୁଅନା ନିରାଶା
ଭରସା ରଖିଲେ ପରଶ ପାଇବ ମନ ହାତୀଗାନ୍ଧ ବାନ୍ଧିଛ କି ? ।୧।

ଦରଶନ କଲେ ସେ କଞ୍ଚ ଚରଣ
କେଉଁ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ କରିବ ଚରଣ
କି ଦେଇ ତୋଷିବ, କି ଭାବେ ପୁଜିବ ଅରଚନା ବିଧି ଶିଖିଛ କି ? ।୨।

ଅଭିଶା ରାଇଜେ ଯିବାକୁ ବସିଛି
ଅକୁହା ବେଦନା ଅଲୋତା ଜୀବନେ
ଘେରି ଆସେ ରହି ରହି ।୩।

ଅନାଇଁ ରହିଛି ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ
ଅଧିରେ ତାଙ୍କୁ ଆସ ଆସ ପାଇଁ
ଅନାଥ ଜନରେ ଅନାଥ ହେ ବାରେ
(ଦିଅ) ଜନମ କଳୁଷ ଧୋଇ ।୪।

ଅନନ୍ତ ଆକାଶ ଅନନ୍ତ ନୀଳିମା
ଅନନ୍ତ ବାରିଧି ଅନନ୍ତ ପୁଷ୍ପମା
ଅନନ୍ତରେ ଅନ୍ତ ହୋଇ ଯାଉଥିବି
ତୁମ ପଥ ଚାହିଁ ଗାହିଁ ।୫।

ଆଖି ଲୁହ ମୋର ମାନୁନାହିଁ ମନା

ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ନେଇନୀର ମୋର
ଧୋଇଦେଇ ତୁମ ଶୁପନ୍ଧର ।୬।

ପରାଶଦେବତା ହୃଦପଦ୍ମାସନେ
ବିଜେଅଛ ଜାଣେ ମନ ମୋର
ଦର୍ଶନ ପାଇଁକ ସବୁ ସାଧନା ତ
ବିପଳ ହେଲାଶି ହେ ଠାକୁର
ଜପ ଧ୍ୟାନ ସବୁ ହାର ମାନିଲାଣି
ତୁମ କୃପା ଏକା ଭରପାର ।୭।

ଅଭିଶା ରାଇଜେ ଯିବୁ

କାନକୁ ଡିଶେ ସେ ଲେଖା ତୋ ଭାଗ୍ୟ ପଥର ଗାର ।୯।

ଗୁରୁ ସମ କାହିଁ ସଖା ଖୋଜି ନ ପାଇବୁ ଦେଖୁ
ବେଳ ଥାର କୁହି କର ଶୁରୁ-ଚରଣ ସାର ।୧୦।

ଆସେ କାଳ ରାତ୍ରି ମାତି, ନିଷେଯିବୁ ପଥ ହୁଡ଼ି
ଦେଖାଇବେ ଆଲୋକ ସେ ଭେଦି ମାୟ ଅଭିକାର ।୧୧।

ସାତ ପୂର ଅରଗଳି ଲଢି ପାରନ୍ତି ମୁକୁଳି
ଏକା ସେ ପାରନ୍ତି ନେଇ (ତୋର) ଲହ-ପରକାଳ ଭାର ।୧୨।

କର ଧନ ଦେହ ମନ ଶୁଭ ପଦେ ସମର୍ପଣ
ସେ ନାମେ ଭବ ବନ୍ଧନ କରିଯିବୁ ଦୂରମାର ।୧୩।

କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତେଜ କାନ୍ତି ଝେମଳ
କୋଟି ଚନ୍ଦ ପରା ଛାୟା ପୁଣୀତଳ
ହୃଦୟ-ଗଗନୁ ଉଇଁ ଆସିବେ ସେ ଏ ଦୃଢ଼ -ବିଶ୍ଵାସ ରଖିଛ କି ? ।୧୪।

ଭାବ ରାଇଜେରେ ଘର ପରା ତା'ର
ଉଜ୍ଜବିରେ ଧରା ଦିଅନ୍ତି ଠାକୁର
ନୟନ ଲୋତେକେ ଭାବି ଲୋର ତାଙ୍କ ଯତନେ ସାଇତି ରଖିଛ କି ?

ତେବେ ଅମୃତ ହୋଇବା ସରବେ ଗୁରୁପଦ ସୁଧା ଚାଖି ଚାଖି ।୧୫।

ଅସମୟେ କାଳେ ଦେଖା ଦେଲେ ତୁମେ

ଅସମୟେ କାଳେ ଦେଖା ଦେଲେ ତୁମେ
 ପାରିବି ନାହିଁ ମୁଁ ଚିନ୍ହ
 ତେଣୁ ହେ ଠାକୁର! ମୋ ପାଶକୁ ତୁମେ
 ଆସ ନାହିଁ ଜାଣି ଜାଣି ।୧।

ବାରବାର କେତେ ଦେଉଛ ସୁଗନା
 ପାଶେ ଅଛି ତୋର ନ କର ଶୋଚନା
 ହେଲେ ତୋ ସମୟ ହାତ ଧରି ତୋର
 କୋଳକୁ ନେବି ମୁଁ ଶାଣି ।୨।

ଦେଖିବାକୁ ତୁମ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ମୁଣ୍ଡି
 ୪ ଅଛ ଆଖିର କାହିଁ ବା ଶକତି
 ପରାନାଦେ କେତେ ତାକୁଛ ତୁହାଙ୍କ
 ୪ କାନ ନ ପାରେ ଶୁଣି ।୩।

ଅନ୍ତର ଦେବତା ଆସ ହେ, ହୃଦ ସିଂହାସନେ ବସ
 ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ ନଯନେ ହେରି ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ତୁରିବ ମନ ପରାଶ ।୪।

ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲି ହେ କେତେ ଆଶା ମନେ ଭରି
 ବସିଥୁବୁ ପରା ଜାଗର ଜାଳି ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ମୁଖେ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲି ।୫।

ସରାଗ ସହାଗ ଯେତେ ହେ ପାଇଛି ହୃଦଗତେ
 ଜାଳି ଦେବି ତୁମ ଶାପଦ ପାଞ୍ଚ ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି ସହିତେ ।୬।

କେତେ କାଳୁ ଏହି ପରି ହେ ନାମଟି ଆଶରା କରି
 ଅସରା ଆଶାର ପରା ଧରି ହେ, କରୁଣା ମୟ

ଅନ୍ତର ଦେବତା ଆସ ହେ

ବସିଥୁବୁ ଅନୁସରି ।୭।

ସଂସାର ଜଞ୍ଚାଳେ ପଢି ହେ ଦୁଃଖ ତାପେ ମରେ ସଢି
 ତାହିଁ ତାହିଁ ବେଳ ଯାଉଛି ଗଢି ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ଅବସାଦ ଆସେ ଛେରି ।୮।

ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ବନ୍ଧୁ ହେ ମନ ଆକାଶ ଲାଭ
 ଦୃଷ୍ଟା କାତର ମୁଁ ଚାତକୀ ପରା ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ଭାଲ କୃପା ବାରି ବିନ୍ଦୁ ।୯।

ଶରଣ ରକ୍ଷକ ବୋଲି ହେ ତୁମ ନାମେ ପତେ ହୃଦୟ
 ମୋ ଲାଗି ସେ ନାମ ନ ଯାଅ ଭୁଲି ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ଘେନା କର ପଦେ ଅଳି ।୧୦।

ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିର ଭରିଛି ମା' ଗୋ

ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିର ଭରିଛି ମା' ଗୋ
 ତୁମର ପିଯୁଷ କଣିକା ପାଇଁ
 ଦେବ ଯେତେ ଦିଆ ନେଲା ବେଳେ ନିଆ
 ଆଉ କି ସମ୍ପଦ ଲୋଢ଼ି ନାହିଁ ।୧।

ପ୍ରାଣଭରା ଉଷ୍ଣ ତୁମେ ମରୁତଟେ
 ସୁଦୂର ବାହିନୀ ରହିଛି ନିକଟେ
 ନିରାଶାରେ ଭରା ଶତକୋଟି ଆଶା
 ଫୁରାଅ ମା' କୃପା ନଯନେ ତାହିଁ ।୨।

ଆଜି ଲାଗିଲା

ଆଜି ଲାଗିଲା ଦିଗନ୍ତେ କି କୁହୁକ ଲାଗିଲା ।୩।

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର
 ଅଭିଳାଷ ମନେ ଆଜି ପୂରିଲା ।୪।

ସେ ରୂପ ଦର୍ଶନ ଆଶା ମେଣ୍ଟିକବା ପାଇଁ ତୃଷ୍ଣା
 ନଭୁ ରବି କିରଣ ତ ଝରିଲା ।୫।

ଆସି ସର୍ବ ଦେବଗଣ ଜୟଗୁର କରି ଗାନ

ତୁମ ଶ୍ରୀତନ୍ମୁର ମଧ୍ୟର ସୁବାସ
 ବାରେ ଦିନେ ଦିନେ ଖେଳେ ଚଉପାଶ
 ଅମା ଘେରା ଏ ମୋ ଅଛ ନଯନେ
 ନ ପୁଣ୍ୟ ସେ ରୂପ ଠାଣି ।୬।

କେବେ ଏ ଜୀବନେ ସେ ଶୁଭ ଲଗନ
 ଆସିବ ବସି ମୁଁ ଗଣୁଆଛି ଦିନ
 ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ସର୍ବସ୍ଵ ବୋଲି
 ସେ ଦିନ ପାରିବି ଜାଣି
 ସବୁ ଆବରଣ ଖସିଯିବ, ପଦେ
 ଲୋଚିବି 'ମୁଁ କୁ ଚିନ୍ହି ।୭।

ବସିଥୁବୁ ଅନୁସରି ।୮।

ସଂସାର ଜଞ୍ଚାଳେ ପଢି ହେ ଦୁଃଖ ତାପେ ମରେ ସଢି
 ତାହିଁ ତାହିଁ ବେଳ ଯାଉଛି ଗଢି ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ଅବସାଦ ଆସେ ଛେରି ।୯।

ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ବନ୍ଧୁ ହେ ମନ ଆକାଶ ଲାଭ
 ଦୃଷ୍ଟା କାତର ମୁଁ ଚାତକୀ ପରା ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ଭାଲ କୃପା ବାରି ବିନ୍ଦୁ ।୧୦।

ଶରଣ ରକ୍ଷକ ବୋଲି ହେ ତୁମ ନାମେ ପତେ ହୃଦୟ
 ମୋ ଲାଗି ସେ ନାମ ନ ଯାଅ ଭୁଲି ହେ, କରୁଣା ମୟ
 ଘେନା କର ପଦେ ଅଳି ।୧୧।

ରଖିଛି ଶାରଦୀ ଶେପାଳି ସଜାତି
 ତରଳ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଯତନେ ଅଜାତି
 କୋଟି ସତାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବେଦୀରେ
 ଜାଗର ଦୀପାଳି ଲିଭିତ ନାହିଁ ।୧୨।

ଉନ୍ନାଦନା ଆଜି ପ୍ରାଣେ ଭରିଲା ।୧୩।

ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ସେ ରୂପରେ ଶତଦଳ ପଦ୍ମ ପରେ
 ଯୋଗୀଜନ ମନ ଧ୍ୟାନେ ମକ୍ଷିଲା ।୧୪।

ଉଜତ ମିଳନ କଲ ଜ୍ଞାନ ପେମ ବିତରିଲ
 ଜୟଗୁରୁ ଧ୍ୱନି କଂପି ଉଠିଲା ।୧୫।

ଆଜି ଆନନ୍ଦ କୁଆରେ ମନ ଭାଷେରେ

ଆଜି ଆନନ୍ଦ କୁଆରେ ମନ ଭାଷେରେ
ପିଯୁତମ ଆସିବେ ତ ପାଶେରେ

। ୧୦

ମମତା ଭରା ତାଙ୍କ ଗୋରା କାହାଣୀ
ପଲକ ମାତେ ମନ ନେବେଟି କିଣି
ଦେବା ଉଚି ପୁଷ୍ପଙ୍କି ତାଙ୍କ ପଦରେ

। ୧୧

ପେମର ଠାକୁର ଖାଲି ପେମ ପପରା

ଆଶିବେ ଆମରି ପାଇଁ ଅମୃତ ଧାରା

ଆଜି ସ୍ଵର୍ଗନ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଖେଳେ ଧରାରେ

। ୧୨

ଆସିବ ଜୀବନେ ଆମ ଶୁଭ ଲଗନ

ଉତ୍ତ ଭଗବାନ ମେଳ ହେବ ଏ ହ୍ୟାନ

ଆଜି ଶିରଶ ଜାଗେ ତମ୍ଭ ମନରେ

। ୧୩

ଆବାହନ କରୁଛି ଆଜି

ଆବାହନ କରୁଛି ଆଜି
ବିଜେକର ପାଣପିଯ ବିଶୁଦ୍ଧିହାସନ ତେଜି
ସଂଘପୁଜା ମଣ୍ଡପରେ ବସ ଉତ୍ସ ଗହଣରେ
ଦେଖିବୁ ନୟନ ଭରି ଅପରୁପ ରୂପ ରାଖି
ତୁମରି ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଆସିଲୁ ସରବେ ଧାଇଁ
ଶୁଣି ଉପଦେଶ ତବ ମନ ପାଶ ଯିବ ମଞ୍ଜି
ପୁଗନ୍ତ କୁସୁମ ମାନ ରୁଷି ମାଳ ଅନୁପମ

। ୧୦

। ୧୧

। ୧୨

ରଖିଛୁ କରି ଯତନ ଦେବୁ ବର ବପୁ ସାଜି

ଦେଇ ନାନା ଉପହାର ପୁଜିବୁ ରଙ୍ଗପଥର
ଶୁଣିବୁ ଲୀଳା କାହାଣୀ ଆନ ପକଳ ବରଜି

। ୧୩

। ୧୪

ସୁମଧୁର ଗୀତ ଗାଇ ତୋଷିବୁ ପରାଣ ସାଇଁ
ତୁମ କରୁଣା ସାଗରେ ଯିବାକୁ ସରବେ ହଜି

। ୧୫

କର ଆଶିଷ ପଦାନ ଆହେ ଶୁରୁ ଭଗବାନ
ଯାଉ ଏ ଛାର ଜୀବନ ତବ ପଦ କିଞ୍ଚ ହେବି

। ୧୬

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଶିଷ

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଶିଷ
ଅନ୍ତାର ଏଇ ରାଜେ ପାଇଁ
ତୁମରି ପ୍ରେମର ଅମର ମଧୁରେ
ଜୀବନ କଳୁଷ ଦେବାକୁ ଧୋଇ

। ୧୦

ଭାନ୍ତ ପଥିକ ଲ୍ଲାନ୍ତ ଜୀବନେ
ଶାନ୍ତି ଅମୀଯ ଦେଇଛ ଭାଲି
ନୀର ଖୋଜୁ ଥିଲା ପିଆସୀ ପରାଣ
କୀର ଦେଲ ତାର କଣ ଭରି
ମରଣ ଦୁଆର ରୁଷ କରିଛ
ମୁକ୍ତି ର ମହା ମନ୍ତ୍ର ଗାଇ
ତେତନା ହୁରାଇ ଅମୃତ ଶିଶୁ

। ୧୧

ନିରମ ର ମଧୁ ମମତା ଭୁଲି
ଭାସି ଯାଉଥିଲା ଭର ଜଳିପି ରେ

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ରେ ତାରେ ନେଇଛ ତୋଳି
ଆଶିଷ ତୁମର ବରଷି ଦେବାକୁ
ପରଷି ଦେବାକୁ ଆସିଛ ଧାଇଁ

। ୧୭

ଏପାଖେ ଅନ୍ତାର ସେପାଖେ ଆଲୋକ
ମଞ୍ଜି ଦରିଆରେ ବାର୍ଷିକ ଭେଳା

ମର ମାନବର ହାତ ଧରି ନେବ
ତଖାଇବା ପାଇଁ ଅମର ଲୀଳା

ଚକିତ ନୟନେ ତୁମ କିରତିରେ
ଜଗତ ଜୀବନ ରହିଛି ତାହିଁ

। ୧୮

ଆସ ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ

ଆସ ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ ପେମ ପପରା
ବାରେ ହୃଦୟ ପରଶ ଶୋକ ପାଶେରା
ହୃସି ହୃସି ଶିଶୁ ଯାଉଛି ଲୋଟି
ପୁଷ୍ଟି ଉଠେ ପୁଲ ବାସ ଚହୁଟି
(ଆଜି) ଉଛୁଳେ ଆନନ୍ଦ ଭୁବନ ସାରା
ଖେଳିଯାଏ ହସ ପବନ ଦୋଳେ
ଭାସିଯାଏ ବାସ ମୃଦୁ ହିଲୋଳେ
(ଆଜି) ହସେ ମିଶି ଭାସେ ସୁବାସ ଧାରା

। ୧୨

ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ଆଜି ଏକ ମିଳନ

ଆସ, ଆସ

ଆସ, ଉଛୁର ନ କରି ଆସରେ !

ପେମ-ସରୋବରେ ଆନନ୍ଦ ମନରେ

ଦିଅ ପ୍ରେମ ଜଳେ ଖାସ ରେ

। ୧୦

କାହା ସୃତି ଜାଗେ ସକଳ ମନ

(ଆଜି) ଲମ୍ବିଯାଏ ଦେହ ପିଞ୍ଚା କାରା

ଆନରେ ନାଚରେ ଆନନ୍ଦ ଦେଇ

ଆନରେ ଆଶିଷ ମଥାରେ ନେଇ

(ଆଜି) ମୁଞ୍ଚରେ ଆନନ୍ଦ ଲୋତକ ଧାରା

। ୧୯

ଅନାହଁ ତୁମକୁ ସକଳ ଆଖି

ହୃସି ବସ ପତେ ନୀରବ ସାକ୍ଷୀ

(ଆଜି) ଉଙ୍ଗି ମାରି ହସେ ଗଗନ ତାରା

। ୨୦

ଆସ, ଉଛୁର ନ କରି ଆସ ରେ

ସଂଗରେ ଘେନି ବନ୍ଦୁ-ପୋଦର

ଯେ ଯହିଁ ଅଛ ରେ ଭକତ ପିତାର

ଜ୍ଞାନ-ଗଞ୍ଜାଯର ଖୋଲା ଅଛି ତାର

ଲୁଟିବା ପୁରାଇ ଆଶ ରେ

। ୧୧

ପିତା ଆମର ତ ପତିତପାବନ
ଅଧିମ ଜନର ସେ ଏକା ତାରଣ
ପାପର ପଞ୍ଜରେ ବୁଢ଼ି କିଂପାଳଁ ରେ
ତନୁରେ କାଳିମା ଲେସ ରେ ।୨।

ଆମେ ତ ରେ ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ
ଏକ ଘରେ ବାସ, ଏକ ଆମ ମନ
ଭୁଲି ଭେଦାରେଦ, ଭୁଲି ଯେତେ ବାଦ
ପିତାର ଶରଣ ପଶ ରେ ।୩।

ଅପାରଗ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ପିତାର
ଜାଣନା କି ଲଭେ ଅଧିକ ଆଦର ?
ଆମେ ଯେ ଅଧିମ, ଅଯୋଗା ଅଷ୍ଟମ
କୋଳାଇ ନେବେ ସେ ପାଶ ରେ ।୪।

ବିତରିବେ ସେ ଯେ ଆନନ୍ଦ-ଅମୀଘ
ବାହି, ଏ ଜୀବନ ହେବ ନିରିଭୟ
ଜରା ମରଣର ନ ହିଁବ ଖାତର
ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ-ଜଳେ ଭାସ ରେ ।୫।

ଆସ ଭାଇ ! ତେଜ ମନ ଭାବନା

ଆସ ଭାଇ ! ତେଜ ମନ ଭାବନା
ଶ୍ରୀଗୁରୁ-ଗୋବିନ୍ଦ ନାମ ରଚରେ ଦିବସ, ଯାମ
ସେ ନାମେ ପତାକା ତୋଳି କର ଗୁରୁ ନିରାଜନ ।୧।

ଗୁରୁ ନାମେ ନାହିଁ ଶଙ୍କା ଘୁଷ୍ଟିବରେ ଭବ-ଦକ୍ଷ
ଆସ ରେ ଆସ ପୁଣତି ଦେବା
ଆନନ୍ଦମୟ ଚରଣ ତଳେ
ଯୁଗ ଯୁଗ ବସି ବନରିବାସୀ
ଯୋଗୀଜନ ଯା'ରେ ନିରତ ଭାଲେ ।୨।

ଜ୍ଞାନମୟ ସେହି ଲାବଣ୍ୟ ମୂରତି
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଯାହାର କୀରତି
ସେ ଜଗତପିତା ମଙ୍ଗଳବିଧାତା
ଗାଇବା ତା' ନାମ ଭକ୍ତି ଭରେ ।୩।

ଆସ ହେ ଆସ ପରାଣ ଛଣ

ଆସ ହେ ଆସ ପରାଣ ଛଣ ପୂଜା ମଣ୍ଡପେ ଆସ
ପୁନ୍ଦିରୁ ତୁମ ଚରଣ ଯୁଗ ମେଞ୍ଚିବ ମନ ଆଶ ।୪।

ଶୁଦ୍ଧିକୁ ମାଳା ନିତି ମାନସେ ଗଲେ ଲମ୍ବାଇ ଦେବୁ ସରଯେ
ଚରଣ ତଳେ ନୁଆଁର ଶିର ପରାଣ ହେବ ତୋଷ ।୫।

ତୁମେ ତ ଆମ ହୃଦୟେଶ୍ଵର ବାନ୍ଧବ ଚିର କୋଟି ଜନ୍ମର
ଆସ ହେ ଜୀବନ-ନନ୍ଦନ ! ମଧୁର ଆଜି ଏ ସନ୍ଧ୍ୟା
ପଜାତି ରଖିଛି ତୁମ ପାଇଁ ମନର ରଜନୀଜନା ।୬।

ଦେଖିଲେ ତୁମକୁ ଦୁଃଖାରୀ ଭବ ଦୁଃଖ ମୋର ଯିବ ସରି
ଦୋହର ଦେବ ତୁମ ପଦ ବେନି ପ୍ରେମର ଅଳକାନନ୍ଦା ।୭।

ଆସ ହେ ଜୀବନ-ନନ୍ଦନ

ଆସ ହେ ପରମ ସ୍ମୃଦର
ଆସ ହେ ପରମ ସ୍ମୃଦର
ମଧୁ ସରରରେ ଅମୋଦିତ କରି
ବିରହୀ ମରମ ମନ୍ଦିର ।୮।

ହେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଗୁରୁ ନିରିଗୁଣ
ହୋଇ ଆସ ବାରେ ପାକାର ସଗୁଣ
ଆଦରେ ମଧୁରେ ବରିବାକୁ ମନ
ନିରାଜନା ପଦ କଞ୍ଚର ।୯।

ମର ଭୁବନରେ ଆସ ଅବତରି
ଅମର ଜ୍ଞାନିର ବଲଭବ ଧରି

ତୁମର ସେବା ଆମ କରମ ଆମେ ଯେ ନିତ୍ୟ ଦାସ ।୧।

ନ କର ଦେବ ! ଆଉ ଉଛ୍ଵର ବରାଇ ଦିଅ ରଙ୍ଗ ପଯ୍ୟର
ନନ୍ଦନ ନିରେ ପଖାଳି ପାଦ ଭୁଲିବୁ ଭବ କ୍ଲେଶ
ଅମୃତ-ରାଜ୍ୟ ବାଗୋଇ ଆମେ ପଥ ଦୁର୍ଗମ ଦିଶାରୀ ତୁମେ
ଅନୁସରିବୁ ତୁମର ପଥ ଦିଅ ଶୁଭ ଆଶିଷ ।୧।

ତୁମର ଯୋହାଗ ଅନୁରାଗ ଆନନ୍ଦ ମଧୁର ରୂପରାଗ
ଲିରାଇ ଦେବ ଏ ନୟନରୁ ମାୟାର ଅଳସୀ ତମା ।୨।

ପାଇଲେ ତୁମର ଦୟାବାନ ଭୁଲି ସବୁ ମାନ ଅଭିମାନ
ଶୁଦ୍ଧିରଣ ତଳେ ପ୍ରେମର ଦେବି ଏ ପରାଣ ବନ୍ଦା ।୩।

ଲିରାଇ ଦିଅ ଏ ଭବ ଜୀବନରୁ
ମାୟା ଯେବା ଘନ ଅନ୍ଧାର ।୪।

ତୁମ ପୁନରର କମଳ କରବୀ
ତୁମ ଭଜନର ପାଇତି ପୁରବି
ଚରଣେ ଅରପି ପାରିନାହିଁ ବୋଲି
ତଳାପଥ ମୋର ବନ୍ଦୁର ।୫।

ଭାବ ଭାଇଜର ଭାବମୟ ଦେବ
ମୋ ଜୀବନେ ଏକା ତୁମେ ହିଁ ଅଭାବ
ତୁମ ଆଲୋକରେ ପରିପୁଣ୍ୟକରି
ଭରି ଦିଅ ହୃଦ କନ୍ଦର ।୬।

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର

ଆସିଥିବା ଆମ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର କରୁଣା-ବାରିଦି ବାହି ହେ
୪ ମରୁ-ହୃଦୟେ ଭାଳି ପ୍ରେମବାରି ପଡ଼ିତ ତାପିତ ପାଇଁ ହେ ।

‘କୟାରୁ’ ନାମ ଅମୀଘବୋଲା
ଦେଖିଲେ ସେ ମୂଖ ଘୁଞ୍ଚି ଢାଳା
ତାଙ୍କ ଅଭୟ ଚରଣ ଆଶ୍ୟ କରିଲେ ଭବଭୟ ରହେ ନାହିଁ ହେ । ୧
କରି ତାଙ୍କ କଥା-ଅମୃତ ପାନ

ଆସ ହେ ପୁଣ ଠାକୁର ପୂଜାସନେ ବିଜେ କର
 ବହୁ କାଳୁ ଆଶା କରି ଅଛୁ ଅନାଇ
 ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଦୟାମୟ ଦୀନବନ୍ଧୁ
 ସେବକ ପଶରେ ପଦେ ଦିଅ ଲୋଗାଇ
 ଦୀନଜନେ କର ହେ ଦୟା
 ତୁଗାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ଭବର ମାୟ । ୧

ଆସ ହେ ଶାନ୍ତି କାନ୍ତି ମଧୁର
 କଣ୍ଠାଏ କରୁଣା ନେଇ
 ଆକୁଳ ନୟନ ରହିଛି ଅନାଲ
 ତମ ଅରଚନା ପାଇଁ ।

ଅବେଳେତନ ମୋ ବାଲୁତ ଜୀବନେ
 ଧୂଳି ଖେଳଦେଖି ଫେରିଗଲ ତୁମେ
 ଆଶିଥିଲ ଯେଉଁ ପମ ଅନ୍ଧରାଗ
 ମାଗି ତ ପାରିଲି ନାହିଁ । ୧

ଆସ ହେ ଠାକୁର ନବୀନ ଯୁଦ୍ଧର
 ଆସ ମୋ ହୃଦ ମନ୍ତିରେ
 ତୁମରି ଶାନ୍ତ ମଧୁର ମୁରତି
 ଦର୍ଶନ ଜାମନା କରେ ।
 ଛଳ ଛଳ ଦୂର ନଯନ ଯୁଗଳ
 ତହିଁ ପ୍ରେମ ବାରି ସରେ ଅବିରଳ
 କରୁଣା ନଯନେ କରୁଣା ବାହାଣୀ
 ମୋ ପାପ ସନ୍ତାପ ହୁରେ ।
 ଖୁବ୍ ହୋଷ ହୋଷ ହୋଷ

ଆହା କି ଆନନ୍ଦ ଶୁଭେ ବଂଶୀ ସୁନ
 ତାକୁଛିପାଶ-ପାଇଁ
 ସବୁ ଛାତି ଦେଇ ଯିବା ଚାଲି ସଦ୍ବୀ
 ଶିପଦ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ
 ନ ବଳାଅ ମନ ସଂସାରେ ଆଉ
 ଭଲ ମର ସବ ପିଛକ ଥାଉ । ୧

ଆସି ହେ ପାଣି ଠାକୁର

ହିତାଶ ପରାଣେ, ତୀବ୍ର ଆଶା ଜାଗେ, ‘ଜୟଗର’ ନାମ ଗାଇ ହେ । ୧୯

ପାର୍ଗେ ତାଙ୍କ ପଦେ ନେବାରେ ଆଶୟ
ଶାତଳ ହୋଇବ ତାପିତ ହୃଦୟ
ଆନନ୍ଦ-ସାଗରେ ବୁଢ଼ି ରହିଥିବା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଧ୍ୟାନି ହେ । ୧୩

ଆନନ୍ଦ-ସାଗରେ ବୁଦ୍ଧି ରହିଥିବା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଧ୍ୟାନି ହେ । ୩

ଆସ ହେ ଶାନ୍ତି କାନ୍ତି ମଧୁର

ମଧୁତାରୁ ବଳି ମଧୁର ସେ ସ୍ଵର
ବାଜି ଉଠେ ରହି ରହି । ୧୯

ବାରେ ମୁଁ ନିରତ ତାରାରେ ତାରାରେ
ତୁମ ପଦଧୂନି ବିପୁଳ ଧରାରେ
ଉଦ୍‌ ଅନ୍ଧକାରେ ଦୟମା ବେନ
ଦିଶେ ଖାଲି ଛାଇ ଛାଇ | ୩|

ପାଏ ନାହିଁ ଆଖି ଅଛ କେତେ ଦୂରେ
ଡୁମ ଲାଗି ମୁଁ ଯେ ନିତି ଝୁରି ମରେ
ଏ ଦୀନ କୁଣ୍ଠାରେ ଥାପି ଦିଆ ବାରେ
କିମଳ ଚରଣ ଦୁଇ । ୧୫

ଆସ ହେ ଠାକୁର ନବୀନ ସ୍କୁଲର

ଶୀକର ପରଶ ଅପବିତ ଜଳେ
ପରମ ପବିତ୍ର କରେ । ୧୯

ଯାଏ ହେ ପାଞ୍ଚଭାଗ, କଷ୍ଟ ହୁଏଥାଏନ୍ତି
ନାଶ ହେ ତିତାପ କର ପରଶନେ
କର ସୁଶୀଳନ ପ୍ରମ୍ବ ବରଣଶେ
ପାର୍ଥନା କରେ କାତରେ । ୩

କେ ଅଛି ମୋହର କାହାପାଶେ ଯିବି
ଦୂଦୂ ର ତ୍ରାଳା କା ଆଗେ କହିବି
କହି ଶୁଚରଣେ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଲଭିବି
ରହିବି ଚରଣ ଧ୍ୟାନୀ । ୧

ଆହୁ । କି ଆନନ୍ଦ ଶୁଭେ ବଂଶୀ ସୁନ

ଭାସି ଉଠେ ଆଖି ଆଗେ ସେ ମୁରତି
 ଦେୟାତିରୂପ ମନୋହର
 ଶିହୁରଣ ଜାଗେ ଏ ପାରା ଚନ୍ଦୁରେ
 ପୁଲକିତ ମୋ ଅନ୍ତର
 ରହି ରହି ଦିଶେ ଅଭୁଲା ମୁହଁ
 ଅନ୍ତରେ ରହିଛି ଅଜଣା କୋହା । ୧୯

କହୁନନ୍ତ ତେଜି ଆସିଛନ୍ତି ଆଜି
 ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଲାଲା ପାଇଁ
 ଉନ୍ନର ହୋଇଲେ ହୁରାଇ ବସିବା
 ଦୂରେ ଚାଲିଯିବେ ସାଇଁ
 ଆନ ମନା ଆଉ ନ ଦୁଆ ସଖୀ
 ଚାଲ ଦେଗେ ଯିବା ପ୍ରୟଙ୍କୁ ଦେଖି ।୩।
 ପାଇ ସେ ରତନ ଜୀବନର ଧନ
 ନିଜକୁ ହୁଜାଇ ଦେବା
 ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ମହାନରେ ସହୀ

ନୀତକୁ ବାହୁଡ଼ି ଯିବା
 ପୀରତି ପଥଟି କଞ୍ଚକ ଭରା
 ମୋହମାୟା ହାତେ ନଦେବା ଧରା ।୪।
 ତାଙ୍କ ସେବା କରି ତାଙ୍କ ନାମ ଧରି
 ବାକି ପଥ ଯିବା ଚାଲି
 ଖସିଗଲେ ଶୋତ ଚିନ୍ତା ନ କରିବା
 ହୃଦ ଧରିଛନ୍ତି ବୋଲି
 ବେଗି ବେଗି ଚାଲ ଆନନ୍ଦ ଧାମ
 ସାର୍ଥକ କରିବା ଏଇ ଜୀବନ ।୫।

୪ ପୂଣ୍ୟ ବାସରେ

୪ ପୂଣ୍ୟ ବାସରେ ସମବେତ ସ୍ଥରେ
 ଗାଅ ଆବାହନ ଗାନ
 ସମ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥରେ ସମାନ ରସରେ
 ତୋଳ ସମ ମନ୍ତ୍ର ତାନ
 ଏକତାଳେ ବାନ୍ଧ ତାର
 ସ୍ଵତି ହୃଦୟ-ବୀଶାର
 ଜୟଶୂରୁ ଜୟଶୂରୁ
 ଜୟ ବାଞ୍ଚା କଞ୍ଚତରୁ ।୧।

ପୁଲ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକୃତି ଜଣରେ
 ନିନାଦି ଥିଲା ଓଁକାର
 ପ୍ରାଣର କଂପନେ ଖେଳିଗଲା କଣେ
 ବିପୁଳ ଉଗ ଝଙ୍କର,
 ଅପୁର୍ବ ସୃଜି ରହସ୍ୟ
 କଂପନରୁ ଜାତ ବିଶ୍ଵ
 ତରୁ ଜୀବାଦି ଅଶେଷ
 ଗହ ନଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ
 ତର ତପନ ବିକାଶେ
 ଅନନ୍ତ ନୀଳ ଆକାଶେ ।୨।

ସମ କଂପେ ବଜା ହୃଦ ବୀଶା ତାର
 ଅସାଧ୍ୟ କର ସାଧନ
 ଯେଉଁ କଂପନରେ ଦୂର ଅତୀତରେ
 ବଜାଇଲେ ସ୍ଵରଗଣ
 କୋଠି ବିଦ୍ୟୁତଳତା ଖେଳେ
 ମହାଜ୍ୟୋତି ମୁଣ୍ଡ ହେଲେ
 ଦଶଭୂଜା ପ୍ରକାଶିଲେ
 ତମୋବଳ ବିଧାସିଲେ ।୩।

ନୀରବେ ଖେଳାଇ ସେ ଜାତି କଂପନ
 ନିରତ ହୁମାଦି କୋଣେ
 ବରଷକେ ଥରେ ଓସ୍ତାଇ ଆଶନ୍ତି
 ତଥାଗତେ ଭିକ୍ଷୁଗଣେ
 ପାଖାଶ ବେଦିରେ ବସି
 ଶିଖ୍ୟ ଗାହି ଶାକ୍ୟ ରଷି
 ସିଂହ ତୀର୍ଥ ବାରି ରାଶି
 ଶୀକର ତୋଳି ଆଶ୍ଵାସି

ଜାଳକ୍ଷି ଆଶିଷ ରାଶି ... ।୪।
 ବିହୁରତି ଆମ ହୃଦୟ ଦେବତା
 ଏହି ଭକ୍ତ ସମାଜେ
 ତେଣୁ ମନ୍ଦତାନେ ଆବାହନ ଗାନେ
 ପ୍ରତି ହୃଦତଷ୍ଠୀ ବାଜେ
 ସମଶ୍ଵର କର ତାନ
 ସମରଷେ କର ଗାନ
 ଜୟଶୂରୁ ଜୟଶୂରୁ
 ଶ୍ରୁତି ରସାୟନ ନାମ
 (ଭେଦ) ଅଛନ୍ତି ପତୀକ୍ଷା କରି ଆସିବେ ସେ ଅବତରି
 ଭାତିବେ ଶରୀର ଧରି ଶୁଳ୍କ ନଯନେ ତୋହରି ।୫।

ଅଳପେ ମିଳିବା ଧନ ସେ ନୂହୁନ୍ତି
 ଅଳପେ ପାରିବୁ ଧରି
 ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ମନ ନିରିମଳ ଶୁନ୍ୟ
 କରି ତାକ ପାଶ ଭରି
 ଏତେ କି ସେତେ ତୋହର
 ଲୋତୁଣ୍ଡ ନାହିଁ ଠାକୁର ।

ଅଛି କେତେ ଦେଉ କେତେ ଦେଖନ୍ତି ସିନା ନିରତେ
 ମନେପ୍ରାଣେ ତାକ ଦେଲେ ଗଲେ ସେ ଆସନ ହେଲେ ।୬।

କରୁଣା ମୂରତି ସତତ କରନ୍ତି
 ପତୃଷ୍ଟ ନଯନ ପାତ,
 ଆମ ଅସତନ୍ତ ସ୍ଵେଦସିନ୍ତ ତନ୍ତ
 ବ୍ୟଥା ପାଇ ଆଜି ଶାନ୍ତ ।

ତମ ତନ୍ମା ପରିହର ଶୁଷ୍ଟ ପଢ଼ ଭାବଧର
 ଠାକୁର ଆର୍ଦତି ବେଳେ ଆପାଶ ଆହ୍ଵାନ କର ।

ତାକରେ, ତାକରେ, ...

ଏକ କଣେ ଏକ ତାନେ, ତାକରେ ତାକରେ
 ସମଶକ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ ତାନେ, ତାକରେ ତାକରେ

ଦେଖାଦେବେ ସଶରୀରେ, ତାକରେ ତାକରେ
 ଦେଖିବୁ ଶୁଳ୍କ ନେତରେ, ତାକରେ ତାକରେ

ଉଚ୍ଚେ ହୁଲୁଳ ଦେଇ, ତାକରେ ତାକରେ
 ଶୁଳ୍କ ନେତେ ଦେଖା ଦେବେ, ନାଚରେ ନାଚରେ
 ଜୟଶୂରୁ ଜୟ ଗାନେ, ନାଚରେ ନାଚରେ ।୭।

୪୯ ତ ମୋହନ ବଂଶୀ

୪୯ ତ ମୋହନ ବଂଶୀ	ବାଜିଲାଣି ଆସି	
ଚାଳ ସଖୀ ଯିବା ଚାଳ	ପ୍ରିୟ ମୁଖ ଦେଖି	10
ସମୁନା କୁଳେ ଶୁଭ୍ରି	ରାଇ ରାଇ ସେ ତାକୁଛି	
କାହା ପାଇଁ କେଉଁ ସୁର	ସବୁ ତା ବଂଶୀ ଜାଣିଛି	
ପାଗ ପକ୍ଷି ଘାଟ ଜଗି ରହିଛି ସେ ବସି		11
କଦମ୍ବ ମୁଳେ ହସୁଛି	ସେ ହସେ କି ମଧୁ ଅଛି	
ଅଧରେ ଅଧୀର ବଂଶୀ	ସାତ ସୁରେ ସେ ବାନ୍ଧିଛି	

ମରମେ ବିରହ ଜୁଲା ଦେଉଛି ପରଶି	19।
କୁଞ୍ଜରନେ ଗୁଞ୍ଜ ମାଳି	ତା'ପଙ୍କେଜଦମ୍ବକେଳି
ପୂଞ୍ଜି ପୂଞ୍ଜି ଦେବା ଖଣ୍ଡି	ଖୁସି ହେବେ ବନମାଳୀ
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ନ କର ଦେଖ ବେଳ ହେଲା ଆସି	13।
ଶୋଳକଳାରେ ସ୍ମୃତର	ସ୍ମୃତର ଶ୍ୟାମସ୍ମୃତର
ବୁଦ୍ଧୁରେ ଜତାଇ ଧରି	ରଖିବା ତାଙ୍କ ପନ୍ଥର
ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ପରକାଳ ସଖୀ ସଖା ପଦ ସାଥୀ	14।

୪୫ ଦରଦିଆ କିଂ ଲୋ ସଜନୀ

୪୫ ଦରଦିଆ କିଂ ଲୋ ସଜନୀ		
ବର୍ଜଣୀର ସୁରେ ମୋ ନାମ ଖୁରେ		
କାହିଁକି କେଜାଣି ସେଇ ସୁର ଶୁଣି		
ମରମେ ମରମେ ବିରହ ଘାରେ	10।	
ବିହା ବିହା ମୋତେ ଲାଗେ ସେଇ ସୁର		
ଆସିଲେକି ସତେ ପିଯତମ ମୋର		
୪ ମନ ପରାଣ ବନ୍ଧାରେ ସଜନୀ		
ତାଙ୍କରି ସୋହାଗ ପ୍ରେମ-ତୋରିରେ	11।	
କହି ଦେ ମୋତେ କି ବୁଦ୍ଧି କରିବି		
ବନ୍ଧୁ-ପଦ ତଳେ କି ମଧୁ ଭାଲିବି		

ତିଳେ କିଛି ଉଣା ହୋଇଗଲେ ପରା	
ରସବାଜ ରୁଷି ବସିବେ ଦୂରେ	19।
ଭଲ ପାଆନ୍ତି ସେ ଶୁଭ ଖୀନବାସ	
ସତ ଶେଷକିର ସାଇତା ସୁବାସ	
ଶରଧା ଥାଳିରେ ସୁଆଦ ପରଶା	
ଶୁଅନ୍ତି କଥଳ ଫୁଲ ଶେଯରେ	13।
ଆସିଲେ ଦେବେ ସେ ନୂଆ ନୂଆ ପ୍ରାତି	
ଜଗତରେ ଯାହା କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି	
ଧୂଳି ଲାଗିଛି ଏ ଧରା ପୀରତିରେ	
ପୁଜିବି ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ	14।

୪୬ ପ୍ରେମମୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

୪୬ ପ୍ରେମମୟ ନିଗମାନନ୍ଦ ଗୌରବ ରବି ଜୀର୍ଣ୍ଣମାନ		
୪୬ ପ୍ରେମ ଜୀବନ୍ଦ-୪୬ ପ୍ରେମ ଜୀବନ୍ଦ ବିପୁଲ ବିପ୍ରେମ କୃପାନ୍ତିଧାନ୍ ।10।		
ଦୀନ-ହୀନ ଭକ୍ତ ଆମର ସବାଇ କି ପୁଜା ତୋମାରେ କରିବ ଦାନ୍		
ଧର ସଦଗୁରୁ ଧର ଉପହାର ମିଲିତ ଉକ୍ତେର ଆକୁଳ ପ୍ରାନ୍ ।11		
ତୁମି ଓହେ ପ୍ରଭୁ ଦେବ ଦୟମୟ ଆମର ତୋମାରେ ସଂପେଳି ପାନ୍		

ଅକୃତି ଅଧମ ଆମର ସବାଇ ସତତ ତାହିଁଏ ଚରନେ ଝାନ୍ ।	19।
କତ ଜନମେର ବାତର ତୁମି ଯାତେ ହେ ତୋମାରେ ଆକୁଳ ପ୍ରାନ୍	
ତୋମାରି କୃପାମୟ ଶିଖେଛି ଆମର ଗାଇତେ ତୋମାରି ମଙ୍ଗଳ ଗାନ୍ ।13।	
(ଆମାର)ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ଉତ୍ତର ଜୀବିଯ ପ୍ରେମମୟ ତବ ମୂରତିଖାନ୍	
ତବ ଅଭୟ ଚରନେ ପୁନମି ଆମର କର ହେ ମୋଦେର ଆଶିଷ ଦାନ୍ ।14।	

କଜଳ ଲଗାଇ ସଜଳ ନୟନେ

କଜଳ ଲଗାଇ ସଜଳ ନୟନେ		
ରହିଛି ହେ ତବ ପଥ ଅନାଳ୍		
ଦୂଦୟ-ମନ୍ଦିର ସାଜିରିଛି ମୁଁ		
କେତେବେଳେ ବିଜେ ହେବ ଗୋପାଳ୍	10।	
ସବାତି ରଖିଛି କୁସୁମ ଆସନ		
ଆଳଟ ଚାମର ଆଉ ପାଦାସନ		
ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମେ ଜଳ ଭରି ରଖିଅଛି		
ଧୋଇ ଦେବି ମୁହଁ ରଞ୍ଜିତରଣ	11।	

ଧୂପ ଦୀପ ଆଉ ଦୀନ ନିଲବେଦ୍ୟ	
ନିବେଦିବି ପ୍ରଭୁ ପଦ ସେବି ତବ	
ଉନ୍ନିଦ ରଜନୀ ବସି ରହିଅଛି	
ଦୟମୟ କେବେ କରୁଣା ହେବ	19।
ଆସିବ କେବେ ହେ! ଏ ଦୀନ କୁଟୀରେ	
ଘେନିବ ପଦରେ ଅର୍ପ ମୋର	
କରପତ୍ତ ଯୋତି ବସିଅଛି ପ୍ରଭୁ	
ଆସି ପରଶିବ ଶିର ମୋହର	13।

କର ଗୋ କୁଞ୍ଜ ମଣ୍ଡନ

କର ଗୋ କୁଞ୍ଜ ମଣ୍ଡନ ବିଜେ ହେବେ ଆମ ପରାଣ ଧନ ଗୋ		
ଦେଖି ଧନ୍ୟ ହୋଇବ ଜୀବନ, ସଜନୀ ଗୋ ।11।		
ବାନ୍ଧ ଗୋ ପୁଲ ଚାନ୍ଦୁଆ ଜଳାଥ ଯତନେ ଚନ୍ଦରିଆ ଗୋ		
ତୋଷ ହେବେ ଭାବବିନୋଦିଆ ସଜନୀ ଗୋ ।12।		
ଅଗୁରୁ ଦୁଆ ଚନ୍ଦନ କର୍ପୂର ମିଶାଇ ଆଶ ବହନ ଗୋ		
ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗେଜରିବା ଲେପନ ସଜନୀ ଗୋ ।13।		
ସୁବାସ ସୁମନ ମାନ ସୁମାନ ସେ ତୋଳ କରି ଯତନ ଗୋ		

ଅଙ୍ଗେଦେବା ପୁଲ ଆଭରଣ ସଜନୀ ଗୋ ।14।	
ଆଣ ଗୋ ବରଣ ଧାଳ ବଜାଅ ଶଙ୍କୁଦିଅ ଦୁଲଦୁଳି ଗୋ	
ହାତ ପାତ ହୋଇ ନିରଜାଳ ସଜନୀ ଗୋ ।15।	
ମଙ୍ଗଳ ସଙ୍ଗତ ମାନ ଗାଇ ତୋଷ ତାଙ୍କ ପରାଣ ମନ ଗୋ	
ଆଜି ଆସିଛି ଶୁଭ ଲଗନ ସଜନୀ ଗୋ ।16।	
ଚରଣ ପରଶି ପିରେ ବରଣ କରିବା ହୃଦୟ ପୁରେ ଗୋ	
ବାନ୍ଧ ରଖିବା ପୀରତି ତୋରେ ସଜନୀ ଗୋ ।17।	

(କମ) ଚକା ଆଖିକି

(କମ) ଚକା ଆଖିକି		ପତିତପାଦନ ବୋଲି ତିରୁବନ
ସତେ ଆଉ ଥରେ ଭେଟିବି କି ?	10	ନାଗରା ବାଜୁଛି ତାକି
ମୁନି ରଷିଗଣ କରନ୍ତି ଧିଆନ		ଶୁଣି ମୁଁ ପତିତ ଧାଇଁ ଆସିଛି ତ ନ ଦେବ ହେ ମୋତେ ଠକି ? । ୧
ଯେଉଁ ଚରଣ ରେନିକି		କହୁ ମୋ ବେଳକୁ ଗଲା କି ଗୋସାଇଁ
ତା'ର ଦରଶନ ପାଇଁକି ଭାଜନ ଏ ଅଧମ ହେବ ନି କି? । ୧		କରୁଣା-ରଶନ ଶୁଣି
		ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଦରଶନ ଦିଅ ରହିଲି ଦୂଆରେ ଶାକି । ୩

କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି

କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞ୍ଜଳି		ତୁମ ଆଗେ ଦେବି କହି
ଦେବାକୁ ମନରେ ଭାଲି		ଅଲୋଡା ବୋଲି ମୋ କଥା ଏତିବନି
ସାଇତି ରଖିଛି ନାନା ଜାତି ପୁଲୁ		ଶୁଣିବ ସରାଗ ବହି
ବନ ଉପବନ୍ତୁ ତୋଳି । ୧		ପ୍ରାଣ ଭରା ପ୍ରୀତି ଅଜାତି ଦେଇ ମୁଁ
ନଯନ-ବାରିର ଭିଜା ପଶତରେ		ନେବି ତୁମକୁ ସଙ୍ଗେଳି । ୨
ପୋଛି ଦେବି ପଦ ଦୂଇ		ଜୀବନରେ ସେବା କରିଥିଲେ ସିନା
ଆକୁଳ ପ୍ରାଣର ବ୍ୟାକୁଳତା ଯୋରି		ମରଣେ ପାରିବି କରି
ଚନ୍ଦନ ଲେପିବି ତହିଁ		ସେ ପାରିକୁ ଯିବା ବେଳ ହେବ ଯେବେ
ବସାଇ ତୁମକୁ ହୃଦ-ପଦ୍ମାସନେ		ତୁମେ ନେବ କର ଧରି
ବାହିବି ନୈବେଦ୍ୟ ଥାଳି । ୨		ସେବାର ସୁଯୋଗ ଦେଉଥାଅ ଦେବ
ମରମେ ସାଇତା ଗୋପନ ବାରତା		ଏତିକି ଶୁଣିପଦେ ଅଳି । ୩

କାହାର ବଲୁଁଟି ବାଜୁଛି ସଖା ରେ

କାହାର ବଲୁଁଟି ବାଜୁଛି ସଖି ରେ		କୁଞ୍ଜକୁଟୀରେ ରହି
ଶୁଣ ଶୁଣ ଦେରି କାନ		କେତେ ଲାଜ କଥା କହୁରେ ସଜନୀ
ରାଧା ରାଧା ବୋଲି ତାଜୁଛି ଅଧୀରେ		କେମିତି ପାରବି ସହି ?
ଭାଜୁଛି ମୋ ଦମ୍ଭ ଶାଣ	10	ପ୍ରାଣ ସଖା ନିଜେ ତାଜୁଛନ୍ତି ମୋତେ
ଏଇତ ଶୁଭୁଛି ଯମୁନା କୁଳ ରେ		ଛ ମୋ ପାତା ଜୀବନ । ୧
ବିରହ ରାଶିଣୀ ଧରି		
ଏଇତ ଭରୁଛି ହୃଦୟେ ମୋହର		
ବେଦନା ବିଧୂର ବାରି		
ପାରୁନାହିଁ ଆଉ ସହିରେ ସଙ୍ଗତ		
ଉଛୁର ନ ମାନେ ମନ	11	
ଆସ ଆସ ବୋଲି ତାଜୁଛିରେ ସହି		

କିଏ ଶୁଣାଇଲା କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ନାମ ତାର

କିଏ ଶୁଣାଇଲା କୃଷ୍ଣ ବୋଲି ନାମ ତାର		କି ମାଧୁରୀ ଭରି ରହିଛି ସେ ନାମେ ଭାଲେ କାନେ ସୁଧାଝର
ଶୁଣିଲା ବେଳରୁ ପ୍ରେମୀଜନ ମନ ରୁତାଇଲା ନିରତର	10	ଅମୃତ ସେ କିବା ସୁବାସ ସତେ କି ଜୀବନଭରି ପ୍ରସର । ୨
କୃଷ୍ଣ ନାମ ଏକା ଶୁଣିନେ ଶୁବଣେ କାମୀ ପ୍ରେମରେ ବିଭୋର	11	ଦେଖିବାର ପାଇଁ ସେ ମଧୁ ମୁରତି ନିରତ ଆଶା ମନର,
		ସଦା ସେହି ରୂପ ଦରଶନ ପାଇଁ ହୁଏରେ ସଦା ଚିତ୍ତ ମୋର । ୩

କୁଞ୍ଚନେ ରାଧାରାଣୀ

କୁଞ୍ଚନେ ରାଧାରାଣୀ ଝୁରି ଝୁରି କାନ୍ଦିଲାଶି
ଆହେ ଶ୍ୟାମ ନଗବର ପୁଅ ଫୁଲ ଝୁରିଲାଶି ।୧

ଭୂମିପରେ ଅଙ୍ଗରାସ ମୁକୁଳା ହୋଇଲା କେଶ
ଆଖି ଲୁହେ ଭିଜାଉଛି ଶଷ୍ଠଦେଶ ବିନୋଦିନା ।୨

ଡୁମ ଅଙ୍ଗରାସ ସୁଖ ନପାଇ ରାଇ ବିମୁଖ
କଳା କଜଳର ଗାର ଭୂମି ପରେ ଆଙ୍ଗିଲାଶି ।୩

କେ ଜାଣେ ଏ ବେଳ ଆଉ

କେ ଜାଣେ ଏ ବେଳ ଆଉ ମିଳିବ କି ନାହିଁ ରେ
ଆସରେ ସରବେ ଗୁରୁ ପଦ ସେବା ପାଇଁ ରେ ।୪

ଅତିର ତ ଏ ସଂସାର

କେ ଜାଣି କେବେ କାହାର

ତାକରା ଆସିବ ଯିବା ପାଇଁ, ଜଣା ନାହିଁ ରେ ।୫

ବେଳହୁଁ ମନରେ ଚେତ

ଗୁରୁ ସତ୍ୟ, ଗୁରୁ ନିତ୍ୟ

ଗୁରୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂବୁଦ୍ଧ, ଗୁରୁ ପ୍ରାଣ-ସାଇଁ ରେ ।୬

ବ୍ୟଥିତ ତାପିତ ଜନ

କେଉଁ ଦିନ ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ

କେଉଁ ଦିନ ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ !
ପାଶବନ୍ଧୁ ବୋଲି ତାକିବି ସତେ ?
ମର ଜୀବନର ମରମ ବେଦନା
ସମରପି ଦେବି ଚରଣ ପୁଣ୍ଡରେ ।୧

ନବୟନ କମଳ କାନ୍ତି

ପୁଜିବି ମୁଁ ପରାଣ ପତି

ଆଲୋକେ ଆଲୋକେ ପୁଲକେ ପୁଲକେ

ପୂରିଯିବ ମନ ଅନୁବରତେ ।୨

କେତେ ଗୋପନ ଆଶା କେତେ ଗୋପନ ଭାଷା

କେତେ ଗୋପନ ଆଶା କେତେ ଗୋପନ ଭାଷା
ନିରୋଳା ଏ ମନକୋଣେ ବାନ୍ଧିଛି ବସା
ପିଯତମା ହେ ମୋର ମୋର ପାଣ ଠାକୁର
ତୁମ ଲାଗି ଘାର୍ଜିଛି ଏ ମରମେ ନିଶା ।୩

ଏଇ ଆୟୁଷ ବୋଲି ମୋର ନୟନ ମେଲି
ତୁମ ଆସିବା ବାଟକୁ ଗାହିଁ ରହିଲି
ସତେ ଶୁଭିଗଲା କି ତୁମ ନୁହୁର ଖୁନି
ଏଇ ଦିଶିଗଲା ତୁମ ଚରଣ ବେନି ।୪

କେବେ ସେ ଦିନ ସତେ ଆସିବ ରେ

କେବେ ସେ ଦିନ ସତେ ଆସିବ ରେ?
ଅବଗାହିବି ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁ ନୀରେ ।୫

ଆନନ୍ଦେ ମର ହୋଇ

ଶୀଘୁରୁ ନାମ ଗାଇ

ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରେ କରିବି ଭୁମଶରେ ।୬

ଅତେବ ଫୁଲ ଚନ୍ଦ ବାସିହେଲା ଶ୍ୟାମଘନ
ଆସ ବେଗେ ଚିତ୍ତବୋର ବେଳ ଉଛୁର ହେଲାଶି ।୩

ଆମେ ଅଙ୍ଗସତି ମିଳି ଶାତରଣେ କରୁ ଥିଲି
ରାଇ ଦୁଃଖ ପେତ ନାଥ ବେଳ ଉଛୁର ହେଲାଶି ।୪

ଦେଖି ସେ ମଧୁ ମିଳନ ଧନ୍ୟ ହୋଇବ ଜୀବନ
ସାର୍ଥକ ହେବ ନୟନ ଶ୍ୟାମ ତୁଲେ ରାଇ ହେରି ।୫

କେ ଜାଣେ ଏ ବେଳ ଆଉ

ତାରଣ ଏକା ସେ ନାମ
ଅଞ୍ଚଳ ମଶଳାକାରେ ଚରାଚରେ ଥାଇ ରେ ।୩

ମରଣର ତର ଛାର

ହୋଇବ ମର ଜନର

ଅମୃତ-ସନ୍ତାନ ହୁଅ, ଗୁରୁ ପଦ ଧ୍ୟାୟା ରେ ।୪

ଗୁରୁଦୀପ ଜହେ ରାଇ

ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ

ଗୁରୁ ନାମ ସୁମରଣେ ଭବ ତରି ଯାଇରେ ।୫

ହୃଦୟର ନିରୋଳା ଘରେ

ନିଦ ଭାଙ୍ଗିବାହିଁ ଧୀରେ

ରୂପର ମଞ୍ଜିରେ ସ୍ଵରୂପ ମାଧୁରା
ହେରିବି ନୟନେ ବସି ଏକାନ୍ତେ ।୬

ପର ପେମେ ହୃଜିବ ମତି

ପେମ ନୀରେ ବୁଢ଼ିବ ଛାତି

ହୃମିବି, କାନ୍ଦିବି, ନାଚିବି ଆନନ୍ଦେ

ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ଅନ୍ତର ଗତେ ।୭

ଆସ ପରାଣ ଧନ ମୋର ରଙ୍ଗରତନ

ଅନ୍ତର ଲପତି ଦୁରୁଦିନ ଭରସା ।୮

କେତେବିନ ଆରଦୂରେ ଦୂରେ ରହିବ

ବିରହିଣୀ ରାଧା କେତେ ବାଧା ସହିବ

ମୋର ମରମ ତଳେ ଫୁଲ ଆସନ ପାତି

ଜାଗି ବସିଲିଣି କେତେ ଅସରା ରାତି

ଏବେ ଦିଅ ହେ ଧରା ମୁଁ ସେ ତୁମରି ପରା

ଅସାର ନକର ମୋର ଜାଗର ଓଷା ।୯

ଭେଟି ସର୍ବସ୍ତୁ ମୋର

ହୋଇ ଚିର କୋଯିର

ଅନୁରାଗେ ସେବିବି ଚରଣରେ ।୧୦

ହେରିବ ଏ ନୟନ

ସତତ ପୁଣ୍ୟଧାମ

ଗୁରୁବାଣୀ ଶୁଣିବି ଶୁଣିରେ ।୧୧

ଚାଲ ଯିବା ସଭିଏଁ ଶୁରୁ ଦୁଆରେ

ଚାଲ ଯିବା ସଭିଏଁ ଶୁରୁ ଦୁଆରେ
ସେ'ତ ବାଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି ଦୟା-ମୁଆଁ ରେ । ୧୦
ଆଶିଷ ଆଖୁ ରୟ
ଜଳାଇ ଦୟା ନିଆଁ
ମୁଆଁ ବଳା କରୁଣା ଲିଆରେ । ୧୧
ଶୁଣିଲି ଆମ ବାଚ
ଛଥ ଜଣ ଭଗାରି
ମୁଆଁ ବଳା କରୁଣା ଲିଆରେ । ୧୨

କେହି ନୁହନ୍ତି ଉଣା କାହାରେ । ୧୧
ବାଟରୁ ତାଙ୍କୁ ଯେବେ
ହୁଠହଟା କରିବେ
ଅସଲ ଖଣ୍ଡ ଦଗାଦିଆ ରେ । ୧୩
ମନ ଧିଆନ ଭରି
ପାଦ ଚାଲିଲେ ଭାଇ
ବାଟରେ ଶୁରୁ ହେବେ ସାହା ରେ । ୧୪
ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ - ତୁମେ ଅଛ
ତୁମ ଲାଗି ଏକ ଜୀଇଁ । ୧୫

ଜୀବନରେ ଖାଲି ଚାହୁଁ ତ ନାହିଁ ମୁଁ
ମରଣେ ତୁମକୁ ଚାହୁଁ
ଧନ, ଜନ, ପଦ, ଲୋତା ନାହିଁ କିଛି
ଚରଣେ ଶରଣ ମାଗୁଛି । ୧୦
ଏକା ଏକା ମୁହଁ ଏ ଯାରା ସଂପାରେ
ନାହିଁ ନାହିଁ କେହି ଆଗରେ ପଛରେ
ଛାଇ ଛାଇ ଖାଲି ଅନ୍ଧାର ଏ ଘରେ
ଏ ଅଖିକୁ ମୋର ଦିଶୁଛି

କେହି ନୁହନ୍ତି ଉଣା କାହାରେ । ୧୧
ତତ୍ତ୍ଵ ନ ଦେବା ତେବେ
ଖଣ୍ଡାକୁ ଡେଲି ଦେବେ
ଅସଲ ଖଣ୍ଡ ଦଗାଦିଆ ରେ । ୧୩
ମନ ଧିଆନ ଭରି
ପାଦ ଚାଲିଲେ ଭାଇ
ବାଟରେ ଶୁରୁ ହେବେ ସାହା ରେ । ୧୪
ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ - ତୁମେ ଅଛ
ତୁମ ଲାଗି ଏକ ଜୀଇଁ । ୧୫
ଲୁଚି ଲୁଚି ଆଉ ନ ରହ ଠାକୁର !
ଦୂରେ ଦୂରେ ଘୁଷି ନ ବସ ଏଥର
ଆସ ଆସ ହୃଦ-ମନ୍ଦିରେ ବସ
ଆସନ ମୁଁ ପାତି ରଖିଛି
ବାର ବାର ପଦେ ପଣତି, ମିନତି
ନିଶି ଦିନ ଜଣା କରୁଛି । ୧୬

ତୁମ ବରିଚାରେ ଘାସ ଫୁଲ ମୁଁ ହୋଇ

ତୁମ ବରିଚାରେ ଘାସ ଫୁଲ ମୁଁ ହୋଇ
ନାହିଁ ରହିଥିବି ପଥ ମନ ମନାଇ । ୧୦

ରୁଚି ଯେବେ ଆସେ ମାତି ଆନ ଫୁଲ ଘାସେ ଜତି
ତଳେ ପଢ଼ି ଚାହିଁଥିବି ହୋଇ ଆଶାୟୀ । ୧୩

ଆନ ବାସ ଫୁଲ ଘାସେ ଖେଳୁଥିବି ନତ ମାଥେ
ତୁମ ଚରଣ ପରଶ ଲଭିବା ପାଇଁ । ୧୧

ତୁମ କୃପା କଟାଶରେ ଅଜାଶତେ ତୋଳି ନେଲେ
ତୁମ ଶ୍ରୀରଙ୍ଗଚରଣେ ଲୋଚିବି ଯାଇ । ୧୨

ପିଆନୀ ମନଟି ମୋର ଭାଲେ ଏଇ ଆସିଗଲ
ଶିହୁରିବି ବାର ବାର ସରମି ଯାଇ । ୧୩

ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ଘେନା କର ପିଯତମ
ଆତ ଆଖି କୋଣେ ଦେବ ଚିକେ ଅନାଇ । ୧୪

ତୁମର ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର

ତୁମର ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର
ଆଉ ସବୁଥିକି ଅଛ,
ତୁମ ତନୁ-ବାସ ବିନା ନ ବାଁରେ ମୁଁ
ଆଉ ତ କାହାରି ଗନ୍ତ । ୧୦

କାନ ଶୁଣ ଖାଲି ଦୂର ବଇଣୀର
ମନ ଭୁଲା ପୁର ଛନ
ପୁଗ ପୁଗ ଧରି ଜୀବନେ ମରଣେ
ତୁମେ ଏକା ସାଥୀ ମୋର,
ପ୍ରିୟତାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ
ଆଉ ତ ସଭିଏଁ ପର,
ଦୂରରେ ନ ରହ, ଦୂରରେ ନ ରଖ,
ନ କର ଦୁଆର ବନ୍ଦ । ୧୫

ତୁମର ରୂପ ଲାଗି ଆଖି ଝୁରେ

(ତୁମ) ରୂପ ଲାଗି ଆଖି ଝୁରେ
(ତୁମ) ବିଚହୁରେ ଦିନ ସରେ

ଧୀରେ ଧୀରେ କେଉଁ ଆଲୋକ ଝଲକେ
ଦିଶିଯାଏ ତୁମ ମୁସ୍ତି

ଦୂରେ ଦୂରେ ତୁମେ କେତେ ଦୂରେ ଅଛ
ଖୋଜୁଛି ମୋ ଆଖି ଲୁହ

ପସାଗରା ଧରା ଧରି
ତୁମ ହସର ପରଶ ପାଇ
ପ୍ରାଣିବ ମୋ ମନେ ଲୁହ

ଖୋଜିଛି ଅମା ଅନ୍ଧାରେ
ତୁମ ଚଲାପଥ ସରି
ଥରେ ଥରେ କେବେ ତାରାପୁଲ ମେଳେ
ନାହିଁ ମୋର ଗାଣ୍ପଣ

(ତୁମ) ପଦରେ ପ୍ରଣତି ଭାଲି
ନାହିଁ ମୋର ଗାଣ୍ପଣ
ପରି ସରି ଆସେ ଜୀବନ ଦୀପାଳି

(ତୁମ) ଲାବଣ୍ୟ ମଧୁର ଶିରୀ
(ତୁମ) ରତ୍ନଧନୁର ରଂଗ

ଦେଖା ଦିଅ ଦେଖା ଦିଅ
(ଦୀନ) ଅଧମ ଗୁହାରୀ ଘେନ

ଥକା ମନ ଚାଲ ଯିବା

ଥକା ମନ ଚାଲ ଯିବା ଗୁରୁଙ୍କ ଶରଣ ନେବା
 ନିଜେ ସ୍ଵପ୍ନ ବୁଝିବାଟି
 ମରତ ଭୁବନେ ଆସି
 ନରକଳେବର ହୋଇ
 ଅମୃତର ଭାଷ୍ଟ ନେଇ
 ଅକାତରେ ବାଣୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହାତ ପତାଇବା । ୧
 କଣ୍ଠ ମାତର ତହିଁ
 ଭାଗ୍ୟ ଯେବେ ଯିବୁ ପାଇ
 ଭୟ ଶୂନ୍ୟ ସଦା ହେବୁ
 ଯମ ସଦନ ନ ଯିବୁ
 ସକଳ ବିନ୍ଦୁ ବରଣି ତାଙ୍କର ଗୁଣ ଗାଇବା । ୨
 ତାଙ୍କ ସମ ଆପଣାର
 ନ ହେବେ କେହି ଆମର

ବିପଦେ ସେ ସାହା ହେବେ
 ସଦା ପାଶେ ପାଶେ ଥିବେ
 ଚିର ସାଥୀ ହୋଇ ଯାଇ ଆନନ୍ଦେ ସଦା ମାତିବା । ୩
 ଚରଣ ତଳେ ତାଙ୍କର
 ଅଜାତି ଦେଇ ଆମରି
 ସକଳ ଜଞ୍ଜଳ ଜାଲ
 କାଟିବେ ପାଣ ଠାକୁର
 ଜଞ୍ଜଳଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ରେ ପେମାନନ୍ଦେ ବିହରିବା । ୪
 ଭବବୈଦ୍ୟ ସେ ଅଚନ୍ତି
 ତିତାପ ନାଶ କରନ୍ତି
 କରୁଣା ବଚିକା ଦେଇ
 ସକଳ ଦୁଃଖ ହରନ୍ତି
 ପଦ ତାଙ୍କଛାତିବାନି ବୁକେ ଭିତି ରଖିଥିବା । ୫

ଥରେ ଯେବେ ଗୋ ଦେଖା ପାଇବିରେ

ଥରେ ଯେବେ ଗୋ ଦେଖା ପାଇବିରେ
 ପରମ ପଦ ତାର ଧୋଇବିରେ । ୧
 ପରାଣ ପ୍ରିୟ ବୋଲି , ତାକିବି ତାରେ ଖାଲି
 ସବୁ ଭୁଲି ତା ଶୁଣ ଗାଇବି ରେ । ୨
 ସେ ମୋର ଜୀବ ଗଢି , ତା ଲାଗି ଭାଳି ମଡ଼ି
 ପ୍ରେମ ନୀରେ ପଯ୍ୟର ଧୋଇବି ରେ । ୩

ପରମ ପଦ ତାର ଧୋଇବିରେ । ୦

ତା ପ୍ରୀତି ଷୋଳ କଳା, ତା ଗୀତି ମଧୁ ବୋଲା
 ତା ପଦେ ଦାସ ହୋଇ ରହିବି ରେ । ୩

ମନ ନୟନ ଭରି ତାହାର ରୂପ ହେରି
 ତା ସେବା ପାଇଁ ବାଇ ହୋଇବି ରେ । ୪

ଥରେ ବଂଶ ବଜାଅ କହ୍ନାଇ

ଥରେ ବଂଶୀ ବଜାଅ କହ୍ନାଇ ରେ
 ଥରେ ମୁରଳୀ ଦିଅ ତୁ ବାଇ । ୦
 ତୋ ମଧୁ ମୁରଳୀୟନ ନ ଶୁଣି ମନମୋହନ
 ଆଉ ଗୋଠ ଯିବା ମନ ନାହିଁ
 ଦେଖ ଧେନୁ ବୟା ଯେତେ ଅନାଇଛନ୍ତି ତେଜିତେ
 ଗୋପର ବାଳକକୁଳ ସରବେ ହେଲେଣି ଠୁଳ
 ରହିଛନ୍ତି ତ ତୋତେ ତକାଇ ରେ । ୧
 ଆଉ ତୁ ଉଛୁର କଲେ ମୁରଳୀ ନ ବଜାଇଲେ

ଖେଳିବୁ କହ କା ତୁଳେ ଦୁଲିବୁ କହ କା ମେଳେ
 ଏ କଥାକି କାହୁ ଜାଣୁନାହୁଁ ରେ? । ୧

ହୃଦୟ-ଯମୁନା କୁଳେ ହୃଦୟ ଖେଳି ଭାବ ରୋଳେ
 ରାଜା କରିବୁରେ ତୋତେ ରେଣ୍ଟ ପୁଲହାର କେତେ
 ମନଭରି ଶୁଣିଛୁଁ ତୋ ପାଇଁ ରେ । ୩

(ଥରେ) ତିନିଭିଜିଆ ଠାଣିରେ (ପିରି) ପାତବାସ କାଛେଣୀ ରେ
 (ଆସ) ମନନିକୁଞ୍ଜକାନନେ (ଯେନ) ନିବେଦନ ଶୁଭଦିନେ
 ଆମେ ପାଦ ଦେବୁଁ ତୋର ଧୋଇ ରେ । ୫

ଦରଶନ ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ଦରଶନ ଦିଅ

ଦରଶନ ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ଦରଶନ ଦିଅ
 ତୁମକୁ ବସିଛି ତାହିଁ ଆସବାରେ ପିନ୍ଧ
 କିପରି କରିବି ସେବା ବିଧ ଜଣନାହିଁ
 କିପରି ତାକିବିପ୍ରଭୁ ତାକି ଜାଣେନାହିଁ
 ହୃଦୟ ଆସନ ପାଶେ ତାଙ୍କୁଛି ତୁମକୁ
 ବିଜେକର ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟ ଉଛୁର ନ କରି । ୧
 କିପରି ସେବିବି ପଦ ସେବି ଜାଣେ ନାହିଁ

ଅଗୁରୁ ତୁଆ ଚନ୍ଦନେ ମନ ମାନେ ନାହିଁ
 ନୟନର ସ୍ଵପ୍ନ ନୀର ରଖିଛି ସାଇତି
 ବିଜେକର ହୃଦାସନେ ଦେବି ପଦ ଧୋଇ । ୨
 ସେବି ଜାଣେ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ତାକି ଜାଣେ ନାହିଁ
 ତଥାପି ତାକେ ମୁଁ ନିତି ଦରଶନପାଇଁ
 କୃପା କର ବାରେ ପାଇଁ ଅଧିନା ପାଇଁ
 ସାର୍ଥକ କର ଜୀବନ ଦରଶନ ଦେଇ । ୩

ଦରଶନ ଦେବାକାଳେ

ଦରଶନ ଦେବାକାଳେ ଦିଅ ଚିତ୍ତିବା ଶକତି
ଅନାଦରେ ପେରିବନା ଆସ ଧରି ଯେ ମୂରତି । ୧୦

ପୁଜା କରିବି କିଂପାଇଁ
ଯୋଗ୍ୟ ଯେବେ ହେବି ନାହିଁ
ନ କରିବି ଯେବା କେବେ ନୋହିଲେ ତୁମ ତୃପତି । ୧୧

ପୁଟିଲେ ପୁଲ୍ଲ ଚହୁଠି
ନେବା ପାଇଁ ମଧୁ ଲୁଟି

ମଧୁପରାଜ ଗୁଞ୍ଜନ କରେ ତା ପାଶେ ମିନତି । ୧୧

ଆସୁ ବା ନ ଆସୁ କେହି
ଲୁମ୍ପମର ଖୋର ନାହିଁ

ସାର୍ଥକ ଜୀବନ ତା'ର ସିନ୍ଧି ପାଇଁ ବଳେ ମତି । ୧୩

ଡାକ୍ତୁଥିବି ଆସ ବୋଲି
ରଖିଥିବି ମନ ଖୋଲି
ନ ଆସିବ କେବେ ଯେବେ ଦିଅ ଶ୍ରୀପଦେ ଭକତି । ୧୪

ଦୟାମୟ ହେ ! ଖୋଲି ଦିଅ ହୃଦୟର ଦୁଆର

ଦୟାମୟ ହେ,
ଖୋଲି ଦିଅ ହୃଦୟର ଦୁଆର
ଭୟାଇ ନେଇ ଜୀବନ ଆନନ୍ଦର ତୁଆର । ୧୦

ବାଉଳା ହେଲାଣି ମନ ପରାଣ ମୋର
ପାନ କରିବାକୁ ପୁଧା ମଧୁର-ଧାର
ପିଆସୀ କଣ୍ଠରେ ଦିଅ କଣ୍ଠିକାଏ ଏଥର । ୧୧

ହୃଦୟିବି ଭାସିବି ସୁଖ -ସାଗର ନୀରେ
ଜଗତ ଯାତନା ଜାଳ ଘୂମିବ ଦୂରେ
ଆଉ ନ ଭୁଲିବି ତୁମ ପ୍ରେମମୟ ପଯ୍ୟର । ୧୫

ଦୟାମୟୀ ମା' ବୋଲି ଗୋ
ଏଇ ଘରେ ଥାଉ ତୁ ତୋ ଦେଖା ନ ପାଏ
ଆଦରେ ଜନମ ଦେଲୁ , ଗୋଲ୍ଲାଇ ତୁ ବଡ଼ାଇଲୁ
ମୁଖ ଲୁଚାଇ ତୁ ରହୁ , ଯେତେ ମୁ ଚାହେଁ
ଜାଣେ ଅଛୁ ଏଇ ଘରେ, କିଳିଣୀ ଦେଉ ଦୁଆରେ

ଦିବସ ନିଶି ଯେତେ ଖୋଜି ହେଲି
କାଙ୍ଗଳ ଧନେ କାହିଁ ନ ପାଇଲି । ୧୦
ଦେଖି ଯାଆ ତ ଥରେ ଅଛି ମୁଁ କି ଦୁଃଖରେ
ଦିନ ରାତି ତୁମକୁ ଝୁରି ଝୁରି
ମୋହ ମାୟରେ ଭୁଲି ତୁମକୁ ନ ପାଇଲି
ଦୀନ କୁଟୀରେ ଆସ ଦୟାକରି । ୧୧
ହୃଦୟ ପାପାନଳେ ଜଳି ପୋଡ଼ି ମୁଁ ମରେ

ଦୟାମୟୀ ମା' ବୋଲି ଗୋ

। ୧୦

। ୧୧

କ୍ଷୀର ଦେଇ ବଡ଼ାଇ କେ ଦୂରରେ ରହେ ? । ୧୫

ଅବୋଲ ର ହେଲି ବୋଲି , ଦୂରେ ଦୂରେ ଦେଉ ଠେଲି

ଅବାଧ ସନ୍ତାନେ କି ମା' କ୍ଷମା ନ ଦିଏ । ୧୩

ଆଉ କିଛି ମାଗୁ ନାହିଁ , ଖାଲି ତୋର ପଦ ଛାଇ
ନମିଲୁ ପଛକେ ଆଜି , ଦେବୁ ଯେବେ ଅନ୍ତ ହୁଏ । ୧୪

ଦିବସ ନିଶି ଯେତେ ଖୋଜି ହେଲି

ଅନ୍ୟାମୀ ନାଥ କି ଗଲ ଭୁଲି
ନିତି ତୁମକୁ ଝୁରେ ନାହିଁ ତ ବହୁ ଦୂରେ
ହୃଦ ପ୍ରାମା ନ ଦେବ ପର କରି । ୧୧

ଦେଖିବାକୁ ନ ପାଏ ଯେତେ ମୁଁ ଖୋଜି ହୁଏ
ଚୌଦିଗେ ଯଦା କାହିଁ କାହିଁ ବୋଲି
ତୁମେ ତ ଦୟାମୟ ହେବ କି ନିରିଦୟ
କ୍ଷମାନିଧି ନ ଦିଅ ଦୂରେ ଠେଲି । ୧୩

ନଈ ସେପାରିରୁ ବେଶୁ ବାଇଲା

ନଈ ସେପାରିରୁ ବେଶୁ ବାଇଲା
କିଏ ନାମ ଧରି ମତେ ରାଇଲା । ୧୦
ତାକେ ସୁରେ ସୁରେ କେତେ ସରାଗରେ
ମନ ପ୍ରାଣ ଭରେ ସେହି ସୋହାଗରେ
ତା'ର ପ୍ରୀତିରେ ମୋ ମତି ରହିଲା । ୧୧
ଯାର ବେଶୁ ତାନ ଏଡ଼େ ମଧୁବୋଲା
ତା'ର ରୂପ ହୋଇଥିବ ଖୋଲ କଳା

ସେ ତ ଭାବେ ଭାବେ ଚିର ମୋହିଲା । ୧୨

ଥରେ ହୁଅଛା କି ତା'ର ମୋର ଦେଖା
ଯିବି କେମିତି ମୁଁ ସତେ ଏକା ଏକା
ଭରା ନଇଟା ଭଗାରି ହୋଇଲା । ୧୩
ଭାରି ଦରଦିଆ ସେଇ ମନ ଚୋର
ଲାଗେ ସତେ କି ସେ ଅତି ଆପଣାର
ମୁଁ ଯେ ହେଲିଣି ତା ଲାଗି ବାଉଳା । ୧୪

ନୟନମଣିକି ମୋର ନୟନରେ ରଖିବି

<p>ବିଜନ ବେଳାରେ ରସି ତାହାରି ଧିଆନେ ରସି ତା ପଦ କମଳ ଛବି ମରମାରେ ଆଙ୍ଗିବି ପେମମୟ ସେ ମୂରତି ପାଶଳ କଲାଶି ମତି ପ୍ରୀତି ଅଭିସାରେ ତା'ରେ ତନ୍ତ୍ର ମନ ସିଂହି । ୧୯</p>	। ୧	<p>ତାହାରି ଆରତି କରି ବଞ୍ଚିବି ଜୀବନ ଧରି ତା ନିଗମ ଶାତ ଛାନ ହୃଦୟରେ ଲେଖିବି । ୩୩</p>	। ୩
--	-----	--	-----

ନଟବର ଦେଶେ ଆସ

<p>ନଟବର ଦେଶେ ଆସ ରସିକ ଶେଖର ନିରୂପମ ରୂପ ସତେ କେତେ ମନୋହର</p>	। ୧୦	<p>ହୃଦୟ ରାଧିକା ସଙ୍ଗେ ରସି ୪ ମୋ ମନ ବୃନ୍ଦାବନେ ବିହର ଆନନ୍ଦ ମନେ ନ ଗଣି ଦିବସ ଅବାନିଶି ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଯେତେହୁନ୍ତି ଭକ୍ତ ଗୋପାଳ</p>	। ୧୧
<p>ଭକ୍ତି ଯମୁନା କୁଳେ ପାଇତି କଦମ୍ବ ମୁଳେ ଚିତ୍ତବୃତ୍ତି ସଖାଗଣ ତୁଲେ ବଜାଅ ମୁରଳାଧର ନିଃଶ୍ଵାସ ପବନେ ମୋର ବିବେକ ବଳ୍ପଣୀ ମଧୁସୂରେ ତିଦାନନ୍ଦେ ତନୁମନ ହେଉ ହେ ବିଭୋର ତୁମେ କରୁଣା ସାଗର ରସ ରସିକ ନାଗର</p>	। ୧	<p>ପ୍ରେମର ବରଜଧୂଳି ନାମ ରସେ ଗୋଳି ତାଳି ହୋରି ଖେଳେ ମତାଥ ଭୂବନ ତୁମ ଶିତ ଗାଇ ଗାଇ ନାଚିବି ମୁଁ ହୋଇ ବାଇ ଅନୁସରି ଗୁରୁ ମହାଜନ ଜୀବନରେ ଆନବାଞ୍ଚା ନାହିଁ ୪ ମନର</p>	। ୩

ନିରାଶାର ଅନ୍ଧକାର

<p>ନିରାଶାର ଅନ୍ଧକାର କାହିଁଅଛ ପରାଣର ପିଯ୍ ମୋହର ଯୁଷ୍ମାଅ ବିରହ ବ୍ୟଥା ବେଦନାରେ ଯୁରେ ମଥା ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ ଅନ୍ଧାରେ ପଥ ନୁହେଁ ଗୋଚର କାହିଁ ମୋର ଭକ୍ତି ବଳ ତୋଷିବି ତୁମକୁ ବରି ପଦ ଯୁଗଳ</p>	। ୧	<p>କୁବୃତ୍ତି ବିନାଶ କରି ଆସ ହେ ଭାବବିହାରୀ ! ଜୀବନ ପଥେ ଆଶ୍ୟ ଦିଅ ଚରଣେ ଜୀବନର ଶେଷ ଦିନେ ଅଶ୍ରୁ ଅର୍ପି ନିବେଦିବି, ରଖିବି ଯେତେ ବସ ହୃଦ କମଳାସନେ ହୁର ସନ୍ତାପ ମୋହର ମଧୁ ବଦନେ</p>	। ୩
<p>ଜନମ ଜନମ ଧରି ମରୁ-ମରୀଚିକା ସାର ହେଲା ଜୀବନେ ଜଳେ ହିଆ ଦାବାନଳେ ଅଶାନ୍ତି ସିନ୍ଧୁର ଜଳେ ଏକାକୀ ବିଲାପ କରେଁ ରୁହୁ ବିଜନେ ଦରଶନ ଦିଅ ଦାସରେ ସରପ କର ହୃଦୟ ମଧୁ ଭାଷରେ</p>	। ୧	<p>ଅଞ୍ଜନ-ଅନ୍ଧାର ନାଶି ଝାନ-ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶି ଆଶୀର୍ବଦ ଦେଇ କର ସନ୍ତାପ ଦୂର ସେବାର ସୁଯୋଗ ଦିଅ ତବ ଲୀଳାରେ ମଞ୍ଚାଅ ଅନିତ୍ୟ ଜଗତେ ରଚ ନିତ୍ୟମନ୍ଦିର ଏହି ମାତ୍ର ଅଳି ଚରଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଶୁଭୁଦେବ ! ଦାସ ଜୀବନେ</p>	। ୪

ପଖାଳିବି ବୋଲି ଚରଣ ଯୁଗଳ

<p>ପଖାଳିବି ବୋଲି ଚରଣ ଯୁଗଳ ମନରେ ଆଶା ମୁଁ କରି ପାଇତି ରଖିଛି ଅତି ଯତନରେ ବେନି ନୟନର ବାରି ହେ ଠାକୁର ! ପାଶରୁ ନ ହୁଅ ଦୂର ଆଜି ଶୁଭଦିନେ, ଶୁଭ ଲଗନରେ ଏତିକି କରୁଣା କର ପ୍ରୀତି-ଚନ୍ଦନ ମୁଁ ଘୋରି ରଖିଅଛି ଶାଅଙ୍ଗେଲେପିବା ପାଇଁ ଆହୁରି ରଖିଛି ମନ ପୁଲେ ମୋର ଶୁଭା ହାରକୁ ସଜାଇ</p>	। ୧	<p>ହେ ଦେବତା ! ନିବେଦୂହି ମନ କଥା ହୃଦୟ-ଆପନେ ଆସି ବସ, ମୁଁ ପୁଜିବି, ନୁଆଳ୍ ମଥା</p>	। ୫
<p>ପଖାଳିବି ବୋଲି ଚରଣ ଯୁଗଳ</p>	। ୧	<p>୪ ମନର ଚିର ପିଆସ ମୋହର ହୁର, ଦେଇ କୃପା ବାରି ତନି ଜଗତର ଆଶ ପୁରାଇବ ଆନ କିଂ ତୁମ ସର ହେ ଠାକୁର ! ମିନତି ମୋ ଘେନା କର ସେତେ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି, ଶିରେ ପଦରଜ ଭାଲ ମୋର</p>	। ୩

ପାରିଲି ଦୂରଁ ବାରିରେ

ପାରିଲି ଦୂରଁ ବାରିରେ
ମରମ-ହେମ-ବେଦୀରେ

କୁଞ୍ଜେ ମୂରଳୀ ବାଜେ
ତା'ର ମୂରତି ସାଜେ । ୧୦

ଚାରୁ ଚରଣ-ତଳ	ଚନନ ପରିମଳ		ତା' ମୂଖ ଦରହାସ	ତା'ର ନେତ୍ର-ବିଳାସ
ଛଟା ରଙ୍ଗ କମଳ	ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରସ ଦଳ		ହୁରେ ମନ-ପରାଶ	ରଚଇ ମଧ୍ୟରାସ
ଶିରୀ ତ ହାରେ ସଲାଜେ		। ୧	ଆନରେ ରତ୍ତି ବରଜେ	। ୧୩

ତା' କମ ପଦରେଣୁ	ରସି ମାଖିଲା ଦିନ୍ଦୁ		କେବେ ରସିକରାଜ	ପୁରେ ହେବେ ବିରାଜ
ହୃମ-ଶୀତଳ ଭାନୁ	କର ପରଶ ମନୁ		ସାଙ୍ଗି ସୁମନ-ଶେୟ	କହିବି ବନ୍ଦୁ ! ଆଜ
ନ ଯାଏ, ପ୍ରାତି ସରରେ		। ୨	ଖଣ୍ଡାଥ ପଦ-ସରୋଜେ	। ୧୫

ପାଶ ଠାକୁର ହେ କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ

ପାଶ ଠାକୁର ହେ, କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ ?

ନିରତ ଖୋଜେ ନୟନ । ୧୫

ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ଆସିବ ବସିବ

ଦେଖିବ ଏ ପାଶ ମନ । ୧୦

ଅପରୁଷ ତବ ମୋହନ ମୂରତି

ନିରେଖିବା ପାଇଁ ବଳାଇଛି ମତି

ଆଖି ନୀରେ ଧୋଇ ଶୀତରଣ ଦେନି

ପଶିବି ପଦେ ଶରଣ । ୩୩

ଜାଗିବସି ଅଛି କେତେ କାଳୁ ମୁହଁ

ତବ ଶୀତରଣ ଦରଶନ ପାଇଁ

ଶରଶାଗତରେ କୁପା କରଁ ଦେବ

ସାର୍ଥକ କର ଜୀବନ । ୧

ମାରିବିନି କିଛି ହେ ଦୟାପାଗର !

ଶୀପଦ ସେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ କର

ଏହି ଅଳ୍ପ ତବ ଶୀଖାମୁ ରେ ମୋର

ଘେନା କର ଜୀବଧନ । ୧୫

ଅବିରତ ମୋର ଆକୁଳ ପରାଶ

ଖୋଜିବୁଲୁ ଥାଏ ସଦା ନିଶିଦିନ

ତୁମ ଜମ ଛବି ହେରିବା ପାଇଁକି

ପ୍ରାଣର ମଣି ନ ଯାଏ ହୁକି

ପ୍ରାଣର ମଣି ନ ଯାଏ ହୁକି ବନ୍ଦୁରେ

ସର୍ବଗାସା କାଳ ଭୁଆରେ

ଦିନର ମଣି ନ ଯାଏ ଲୁହି ବନ୍ଦୁରେ

ଶତ ଘନ ଘୋର ଅନ୍ଧାରେ । ୧୦

ପାଶ ସଖା ରହିବେ ନା ପାଶର ତାକେ କେଉଁ ମୂଳକେ

ବିନାଇବା ଅଗ୍ନ ଅର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଅସିବେ ପାଖେ ପେମ ପୁଲକେ

ପେମ ଉରକିଖୀ ମୂଖେ ସିନ୍ଧୁ ଉଠି ବୁଝେଁ ସୁଖେ

ପାଛୋଟି ନେବାକୁ ଆସେ ଉଛୁଳି ଭୁଆରେ

କୋଳ କରି ବାନେ ବାହାରେ । ୧୫

ପରଶ ମଣିଟି ଅଛି ତୋହର ପାଶେ ପରଶ ଆସେ

ଦିନମଣି କାଳ ଜାଣି ଉଳ୍ଳ ଯେ ଆସେ ଅନ୍ଧାର ନାଶେ

ପୁଷ୍ଟତା ପୁଲରେ ଉଷା ସାଜେ ତା ଜନକ ଭୂଷା

କଞ୍ଚ ହାସେ ବିରହର ରଜନୀ ପାରେ

ମିଳନର ନୂଆ ଆଶାରେ । ୧

ବିରାଗ ପାଶରେ ପାଶ ମିଳନ ଲାଗି ହୁଆ ତିଆଗୀ

ଆମ ବିସ୍ମିଳନ କରଁ ଅନ୍ତରେ ଜାଗି ସୁଖ ତିଆଗୀ

ତିଳେ ତିଳେ ଦାନ ଯାର ସାର୍ଥକ ଜନମ ତାର

ଭରାଇ ନିଗାତେ ପାଶ ମହା ପାରାବାରେ

ରୂପାନ୍ତର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ । ୩୩

ପ୍ରିୟତମ ତାକ ଶୁଭେ ତ ଆଜିରେ

ପ୍ରିୟତମ ତାକ ଶୁଭେ ତ ଆଜିରେ

ଶୁଣ ଶୁଣ ଦେଇ କାନ

ତାକି ଆସିଛନ୍ତି ଆସ ବେଶ କରି

ଗଢିଯାଏ ତ ଲଗନ । ୧୦

ତାପିତ ହୃଦୟ ତୋର ବହେ ନୀର ଧାର ଧାର

ଆଜିରେ ନୟନ ପୋଛିଦେବେ ସେ ତ

ଯିବ ବିରହ ବେଦନ । ୧

ହେବରେ ମଧୁ ମିଳନ ମଧୁରେ ପୂରିବ ମନ

ସେହି ପେମ ମୂଖ ଅନ୍ତରେ ଜାଗି

ପୂଲକିବ ରେ ପରାଶ । ୧୫

ପ୍ରିୟତମ ହେ ! ଆଜିର ଅଦେଖା ମୋର

ପ୍ରିୟତମ ହେ ! ଆଜିର ଅଦେଖା ମୋର

ପେମରେ ପାଗଳ ପରା ମୁଁ ନାମ ଶୁଣି ମାତର । ୧୦

ମୋର ମୋର ବୋଲି କହେ ମୁଁ ଯାହା

ସଂପି ଦେଇଛି ତ ଚରଣ ତାହା

ମାୟ-ନିରି ଅଧେ ଘୋର ପୁମ ଭାଙ୍ଗି

ସଜାଇଛି ଶେୟ ତୁମର । ୧

ଉପବନେ ଯାଇନାହିଁ ମୁଁ ବୁଲି
ମନ-ସୁମନରେ ଗୁଣ୍ଡିଛି ମାଳି
ଉଜ୍ଜତି ପେଟିରେ ଯୋହାଗ-ଚନ୍ଦନ
ଯୋରି ରଖିଛି ମୁଁ ନାଗର

| ୧୯ |

ପ୍ରିୟ ନିକେତନ ଛାତି କି କାରଣ
ଆସିଲୁ ପଥିକ ଧାଇଁ ରେ
କେତେ ଅତୀତର ଅଲେଖ-ସଂକ୍ଷାର
ଅଳାତରେ ଶିରେ ବହି ରେ | ୨୦ |

କେତେ ଦେୟାତି ରେଖା ପଥେ ଦେଲା ଦେଖା
ଆପାରେ ହୋଇଲୁ ବାଇ ରେ
ମୋହ ଭେଳକିରେ ଏତିଦେଲୁ ସବୁ
ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁ ଛକ ତେଇଁ ରେ | ୨୧ |

ଛେଦ କର ଏହି ଅନ୍ତଦ୍ୱୀନ ଯାତା
ମରଣ ଏପାରେ ଆଇ ରେ
ଫେରିବାକୁ ହେବ ଆସିଛୁ ଯେ ପଥେ
ପାରିବୁ କି ଏକା ଯାଇ ରେ ? | ୨୨ |

ସମ୍ମୁଖରେ ତୋର କାହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟଷୂଳ
କାହାଁ ନୟନ ଫେରାଇ ରେ

କୁତିଆ ଦୁଆର ମୁକୁଳା କରି
ଲୁହୁଧାରେ ଘିଅ ଦିପାଳୀ ଜାଳି
ଆହୁଆଳ କରି ବାଆ ବତାସିକୁ
ତୁମ ବାଟ ଗାହିଁ କାତର | ୨୩ |

ପ୍ରିୟ ନିକେତନ ଛାତି କି କାରଣ

ଆଲୋକ ବର୍ଣ୍ଣକା ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ସଖା
ଧର ତାଙ୍କ ପଦ ଧ୍ୟାନ୍ତି ରେ | ୨୪ |

ସେହି ପିତା-ମାତା ସେହି ଲକ୍ଷ ଭାତା
ତାଙ୍କ ସମ କିଏ କାହିଁରେ ?
ଉଦ୍ଦିଗୁଞ୍ଜ ହେଲେ ଶୀପଦ ଧରିଲେ
ତରିବୁ ଆଁଶ୍ୟ ପାଇ ରେ | ୨୫ |

ଯେତେ ତ୍ୟାଗ ନୁହେଁ ତ୍ୟାଗ, ଯହିଁ ହୁଏ
ମରଣେ ଜୀବନ ଛ୍ଵାସୀ ରେ
ଲକ୍ଷ ଜୀବନର ତପ କିଛି ନୁହେଁ
କୈବଲ୍ୟ ଜଣିକା ପାଇଁ ରେ | ୨୬ |

ପାଇଲେ ସେ ପଦ ଅମର ସଂପଦ
ନାତିବୁ ଉନ୍ନାଦ ହୋଇ ରେ
ତୋର ଲକ୍ଷ୍ୟାନ ନିତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଧାମ
ହେଲେ ପଦୁଷ୍ଟିବୁ ଯାଇ ରେ | ୨୭ |

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ କାନ୍ତି-କାର୍ତ୍ତି-ମୁର୍ତ୍ତିମାନ
କୃପାମୟ ଦେବ ! ନିଗମ ଗୌରବ ଶୌର୍ଯ୍ୟ-ଗାରିମା-ଦୀପିମାନ | ୧୦ |

ସିନ ସଦ୍ଗୁରୁ ଭକ୍ତ କଳିତରୁ ଅଭ୍ୟ ମୂରତି ଜ୍ଞାନବାନ
ନେଇଛୁ ଶରଣ ଜିଶିବୁ ମରଣ ତ୍ରିଗତେ ଆମେ ଶକ୍ତିମାନ | ୧୧ |

ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭରୀକ ଆମେ ସଂଗ୍ରାମଜୟୀ ଆର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତାନ

ଜନ୍ମମୃଦ୍ୟକ୍ଷେତ ଶଙ୍କାବିହୀନ ହୋଇଛୁଁ ସକଳେ ବୀର୍ଯ୍ୟବାନ | ୧୮ |
ତୁମରି ସାଧନା ଦେଇଛି ପ୍ରେରଣା ବିଶ୍ଵାସିତେ ଆମେ ତେଜିବୁ ପ୍ରାଣ
କରମ ସାଧନେ ଶରୀର ପାତନେ ଶୀତରଣତଳେ ଲଭିବୁଁ ଶ୍ଵାନ | ୧୯ |
ଜନହିତର ଜରମ ତୁମର ସାଧନେ ଜରିବୁଁ ଜୀବନ ଦାନ
ତବ କୀର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା ଜୀବନର ଦୀକ୍ଷା ଉତ୍ସଗୁରୁ ଆମ ସଂଗ୍ରାମ ଗାନ | ୨୦ |

ମାଗିବି ନାହିଁ ମୁଁ କିଛି

ମାଗିବି ନାହିଁ ମୁଁ କିଛି ତୋ ଚରଣେ ଅଳି କରି
ଦରଶନ ଦିଅ ଗୋ ମାଆ, ଏତିକି ଭିକ୍ଷା ଶଙ୍କାବିହୀନ | ୧୦ |

କମଳ-ପଦରେ ତୋର ନୁଆଁଲବି ମଥା ମୋର
ମାଆ ବୋଲି ଥରେ ଖାଲି, ତାକିବି ପରାଣ ଭରି | ୧୧ |

ତେପତ ନୟନ ନୀରେ ପଖାଳିବି ତୋ ପଯ୍ୟରେ
ବାହିଁ ତୋ ଚରଣ ଥରେ, ମୋ ଦୃଖ ଯିବି ପାଶୋରି | ୧୨ |
ସେବାର ଅଯୋଗା ବୋଲି ପାଦେ ଥରେ ଦିଅ ଠେଲି
ଶିରେ ପଦରଜ ବୋଲି, ବାସନା ଯିବ ମୋ ପୂରି | ୧୩ |

ମନ-ଘରେ ବସା ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ

ମନ-ଘରେ ବସା ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ
କେତେ ଆଶା ମନେ କରିଅଛି
ମନା କର ନାହିଁ ହେ ଦୂଦୟ-ସାଇଁ !
ଶିରାପଦେ ଗୁହାରି ହେଉଛି | ୧୦ |

ସାର୍ତ୍ତି ଆଶିବି ଉକତି ମୁମନ
ନୀତତି ରତ୍ନିବି ଦେଇ ମନ ପ୍ରାଣ
ଶ୍ରୀରାତ୍ରେ ଦେଇ ପେମ ନୀର ପେଇ
ସେବା କରୁଥିବି ମନ ବୁଝି | ୧୧ |

ତିଆଗ ସଂୟମ ପଥ ଆଚରିବି
ଭାବର ଆର୍ତ୍ତିର ଆରତି କରିବି
ମଥା ନତ କରି ଶରଣ ଆଦରି
ଚିତ୍ର ପ୍ରସନ୍ନତା ମନରେ ବାନ୍ଧି | ୧୨ |

କାମନା-ବାସନା ଧୂପ ନିବେଦିବି
ଅଭ୍ୟାସ ବୈରାଗ୍ୟ ପଥ ଆଦରିବି
ନିର୍ବିତ୍ତ ମାର୍ଗର ଆଶରା ନେବି ମୁଁ
ସ୍ଵାର୍ଥ ସଂକାର୍ତ୍ତା ହୃଦରୁ ପୋଛି | ୧୩ |

ଦୂଦୟ-ପଲଙ୍ଗେସେନେହ ଶେଯରେ
ଶୁଆଇଶା ଦେବି ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତରେ
କହିବି ମନର ଅକୁହା କଥା ମୁଁ
ଗୋପନ ଅନ୍ତରେ ଅଛି ସାଇତି | ୧୨ |

ଶୁରୁଷେବା ସେବା-ମାହାତ୍ୟ ପଥ
ବୁଝି ହୋଇବି ମୁଁ ସେବାରେ ନିରତ
ଆନନ୍ଦେ ହେବିବି ସେ ଚନ୍ଦବଦନ
ଅନ୍ତିମ ପରମ ପଦକୁ ଲଙ୍ଘି | ୧୪ |

ମନ ମୋର ତାହେଁ

ମନ ମୋର ତାହେଁ ସେବିବାକୁ ସଦା
ସେହି ଶୀରଙ୍ଗପଥର
ଶ୍ରୀଚରଣ ରେଣୁ ମୁଣ୍ଡେ ବୋଲିବାକୁ
ମନ ମୋ ହୁଏ ଅଧୀର 10
ସେ ଚରଣ ସୁଧା ପାନ କରିବାକୁ
ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୁଏ ପ୍ରାଣ
ଆଖି ନୀର ଧାରେ ଧୋଇ ଦେବା ପାଇଁ
ସେ ବେନି ଛିଦ୍ରା ଚରଣ
ଦୂରେ, ନ ରୁହ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର 11
ଆଖି ମୋର ତାହେଁ ହେବିବାକୁ ସଦା
କମ ଛବି ନିରଜର
କଣ୍ଠ ମୋର ତାହେଁ ଗାଇବାକୁ ପ୍ରଭୁ

ସେ ନାମ ସୁଧା-ମଧୁର
ପ୍ରଭୁ ! ଏହି ନିବେଦନ ମୋର 19
ଜନମେ ଜନମେ ଇହ ପରକାଳ
ସାଥୀ ଏକା ତୁମେ ମୋର
ତୁମକୁ ନ କହି କାହାରେ କହିବି
ଦୁଃଖ ଯାହା ହୃଦୟର
ଦିଆ, ପଦସେବା ଅଧିକାର 20
ଭୁକ୍ତି ମୁକ୍ତିଦାତା ଦୟର ପାଗର
ପଣତି ମୋ ଘେନା କର
ଅଧମ ଅସୋଗା ଅଶୁଣ୍ଠର ବୋଲି
କର ନାହିଁ ମୋତେ ପର
ମାଗେ, ଦରଶନ ଯୋତି କର 21
ମନ ନିଧୁବନ ଝୁରେ

ମନ ନିଧୁବନ ଝୁରେ ତୁମ ଲୀଳା ତୁମ ରୂପ
ଗୋକୁଳ ଚନ୍ଦମା ବାରେ ଆସ
ତୁମ ବିନେ ତୁମ ପାତି ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଶିରିପତି
ଦିଏ ନିତି ଦାରୁଣ ପରାଶ । 10
ଜୀବନର କେଳି କୁଞ୍ଜେ ମାଧବୀକା ପୁଷ୍ଟିଲାଶି
ମିଳନ ଲଗନ ସୁରି ମଧୁବାସ ଛୁଟିଲାଶି
ବାସି ହୁଏ ଅଭିସାର ପଲଙ୍କ ସୁପାତି ମୋର
ଆଉ ଏବେ ନ କର ନିରାଶ । 11

ଛଳଛଳ ଏ ନଯନ ଯମୁନାର ନୀରଧାରେ
ତୁମ ପାତି ପିଆସି ଏ ଚିର ମୋର ନିତି ଝୁରେ
ଛାତି ତଳେ କେତେ ତାତି ସହିଲିଶି ଦିନ ରାତି
ସୁରସ ନାଗର ବାରେ ଆସ । 12
ମରମର ମଧୁପୂରେ ଜୀବନ ଦିପାଳୀ ମୋର
ଜଳି ଜଳି ଅବଶେଷ ଲିରିବାକି ହେବ ପାର
ଏକା ଏକା ରଖି ମୋତେ କି ସୁଖ ପାଉଛ ସତେ
ଥରେ ହେଲେ ଆସି ପଦେ ଭାଷ । 13

ମଣିମା ! ଦେଉଳ ଦୁଆର ଦିଅ ପିଚାଇ
ପୁଜିବି ପନ୍ଥର ଶିର ଲୋଚାଇ 10

ସକଳ ଦୁଃଖରେ ତୁମେ ଏକା ସୁଖ
ପଦମୁଗ ପୁନି, ତୁମ ନାମ ଉତ୍ତି ସାରାତି ଜୀବନ ଦେବି ବିତାଇ । 14

ସଂପାର ଜୀବନୁ ଆଶିଷ ସାଉଟି
ସୁଖର ଫୁଲଟି, ଦୁଃଖର ଫୁଲଟି
ଅଞ୍ଚଳି ଭରି କମଳ ଚରଣେ ଭେଟିବି ମନର ଆଶା ମେଞ୍ଚଇ । 15

ଦେସୁରା ମନାରେ ସୁର ଦେବ ତୁମେ
ଗାଇବି ଗୀତ ମୁଁ ତବ ଶୁଭ ନାମେ
ଆସ ପେମମୟ କଲ୍ୟାଣ ବରଷି ମତଳା ମରମେ ହସ ପୁଣାଇ । 16

ସକଳ ମୁଖରେ ତୁମେ ପଦମୁଖ

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଅଳି ମନର

ମଣିମା ଶୁଣିମା ହେଉ ଅଳି ମନର
ଦୀନ ତାପିତ ଜନରେ କରୁଣା କର । 10

ସହି ନପାରେ ଆଉ ଷଢ ରିପୁର ଦାଉ
ଚିର ଚଞ୍ଚଳ ମତି କର ହେ ଷ୍ଟିର । 17

ହୃଦ ଆସନ ପାରି ବସିଛି ଅନୁଷ୍ଠରି
ଆସି ବିଜୟକର ସକଳତାପ ହର
ତୁମ ବିନୁ କେ ପାହା ନାହିଁ ମୋହର । 18

ତାଜି ତ ଜାଣେନାହିଁ ଦିଅ ମୋତେ ବଦାଇ
ଗାଇ ତୁମର ନାମ ଘେନି ତୁମ ଶରଣ
ଅନ୍ତ ହେଉ ହେ ନାଥ ଜୀବନ ମୋର । 19

ହୁଆ ହେ ପରଶନ ଦେଇ ଶୁଭ ଦର୍ଶନ

ମୁଁ ତାହେଁ ପ୍ରଭୁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ

ମୁଁ ତାହେଁ ପ୍ରଭୁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ ମନ ମଦିରେ ମୋର
ଭେଟି ନପାରଇ ମୋହମାୟ ଘୋରେ ନିଶିଦିନ ଅନ୍ତକାର । 10
ଅଳି ମଦ୍ଦୁପିଆ ତୃପତ ହେବକି ପିଲ ଝରଣାର ଜଳ
ତୁମ ପେମ ଦୟା ଆଶିଷ ବିନାରେ ହୁଏକି ପାଶ ଶାତଳ
ହୃଦୟ ନୀକୁଞ୍ଜେ ବିହୁର ସତତ ଏତିକି କରୁଣା କର । 11

ଯେ ଲକିତ ତାନେ ତାକିବି ତୁମକୁ ଜଣେ ସେହି ସୁରଭର
ଜ୍ୟୋତିରୂପ ତବ ଶମ୍ଭନେ ସପନେ ସାଥୀହେଉ ନୟନର
ଘୋର ଦୂରିଦିନେ ମରଣ ସଙ୍କଟେ ଭୟ ଶଙ୍କା ମୋର ହୁର । 20
ଅନାଥର ନାଥ ପାଶେପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଏ ବିରାଗ
ହେଉ ଦୃଢ ମୋର ପାଦ ତଳେ ତବ ମିନତି ମୋ ଘେନାକର
ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ତୁମ ନାମ ଜପ ହୋଇ ରହୁ କଣ୍ଠହାର । 21

ମୁଁ ଯେ ଖୋଜିବୁଲେ ନିଶିଦିନ

ମୁଁ ଯେ ଖୋଜିବୁଲେ ନିଶିଦିନ
କାହିଁ କାହିଁ ସେହି ମହାଜନ । ୧୦
ଯାର ମଧୁର ପବନ ପରଶ
ସାରା ତନୁ ମନ କରେ ସରସ
ସତେ ମଳୟ ସୁବାସ ପରା
ଛୁଲ୍ଲ ଧନ୍ୟ ହୋଇବ ଜୀବନ । ୧୧
ଆଇ କର ପଦ ଶିର ଆଖି
ଝୁରି ଝୁରି ହେଲି ନିରିମାଖି
କାହିଁ ସେହି ମାନବଚି ମୋର

ୟା'ରେ ଅନୁସରେ ନିଶିଦିନ । ୧୧

ସେ ଯେ ଅମୂଲ ପରଶ ମଣି
ସେ ଯେ ସରଗ ସୁଧାର ଖଣି
ଛଣା ପିତଳ ହୋଇବ ମୂନା
ଲଭି ଯାର କର ପରଶନ । ୧୨
ଗୁଣି ଗୁଣି ଗୁଣ ଗଣ ଯାର
ହେଲେ ଭବ ନଦୀ ହେବି ପାର
ଗୁରୁ ବିନେ ଏ ଶକତି କାର
ଦେବ ଶିଖାଇ ସେ ଗୀତି ଗାନ । ୧୩

ମୁଁ ଯେ ଆଶାରେ ଗଣ୍ଠୁଷି ଦିନ

ମୁଁ ଯେ ଆଶାରେ ଗଣ୍ଠୁଷି ଦିନ
କେବେ ସତେ ମୋର ଭଞ୍ଚ କୁଟ୍ଟିଆରେ ଦେବ ତୁମେ ଦରଶନ । ୧୦
ମୋହ ମଦ ନିଶାଘାରେ
ରମ୍ମଙ୍ଗମୁ ତୁମ ଚରଣ ନୃପତୁ
ଶୋଇଥିବି ଅଚେତାରେ
ଶବଦେ ଭାଜିବ ଘୁମ । ୧୧

ମନପୁଲ ହାର ଦେଇ ଆଖି ନୀରେ ପାଦ ଧୋଇ
୪ ମରଦେହୁର ମୋର ରେଚିଦେଇ ପରିବି ତୁମ ଶରଣ । ୧୧
ମଥାରେ ଚରଣ ଧୂଳି କେବେ ହୋଇବି ମୁଁ ବୋଲି
୪ତିକି ମନର ନିବେଦନ ମୋର ଘେନାକର ଜୀବଧନ । ୧୨

ମୁଁ ଦିତ ନୟନେ ଯେବେ ତୁମ ରୂପ

ମୁଁ ଦିତ ନୟନେ ଯେବେ ତୁମ ରୂପ ଝଲମ୍ବି ଯାଏ ଅନ୍ତରେ
ଖୋଜି ଦୁଃ ମନ ଦରଶନ ପାଇଁ ନୟନୁ ଲୋଡ଼କ ଝରେ । ୧୦
ବିଜ୍ଞୁଳି ଝଲକ ଯେହ୍ନେ ହସଇ ଘନେ
ତୁମ ରୂପ ପୁଣି ନିରେ ମନ ନୟନେ
ଆକୁଳ ଅନ୍ତରେ କୋହ ଉଛୁଳି ମରେ । ୧୧
ଅନ୍ତାରୀ ଜୀବନ ନରେ ତୁମେ ଧୂବତାରା
ପଥ ଦରଶାଇ ଥାଅ ହେଲେ ଦିଗହରା

ବାଗ ଭୁଲା ବାଗୋଇ ମୁଁ ତୁମକୁ ଝୁରେ । ୧୧
କନକ ବରଣ ରୂପ ନୟନ ତାରା
ଗୋପୀଜନ ମନଲୋଭା ପେମ-ପସରା
ବିରହିଣୀ ରୀଧା ମନ କାରେ ଆକୁଳେ । ୧୨
ଅନ୍ତର ଦେବତା ଥାଇ ଅନ୍ତରେ ମୋର
ସେବକ ପାଇଁ ସବାଅ ତନୁ ମୋହର
୪ତିକି ଅଳି ଠାକୁର ତବ ପଯ୍ୟରେ । ୧୩

ମୂରଳୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ

ମୂରଳୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ
ମଧୁର ମଧୁର ସୁର ଭାସି ଆସେରେ । ୧୦
ସଂସାର ପୁଣ ଶୋଯରେ ଶୋଇଥିଲି ଆନନ୍ଦରେ
ବୁଲୁଥିଲି ସପନରେ କାହିଁ କେଉଁ ମାୟ ପୁରେ
ବାଜିଲା କାନରେ ମୋର କାହା ପୁରରେ । ୧୧
ସପନ ଭାଜିଲା ପରେ ଉଠି ଧାଇଁଲି ମୁଁ ଖରେ
ଯେଉଁ ସୁର ଥିଲା ଦୂରେ ଶୁଭିଲା ତା ନିକଟରେ

ବସିଲି ମୁଁ କାନ ତେରି ଶୁଣିବା ତାରେ । ୧୦
ଜାଣିଲି ସେ ସୁର କାର କିଂ ସେହି ଯାଦୁକର
କାହିଁକି ବିଜ୍ଞି ବାଇ କାହାକୁ କରେ ଅଧିର
ଶରଣ ପଶିଲି ତାର ଛନ୍ଦା ପଯ୍ୟରେ । ୧୧
୪ତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଖାଲି
ସଂସାର ମରୁରେ ବୁଲି ଯାଏ ମୁଁ ବାଗ ଭୁଲି
ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁ ଥାଅ ମୂରଳୀ କରେ । ୧୨

ମୋ ମନ କୁଞ୍ଚନ୍ଦେ

ମୋ ମନ କୁଞ୍ଚନ୍ଦେ ଭାବପୁଲ ପୁଣିବ
ତୁମ ତାରୁ ଚରଣରେ ବାସ ତା'ର ଛୁଟିବ । ୧୦
ସଜପୁଣ୍ଡା ପୁଲ ନେଇ ନିତି ଗୁହ୍ନିଛି ହାର
ପିନ୍ଧାଇବି ପିଯଗଲେ ଦିଶିବରି ସୁନ୍ଦର
ଦେଖିବି ମନୀଭରି ନାଚିବି କୋଳକରି
ନୟନୁ ପେମବାରି ଝରିବ । ୧୧
ସେଇ ଫୁଲେ ମୁଁ ରଚିବି ତୁମପାଇଁ ଝୁଲଣା

ଝୁଲୁଥିବ ତୁମେ ପିଯ ପୁରିବ ମୋ କାମନା
ଝୁଲାଉଥିବି ନିତେ କିବା ଦିବସ ରାତି
ସତେ ସପନ ସତ ହୋଇବ । ୧୨
ମୋ ନୟନେ ନୀରଧାରା ଦେଖି ତୁମେ ରସିବ
ମୋ ଭାବ-କମଳ କୋଳେ ମନୀଭରି ବସିବ
ଆସିବ ପାଶବନ୍ଧୁ ପିଇବ ପୀତିମଧୁ
ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଶାପୁଣ୍ୟ କରିବ । ୧୩

ମୋର ଆଉ କାମନା ନାହିଁ ମା ! ଆନ ଧନେ

(ମୋର) ଆଉ କାମନା ନାହିଁ ମା ! ଆନ ଧନେ

(ତୁମଙ୍କୁ) ମୁଦିଲେ ନୟନ ଯେତ୍ତେ ଦେଖେ ହୃଦ ପଦ୍ମାସନେ । ୧୦

ହୃଦୟେ ତବ ମୂରତି ଦେଖେ ଯେତ୍ତେ ନିଶ୍ଚି ଦିନ
ରହୁ ମୋ ନୟନ ଲାଖି ତବ ପଦ ନଖ କୋଶ
ତୁମଙ୍କୁ ଦେଖିଣ ତାରା ହୁଏ ଯେତ୍ତେ ଦିଶହରା
ଝରୁ ପ୍ରେମ ଅଶ୍ରୁଧାରା ମୋ (ବେନି) ନୟନେ । ୧୧

କି ଛାର ମଶି କାଞ୍ଚନ ତା ପାଶେ ତୁଛ ନଗଣ୍ୟ
ସେ ପଦ ପରଶମଣି ଭାଗେ ଯେବେ ହୃଦ କୋଶ
ଧନ ଆଶା ଯାଏ ଯାର ପରଶନେ । ୧୨

ଅନିତ୍ୟ ଧନ ସଂପଦେ କି ପଙ୍କ ଅଛି ଜନନୀ

ଯଦି ହୋଇ ନ ପାରିଲି ତବ ପଦ-ଧନେ ଧନୀ
ଡେବେ ଆଉ କିବା ପଙ୍କ ସେ ଧନ କରି ସମ୍ମଳ
ସେ ଧନ ଭୁଲାଏ ତବ ପଦ ଧ୍ୟାନେ । ୧୩

ଧନ ପଲୋଭନେ ଭୁଲି କେତେ ଘୁରି ଫେରୁଥିବି ?
ଅଶିବ୍ ନାଶିନୀ ଶିବେ ! ତୁମଙ୍କୁ କି ନ ପାଇବି ?
ଦେବନି କି ଦରଶନ ମା ! ଏ ଦୀନେ । ୧୪

ପୂରିଛି ମା' ଅନ୍ୟ ଆଶା କେବଳ ଆଶା କମଳେ
ଦେଖିବି ପଦ କମଳ ମୋର ଏ ହୃଦ କମଳେ
ବସ ମୋ ହୃଦୟାସନେ ଡେଖି-ତାରା ଶବାସନେ
ପୂରିବି ପଦ ସରୋତେ ଅନୁଦିନେ । ୧୫

ବତ ଆଶା କରି ପୁରୁ ! ତୁମ ପାଶେ

ବତ ଆଶା କରି ପୁରୁ ! ତୁମ ପାଶେ
ଆସିଛି ଅଧମ ଜନ
ନୟନ ପୁରାଇ ଦେଖୁବି ତୁମଙ୍କୁ
ପୂରିବ ମନ ପରାଶ । ୧୦

ଘୂମିବ ସବୁଯାତନା ପୂରିବ ମନ କାମନା
ବିରହର ଜ୍ଞାଲା ସତେ ହେବ ବିଲୀନ
ପ୍ରେମରେ ବୁଦ୍ଧି ଆନନ୍ଦ ମାତିବି
ପାଇ ତୁମ ଦରଶନ
ସାର୍ଥକ ହେବ ଜୀବନ । ୧୧

ତନ୍ମ ମନ ମାଜିମୁକ୍ତି ଆସିଛି ଦୁଆରେ ଆଜି

ମଣ୍ଡିଅ ସତତ ମୋ ହୃଦ ଆସନ
ଆକୁଳ ପରାଶେ ତାକୁଛି ବିକଳେ
ଆସ ମୋ ପାଶ ରମଣ
ଭକ୍ତ ପରାଶ ଧନ । ୧୬

ଭକ୍ତ କୁସୁମାଞ୍ଜଳି ତବ ପଦେ ଅରପିଲି
ପୀଠି ଅର୍ଦ୍ଧୟ ଘେନାକର ଜୀବନ ଧନ
ଏ ଦାସକୁ କିଶ୍ଚି ନିଜର କରି ହେ
ରଖ ହେ ଦୀନ ଶରଣ
ପଦେ ଏହି ନିବେଦନ । ୧୭

ବସ ହୃଦ-ସିଂହାସନେ

ବସ ହୃଦ-ସିଂହାସନେ ଦେବତା ମୋର
ପୂରିବ ମନ-ବାସନା ସେବି ପଯ୍ୟର । ୧୦

ହେରି ସେ ରୂପ ମୋହନ ପାର୍ଥକ ହେବ ନୟନ
ଜ୍ଞାନ-ଅଞ୍ଜନ ଘେନାଅ କରୁଣା କର । ୧୧

ମାୟା-ମୋହୁ ଅମା ଘୋର ଅପସ୍ତୁ ଜୀବନର
ଜ୍ୟୋତି ରୂପ ପୁଣିତରୁ ମାଗୁଛି ବର । ୧୨

ବିନ୍ଦୁ କରୁଣା ବାରି କଣେ ଦିଅ କୃପା କରି
ପିପାସିତ ପରାଶର ତୃଷ୍ଣା ନିବାର । ୩

ଭବ-ସାଗର ଦୁଷ୍ଟର-ଜଞ୍ଜଳ କର ହେ ପାର
ଦୟାନିଧି ! ପୂରାଅ ଏ ଆଶା ମନର । ୧୪

ବସନ୍ତ ଆସିଛି ପଶୁଶ ସକାଳେ

ବସନ୍ତ ଆସିଛି ପଶୁଶ ସକାଳେ
କୁହୁ କୁହୁ କରେ କୋକିଳ
ନରମ ଖରାରେ ଧରା ପରଶର
ପୁଣିଅଛି ବନେ ବଉଳ । ୧୦

କର୍ମଳ ପତର ଆସନ ପକାଇ
ପିଯତମ ! ମୁଁ ଗୋ ବସିଅଛି ତାହିଁ
କେବେ ମୋ କୁଟୀରେ କରିବ ବିଜୟ
ଜନମ କରିବ ସପଙ୍କ । ୧୧

ଆଖି ନୀର ଧାରେ ଧୋଇବି ଚରଣ
ନବ ମଲୀମାଳେ କରିବି ବରଣ

କହିବି ଅକୁହା କାହାଣୀ କେତେ ମୁଁ
ଗୋପନେ ରଖିଛି ପକଳ । ୧୧

କେତେ ଆଦରରେ ରଖିଥିଲ ପାଶେ
ପଠାଇଣ ଦେଲ କର୍ମ-ବ୍ୟୋପଦେଶେ
ସୁଗ ସୁଗ ଧରି ଘୁରିଲିଶି କେତେ
ଫେରିବାକୁ ମନ ଆକୁଳ । ୧୨

ଲୁଚି ଲୁଚି କେଉଁଠାରେ ରହିଥିଲ
ଏତେ ଦିନ ପରେ ଆସି ଦେଖା ଦେଲ
ଆଉ ନ ଭୁଲାଅ, ନିଅ କୋଳେ ତୋଳି
ତୁଟାଇ ଏ ଭବ-ଜଞ୍ଜଳ । ୧୩

ବହୁଦିନୁ ଆଶା ମୋର ରହିଛି ମନରେ

ବହୁଦିନୁ ଆଶା ମୋର ରହିଛି ମନରେ

ଆସନ୍ତ କି ପାଶନାଥ ମୋ ଦୀନକୁଣ୍ଡୀର, ଆଜି ଆସନ୍ତ କି
ପାର୍ଥକ କରନ୍ତି ବେନି ଆଖି । ୧୦

ପରାଶ ଭରି ଦେଖନ୍ତି ଶୀଘ୍ରମୁଖ ମାଧୁରୀ
କମଳ ଚରଣେ ଲୋଟି କରନ୍ତି ଶୁଭାରି ହେ, ଦୀନବନ୍ଧୁ !
ଯିଷୁରେ ମିଶାଅ ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁ । ୧୧

ସାଇତି ରଖିଛି ଯେତେ ନଯନରେ ଜଳ
ସରାଗେ ଘୋର ଦିଅନ୍ତି ଚରଣ କମଳ ହେ, ଭକ୍ତିରେ

ବନ୍ଧୁ ହେ ! ଲୁଚି ଲୁଚି ଆଉ ଦୂରେ ରୁହନା

ବନ୍ଧୁ ହେ ! ଲୁଚି ଲୁଚି ଆଉ ଦୂରେ ରୁହନା
ଶୁଭ ଆଗମନ ପାଇଁ, ରହିଛି ହେ ପଥ ଚାହିଁ
କାହିଁକି କରୁଛ ଏତେ ଛଳନା । ୧୦

ଘୋର ଦେବି ପଦୟୁଗ ନଯନ ନୀରେ
ବସାଇ ପୁଜିବି ହୃଦ ପୁଜା-ବେଦିରେ
ପୀରତି ଉଦନ ଗୋଲି ଶୀଘ୍ରରେ ଦେବି ବୋଲି
ଉଛୁର ଆଁର ଓ ସହି ପାରେନା । ୧୧

ଭକ୍ତି କୁମୂମ ତୋଳି ଶୁଷ୍ଟିଛି ମାଳି

ବାଜିଲାଣି ସଖୀ ମୋହନ ମୁରଳୀ

ବାଜିଲାଣି ସଖୀ ମୋହନ ମୁରଳୀ
ନିର୍ଭୂତ ନିକୁଞ୍ଜ କାନନରେ

କାନରେ ବାଜି ସେ ସୁମଧୁର ତାନ
ମରମ ପରଶେ ଧୀରେ ଧୀରେ । ୧୦

ପୁଲଙ୍କ ଜଗାଏ ସାରା ତନୁ ମନେ
ଆକୁଳିତ ପାଶ କହ କି କାରଣେ
କାହିଁକି କେତ୍ରାଣି ଅଜାଗତେ ମୋର
ନଯନରୁ ନୀର ଧାର ଖରେ ? । ୧୧

ସେ ସୁରେ ଉରିଛି ସତେ କି କୁହୁକ
କାହିଁ ପାଇଁ ଚିତ୍ର ହୁଏ ଆକୁଳିତ

ବିଜେ ପଥ ଚାହିଁ ରହିଛି ଅନାଳ୍

ବିଜେ ପଥ ଚାହିଁ ରହିଛି ଅନାଳ୍ ତୁମରି ହେ ଜୀବଧନ !
ତୁମରି ଆଶାରେ ନିଶିରେ ବାସରେ ଝୁରି ମରେ ଏ ନଯନ
କହ ପିଯୁ ମୋର ଜୀବ-ଜୀବନ !
ହୃଦୟ ମରିରେ ଆସିବ ବସିବ, ମଣିର କେବେ ଏ ମନ ଆସନ
ଜୀବ-ଜୀବନ ! । ୧୧

ଉରି ରଖିଛି ମୁଁ ନିଗାତି ନଯନୁଁ ନୀରଧାର ଅନିବାର
ପଖାଳି ଦେବି ସେ ଚରଣ-ୟୁଗଳ ମନର ବାସନା ମୋର
ଘୋର ମୁଁ ରଖିଛି ପାରତି-ଉଦନ, ବୋଲି ଦେବି କରି ଅଭିନନ୍ଦନ
ଜୀବ-ଜୀବନ ! । ୧୨

ବିଶ୍ଵେଶ୍ଵର ବୋଲି ଯେବେ

ବିଶ୍ଵେଶ୍ଵର ବୋଲି ଯେବେ ତାକିବି ବୋଲି ମୁଁ ଭାବେ
ମନେ ହୁଏ ବହୁ ଦୂରେ ରହି ମୁଁ ଯାଉଛି ତେବେ । ୧୦

ଭାଲେ ଯେବେ ମନେ ମୋର

ବସାଇ ମୋ ହୃଦ-ଆସନରେ । ୧୧

ଧୂପ, ଦୀପ, ଗର୍ବ, ପୁଷ୍ପ ନଇବେଦ୍ୟ ଥାଳି
ସଜପୁଟା ମଲାପୁଟଳ ଶୁଷ୍ଟିଅଛି ମାଳି ହେ, ପିନ୍ଧାଇବି
ପ୍ରେମ ଉରେ ଶୀପଦ ପୁଜିବି । ୧୨

ରସରାଜ ବେଶେ ଆସ ରସିଜନାଗର
ପୂରାଅ ଉକତ-ବାଞ୍ଚା ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ହେ, ବିରହରେ
ନୟନ ନିରତ ନୀର ଖରେ
(ଆସ) ଦେଖ ଥରେ । ୧୩

ପିନ୍ଧାଇ ଦେବି ହେ ପିଯୁ ଗଲାରେ ବୋଲି
ଆସ ଆସ ପ୍ରାଣଧନ ଆସ ମୋ ମନମୋହନ
ପୂରାଅ ଏ ଦୀନ ମନ ବାସନା । ୧୪

କାମନା ବାସନା ଧୂପ ଦୀପ ମୁଁ ଜାଳି
ପଜାଇଛି ମନପୁଟଳ ନେବେଦ୍ୟ ଥାଳି
ମୋର ବୋଲି ଯାହା ଅଛି ସବୁ ପଦେ ଅରପୁଛି
ଯେନ ଜୀବଧନ ଦାସ ପାର୍ଥନା । ୧୫

ସକଳ ବନ୍ଧନ ଏତି ଦେଇ ମନ
ଉଠି ବାଲି ଯାଏ ତା ପାଶରେ । ୧୬

ବଲ୍ଲଶୀର ସୁରେ ନାମ ଧରି ମୋର
ତାକୁଛି ସେ ସେ ମୋ କେତେ ଆପଣର
ଯାହାପଛେ ଦେଉ ସ୍ଵର ଅନୁସରି
ଯିବି ତା'ର ଶୁଭ ଅଭିସାରେ । ୧୭

କେତେ ଜନମର ସାଥୀ ମୋର ଯେହି
ସେ ମୋତେ ବିଦ୍ରୋହ, ମୁଁ ବିହିପାରେ ନାହିଁ
ସବୁ ଆବରଣ କାହିଁ ପିଙ୍ଗି ଦେଇ
ପାଶ ଅରପିବି ତା' ପଯ୍ୟରେ । ୧୮

କାନ ଶୁଣୁଥିବ ପଯ୍ୟର ନୁପୁର, କଣ ଗାଇବ ସେ ସୁର
ସେ ସୁରେ ତୁମରି ନାମରାଗିଶୀର ଶୁଣୁଥିବ ଝଙ୍ଗର
ତୁମେ ନାରୁଥିବ ତା ଥେଇ ତା ଥେଇ, ତାଳ ଦେବି ମୁଁହୁର୍ମୁହୁର ଝାନ
ଜୀବ-ଜୀବନ ! । ୧୯

ଜୀବନ, ଜନମ, ଧରମ, କରମ, ସବୁ ପଦେ ନିବେଦିବି
ଅନ୍ତର-କାମନା ସାରା ଜନମର ଭାଙ୍ଗିବୁରି ଧୂପ ଦେବି
ନିରାଶ ନ କର ପରାଶ ନାଥ ହେ ! କଲି ମନ-ଦୀପ ଦାନ
ଜୀବ-ଜୀବନ ! । ୨୦

ପାଶେ ଅଛ ଚିତ୍ର ଚୋର
ବ୍ୟବଧାନ କାହିଁ ଯାଏ ଆନନ୍ଦରେ ମନ ତୁବେ । ୨୧

ବିଶ୍ୱ ଆସନରୁ ଖସି ପାଶେ ମୋର ଆସ ବାରେ
ପୂଜା ଅଧିକାର ପ୍ରତ୍ଯେ ଦିଅ ତବ ଶୁଣ୍ୟରେ
ଅଶ୍ଵକଣା ଉପଗାର

ବିନା କିଛି ନାହିଁ ମୋର
କାଙ୍ଗଳର ଅଶ୍ଵ ବୋଲି ଗୁହଣ କି ନ କରିବେ ? ୧୯

ବୃଦ୍ଧାବନେ ଯିବି କାହିଁକି ?

ବୃଦ୍ଧାବନେ ଯିବି କାହିଁକି ?
ହୃଦ-ବୃଦ୍ଧାବନେ-ବୃଦ୍ଧାବନ
ଚନ୍ଦ୍ର ଛକଳ କହାଇଁ ମୋର ନାହିଁକି ।୧୦
ଖୁଆଇବି ଲବଣୀ ସର
ମନ୍ତ୍ର ନିତି ପରାଣ ମୋର
ଶ୍ୟାମଳା, ଅମଳା ମତି ମୋର ନିତି
ତା ମୂରଳୀ ସୁରେ ଯିବି ଧାଇଁ କି ।୧୧
ସେ ମୋହନ ମୂରଳୀ ତାନ
ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ହରିବ ଝାନ
ଫେମ-କୁଞ୍ଜବନେ, ଯମୁନା ପୁଲିନେ

ହେରିବି ନାଗର ତୁଲେ ରାଇ କି ।୧୧

ସୁଗଳ ଯେ ମଧୁ-ମିଳନ
ବେନି ମନ ପେମେ ମଗନ
ମଧୁର ମୂରତି ହେରି ମୋର ମତି
ପୁଲକରେ ପୂରି ହେବ ବାଇ କି ।୧୩
ଘନ ନୀଳ-କମଳ କୋଳେ
ହେମ-କମଳିନୀଟି ଦୋଳେ
ଆନନ୍ଦେ ମଗନ ହେବ ସତେ ମନ
ଅପରୂପ ରୂପ-ଠାଣି ବାହି କି ।୧୪

ଭିଷ-ଥାଳ କରେ ଧରି ଆସିଛି

ଭିଷ-ଥାଳ କରେ ଧରି ଆସିଛି ଦୀନ-ଭିଷାରୀ
ଆରତ ଗୁହାରି ଶୁଣ ତାର,
ସେ ଦୁଆରେ ହୋଇ ରୁଷ୍ଣ କରୁଣା ମାଗେ ଦୁହାଣ
ଅଧମ କି' ତହିଁରୁ ବାହାର ? ।୧୦
ଯାତନା କର ହେ ଦୂର ପୋଡ଼ି ବାସନା ଛାର
ଉଷର ପରାଣେ ରତ ଉପବନ ଦୁହାଇ କରୁଣା-ଧାର
ଆଶା ସିନା ଏତିକି ମାତର ଦିଆପଣକୁ ନୁହୁଁ କାତର
ତାର ଅବା ମାର ବନ୍ଧୁ ଶରଣ ତ ଦୀନବନ୍ଧୁ
ଜୀବନେ ମରଣେ ଅନିବାର

ଏତିକି ଏ ମନେ ଥାଉ ଭୁଲାଇ ନ ଦିଅ ଆଉ
ଯୋର ମାୟା-ଜାଲ ନ ବିସାର ।୧୨
ବୁଲି ତ ବାର ଦୁଆର ଥକି ଗଲାଣି ପଯ୍ୟର
ଧାର୍ମିଣୀ ଖର ତାତିଲା ବାଲିରେ ଆଉ ଜଳାଇ ନ ମାର
ସତେ ଦୟା କି ଗଲା ପାଶେର ଲୋକ କହେ କରୁଣା-ସାଗର
(ତୁମେ) ରତ୍ନାକର ଘରେ ଶୋଇ ରଖ ସଂପର୍କ ଯୋତାଇ
(ତିଳେ) ଆଶା ନାହିଁ ତହିଁକି ମୋହର
ତୁମ ପାଦରୂପା ଜଳ ପୂରାଇ ଦେଉ ମୋ ଥାଳ
ମେବଜ ପଣରେ ଘେନାକର ।୧୫

ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି

ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି
ମନହୁଣ ପୂଣି ଦେଖିବା ପାଇଁ,
ମରମ ମଞ୍ଜିରେ ଛବିଟି ତୁମର
ପ୍ରାତି ପଲ୍ଲବରେ ଆଙ୍କିବା ପାଇଁ ।୧୩
ଯେତେ ଶୁଣୁଥିଲେ ତୁମ ମଧୁବାଣୀ
ଭଲଲାଗେ ପୂଣି ଶୁଣିବା ପାଇଁ,
କିଏ ବାଟ କିଏ ଅବାଟ ମୋ ଲାଗି
ତୁମ ଆଲୁଅରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ।୧୪
ଯେତେ ଗାଉଥିଲେ ନାମଟି ତୁମର
ଭଲ ଲାଗେ ପୂଣି ଗାଇବା ପାଇଁ,

ମଧୁର ରାତିଶୀ ବିଧୂର ବୀଶାର
ଚେତନାର ତାରେ ବାଇବା ପାଇଁ ।୧୫
ଯେତେ ପାଉଥିଲେ ତୁମରି ଆଶିଷ
ମନ ହୁଣ ପୂଣି ପାଇବା ପାଇଁ,
ସେଇ ଆଶିଷରେ ଦୁଃଖୀ ଜୀବନର
ସକଳ ଯାତନା ଘୋଇବା ପାଇଁ ।୧୬
ଯେତେ ଲୋଗୁଥିଲେ ତୁମରି ସେବାରେ
ଭଲ ଲାଗେ ପୂଣି ଲୋଚିବା ପାଇଁ,
ତୁମ ପୁଜା ଲାଗି ଶାରେଶ ତଳେ
ପ୍ଲାଟିଂ ହୋଇ ପୂଣିବା ପାଇଁ ।୧୭

ରହିଛି ମୁଁ ବାଟ ଅନାଇଁ

ରହିଛି ମୁଁ ବାଟ ଅନାଇଁ
ସଜାତି ସାଇତି ହୃଦୟ ଆସନ କେତେବେଳେ ବିଜେ ହେବ ଶୋଷାଇଁ ।୧୦
ନିରିଜନେ ଅଛି ମୁଁ ଗାହିଁ କୋଳାହଳ ନାହିଁ ଓ କାହିଁ
ବିଜନ କୁଟୀରେ ତୁମ ପାଦତଳେ ମନର ସୁମନ ରେଣିବା ପାଇଁ ।୧୧
ନିରୋଳା ଏ ଘର ମୋର ତେଜକତି ଅନକାର
ରବି ଶଶୀ ସିନା କିରଣ ଭାଲକ୍ଷି ଦିଗ ବିଦିଗକୁ ହସି ହସାଇ ।୧୨
ତୁମେ ଏକା ପରାଣପତି ଆସିବ ହେ ମୋର ଜତି

ବିକଶି ଉଠିବ ମୋ ଅନାର ଘର ତୁମରି କରୁଣା-କିରଣ ପାଇ ।୧୮
ପାସୋରି ବାସନା ସକଳ ପୁଣିଅଛି ଭବଜଞ୍ଜଳ
କର ଯୋଡ଼ି ବସି ଭାଲୁଅଛି ନାଥ ତୁମ ଦରଶନ ଲଭିବା ପାଇଁ ।୧୯
କ୍ଷମା ଦେବ ପରାଣ-ନିଧି ଅପସରି ଯିବ ମୋ ବ୍ୟାଧି
ପାତି ବସିଅଛି ହୃଦୟ ଆସନ ଦୟାନିଧି ! ଲବେ କରୁଣା ପାଇଁ ।୨୦
ଦିବାନିଶି ନାମ ସୁମରି ମୁଁ ଯେ ଦରଶନ ଭିଖାରୀ
ଜଳ ସାଇତିଛି ମନ କୁଣ୍ଡରେ ମୋ ତୁମ ଶିରିପଦ ଘୋଇବା ପାଇଁ ।୨୧

ରହି ରହି ଆଜି ତୁମେ ଦୟନିଧି !

ରହି ରହି ଆଜି ତୁମେ ଦୟନିଧି ! କାହିଁକି ପଡ଼ୁଛ ମନେ ?
ଛାଇ ଛାଇ ଦିଶିଯାଏ ତୁମ ରୂପ ମାୟାଘେରା ଏ ନୟନେ । ୩

ସତେ ସତେ ମନେ ହେଉଥିଲା ମୋର
ଗାହିଁ ଗାହିଁ ମୁହିଁ ରହିଛି ପାଶର
ତୁମି ତୁମି କେତେ କଥା କହୁଅଛ ଶୁଣି ନ ପାରଇ କାନେ । ୪

ଫୁଟି ଫୁଟି ଉଠେ ମୋ ଆଖି ଆଗର
ହୃଦ ହୃଦ ଭରା ଶ୍ରୀମୁଖ ତୁମର
ମନେ ମନେ ଭାଲେ ଭାରାରି ହସୁଛ ତୁମେ ମୋ ହୃଦୟ କୋଣେ । ୫
୦ାରି ଠାରି ସତେ ତାକୁଛ ତୁହାର
ମିଶି ମିଶି ଯିବି ତୁମ ତୁଲେ ଯାଇ

ତାଣି ଶାଣି ଘେନୁଅଛ ମୋତେ ପରା ତୁମରି ତନୁ ମିଳନେ । ୩

ପାଶେ ପାଶେ ତୁମେ ତାକୁଅଛ ମୋତେ
ପଥେ ପଥେ ପାଦ ଥମିଯାଏ ସତେ
ରହି ରହି କର ବଦାଇଲେ ଧରା ନ ପଡ଼ଇ ବ୍ୟବଧାନେ । ୪

ଯାଉଁ ଯାଉଁ ସତେ ତୁମେ ପାଶଧନ
ଥରେ ଥରେ ଚାହିଁ ଫେରାଇ ନୟନ
ସତେ ସତେ ଅବା ପୂର୍ଣ୍ଣର କି ଦେବ ! ତୁମରି ଛବି ନୟନେ । ୫
ଦେଖି ଦେଖି ଖତେ ଭରପା ପାଉଛି
ବେଳେ ବେଳେ ମୋର ମନଗା କହୁଛି
ମିଶି ମିଶି ଯିବି ତୁମ ତୁଲେ ମୁହିଁ ଜୀବନେ ଅବା ମରଣେ । ୬

ଶରଣ ମନାସି ଶଙ୍କର ହେ ଆଜି

ଶରଣ ମନାସି ଶଙ୍କର ହେ ଆଜି
ଭକ୍ତ ଭକ୍ତ ଆକୁଳ ମୁରେ
କରୁଣାକର ହେ କରୁଣାନିଧାନ
'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଆଜି ପ୍ରାଣେ ଉଛୁଲେ । ୧୦
ପୁଲଙ୍କେ ଝଲଙ୍କେ ଭକ୍ତ ପରାଣ
ପଲକ ନପତେ ହେବି ଆକୁଳ ନୟନ
ମଳୟ ପରଶ ଭରା ସୁନୀଳ ଗଗନ ଗାୟ
(ଗାୟ) ଶୁଭ ଆବାହନୀ ମଧୁର ସୁରେ । ୧୧
ଭଜନେ ଭକ୍ତ ହୃଦୟ ବିଭୋର
ରାସ ରସ ମୟ ଆହେ ପରାଣ । ୧୨

ଅନନ୍ତ ଅଶେଷ ତୁମେ ଶେଷହୀନ ରୂପ
ପାଦରେ ବିରାଜ ଆଜି ଭକ୍ତ ପୁରେ । ୧୩
ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନାତନ
ଶୁଭୁ ବଢା ଶୁଭୁ ବିଶ୍ଵ ଶିବ ନାରାୟଣ
ଭକ୍ତ ଅନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣର ଶୁଭୁଦେବ
ତବ ମହିମା ବିକଶୁ ଆନନ୍ଦ ଭରେ । ୧୪
ତୁମେ ରାମ, ତୁମେ କୃଷ୍ଣ ତୁମେ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦେବ ଶୀନିଗମାନନ୍ଦ ଅନାଥ ର ନାଥ
ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ତୁମେ ପ୍ରେମରୂପ
ମିଳାଅ ଭକ୍ତେ ଆଜି ପ୍ରେମାନନ୍ଦରେ । ୧୫

ଶୟନେ, ସ୍ଵପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ

ଶୟନେ, ସ୍ଵପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ
ସାହା ଏକା ତୁମେ ମୋର;
ସାଧନ, ପୂଜନ, ଆଗାଧନ ଯାହା
ସବୁ ତ' ତୁମ ପନ୍ଥର । ୧୦
ଜନମରେ ତୁମେ, ମରଣରେ ତୁମେ
ଜୀବନରେ ତୁମେ, ସାହା ମରୁଭୂମେ
ସଥାଗରା ଧରା ତୁମ ପ୍ରାତିଭରା
ତୁମରି ରପେ ବିଭୋର । ୧୧

ତୁମରି ମୂରତି ତୁମରି ପୀରତି
ତୁମ ଦୟା ନିତି, ତୁମରି ବିଭୁତି
ହେଚେଁ ଯାହିଁ ତହିଁ ଆନ କିଛି ନାହିଁ
ତୁମେ ତ କାହା ଭବର । ୧୨
ମରମରେ ମୋର ବିରାଜି ଠାକୁର !
ସାରା-ଜୀବନର ସେବା ଘେନ କର
ଏତିକି ମିନତି ଅଥୁର ଏ ମତି
ରହୁ ତବ ପଦେ ଥର । ୧୩

ଶୁଭିଲାଶି ବଂଶୀୟନ ଚାଲ ସଖୀ ଯିବା

ଶୁଭିଲାଶି ବଂଶୀୟନ ଚାଲ ସଖୀ ଯିବା କୁଞ୍ଚକାନନ ଗୋ
ଦେବ ପିଯ ସାଥାରେ ମିଳନ, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୨

ବଂଶୀ ତାକେ ନାମ ଧରି ଚାଲ ସଖୀ ଯିବା ତେରି ନ କରି ଗୋ
ସେ ତ ଭାବ ବିନୋଦିଆ ହୁରି, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୩

ଶିରେ ଶିଖୀ ପୁଛ ଖୋସି ମଧୁର ମଧୁର ହାସ ପୁକାଶି ଗୋ
ସତେ କଳା ମେଘ ତଳେ ଶିଖୀ, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୪

ଭରା ତୁଭଙ୍ଗ ଠାଣୀରେ କିଞ୍ଚିତିର ସ୍ଵନ ବାଜେ ମଧୁରେ ଗୋ
ଚିତ୍ତ ଦହୁଅଛି ବିରହୁରେ, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୫

କଟି ତଣେ ପୀତବାସ ଭୂମିରେ ଲୋଗଇ ହୋଇ ସରସ ଗୋ

କୁଳବଧୁରେ ଦିଖ ପରାସ, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୪

ମଞ୍ଚକେ ଅଳକାବଳୀ ମେଘ ତଳେ ଅବା ଖେଳେ ବିତ୍ତିଲି ଗୋ
କିଂ ରହିବ ଜୀବନ ଧରି, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୫

ରାଧା-ବାଧା ନ ବିଚାରି ତାକେ ଘନ ଘନ ତା' ନାମ ଧରି ଗୋ
ସେ କି ରହିବ ଧର୍ଯ୍ୟ ଧରି, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୬

ଜଟିଳାର ବଧୁ ହୋଇ କୁଟିଲା ନଶନ ରହିଛି ତାହିଁ ଗୋ
ସଦା ଦୃଷ୍ଟିପଥେ ଜଗି ଥାଇଁ, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୮

ଶୀମତୀ-ଶୀପତି ଦୁଇ ମିଳନରେ କେତେ ମଧୁ ଝରଇ ଗୋ
ଦେଖି ପଲକ ପଡ଼ଇ ନାହିଁ, ସଜନୀ ଗୋ । ୧୯

ସଖୀ ! ମୋହନ ବଂଶୀ ବାଜିଲା

ସଖୀ ! ମୋହନ ବଂଶୀ ବାଜିଲା
ସେ ସୁର-ମାଧୁରୀ ଭୁବନ ସଞ୍ଚରି
ପ୍ରକୃତିର ଦମ୍ଭ ଭାଜିଲା

| ୧୦ |

କିମ୍ବା ହୋଇଲେ ପଶୁପତୀ କୁଳ
ଧୀରେ ଧୀରେ ବହୁ ମଳୟ ଅନିଳ
ଯମୁନାର ଜଳ ହୋଇଲା ନିଷଳ
ଶୁଣ୍ଡ ତରୁଲତା ପଲବିଲା

| ୧୧ |

ଶୁନେୟ ଦେବଗଣ ହେଲେ ସ୍ତମ୍ଭିତ
ଶୁଣି ବିରହର ମୁରଲୀ ସଞ୍ଚପତ
ଯୋଗେ ଯୋଗୀ ଜନ ହେଲେ ମୁହ୍ୟମାନ
ପାଷାଣ ତରଳି ବହିଲା

| ୧୧ |

ଶୁଣି ନିଶୀଥରେ ମୁରଲୀର ନାଦ
ଗୋପିନୀ କୁଳରେ ପତିଲା ପ୍ରମାଦ
ତେଜି କୁଳମାନ ଧାଇଁଲେ ସେ ବନ
ମୁରଲୀ ଭଗାରୀ ହୋଇଲା

| ୧୨ |

ସଜନୀ ଶ୍ୟାମ ନାମ କିଂ ଶୁଣାଇଲା

ସଜନୀ

ଶ୍ୟାମ ନାମ କିଂ ଶୁଣାଇଲା
କାନର ଭିତରେ ପଶି ମରମ ପରଶି ଗୋ
ମନପୁଣ ଆକୁଳ କରିଲା

| ୧୦ |

କେତେ ମଧୁ ଅଛି ସତେ ଶ୍ୟାମର ନାମରେ ଗୋ
ନିଶିଦ୍ଧିନ ପାନେ ମନ ମୋର
ପାଶୋର ନପାରେ ତା'ରେ ନିରବଧି ମତିଘାରେ
ହେବି ସତେ ପାଗଳିନୀ ପରା

| ୧୧ |

ଅବଶ ହେଲିଶି ସହୀ ଶ୍ୟାମ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ
ଆଖି ନିତି ଦରଶନ ଝୁରେ
ପାଶୋରିବି ପାଶୋରିବି ଯେତେ ମୁଁ ହେଲିଶି ଭାବି
ମନୁ ମୋର ଦୂର ସେ ନୋହିଲା

| ୧୧ |

ଥିଲେ ଏଥିକୁ ଉପାୟ ସହୀରେ ବତାଇ ଦିଅ
ରଣୀ ତୋ ରହିବି ଜୀବ ସାରା
କୁଳ ମାନ ପଛେ ଯାଉ ରାହା ନଦିଶର ଆଉ
ଶ୍ୟାମ ନାମ ପାଗଳିନୀ କଳା

| ୧୨ |

ସଜନୀ ଲୋ ଚିକେ ଜାଣିରଖିଥା

ସଜନୀ ଲୋ ଚିକେ ଜାଣିରଖିଥା ଶ୍ୟାମ ନାମ କେତେ ମିଠା
କାନରେ ବାଜିଲେ ମନରେ ପଶେ ଲୋ
ହୃଦୟରେ ଲାଗେ ଥିଲା

| ୧୦ |

ଶୁଣି ଦେଲେ ଥରେ ଶୁଣି ହେଉଥିବୁ ପେମରେ ପଢ଼ିବୁ ତାର
ଭୋକ ହେବନି କି ଶୋଷ ହେବନି ଲୋ ନିଦ ହୁକି ଯିବ ତୋର
ଆନମନା ହୋଇ ଦିନ ବିତାଇବୁ ଆଉ ସବୁ ହେବ ପିତା

| ୧୧ |

ଦୂରେ ଦୂରେ ଗଲେ ପାଶେ ପାଶେ ଥିବ ପାରିବୁନି କରି ପର
ପର ପର ବୋଲି ଯେତେ ଭାବିଲେ ତୁ ହୃଦୟେ କରିବ ଘର
ଧର ଧର ବୋଲି ପଛେ ଗୋଟାଇବ (୭ ୮) ପୀରତି ରାଙ୍ଗ କଥା | ୧୩ |

କହୁଲୋ ସଜନୀ କେଉଁଥିରେ ମନ ପାଶ ଖୋଲି କହୁ ବାରେ
ଏ କୁଳ ସେ କୁଳ କେଉଁ କୁଳ ହେବୁ ମନ ଥୟ କରି ଥରେ
(ସଖୀ) ବେଳ ଥାଉଁ କୁଞ୍ଚ ଦୂଆର ହୁତିଲେ ପଛେ ହେବୁ ହିଚହୁଗା | ୧୪ |

ସଜାଇଛୁ ପୁଲଶେୟ

ସଜାଇଛୁ ପୁଲଶେୟ ଅଭିପାର ପାଇଁ
ଆସ ହେ ରସିକରାଜ ରହିଅଛୁ ତାହିଁ | ୧୦ |

ଅରୁଣ କିରଣ ଜିଶି ତରଣ କମଳ ବେନି
ବକ୍ଷେ ସାଇତିବୁ ନାଥ ଚକ୍ଷୁ ଜଳେ ଧୋଇ | ୧୧ |

ଅଗୁରୁ ବୁଆ ଚନ୍ଦନ ରଖିଛୁ କରି ଯତନ
ହେବିବୁ ମଧୁର ଶିରୀ ଅଙ୍ଗେବୋଲି ଦେଇ | ୧୨ |

ମଲିକା ମାଳତୀ ମାଳେ ପିଷାଇବୁ ପିଯୁ ଗଲେ
ବିଭୂଷଣ କରି ଆଜି ବନ୍ଦିବୁ ପରାଣ ସାଇଁ | ୧୫ |

ଗୋପାଳନା ଚିତ୍ରଗୋର ହେ ଚିତ୍ରଙ୍କ ନଚବର
ରସାଥ ପୀରତି ରସେ ମୁରଲୀ ବଜାଇ | ୧୬ |

ଆସ ହେ ରସିକରାଜ ! ଦୋଳାଇଛୁ ପୁଲଶେୟ
ବୋଲି ତବ ପଦରଜ ଶିର ଦେବୁ ଲୋଗାଇ | ୧୭ |

ସଞ୍ଜ ସଳିତା ମୁଁ ଜଳି ଜଳି ଯାଏ

ସଞ୍ଜ ସଳିତା ମୁଁ ଜଳି ଜଳି ଯାଏ
ଶୁଭ୍ର ଜ୍ୟୋତିରାଶି ବିକୁରି ଦେଇ
ମନେ ଆଶା ବାଷି ଆଲୋକ ଦେଉଛି
କାଳେ ଦିଶିଯିବ ତରଣ ଦୁଇ

| ୧୦ |

ଜଳିବାଗା ଖାଲି ସାର ହେଉଅଛି
ରଙ୍ଗ-ପଦକଞ୍ଜ ଦର୍ଶନ ତାଙ୍କୁଛି
କେତେଦିନ ଆଉ ଏମିତି ଜଳିବି
କୁପା କରି ବାରେ ଦେବ କି କହି

| ୧୧ |

ଶୁଭ ଶଙ୍କ ଧନି ଏଇ ତ ଶୁଭୁଛି
ବିଜେ କଳ ସତେ ମନେ ମୁଁ ଭାଲୁଛି
ତୁମ ଅଙ୍ଗବାସ ଚହଟି ଯାଉଛି
ଚିର ବ୍ୟାକୁଳିତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ

| ୧୨ |

ତୁମେ କୃପାମୟ ବାରେ କୃପା କର
ଏ ଦାନ ଦାସର ମନ ତାପ ହର
ଦରଶନ ଦିଅ ହେ ପ୍ରାଣଠାକୁର !
ଛାଡ଼ିଯିବା ଆଗୁ ଏ ମର୍ଦ୍ୟଭୂଲୁ

ସପନ୍ତୁ ଚେତି ମୁଁ ଖୋଜିଲି ସେଦିନ

ସପନ୍ତୁ ଚେତି ମୁଁ ଖୋଜିଲି ସେଦିନ

ଗଣନ, ପବନ, ବନ

ଜଳ ଥଳ ଯାରା ପଚାରିଲି କାହିଁ

ଆଥ ତୁମେ ଜୀବଧନ । ୧

ସବୁରି ମଞ୍ଜିରେ ତୁମ ହୃଷ ରେଖା

ଦେଖା ଦିଅ ଦୂରେ ଥାଇ

ଅନ୍ତର-ଘରର ଗମ୍ଭୀରା ଦେଖିଲି

ତୁମେ ପହୁଚିଛ ସାଇଁ ! ୧

ହାତ ପଥାରି ମୁଁ ‘ଆସ’ ବୋଲି କେତେ

ଡାକିଲି ବିନୟ କରି,

କାନରେ କହିଲି ‘ଆସିବ’, ଯେବେ ମୁଁ

ଡାକଦେବି ମନ ଭରି । ୨

ସରସ ତୁମରି ସରସିଜ ପଦେ

ସରସ ତୁମରି ସରସିଜ ପଦେ ଦେବାକୁ ପଶନ୍ତି ମୋର
କେତେ ଦିନ ଧରି ଗାହିଁ ବସିଛି ମୁଁ ରଚି ନିତି ଅରିପାର । ୧

ଥରେ ଥରେ କେବେ ବାଉଳା ସୁରଭି ରହି ରହି ଭାସି ଆସେ
ଚଉଦିଗ ତୁମ ତ୍ରୁଟି ଗନ୍ଧ ପରି ମହୁକି ମହୁକି ବାସେ
ଲୁଚି ଯାଅ କାହିଁ ବାତାୟନ ଦ୍ୱାରେ, ଚାହେଁ ଯେତେ ବାରବାର । ୨

ମରତ ମାରିର ମଳିନ ଫୁଲରେ ସଜାତିଲି ଯେଉଁ ଶେଯ
ନ ମାନିଲା ବୋଲି ତୁମ ମନ, ସତେ ରୁଷିଲି କି ରସରାଜ ?

ମୋ ମରନ୍ତି ତୁମ କଷଟି ପଥରେ ପରଖ ଆଉ ନ କର । ୩

ସରଗ ଯାକର ପୁଣ୍ୟ ଶିରୀ ପଛେ ଯାହାକୁ ଦେଉଛ ଦିଅ
ମୋତେ ତୁମେ ଖାଲି ‘ଉଳ ପାଥ’ ବୋଲି ବାରେ ଆସି କହି ଯାଅ
ତୁମ ନାମ ପରା ପ୍ରମମୟ, ତୁମେ ପାରତି ରସର ସାର । ୪

ଆସ ହେ ସୁନ୍ଦର ମୋହନ ମଧୁର ମନର ଦେବତା ମୋର
ବାରେ ନା କି ପଢ଼ୁ ତୁମ ବିଶା ତାରେ ଭବ-ଦେବନାର ସୁର ?
ସେବାରେ ତୁମର୍ତ୍ତି ଦିନ ଯାଉ ସରି ବଜାଇ ଦିଆ ପଯ୍ୟର । ୫

ସାଗର ବେଳାରେ ଶାମୁକାଟିଏ ମୁଁ

ସାଗର ବେଳାରେ ଶାମୁକାଟିଏ ମୁଁ
ବାଲୁକା ଶେଯରେ ଶୋଇ
କେତେ ଆଶା ନେଇ ରହିଛି ଅନାଇଁ
ତୁମକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ! । ୧

ପଡ଼େ ଏବେ ମନେ ପଥମ ଜୀବନେ
ଦେଖିଥିଲି ଦିନେ ତୁମକୁ ଶୋପନେ
ସାଗର କୁଳରେ ଦୁଲୁଥିଲ ଯେବେ
ସଞ୍ଜ ଆସୁଥିଲା ନଈଁ । ୨

ସହିଛି ମୁଁ କେତେ ପକୃତି ର ଦାଉ
ନିରିମମ ସିନ୍ଧୁ ଅମାନିଆଁ ଦେଉ

ତଥାପି ବଞ୍ଚିଛ ସେହିକାଳୁ ପ୍ରଭୁ
'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଗାଇ । ୨

ଶୀପଦ ସରୋଜ ଦେଖିବାକୁ ଥରେ
ପାତି ରହିଛି ଏ ବେଳାଭୂମି ପରେ
ପାର୍ଥକ କରିବି ଜୀବନ ମୋହର
ଚରଣ ପରଶ ପାଇ । ୩

ଆଶା କରିଛି ମୁଁ ଏ ଜୀବନ୍ୟାକ
କରିଦିଅ ପଢ଼ୁ ତୁମରି ସେବକ
ଦୂର କର ଖେଦ ତୁମରି ଶୀପଦ
ସେବକ ଜୀବନ ଦେଇ । ୪

ସାତ ସୁରେ ବନ୍ଧୁ ତୁମ

ସାତ ସୁରେ ବନ୍ଧୁ ତୁମ ମୁରଲୀ ସ୍ଵନ
ଶୁରଇ ଯମୁନା ଝୁରେ ରାଜପରାଶ । ୧

ତୁମ କଥା ଭାଳି ଭାଳି ଆହେ ଶିରିଜେଳା

ଲୁହରେ ଯାଇଛି ଭିଜି ମାନିନୀ ରାଧିକା

କଳାମାର୍ଗିକ ନ ଦେଖି ଯଶୋଦା ଅନ୍ତରେ ଦୁଃଖୀ

ସରସଖୀ ନିରିମାର୍ଗି ହେଲେ ଶ୍ୟାମଘନ

ଧନ୍ୟ ତୁମର ଏ ପ୍ରେମ ଅମୃତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ

ଚିହ୍ନିଛି ଏ ରାଧାରାଣୀ ଚିନ୍ତେ ବୃଦ୍ଧାବନ
ଶୋପାଳବାଳକ ମେଲେ ଶୋଭା ରଖ ବନ ଘୋରେ
ବରତ ଧୂଳିରେ ଆଙ୍ଗି ଦିଅ ପଦଚିନ୍ତ୍ର । ୨

ପାଶେ ଥିଲେ କିଛି ହେଲେ କହି ତ ହୁଣା
ଗଲେ ଦୂରେ ମନ ଝୁରେ କାହିଁକି କୁହନା
ଯାହା ହେବାର ତ ହେଉ ଏତିକି କରୁଣା ଥାଉ
ଜୀବ ଗଲାବେଳେ ମିଳୁ ତୁମ ଦରଶନ । ୩

ସୁନ୍ଦର ଚିର ସୁନ୍ଦର ତୁମେ

ସୁନ୍ଦର ଚିର ସୁନ୍ଦର ତୁମେ ସୁନ୍ଦର ପିନ୍ଧ ମୋର
ତୁମ ଆଗମନ ବାଟ ମୁଁ ଅନାଇଁ ଜାଳି ବସିଛି ଜାଗର
ସଂପାରର ସୁନ୍ଦର ସରାଗ ଭୁଲିଛି
କେତେ ଚିହ୍ନାଜନେ ଦୂରକୁ ଠେଲିଛି
ମାନ ଅଭିମାନ ପଛକୁ ପକାଇ ଚାହିଁଛି ପଥ ତୁମର
ମନ ମନ୍ଦିରରେ ଆସନ ପାତିଛି
ସୁନ୍ଦର ପୁଲରେ ହାର ସଜାତିଛି
ପଖାଳିବା ପାଇଁ ସାଇତି ରଖିଛି ନଯନର ସୁନ୍ଦର ନୀର
ତୁମ ପାଶେ ବସି ମରମର କଥା

ତୁମରି ଆଦର ପରଶ ପାଇ ମୋ ଝରେ ଆଖି ନୀର ଧାର । ୪

କେତେ କାଳୁ ଏହି ପରି ବସିଅଛି
ଅମାପରେ କେତେ ଚାନ୍ଦିନି ବିତିଛି
ଖରା ବର୍ଷା ଶାତ କେତେ ଯେ ସହିଛି ଯାଇଛି ପୁନ ପାଶେର
କାନେ କାନେ କିଏ କହିଯାଏ କଥା
ଆସିବେ ତୋ ବନ୍ଧୁ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିଥା
କେତେ କାଳ ଆଉ କରିଲେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଦିଶିବ ରଥ ତୁମର । ୫

ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି

ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ବସିଛି ମୁଁ ଅନୁସରି
ଯୋଡ଼ି କର ପତ ନିଶିଦିନ
ମରମ ମଞ୍ଚରେ ମୋର ଉଛୁଳିବ ପେମ ହେ
ପୁଣ୍ଡିମାର ଜୁଆର ନର୍ତ୍ତନ
ଆହେ ନବୟନ !
ପୁଲକି ରଠିବ ପାଶମନ
ଚଞ୍ଚଳ ଏ ମୋ ହୃଦୟ କେବେ ସତେ ହେବ ଥୟ
ନିରେଖିବି ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ ।୧।

ଯହିଁ ବାହିଁବ ନୟନ ହେରିବ ତବ ନର୍ତ୍ତନ
ଲୋତୁନାହିଁ ଧନ ଅବା ଜନ
ମାଗୁଛି ଚରଣ ଧୂଳି ମଥାରେ ହୋଇ ମୁଁ ବୋଲି
ପାଗଳ ହୋଇବି ଅନୁଦିନ

ଆହେ କୃପାମୟ
ମୋ ବେଳକୁ ନ ହେବ ନିର୍ଦ୍ଦୟ
ତୁମେ ପରା ଦୀନବନ୍ଧୁ ଗୋପିଣ କରୁଣା ବିନ୍ଦୁ
ଉଳିଦେଲେ ହେବି ମୁଁ ଅଭୟ ।୨।

ଷତରିଷ୍ଟ ମୋତେ ଘେରି ଦିଅନ୍ତି ଅଧୟ କରି
ମାଗୁଛି ମୁଁ ମନେ ବଳ ଦିଅ
ରିପୁଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଠେଳି ତୁମ ନାମ ବୋଲି ବୋଲି
ପାଇବି ମୁଁ ଶୀପଦ ଆଶୟ
ଆହେ ଜଗଦ୍ଗୁରୁ
ସାହାରୁଥ ତୁମେ କଞ୍ଚତ୍ରୁ
ଅରୂପ-ସ୍ଵରୂପ ତବ ନୟନେ ମୋ ନାହୁ ଦେବ !
ଗୁରୁଦାସ ମନବାଞ୍ଚା ପୂରୁ ।୩।

ଲୁହ ଝରିଗଲା ଆଖିରେ ଆଖିରେ

ଲୁହ ଝରିଗଲା ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଚରଣ ଧରିତ ପାଇଁ
ମନ ଜଳିଗଲା ବେଦନା ନିଆଁରେ ତୁମ ଆଶମନ ଚାହିଁ ।୪।

ମନ ଖୋଲି କିଛି କହି ତ ପାରେନା ଗୋଲି
ମନେ ପାଞ୍ଚିଲ କି ତୁମକୁ ଯାଇଛି ଭୁଲି ?
ସେ କି ଭୁଲିବାର ଛବି ଅରୂପର ସାରା ମୋ ଜୀବନ ପାଇଁ ?
ମନକୋଣେ ନିତି ନିରେଖୁ ଥିବି ମୁଁ ମୁଦା ଆଖି ତଳେ ଚାହିଁ ।୫।

ସାରା ଦୁନିଆରେ କେ କେତେ ଦିଶେ ପୁନ୍ଦର
ତୁମେ ତ ମଧୁର ସୁନ୍ଦର ଆଖିରେ ମୋର
ତୁମେ ଯେବେ ପିଯ୍ ହସି ଦେଖା ଦିଅ ଗୋପନ ମରମେ ରହି
ସେ ଶିରୀ ମଧୁର ଝୁରି ଅନିବାର ତନୁ ମନ ଶିହରଇ ।୬।

ଶୁଭ ଶଙ୍କ ବାଜେ ମରିରେ ତବ ଆଜି
ଘେନ ମୋ ବନ୍ଦନ ନବ ଅରଚନା ରାଜି
ପଲକର ପୁରୀତି ପୁଲକର ତାତି ଖେଳିଯାଉ ତନୁ ଛୁଇଁ
ଜୀବନ ପୁଲ ମୋ ପୁଣି ଲୋଟିପତୁ ସେ ଚାରୁଚରଣ ଚାହିଁ ।୭।

ପୂଜାର୍ଜନ ଓ ଆରତୀ

ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଭାତକୋଳେ

ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଭାତକୋଳେ ଅରୁଣ କିରଣ ଭରି
ଆସ ଜ୍ୟୋତିର୍ମଣ୍ୟ ରଥେ ବ୍ୟୋମପଥେ ଅବତରି । ୧

ବିହୁଙ୍କ କଳଗାରେ, ମଧୁପ ଶୁଣେ ଧାରେ
ଆସ ଚରଣିତ ହୋଇ ମୃଦୁକମ୍ପେ ଥରି ଥରି । ୨
ଶୀତଳ ସମୀର ଦୋଳେ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶତଦଳ କୋଳେ
ଆସ ଶୁଭ ପାଖୁଡ଼ାରେ ଚରଳ ଜ୍ୟୋତିରେ ଝରି । ୩
ସନ୍ତାନ-ବସ୍ତଳ ପିତା, କରୁଣା-ମୂରତି ମାତା

ଆସିଛନ୍ତି ଅବତରି	ଚିନ୍ମୟ ରୂପ ଧରି
ଦୁଦୟ-ଦେବତା ପରକାଶି	
ସୁବାସିତ ଧୂପଧର	ରଙ୍ଗଆବାହନ କର
ବସାଥ ଆସନେ ମନ ତୋଷି	
ପାଦାସନ ଦିଅ ଖଞ୍ଚି, ପାଦପଦ୍ମ ଦିଅ ସାନ୍ତି	। ୧

ସୁବାସିତ ଜଳ ଯେନି ପଖାଳ ହେ ପାଦ ବେନି
ସୁଫୁଲ ବସନେ ଦିଅ ପୋଛି,
ସୁବାସିତ ଜଳ ଦେଇ ମୁଖ ଧରତ କରାଇ
ଦନ୍ତ ମାରଜନ ମନେ ଲାଞ୍ଛି ।
କରାଇ ମୁଖ ଧରତ,
ବସନେ ପୋଛ ତୁରିତ
ସୁଗର୍ବ ତେଜ ମର୍ଦନ, କର ହୋଇ ହୃଦୟମନ
ପାଇ ଚୁମ୍ବକ ପରଶ ଖେଳାଥ ପରାଣେ ହର୍ଷ । ୨

କର୍ପୁର ଅଗୁରୁ ଗୋଲି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକୁମ୍ବେ ଭାଳ ଶୀଅଙ୍ଗେଯତନେ,
ଗାତ୍ର ମାରଜନ ପୁଣି ଜଳେ ସ୍ନାନ କରିଣ୍ଟ ପୋଛ ବସନେ ।
ପିତାମ କୁଞ୍ଚି ବସନ,
ଦିଅ ଉତ୍ତରୀ ସାଜିଶ
କେଶ ପସାଧନ କର, ଦରପଣ ଧରି କର
ଅଗୁରୁ ଚନ୍ଦନ ଗୋଲି, ଶୀଅଙ୍ଗେର ଦିଅ ବୋଲି
ସୁଗର୍ବ ସୁମନହାର, ଭୂଷଣ ଖଞ୍ଚ ଆବର । ୩

ପଜାଥ ବୋଗ ଆସନ, ନୈବେଦ୍ୟ ମିଷ୍ଣନ୍ତୁ
ପଜାଥ ପାନୀୟ ଜଳ, ଧୂପେ ଆବାହନ

ସତ୍ୟଲୋକ ପରପାର ବିରାଜିତ ନିତ୍ୟପୂର
ଅତ୍ୟୋକ୍ତ୍ୟ ଶୁଣେ ଶୁଣୁ ଧାମ
ଚତୁର୍ବୀର ରହନମୟ ତୋରଣ କି ଶୋଭାମୟ
ବିଚିତ୍ର ପତାଳା ମନୋରମ !
ମୁକ୍ତାମାଳାରେ ଶୋଭିତ ସେ ଶୋଭା ଅତି ବିଚିତ୍ର
ପୂରୀମଧ୍ୟେ ରାଜେ କଷ୍ଟଦୂମ
ସଦାପଳ ଭାରାନତ କଷ୍ଟପାଦପ ସମସ୍ତ
ପ୍ରମୁଖ କୁସୁମ-ସମାକୀର୍ତ୍ତ ।

ଯେବେ ଯେଉଁ ରୂପେ ଆସ ରହିଛି ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରି । ୩

ଦେଖିଲେ ଶାମୁଖକାନ୍ତି, ତୁରିଯିବ ସବୁ ଭାନ୍ତି
ରେଣୁ-ପଙ୍କଜ ବେନି, ବଷେ ସାଇତିବି ଧରି । ୪

ନିତି ନବରାବେ ଆସ ଚରଦିଗରେ ପକାଶ
ଜଳେ ସ୍ନାନେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ ବିରାଜୁ ଶୋଭା ତୁମରି । ୫

ପୁଣ୍ୟତ ମର୍ମ ମର୍ମ ଖେଳିଯାଅ ସବୁ କର୍ମ
ଅନ୍ତର ଦେବତା ! ଆସ ଅନ୍ତରଦେଶୁ ପ୍ରସରି । ୬

ଆସିଛନ୍ତି ଅବତରି

ଆସ ଆସ ମୋର ହୃଦୟେଶ୍ଵର,
ଭୋଗ ଆସନରେ ବିରାଜ କର
ଏହି ନିଜବେଦ୍ୟ ଗହଣ କର,
୭ ଦୀନ-ପରାଶୁ ସନ୍ତାପ ହର ।
ବିଲୋକ ଦୀପ-ଆଲୋକେ
ସଜାଇ ରହିଛି ଯେତେ । ୭

ଆଜମନ ଜଳ ଦେଇ ମିଷ୍ଣନ୍ତ ଭୁଅଅ
ପ୍ରାତି-କଥୋପକଥନେ ମନକୁ ରଞ୍ଜାଇ ।
ଭୋଜନାଟେ ତୁମ୍ଭି କର ଦେଇଣ ପାନୀୟ
ବସନରେ ମୁଖ ପୋଛ ତାମ୍ବୁଳ ଯୋଗାଅ ।
ଦେଇ ଆତମନ ନୀର,
ଶୀକର ପୋଛ ସତ୍ତର ।
ବସାଥ ପୂର୍ବ ଆସନେ, ହୋଇ ହୃଦୟ ମନେ ପାଶେ
ଏହି ନିଜେଦନ କର, ପୁଣ୍ୟଶଳି ଧରି କର । ୮

ଅତି ଅଭାଜନ ମୁହିଁ ନ ଜାଣେ ପୂଜନ
ନ ଜାଣିଲୁ ଆବାହନ କିବା ବିପର୍ଜନ ହେ
କ୍ଷମା କର ପାଶବନ୍ଧ,
ଦୀନବର୍ଷୀ ପ୍ରେମୟିଷ୍ଠ
ଏହି ନିଜେଦନ ମୋର, ଯେନ ହେ ପରାଣେଶ୍ଵର
ଯହିଁ ଜଳା ତହିଁ ନିଆ,
ପାଶେ ପାଶେ ରହିଥାଏ
ସ୍ଵର୍ଗ ବା ନରକେ ନିଆ,
ପାଶେ ପାଶେ ରହି ଥାଏ
କି କହିବି ଆଉ ମୁହିଁ,
କିବା ଅଜଣା ଅଛଇ ?
ଜୟଶୁରୁ ଜୟଶୁରୁ ଜୟଶୁରୁ । ୯

ସତ୍ୟଲୋକ ପରପାର

କଦମ୍ବ ତରୁ ଉଦ୍‌ୟାନ,
(ସଦା) ମନବାୟୁ ବହମାନ
ନିତ୍ୟ ବସନ୍ତ ବିରାଜେ, କୁହୃତାନ ସଦାବାରେ
ରାଗ ରାଗିଣୀ ସମସ୍ତ, ମୁହିଁ ଧରି ବିରାଜିତ । ୧୦
ପିଷ୍ଟଗଣ ନାନାରୂପ ଧରି ପଶୁ-ପକ୍ଷୀରୂପ
ସୁମଧୁର ନୃତ୍ୟଗୀତ ରତ,
ପୁରୁଷୀ ଚିନ୍ମୟ ଦେହୀ ଭଗବତ-ଶୁଣ ଗାଇ
ବିଚିତ୍ର ଭଜିର ଉନମତ ।

ପୂର୍ବେଶାରୁ ସରୋବର ତହିଁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କମଳ
କୁମୁଦାଦି ହୋଇ ପୁଷ୍ଟିତ,
ମଧୁପ ଭୁମର ଶେଣୀ ମନ-ପାଣ ନିଖ କିଣି
ମନ୍ଦବାସୁ ସଦା ଆୟୋଜିତ ।
(ସେହି) ସରୋବର ତଗଦେଶ
ବିରିଧ ପୁଷ୍ଟେ ଶୋଭିତ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶେ ବିରାଜିତ କେଳିକୁଞ୍ଚ ସୁଶୋଭିତ
ସରୋବର ମଧ୍ୟ ଦେଶ ମଣି-ମନ୍ଦିର ସୁଦୃଶ

ରାଜେ ସୁରମ୍ୟ ସଦନ ଯୁକ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତୋରଣ । ୧

ଜୟ ଜୟ ଶୁଭୁଦେବ ମଙ୍ଗଳ ଆରତି
ରତନ ପୁଦୀପେ ଜଲେ ସୁବାସିତ ବାତି । ୧
ଶଙ୍କବାଜେ ଘଣ୍ଠ ବାଜେ ବାଜେ କରତାଳ
ମଧୁର ମୃଦଙ୍ଗ ବାଜେ ଶୁନିତେ ରସାଳ । ୨
ବିରିଧ କୁସୁମ ଦଲେ ବନମାଳା ଗଲେ
ପ୍ରେମେର ହିଲୋଲେ ମାଳା ନା ଦୁଲାତେ ଦୋଲେ । ୩
ବିଚିତ୍ର ତାନୁଆ ଶୋହେ ରତନ ଖାଲର

ଜୟ ଜୟ ଶୁଭୁଦେବ

ନିତ୍ୟଷ୍ଟଳୀ ମନୋହର ମନୋରମ ଶ୍ଵାନ
ଦିବ୍ୟ ଚିତ୍ତାମଣିପୁର ଅତି ସୁଶୋଭନ । ୪
ରତନ-ମନ୍ଦିର ଶୋଭେ କାଳିଯୀର ନୀରେ
ରାଜହଂସ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦ୍ମ ମଧ୍ୟ କେଳି କରେ । ୫
ପଦ୍ମେପରି ରତ୍ନଧିହାସନ ପିଯତମ
ଲାବଣ୍ୟ ମୁଣ୍ଡିରେ ବିରାଜିତ ଅନୁପମ । ୬
ସୁଦିବ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କାନ୍ତି ପ୍ରବାଳ ବରଣ
ସୁମାନୟେ ସୁଛନୀରେ ରଞ୍ଜେ ପୁରୁ - ମନ । ୭
ଲକ୍ଷିତ ବଚନ ଭାସି ତାମୂଳ କେ ଦିଖ
ସଖୀଶ ବିଶେଷେ କେ ଚନନ ଯୋଗାଏ । ୮
ଗୀତ ବିଦ୍ୟା ବାଦ୍ୟ ତୁଙ୍ଗଅନୁରାଗୀ ଉକ୍ତ
ଗୀତ-ବାଦ୍ୟ-ନୃତ୍ୟ ରଞ୍ଜେମୋହେ ପୁରୁ ଚିତ୍ର । ୯
ଅଞ୍ଚଦଳେ ଅଞ୍ଚଦଳ ପେମିକ ଭକ୍ତ
ହାସ ପରିହାସେ ନିତ୍ୟ ସେବାରେ ନିରତ । ୧୦
ଦେଖ ରଞ୍ଜେଘଣ୍ଠ ବାଜେ, ବାଜେ ଭେରୀ ତୁରୀ

ନିତ୍ୟଷ୍ଟଳୀ ମନୋହର ମନୋରମ ଶ୍ଵାନ

ମହୀରୁଦ୍ଧ ରଯୋପନ୍ତ ସୁମନୋହର
ଦିବ୍ୟ ସୌରରେ ଭରା ଧୂପ ରୁଚିର । ୧୧
ତବ ଅର୍ଜନା ଆଶେ, ବୀନ ସେବକ ବେଶେ
ଧୂପ ହସ୍ତେ ଭରା ଦେବ! କଲ୍ପନ ହର । ୧୨
ଧୂପ-ଧୀରେ ପ୍ରସରି ରଞ୍ଜେଖେଳେ ଭଉଁରୀ
ନରେ ମିଶି ନଶ୍ଵରତା କରେ ପ୍ରତାର । ୧୩
ହୈମ ବରଣ ଅଞ୍ଜ ନିରେ କୋଟି ଅନନ୍ତ
ତ୍ୟୋତ୍ତିମୟ ନରେ ରାଜେ କି ପୁଷ୍ଟିତନ୍ଦ । ୧୪

ରାଜେ ସୁରମ୍ୟ ସଦନ ଯୁକ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତୋରଣ
ରତ୍ନପର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ମନ୍ଦିରର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ
ବିରାଜିତ ସଦା ପିଯତମ
ପରା-ପୁରୁଷ ହାଦିନୀ ମହାଭାବ ସ୍ଵରୂପିଣୀ
ସହ ପେମନୟୀ ସଖୀଗଣ
ସରରେ ସେବା ନିର୍ବତ ପାମଭାବେ ଆନନ୍ଦିତ
ପୁଶାୟଦି ପ୍ରେମରମେ ସେ ପୁରୁଷେ ସର୍ବେ ତୋଷେ । ୧୫

ଦୁଷ୍ଟୁ ପାଶେ ଶୋଭା କରେ ଧବଳ ତାମର । ୧୬

ତନ୍ଦୁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଜିନି ରୂପ ବରନ ଉତ୍କଳ
ରକ୍ଷିତେ କୋକ ନଦ ଶୋହେ ଚରନ ଯୁଗଳ । ୧୭

ହାସେ କାରେ ନାଚେ ଗାଓ ଦିଖ କରତାଳି
ମାଟିତେ ଲୋଗାଏ କେହି ଜୟଶୁଭୁ ବୋଲି । ୧୮
ଜୟଶୁଭୁ ଜୟଶୁଭୁ ରବେ ଭରିଲ ଭୁବନ
ମଙ୍ଗଳ ଆରତି କରେ ମିଳି ଭକ୍ତଗନ । ୧୯

ମଧୁର ମୃଦଙ୍ଗ ସ୍ଵନ ପତ୍ରକୁ ଉଛୁଳି । ୨୦

ଦଂପକଳତିକା-କାନ୍ତି ତାମର ପକାଏ
ଉତ୍କଳଭାବେ କେ ରଙ୍ଗଅଳତା ଲଗାଏ । ୨୧

ଯା ଅଙ୍ଗେ ଶୋଭିତା ବିଶୁପିତା ଜଗନ୍ନାତା
ଯେ ସ୍ଥାଯ ଅଚନ୍ତି ତ୍ରିଭୁବନତୁଣକର୍ତ୍ତା । ୨୦
ଚିତ୍ତ-ବିଚିତ୍ର ବସନ ଅଳକାର ଘେନି
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେଖା ଅଙ୍ଗ-ପଞ୍ଚ ଯୋଗାଏ କେ ପୁଣି । ୨୧

କେହୁ ନାଚେ କେହୁ ଗାଓ ଦେଇ କରତାଳି
ଉନମତ ଉତ୍କଳ ଭୟ ଦୀନରକ୍ଷର । ୨୨

ଖରୁଛନ୍ତି ଯା ପଯ୍ୟରେ ଭାବୁକ ଭକ୍ତ
ପ୍ରେମେ ମୁଗଧ କରି ହରୁଛନ୍ତି ପୁରୁତି । ୨୩
ନାହିଁ ଥଳକୁଳ ଧୟ ଦୀନରକ୍ଷର
କି ଅଛି କି ଅରପିରୁ ଶୀପଦକମଳ । ୨୪

ଏତିକି ମାତର ଭଣା ଅଛି ତୁମ ଠାରେ
ଅରପଣ କରୁଁ ‘ମନ’ ତବ ଶୀପଯରେ । ୨୫

ମହୀରୁଦ୍ଧ ରଯୋପନ୍ତ ସୁମନୋହର

ଘଣ୍ଠ ଗୋ ଗୋ ଗୋ ବାଜେ
ବାଜେ ତାକ ଧିନି ମୃଦଙ୍ଗ ରୁରୁ ଗମୁର । ୧୫

ଦୁଃଖ ପାଶୋରା ପଦ-
ମନ ପ୍ରାଣ କିଶେ ନାଶ ଅଂହ ବିକାର । ୧୬

ପ୍ରେମେ ବିଶୁ ବିଭୋର
ଦେବ! ହେ ନରାକାର !
ଅବତରି ବିତର ହେ କୃପାକୁପାର । ୧୭

ମୋର ଧର୍ମ ମିନତି
ଆଜ୍ଞା ହେଉ ହେ ଯତି !
ହୃଦତିତୁପରେ ପୁଷ୍ଟ ମୂର୍ଚ୍ଛ ତୁମର । ୧୮

ଦିଖ ମୁଁ ଆରତି

ଦିଖ ମୁଁ ଆରତି ତୁମରି ମନ୍ଦିରେ ପାଶ ପିଯ୍ ପିତା ମୋର ଶଙ୍କାଘଣ୍ଠ ବାଦ୍ୟ ମଧୁର ନିନାଦେ ବିଜୟ ଶାର୍ତ୍ତିକା ସ୍ଵର	। ୧
ମିଳିତ କଞ୍ଚରେ ତୁମରି ବିଜୟ ଘୋଷନ୍ତି ଭକ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ତାଳେ ତାଳେ ନାହେ ଦେହ ମନ-ପାଶ ତାଳେ ତାଳେ ଖେଳେ ଛନ୍ଦ । ୨	
ସେ ମଧୁଛନ୍ଦରେ ଧୂନିତ ମଧୁରେ ଜୟଶୂରୁ ସିନ୍ଧମନ୍ଦ ଖେଳାଏ କଂପନ ଭାବନା-ଜଗତେ ଦେବି ବିଶ୍ଵମନ ଯନ୍ତ୍ର । ୩	। ୩
ସେ ଧୂନି ପରଶେ ନାଚନ୍ତି ହରଶେ ସୁଦୂର ଗୁହ ତାରକା	

ଛାୟା ପଥ ପାରେ ଜୀବନ ସଂଚରେ ଭାଷମାନ ନିହାରିକା । ୪
ପଢ଼ି ପରମାଣୁ ତୋଳେ ପତିଧୂନି ବିଶ୍ଵରେ ଖେଳେ ଚେତନା
ପୁସ୍ତାରିତ ଆମ୍ବା କରେ ଆସ୍ତାଦନ ଯହିଁ ତହିଁ ଉନ୍ନାଦନା । ୫
ଲୋକୁଁ ଲୋକାନ୍ତରେ ବାଜେ ସମ୍ପଲୋକେ ପାଶ ମତାନ୍ତିଆ ନାମ
ଶୁଭ ଏ ଆରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୁମରି ମୋହନ ଠାମ । ୬
ଦେଉଛି ଜନିଯ୍ ମନ-ଅର୍ପ ନିଅ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଭକ୍ତ ବନ୍ଧୁ
ଜୟ ପ୍ରେମମୟ୍ ନିରମ ଆନନ୍ଦ ଜୟ ଜୟ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁ । ୭

ଦିଅ କୋଟି ହୃଦେ ଜାଳି

ଦିଅ କୋଟି ହୃଦେ ଜାଳି ପ୍ରେମ ବିରୁ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁ ! । ୮

ବିଦ୍ରୁଷ ଭକ୍ତି ମୋର ବିଦ୍ରୁଷ ଲୋତକ ପାଇବକି ଶୋଭା ହୋଇ ଚରଣ ଉଦକ ମହେନ୍ଦ୍ର ନେନ୍ଦ୍ର ନୀରେ ପଖାଳିବି ପାଦଧାରେ ପୋଛିବୁ ସକଳ ବ୍ୟଥା ସୁଖେ ହୃଦୁ । ୧
--

ତବ ଆଗମନେ ଧରା ଉଠିବ ଉଲ୍ଲୟ
ନାଚିବ ନିରସ ପାଶ ଶିଶୁ ପରି ହୃଦୀ
କର୍ମ କୋଳାହଲେ ପୂରି ଅବସର ଚିନ୍ତା ଭରି
ପ୍ରେମ ପ୍ଲାବନରେ ଆସ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ । ୯

ନାହିଁ ତବ ବିଶେଷଣ ନାହିଁ ନାମ ଶୁଣ ଭକ୍ତି ଆକର୍ଷଣେ ଆସି ବୋଲାଅ ସଶୁଣ ନାହିଁ ମୋ ଭକ୍ତି ବଳ ନିଜ ମନକୁ କେବଳ ଦନାଇବି ଭରି ତପ୍ତ ଅଶ୍ଵ ବିରୁ । ୧

ରଚିବ ମରଣ କୋଳେ ଅମାର ଜୀବନ
ସମ୍ପଦ ମରତେ ସୁଧା ଭାଣ କରି ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସେ ଦେଶ ସରେଶ କହି ନିତ୍ୟ ପାଇରତି ଚଖାଇ
ପୁଷ୍ପାଇବ ଦୀନ-ଶୁଧା ଦୀନବନ୍ଧୁ ! । ୧

ନନୀଏ ବାଇଲେ ଶୁଭ ମଙ୍ଗଳ ବାଜଣା ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ ଦେବ ଘେନ ନୀରାଜନା ଜୟ ଜୟ ଶୁନୀକୁର, ଆନନ୍ଦ ଗୁହଣ କର ଆନନ୍ଦ ସଭାର । ୧
ଧୂପ ହସ୍ତେ ଉତ୍ତା ହୋଇ ନାଚ ତାନେ ମାନେ ଧୂପାମୋଦ ଖେଳିଯାଇ ଗଗନେ ପବନେ ଜୟ ଜୟ ଶୁନୀକୁର, ଆରତୀ ଗୁହଣ କର ପ୍ରାଣପିତା ମୋର । ୨
ଧୂପପରେ ଦୀପ ଜାଳ ଓଳାର ପିଆନେ ଆନନ୍ଦ ଚରଙ୍ଗଖେଳୁ ଉଦ୍‌ବେଳିତ ପାଶେ ଶୁଭ ବୁନ୍ଦା ବିଷ୍ଣୁଶିବ, ତାଣ୍ଡବ ନୃତ୍ୟ ଆରତ ଯଥା ଦେବ ଦେବ । ୩
ମହୋଦଧି ପୂତ ଜଳ କରି ଆହୁରଣ ଦୀପ ପରେ ଶଙ୍କେ ଜଳ କର ଅରପଣ ବୁଦ୍ଧା ତୁଳସୀ ମଞ୍ଚରୀ, ଶଙ୍କ ମୁଖେ ଦେଇ ସିଂହ ମନ ବାରୀ । ୪
ଶୁଭ ଶୁଭ ବହୁପଦେ ଶୁନୀମୁଖୁକୁ ପୋଛିଦେଇ ଅଗୁରୁ କର୍ମ୍ମର ଗମେ ଦିଖ ମହୁକାଇ ଜୟ ଜୟ ଶୁନୀକୁର, ନିତ୍ୟ ଲୋକେ ନିତ୍ୟ ସେବା ପେନ ଏ ଦାସୀର । ୫
ନନନ ବନର ପାରିଭାତ ଧରି କରେ ପୁରାପ କୁପୁମେ ଅଙ୍ଗ ସଜାଇ ସଧାରେ ଜୟ ଜୟ ଶୁନୀକୁର, ପ୍ରାଣପିଯ ପିତା ଘେନ ଆରତ ଆମର । ୬

ଧବଳ ଜାମର ହୃଷେ ଉତ୍ତା ହୁଅ ଯାଇ
ଚାମର ପକାଅ ତାଳେ ଜୟଶୂରୁ ଗାଇ
କର ଚାମର ଆରତୀ, ଗୁହଣ କରନ୍ତୁ ଦେବ ପ୍ରାଣର ମିନତୀ । ୭

ଅଗୁରୁ ଚନ ମିଶା ଶୀତଳ ପବନ
ଶୀ ଅଙ୍ଗ ପରଶୁ ଚାଳି ଦିଅ ହେ ବ୍ୟଜନ
ଯୋଡ ହୃଷେରେ ପ୍ରଶମି, ପରମ ପୂରୁଷ ପଦେ ଦିଅ ସର୍ବଭାଳି । ୮

ଶୁଭ ଶଙ୍କ ଧରି ସଖୀ ଆନନ୍ଦ ମନରେ
ମଙ୍ଗଳ ଧୂନା କରିବା ଲଛି ମାନସରେ
ସର୍ବେ ଦେଇ ହୁଲହୁଳି, ନବ କିଶୋରାତି କରେ ଉତେ ଶଙ୍ଖଧୂନ । ୯

ଅଗୁରୁ ଚନ ହୃଷେ ନାହେ ଗୋପାଜନା
ଶୀଅଙ୍ଗ ସେବା ମନାସି କରେ ବନାପନା
ଜୟ ଜୟ ଶୁନୀକୁର, ପଦସେବା ଘେନାକର ଏ ଦୀନା ଦାସୀର । ୧୦

ସମସ୍ତ ନନୀଏ ମିଳି ଅର୍ଦ୍ଧଚନାରେ
ଆନନ୍ଦ ବାଇଦ ଧୂନା ଶୁଭେ ସିଂହସ୍ଵରେ
ଭକ୍ତ ଭଗବାନ ପାଶେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆନନ୍ଦେ ରତ ମାତି ଲାଲାରସେ । ୧୧

ଶୁଭୁପଦ ଧରି ନନୀ ହୋଇଲେ ବାହାର
ରହୁ ସିଂହାସନେ ଥାପି ପାଶର ଠକୁର
ଏହି ଆନନ୍ଦ ସଭାର, ଆନନ୍ଦ ସମାର ଯହିଁ ବହେ ନିରକ୍ଷର । ୧୨

ଆରତୀ ବନ୍ଦନା

ବନ୍ଦ ଶ୍ରୀଗୁରୁ

ବନ୍ଦ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପେମ କଷତର
 ଶ୍ରୀଦାନନ୍ଦ ନିତ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ସନାତନ
 (ସେ ଯେ) ପତିତପାବନ ଅନାଥଶରଣ
 ଅଞ୍ଜାନ-ତାମସ ନାଶନ ।୧

ଗୁରୁ ବୃଦ୍ଧା, ବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁ ମହେଶ୍ଵର
 ସର୍ବତ୍ରୁମୟ ଗୁରୁ ପରାପୂର
 ଗୁରୁ ପରଂବୃଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନଭାଙ୍ଗର
 ଭବ-ସାଗର-ତାରଣ ।୧

ଖ୍ୟାବର ଜଙ୍ଗମ ବିଶ୍ଵଚରାତର
 ସର୍ବବ୍ୟାପ୍ତ ସେ ଯେ ଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର
 ଚିନ୍ମୟ ସ୍ଵରୂପ ନାହିଁ ନାମ ରୂପ
 ଧ୍ୟାନାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଶ୍ଵଳ ।୨

ବେଦାନ୍ତଭାଙ୍ଗର ସର୍ବଶ୍ରୁତିଶାର
 ବିତରେ ଅମୃତ କରୁଣା ଅପାର
 ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ଜଗତର ନାଥ
 ସ୍ମୃତରେ ହୃଦୟରଶ୍ଵଳ ।୩

ବନ୍ଦ ଗୁରୁ ଚରଣ କମଳ ଯୁଗଳ
 ଯୋଗୀଜନ ଧ୍ୟାନେ ଯାର ମରୁ ଅବିରଳ ।
 ଭବ ପାରାବାର ସେତୁ
 ସକଳ କଳୁଷହାରୀ ଭୁକ୍ତିମୁକ୍ତି ହେତୁ ।୧

ଗୁରୁବୃଦ୍ଧା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁମହେଶ୍ଵର
 ଗୁରୁସର୍ବ ତୃତୀୟ ଗୁରୁପରାପୂର ।
 ଗୁରୁ ସର୍ବ ଦେବମୟ
 ଜଳଇଲ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ବିଶ୍ଵ ଗୁରୁମୟ ।୨

ଧ୍ୟାନାତୀତ ଭାବାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଶ୍ଵଳ
 ଗୁଶାତୀତ ଦ୍ୱାତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ।
 ଗୁରୁ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ
 ବିଦୁନାଦ କଳାତୀତ ଗୁରୁ ବ୍ୟୋମାତୀତ ।୩

ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ମହ୍ୟ ଗୁରୁ ସର୍ବ ଯନ୍ତ୍ର
 ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ତୀର୍ଥୀ ଗୁରୁ ସର୍ବ ବୃତ୍ତ ।
 ଗୁରୁ ଉତ୍ସ ଗୁରୁ ବୃଦ୍ଧ
 ଗୁରୁ ବିରହିତ କର୍ମ ସ୍ଵଭାବେ ଅକର୍ମ ।୪

ହୃଦୟକନ୍ଦରେ ସେ ସେ ଦିବାକର
 ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ସର୍ବମୁକ୍ତାଧାର
 ଶୁଣ ଜ୍ଞାନମୟ ଆନନ୍ଦ ନିଳିଯ
 ତ୍ରୁତମସି ସେ ସେ ମୁକ୍ତିମାନ ।୫

ଭାବର ଅତୀତ ତିରୁଣ ରହିତ
 ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ ଦୁନ୍ଦ୍ରବିରହିତ
 ମାୟର ଅତୀତ ପରମ ସୂଖଦ
 ଶମନ-ଭୟ ବାରଣ ।୬

ଆମୁବଳି ଦିଅ ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ
 ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ସେ ପରମଧନେ
 ଅଞ୍ଜାନ ଯୁଷ୍ମିବ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକେ
 ଭାତିବ ଏ ତୋର ପ୍ରାଣମନ ।୭

ସେହି ଗୁରୁପଦେ ନେବାକୁ ଶରଣ
 ଯଦିରେ ଯୋଗେଇ ଅଛି ତୋର ମନ
 ଅହଂତ୍ର ବିନାଶି ଗୁରୁପଦେ ମିଶି
 ବୃଦ୍ଧାନନ୍ଦ ରସେ ହୃଥରେ ମନ ।୮

ବନ୍ଦ ଗୁରୁ ଚରଣ

ଅଞ୍ଜାନ ନାଶକ ଗୁରୁ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରାପକ
 ଭାବନିଯମକ ଗୁରୁ ଅଭାବ ନାଶକ ।
 ଗୁରୁ ପ୍ରାରଦ୍ଧ ଗୋପକ
 ଅଗତି ଗତି ଦାୟକ ଶାନ୍ତି ବିଧାୟକ ।୯

ଗୁରୁ ସମସ୍ତର ଆଦି ଅନାଦି ହିଁ ଗୁରୁ
 କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଜାଗରଣ ତାଙ୍କରି କୃପାରୁ ।
 ହୃଦଗନ୍ଧୀ ଭେଦକାରୀ
 ତ୍ରୁତମସି ମୁକ୍ତିମନ୍ତ୍ର ରିପୁନାଶ ଜାରୀ ।୧୦

ଶମନ ଭୟ ବାରଣ ପତିତପାବନ
 ଆମ୍ବା ରାମ ଅଭିମାନ ପଭାବ ଦହନ
 ଅନୁକୂଳ ପତ୍ରିକୂଳ
 କୃପାବଳେ ନିଷ୍ଠାରନ୍ତି ବନ୍ଦ ଜୀବକୂଳ ।୧୧

ପେମପାରାବାର ଗୁରୁ କରୁଣାସାଗର
 ନିର୍ମଣ ପରମବତ୍ତ୍ଵ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାର ।
 ଗୁରୁ ପରମା କାରଣ
 ଧନ୍ୟ ହୁଏ ଶ୍ରୀଚରଣେ କରି ସମର୍ପଣ ।୧୨

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

<p>ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ଆଜେ ଯେନ ମନ ତବ ଶୀତରନେ ଆମି ଅତି ଦୀନ ଭଜନ ବିହୁନ କୃପା କର ପ୍ରଭୁ ତବ ନିଜ ଗୁନେ</p>	10।	<p>ତୋମା ହେନ ଧନେ ଯେନ - ଭୁଲିନଁ ଭୁଲିନଁ ଓ ରାଜ୍ଞୀ ଚରନ ଯେନ - ଭୁଲିନଁ ଭୁଲିନଁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ନାମ - ଭୁଲିନଁ ଭୁଲିନଁ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଯେନ - ଭୁଲିନଁ ଭୁଲିନଁ ରୋଗେ ଶୋକେ ମହାଦୁଃଖ - ଭୁଲିନଁ ଭୁଲିନଁ (ଥାକି) ଯେ ଭାବେ ଯେଖାନେ ଜୀବନେ ମରନେ ମଜେ ଥାକି ଯେନ ତବ ଗୁନ ଗାନେ (ଡର) ପ୍ରେମମୟ ମୂରତୀ ଯେନ ନିରବଧି ଲେଗେ ଥାକେ ଆମାର ଏ ଦୁ'ଟି ନଯନେ</p>	11।
<p>(ଆମାର) ଦେହ ମନ ପାନ କରି ସମର୍ପନ ଅବିଚାରେ କରି ଆଦେଶ ପାଲନ (ତାତେ) ଯାଏ ଯାବେ ପାନ ଓହେ ଭଗବାନ (ଯେନ) ଭୁଲିନଁ, ଭୁଲିନଁ, ତୋମା ହେନ ଧନେ ।୧।</p>	12।	<p>(ସେବା) ତବ ନାମ ଜପି ତବ ରୂପ ଦେଖି ତୋମାରି ଆନନ୍ଦେ ଆନନ୍ଦେ ଥାକି ତୋମାରି ସେବାଯୁ ଯେନ ଦିନ ଯାଏ (ଆମାର) ଅନ୍ୟ ଆଶା ଯେନ ନାଥାକେ ଜୀବନେ</p>	।୩।
<p>(ଆମି) ଭୁଲିନଁ ଭୁଲିନଁ -</p>			

ବିଦ୍ୟୁ ପାର୍ଥନା

ଅଖିଳ ବୁଝୁଣୁ ନାଥ !

<p>ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ ଆଜି ନବ ଶୁଭ ପ୍ରଭାତେ, ଜଣାଉଛି ମର୍ମିମା ! ପରଶୁଥାଉ ଏ ଶିର ମୋ ତବ ଚରଣସୀମା । ୧</p> <p>ତୁମେ ତ ହୃଦୟ-ଦେବତା ପିତା ତିନିଯୋକର, ତୁମେ ହେ ଜଗତ-କରତା ସାର ଶୋଭା-ଆକର । ୨</p> <p>ଅରୁଣ ଉଦୟ କାଳରେ ପଦେ ଏତେ ଗୁହାରି ପରାଣେ ପେରଣା ଜଗାଇ ଦିଅ ଶକ୍ତି ଭରି । ୩</p> <p>ତୁମର ଆଶିଷ ଘେନି ମୁଁ ଶିରେ ହେ ଆଦିମୂଳ !</p>	<p>ସଂସାରର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବିହେ ଯାତା ମୋ ଅନୁକୂଳ । ୫</p> <p>କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାକରା ପଢ଼ିଛି ଆନ ଗତି ତ ନାହିଁ ବୁଦ୍ଧ ଦେବାକୁ ତ ହେବ ହେ, ମହାସାଗର ଏହି । ୬</p> <p>ଦିଅ ଦେହ-ମନ-ପରାଣେ ମୋର ଶକ୍ତି ଭରି ଆଗୁମାର ହେବି ନିରତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନ ତରି । ୭</p> <p>ନ ଭୁଲାଉ ମୋତେ ସଂସାର ଭୁମ ଉଦ୍ଧରୀଜାଳ ନ ଯାଉ ପାଶୋର ମନରୁ ତୁମେ ଠାକୁର ମୋର । ୮</p>
<p>ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ କି ଆନନ୍ଦମଧ୍ୟ ! ଆବିଲ ସଂସାରେ ଯିବା ଆସିଛି ସମୟ ନ ଗଲେ ଅଚଳ ହେବ ମୋ ସଂସାର ବୋଲି କୁସଂଶାର ସିନା ଆସି ନିଧ ଠେଲି ପେଲି ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣେ ଆସି ରହିଥିଲି ପାଶେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଛି ଏତେ ମୁହଁର୍ତ୍ତ ସକାଶେ ଛାତି ଯିବି ଏ ଭାବନା ରୂପ କରେ ଜଥା ଅଶ୍ଵ ରାଶି ମୁଦେ ଆଖି ନର୍ଜ ଯାଏ ମଥା । ୯</p>	<p>କିପରି କହିବି ଯିବି ଏତେ ମେହି ଛାତି ? ଶୋକର ଉଚ୍ଛାସ ଆସେ ବୁକୁ ଜନ୍ମ ମାତି । ୯</p> <p>କିଏ ଜାଣିଥିଲା କଣକର ଆସ୍ଵାଦନେ ଏତେ ସୁଖ ଭାଲି ଯିବ ପଞ୍ଜି ଜୀବନେ । ୧୦</p> <p>ବୁଦ୍ଧ ନ ଯିବ ସଂସାର ଯିଲେ ଆଉ କଣେ (କିନ୍ତୁ) ମୂର ମନ ସାଧେ ଦାଉ ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ । ୧୧</p> <p>(ତେବେ) ନିଅ ଶାଶି ଏ ମନ୍ଦୁ କର ପଦେ ଲୀନ ଶୀରଣେ ଏହି ଭିକ୍ଷା ରହୁ ଚିର ଦିନ । ୧୨</p>
<p>ଦୟମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏହି ନିବେଦନ ନିରନ୍ତର ତବ ନାମ କରିବି ସ୍ଵରଣ ଏହା ଛତା ନ ରହିବ ଲଜର କାମନା ଏହି ମାତ୍ର ଭିକ୍ଷା ମୋର ଏତିକି ପାର୍ଥନା ତୁମେ ପୁରୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏହି ଅହଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଅରଜିବ ପବଳ ସଂଭାବ ଏଥିଲାଗି ଯେବେ କାଳେ ନ ମିଳେ ମୁକ୍ତି ତେଥାପି ରଖିବି ମନେ ଅନ୍ତ ଦୃପ୍ତି ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତରେ ତୁମର ଜଗତେ</p>	<p>ପଢ଼ିଯିବି ଯହିଁ ତହିଁ ତୁମର ଇଳିତ ଧ୍ୟାପ ପରେ ରଚନାର ଅଭିନବ ରୂପ ଦେଖି ଦେଖି ଆସିଯିବ ଅସଲ ସ୍ଵରୂପ । ୧୩</p> <p>ମିଳାଇ ନ ପାରେ ଯେବେ ତବ ଯନ୍ତ୍ର ସ୍ଵର ତବ ନାମେ ବାଲ ଯିବି ଭଣୀ ବୀଣା ମୋର । ୧୪</p> <p>ଶୁଣୁ ବା ନ ଶୁଣୁ କେହି ଥିବ ଅହଙ୍କର ତୁମେ ପୁରୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏତିକି ସଂଭାବ ପେମମଧ୍ୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ଏ ସାରା ଜୀବନ । ୧୫</p>

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ

ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ		
ତବ ପଦେ ମତି ରତ୍ନ ସଦା ଯେନ ରୟ	୧୭	ଅହୁଙ୍କର ଅଭିମାନ କିଛୁତେ ନା ଯାୟ
ତବ ପଦ ହୃତେ ଯେନ ଦୂରେ ନାହିଁ ଯାୟ		କରୁନାର ଦାସ କରେ ରାଖ ରାଜୀ ପାୟ
ଯଖନ ଯେ ଭାବେ ଥାକି ତବ ଶୁଣ ଗାୟ	୧୯	ବିଷୟେ ସହଜେ ହୁଏ ଆସନ୍ତି ଯେ ମନ
ନିବାରିତେ ନାହିଁ କରୁ କୁମତି ପ୍ରବଲ		ତେମତି ତୋମାଟେ ଯେନ ଲିପି ଥାକେ ମନ
କୃପାନାଥ କୃପା କରେ ଦାଓ ହୃଦେ ବଲ	୧୩	ଲୋକମାନ୍ୟ ନାହିଁ ଚାଇ କର ଦୀନହୀନ
ପରନିନା ପରଚର୍ଚ ହୃତେ ରାଖ ଦୂରେ		ଦୀନନାଥ ଏସ ହୃଦେ ଫୁରାଇଲା ଦିନ
ତବଶୁଣ ଗାଆ ଯେନ ପ୍ରାନେ ସଦା ସ୍ଥୁରେ	୧୪	ଅସଂଖ୍ୟ ଆମାର ତୃତୀ କରି ସଂଶୋଧନ
		କୃତାର୍ଥ କର ହେ ଦାସେ ଏହି ଅକିଞ୍ଚନ
		୧୮

ଦୀନନାଥ ! ଏହି ଭିକ୍ଷା କରେଁ ଶୁରୁରଣେ

ଦୀନନାଥ ! ଏହି ଭିକ୍ଷା କରେଁ ଶୁରୁରଣେ
ତବ କଥା ରଖିଥିବି ମନନେ-ସୁରଣେ । ୧

ବାହାରେ କି ହେଲା ନାହିଁ ନ କରି ଶୋଚନା		ଉଚିତ ଭାଷଣ ନୋହୁ କିଛି ଅନ୍ତରାୟ
କରିବି ପ୍ରଥମେ ନିଜ ସ୍ଵଭାବ ମାର୍କନା	୧୯	ଯଥା କର୍ମ ହେଉ ତିରଶୁରିର ସହାୟ
ପରଦୋଷ ଖୋଜି ବୁଲି ନ ଧାଇଁବ ମନ		ନିରଳସ ଭାବେ ତବ ଆଦେଶ ପାଲନ
ଲାଗିଥିବି ପଦା କରି ଆମ୍ବଦଂଶୋଧନ	୧୩	କରିଯିବି ହେଉ ତହେ ପ୍ରାଣର ସ୍ଥରଣ
ବଚନେ ଆଳାପେ ହେଉ ରସନା ସଂଯତ		ନ ମାନିବି କାହିଁ କେଉଁ ବାରଣ ବରନ
ସୁଷ୍ଠିଯାଉ ଅବସାଦ ଦେହର ଜଡ଼ତ୍ତ	୧୪	ଯହିଁ ଆଏଁ ରହିଆଇ ତବ ପଦେ ମନ
		୧୯

ଦେବେର ଦୁର୍ଲଭ ତବ

ଦେବେର ଦୁର୍ଲଭ ତବ ଚରଣ ପୁରଳ		କି ଧନ ତୋମାରେ ଦିବ କି ଆଶେ ଆମାର
କି ଦିଖ ପୂଜିବ ଆମି କି ଆହି ସମ୍ବଲ	୧୧	କି ଦିଖ ପୂଜିବ ତୋମାୟ ଦୀନହୀନ ଆମି
ଏଇ ଦେହ ଧନ ଜନ ତୋମାରି ସକଳ		ଯେ ଧନେ ପୂଜିବ ତୋମାୟ ସେଇ ଧନ ତୁମି
ଗୁରୁନ କରିଯାଁ କର ଜୀବନ ସପଳ	୧୯	ଆର୍ କିଛୁ ନାହିଁ ଚାଇ ଏଇ ନିବେଦନ
ଏଇ ଚରାଚର ବିଶ୍ୱ ସକଳ ତୋମାର		ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଏଇ ରୂପେ ଦାଓ ଦରଶନ
		୧୯

ବି ଦାୟ ବେଳାରେ

ବିଦାୟ ବେଳାରେ ଆଜି ପିଯ ପଦ ତଳେ		ତୁମକୁ ମୂଳରେ ରଖୁ କରମ କରିବି
ବେଦନା ବିଧୂର ପ୍ରାଣେ ପୁଣତି ମୋ ଭାଲେ	୧୧	ତୁମରି ସଂପାରେ ରହି ସଂପାର କରିବି
ପୀରତି ପରଶ ପାଇଥିଲି ଏତେ କଣ		ଦୂନିଆର ଝଞ୍ଚା ଯେବେ ଆସିବ ଘନାଇ
ପାଶୋରି ଥୁଲି ମନରୁ ତୁମାପ ଦହନ	୧୯	ନ ଛାତିବି ତୁମ ପାଦ ଜୟଶୁରୁ ଗାଇ
୪ ପ୍ରେମ ମିଳନ ପିଠ ଛାତି ଯିବାପାଇଁ		ବିଷୟ ବିଷକୁ ଯେବେ ଏ ମନ ଧାଇଁବ
ସଂପାର ତାଳଇ ଏବେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ	୧୩	ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ବୋଲି ପରାଣ ବାରିବି
୪ତେ ପ୍ରେମ ଏତେ ସୁଖ ଛାତି ମୁଁ କିପରି		ତୁମ ପାଶେ ଆସିବାକୁ ଗଣ୍ଯଥବି ଦିନ
ବିଷୟ ସଂପାରେ ଯିବି ତୁମ ସ୍ଥତି ଧରି	୧୪	ତୁମ ତାଳରାକୁ ସଜ ହୋଇଥିବ ମନ
ଯେବେ ଯିବି ସେ ସଂପାରେ କରେ ପଦେ ଅଳି		ସକଳ ତୃତୀ ମୋହର କରି ମାରଜନ
ଲାଖୁ ରହୁ ମୋ ଆଖିରେ ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ	୧୫	ଦୀନନାଥ ତୁମ ପ୍ରେମ କର ନିମଗନ
		୧୯୦

ବାଞ୍ଛାକଳିତ୍ରୁ ଦେବ

ବାଞ୍ଛାକଳିତ୍ରୁ ଦେବ ! ହେ ଜଗତାଧାର
ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମଷ୍ଟାର
 ଏବେ ଦିବା ଅବସାନେ
କରିଛି ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଁ ଚରଣେ

। ୧

ଡୃଚିଶୁନ୍ୟ ହେବାପାଇଁ କଲେ ହେଁ ପଦ୍ୟସ
ତଥାପି ପାରିଲି ନାହିଁ ହୋଇ ନିଷ୍କଳ୍ପ
ମୋହ ବାତାବର୍ତ୍ତେ ପଢି
ବହୁବାର ନାଥ ମୁହଁ ଗଲି ପଥ ଦୂତି

। ୨

ତବ ନାମ ଧୂବତାରା ଦେଖାଇଲା ପଥ
ନିରାଶ ପରାଶେ କଲା ଆଶାର ସଞ୍ଚାତ

ଦେବ ! ତବ ଜୟଗାନ
ଅକୁଳ ସାଗରେ ଦେଲା କୁଳର ସମାନ । ୩

ଆଶି ନ ଥାନ୍ତି ଯେବେ ମୁଁ ତବ ଶ୍ରୀଚରଣ
କର୍ମର କୁଣ୍ଠାବର୍ତ୍ତେ ଯାଇଥାନ୍ତା ପୁଣ
ଦେବ ! ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ
ସର୍ବଗାଧା ଲିଙ୍ଗିଦାକୁ ଦିଅ ଶକ୍ତିଦାନ । ୪

ହୋଇଛି ଆଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟେ ଯେଉଁ ଡୃଚିମାନ
ଭବିଷ୍ୟତେ ନୋହୁ ତାର ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ
କର୍ମ ଶେଷେ ଏ ପାର୍ଥନା
ଚରଣ କମଳେ ନାଥ ! ହେଉ ବାରେ ଘେନା । ୫

ବାଞ୍ଛାକଳିତ୍ରୁ ଦେବ ବିଶ୍ଵମାଟ୍ୟକାର

ବାଞ୍ଛାକଳିତ୍ରୁ ଦେବ ବିଶ୍ଵମାଟ୍ୟକାର
ଶ୍ରୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମଷ୍ଟାର
 ଏବେ ସଭା ଅବସାନେ
କରିଛୁ ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଁ ଚରଣେ । ୧

ଅଭିନୟ ଜଣାନାହିଁ, ନ ଜାଣୁ ସଙ୍ଗେ
ବାଦ୍ୟନ୍ୟତ୍ୟ ଛନ୍ଦତାଳ ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଚାତ
 ବୃଥା କରିଛୁ ପୁଣ୍ୟ
ଡୃଚିପାଇଁ ଶ୍ରୀଚରଣେ କ୍ଷମାଦିଅ ନାଥ । ୨

ଦେଇଛ ଯେତେ ପେରଶା ଇଶାରା ଇଙ୍ଗିତ
ଶିଖାଇଛ ହାତ ଧରି ରହିଶ ନେପଥ୍ୟେ
ଶେଷେ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ
ଜଣାଁ ପୁଣ୍ୟ ଦେବ ତବ ଶ୍ରୀପଦ୍ୟରେ । ୩

ଲଭିଛୁ ଯେତେ ଆନନ୍ଦ ଏ ଶୁଭଲଗନେ
ଅଶ୍ରୁର ଆସେ ଏବେ ପରଦା ପତନେ
ଦେବ ନେଉଛୁ ବିଦାୟ
ଆସନ୍ତା ବରଷ ପାଇଁ ଲଭିଶ ପାଥେୟ । ୪

ଯତ୍ତ, ମନ୍ତ୍ର, ତତ୍ତ୍ଵ ନ ଜାଣେ ମୁଁ ଯେ

ଯତ୍ତ, ମନ୍ତ୍ର, ତତ୍ତ୍ଵ ନ ଜାଣେ ମୁଁ ଯେ ଚରଣ ଦାସ
ଜରା-ଜନମରେ ସହି ତ ନିତି ଲଭେ ପରାଶ । ୩

ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ହେ ଯୋର ପାପ ବିନାଶ
ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ପୁଣ୍ୟ ମୋର ଘେନ ଜୀବେଶ । ୨

ଅଳ୍ପ ପଣରେ ଯାଉଛି ସାରା ଜୀବନ ବିତି
ତବ ପଦ-ପୂଜା ପାସୋରି ଆଚରୁଛି ଅନୀତି । ୫

ତବ ମଧୁମୟ ବାଣୀକୁ ଜାନ ନ ରହେ ପାତି
ଏହି ଦେଇ ତବ ବଚନେ ହେଲି କୁରକ୍ଷ-ସାଥୀ । ୮

ମତ ମୋର ଅତି ଚଞ୍ଚଳ ହାରେ ବିବେକ ନିତି
ସଂପାଦିବି ବୋଲି କୁଶଲେ କର୍ମ, ନାହିଁ ଶକ୍ତି । ୩

ବିଚାର ବିଶୁଦ୍ଧ କର ହେ ଘେନା କର ମିନତି
ତବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥରେ ହେଉ ସତତ ଗତି । ୪

ତୃତି ଘଟିଛି ଯା ଜୀବନେ ନୋହୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି
କୃପା-ବାରି-ବିନ୍ଦୁ ବରଷ ମାଗେ କର ମୁଁ ପାତି । ୫

କ୍ଷମା ମାଗିବାକୁ ଚରଣେ ଜଣା ନାହିଁ ଭାରତୀ
ଶିଖାଇଦିଅ ଏ ଅଧିମେ ଶୁଦ୍ଧ କର ହେ ମତି । ୬

ପୁରୁଷ-ପୁଧାନ ଆପଣ ପବେ ଗୁହାର ଏହେ
କରୁଣା କରାଶପାତରେ ଥରେ ଅନାଥ ମୋତେ । ୯

କେମନେ କି ରୂପେ କି ପଥେ ଗତି କଲେ ଜଗତେ
ତବ ପଦ-ରେଣୁ ଲଭିବି କହ ନାଥ, ପତିତେ । ୧୦

ମୁଁ ଯେ ଅପରାଧୀ ନିରତ ତୁମେ କ୍ଷମା-ସାଗର
ଅଗଣନ ଦୋଷ କ୍ଷମ ହେ ବାରେ କରୁଣା କର । ୧୧

ଚରଣ ତଳରେ ଠାକୁର ନିବେଦନ ମାତର
ତବ ନାମ ଜପି ଅନ୍ତିମେ ଯାଉ ଜୀବନ ଛାର । ୧୨

---::: ସମାପ୍ତ ::---

ଜୟଗୁରୁ